

Europeiska unionens officiella tidning

C 153 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

31 maj 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2011–2012

Sammanträdena den 15–17 november 2011

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 59 E, 28.2.2012.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 15 november 2011

2013/C 153 E/01	Insolvensförfaranden inom ramen för EU:s bolagsrätt Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 med rekommendationer till kommissionen om insolvensförfarande inom ramen för EU:s bolagsrätt (2011/2006(INI))	1
	BILAGA TILL RESOLUTIONEN:	5
2013/C 153 E/02	Demografiska förändringar och konsekvenserna av dessa för EU:s framtida sammanhållningspolitik Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om demografiska förändringar och konsekvenserna av dessa för EU:s framtida sammanhållningspolitik (2010/2157(INI))	9
2013/C 153 E/03	Tillämpningen av direktivet om yrkeskvalifikationer Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om tillämpningen av direktivet om yrkeskvalifikationer 2005/36/EG (2011/2024(INI))	15
2013/C 153 E/04	Konsumentpolitik Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om en ny strategi för konsumentpolitiken (2011/2149(INI))	25
2013/C 153 E/05	Onlinespel på den inre marknaden Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om hasardspel online på den inre marknaden (2011/2084(INI))	35

SV

(forts. på nästa sida)

2013/C 153 E/06	Honungsbins hälsa och utmaningarna för biodlingssektorn Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om honungsbins hälsa och utmaningarna för biodlingssektorn (2011/2108(INI))	43
2013/C 153 E/07	Statligt stöd avseende tjänster av allmänt ekonomiskt intresse Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om reform av EU:s regler om statligt stöd avseende tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (2011/2146(INI))	51
2013/C 153 E/08	Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning (2011/2052(INI))	57
Onsdagen den 16 november 2011		
2013/C 153 E/09	Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen 2010 Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens arbete under 2010 (2011/2120(INI))	79
2013/C 153 E/10	Klimatkonferens i Durban Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om klimatförändringskonferensen i Durban (COP 17)	83
2013/C 153 E/11	EU:s årsrapport om utvecklingsfinansiering Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om redovisningsrapporten om utvecklingsfinansiering	97
2013/C 153 E/12	Europeisk film i den digitala tidsåldern Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om europeisk biograffilm i den digitala tidsåldern (2010/2306(INI))	102
Torsdagen den 17 november 2011		
2013/C 153 E/13	EU:s stöd till Internationella brottmålsdomstolen Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om EU:s stöd till Internationella brottmålsdomstolen: utmaningar och svårigheter (2011/2109(INI))	115
2013/C 153 E/14	Toppmöte EU-Förenta staterna den 28 november 2011 Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om toppmötet mellan EU och Förenta staterna den 28 november 2011	124
2013/C 153 E/15	Ett öppet internet och nätneutralitet i Europa Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om ett öppet internet och nätneutralitet i Europa	128
2013/C 153 E/16	Förbud mot klusterammunition Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om förbud mot klusterammunition	132
2013/C 153 E/17	Modernisering av mervärdesskattelagstiftningen i syfte att stärka den digitala inre marknaden Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om en modernisering av mervärdesskattelagstiftningen i syfte att stärka den digitala inre marknaden	135
2013/C 153 E/18	Förhandlingar om associeringsavtalet mellan EU och Georgien Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 med Europaparlamentets rekommendationer till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om förhandlingarna om associeringsavtalet mellan EU och Georgien (2011/2133(INI))	137

Tisdagen den 15 november 2011

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Insolvensförfaranden inom ramen för EU:s bolagsrätt

P7_TA(2011)0484

Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 med rekommendationer till kommissionen om insolvensförfarande inom ramen för EU:s bolagsrätt (2011/2006(INI))

(2013/C 153 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ⁽¹⁾ (insolvensförordningen),
- med beaktande av EU-domstolens domar av den 2 maj 2006 ⁽²⁾, 10 september 2009 ⁽³⁾ och 21 januari 2010 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artiklarna 42 och 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0355/2011), och av följande skäl:
 - A. Skillnaderna mellan olika länders insolvenslagstiftning skapar konkurrensfördelar eller konkurrensnackdelar och svårigheter för företag med gränsöverskridande verksamhet, och kan utgöra hinder för en framgångsrik omstrukturering av insolventa företag. Dessa skillnader gynnar forum shopping. Den inre marknaden skulle gynnas av rättvisa konkurrensvillkor.
 - B. Det måste vidtas åtgärder för att förhindra såväl missbruk som ett ökat nyttjande av det fenomen som kallas forum shopping. Likaså bör man också undvika att det finns flera motstridiga huvudförfaranden.
 - C. Även om det inte går att inrätta ett organ för materiell insolvenslagstiftning på EU-nivå finns det vissa områden inom insolvenslagstiftningen där en harmonisering vore meningsfull och möjlig.

⁽¹⁾ EGT L 160, 30.6.2000, s. 1.⁽²⁾ Mål C-341/04 Eurofood IFSC Ltd, REG 2006, s. I-3813.⁽³⁾ Mål C-97/08 P, Akzo Nobel m.fl. mot kommissionen, REG 2009, s. I-8237.⁽⁴⁾ Mål C-444/07 MG Probud Gdynia sp. z o.o., REG 2010, s. I-417.

Tisdagen den 15 november 2011

- D. Det finns en gradvis konvergens i medlemsstaternas nationella insolvenslagstiftning.
- E. Insolvensförordningen antogs år 2000 och har nu varit i kraft i mer än nio år. Kommissionen bör senast den 1 juni 2012 lägga fram en rapport om dess tillämpning.
- F. Insolvensförordningen var resultatet av en mycket utdragen förhandlingsprocess, som ledde till att många känsliga frågor utelämnades och att dess strategi i en rad olika frågor var förlegad redan när den antogs.
- G. Sedan insolvensförordningens ikraftträdande har många förändringar ägt rum, 12 nya medlemsstater har anslutit sig till unionen och fenomenet företagskoncerner har ökat enormt.
- H. Insolvens får negativa konsekvenser inte bara för de berörda företagen, utan också för medlemsstaternas ekonomier. Syftet bör därför vara att skydda samtliga ekonomiska aktörer, skattebetalare och arbetsgivare mot konsekvenserna av insolvens.
- I. Strategin i fråga om insolvensförfaranden kretsar nu mer kring att rädda företag som alternativ till att försätta dem i konkurs.
- J. Insolvenslagstiftningen bör vara ett verktyg för att rädda företag på unionsnivå. Detta ska när så är möjligt ske för att gynna gäldenären, borgenärerna och de anställda.
- K. En borgenär bör inte få missbruka insolvensförfarandet i syfte att förhindra gemensamma åtgärder för indrivning av fordringar. Det behöver därför införas lämpliga rättssäkerhetsgarantier.
- L. Lagstiftningen behöver förbättras i fråga om tillfällig insolvens inom företag.
- M. I sitt meddelande av den 3 mars 2010 "Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020) uppgav kommissionen, med hänvisning till svaga länkar och flaskhalsar som utgör hinder för en inre marknad för 2000-talet, följande: "De små och medelstora företagens tillträde till inre marknaden måste förbättras. Entreprenörskap måste utvecklas genom konkreta politiska initiativ, t.ex. genom en förenkling av bolagsrätten (konkursförfaranden, stadga för privata företag, osv.), och genom initiativ som ger företagare möjlighet att starta på nytt efter en konkurs."
- N. Insolvenslagstiftningen bör även innehålla regler för avveckling av ett företag på det sätt som är minst skadligt och mest gynnsamt för alla berörda när det har fastställts att försöket att rädda företaget sannolikt kommer att misslyckas eller har misslyckats.
- O. I varje enskilt fall måste skälen till ett företags insolvens undersökas, dvs. att det måste fastställas om företagets finansiella svårigheter endast är tillfälliga eller om företaget verkligen är insolvent. Det väsentliga är att en gäldenärs samtliga tillgångar och skulder fastställs, så att dennes solvens eller insolvens kan bedömas.

Tisdagen den 15 november 2011

- P. Företagskoncerner är ett vanligt fenomen, men deras insolvens har ännu inte diskuterats på EU-nivå. Insolvens för en företagskoncern leder sannolikt till att flera skilda insolvensförfaranden inleds i olika rättsområden med avseende på vart och ett av de insolventa koncernbolagen. Om inte dessa förfaranden kan samordnas är det osannolikt att koncernen kan omorganiseras som helhet och den kan behöva delas upp i sina dotterbolag, med de förluster som följer för borgenärer, aktieägare och arbetstagare.
- Q. När företagskoncerner drabbas av insolvens är det i nuläget mycket svårt att genomföra en sanering, på grund av att man inom EU tillämpar olika bestämmelser på nationell nivå, vilket äventyrar tusentals arbetstillfällen.
- R. Den sammankoppling av nationella insolvensregister som leder till inrättandet av en allmänt tillgänglig och omfattande EU-databas för insolvensförfaranden skulle innebära att borgenärer, aktieägare, arbetstagare och domstolar kan avgöra huruvida insolvensförfaranden har inletts i en annan medlemsstat och få information om tidsfristerna och detaljerna för att anmäla fordringar. Detta skulle främja en kostnadseffektiv förvaltning och öka öppenheten samtidigt som uppgiftsskyddet respekteras.
- S. Gränsöverskridande så kallade livstestamenten ("living wills") bör ha rättslig verkan i fråga om finansinstitut och bör övervägas för alla systemviktiga bolag, även sådana som inte är finansinstitut, som ett viktigt steg i arbetet med att uppnå en lämplig gränsöverskridande insolvensram.
- T. I bestämmelserna om insolvensförfaranden måste man tillåta särskilda åtgärder för separation av sunda enheter som tillhandahåller viktiga tjänster, såsom betalningssystem och andra mekanismer som definieras i livstestamenten. I detta hänseende bör medlemsstaterna också se till att deras insolvenslagar innehåller adekvata bestämmelser som tillåter särskilda arrangemang på EU-nivå så att insolventa gränsöverskridande konglomerat kan delas upp i sunda enheter.
- U. Insolvensförfarandena bör beakta gruppinterna överföringar, för att säkerställa att tillgångar där det är lämpligt kan återfås över gränserna och på så sätt uppnå ett skäligt resultat.
- V. Vissa investmentbolag, särskilt försäkringsbolag, kan inte upplösas hur snabbt som helst, utan kräver en lösning med en skälig distribution av tillgångar över tiden. Företagsöverlåtelse, avveckling eller fortsatt verksamhet bör inte förhindras och kan behöva prioriteras.
- W. Beslutet att involvera hela koncerner snarare än enskilda juridiska personer i insolvensförfaranden bör vara resultatinriktat och beakta eventuella följdverkningar, såsom att man utlöser andra avvecklingsverktyg eller följderna för garantisystem som täcker flera varumärken inom en koncern.
- X. Det vore lämpligt att undersöka definitionen av harmoniserade "bail-in-förfaranden" och standarder för gränsöverskridande konglomerat, i synnerhet omvandling av skulder till aktiekapital.
- Y. Trots att arbetsrätten är varje medlemsstats ansvarsområde kan insolvenslagstiftningen inverka på arbetsrätten. Mot bakgrund av den ökade globaliseringen och inte minst den ekonomiska krisen bör frågan om insolvens betraktas ur ett arbetsrättsligt perspektiv, eftersom olika definitioner av selsättning och arbetstagare i medlemsstaterna inte bör undergräva arbetstagarnas rättigheter i händelse av insolvens. Diskussionerna kring den särskilda frågan om insolvens bör emellertid inte automatiskt användas som förevändning för att reglera arbetsrätten på EU-nivå.

Tisdagen den 15 november 2011

- Z. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens⁽¹⁾ syftar till att garantera en lägsta skyddsnivå för arbetstagare i händelse av insolvens, samtidigt som en adekvat flexibilitet för medlemsstaterna upprätthålls. Medlemsstaterna har kommit olika långt med genomförandet av direktivet, och det måste beaktas.
- AA. Direktiv 2008/94/EG omfattar uttryckligen deltidsanställda, visstidsanställda och arbetstagare med tillfälligt anställningsförhållande. Skyddet måste stärkas också för anställda med atypiska kontrakt i händelse av insolvens.
- AB. Den nuvarande bristen på harmonisering av rangordningen av borgenärer gör att resultaten av rättsliga förfaranden blir svårare att förutse. Det är nödvändigt att i större utsträckning prioritera arbetstagarnas fordringar framför andra borgenärs fordringar.
- AC. Tillämpningsområdet för direktiv 2008/94/EG, i synnerhet betydelsen av "utestående fordringar", är för vittgående eftersom ett antal medlemsstater tillämpar en snäv definition av ersättning (och utesluter t.ex. avgångsvederlag, bonusar och återbetalningar av utlägg). Detta kan leda till att ersättning inte utgår för betydande fordringar.
- AD. Medlemsstaterna har behörighet att definiera begreppen ersättning och lön, förutsatt att de tillämpar de generella principerna om jämlikhet och icke-diskriminering mellan arbetstagarna, vilket bör leda till att alla insolvenssituationer som inte gynnar arbetstagarna bör beaktas för att de ska få ersättning i enlighet med det sociala målet i direktiv 2008/94/EG, och minimibelopp för ersättning ska fastställas.
- AE. Mot bakgrund av anställningsavtalen inom EU och mångfalden av sådana avtal i medlemsstaterna är det för närvarande inte är möjligt att på europeisk nivå försöka definiera begreppet arbetstagare.
- AF. Undantag från tillämpningsområdet för direktiv 2008/94/EG bör undvikas i så stor utsträckning som möjligt.
- AG. De lagstiftningsåtgärder som föreslås i denna resolution bör bygga på de detaljerade konsekvensbedömningar som parlamentet efterlyser.
1. Europaparlamentet begär att kommissionen på grundval av artiklarna 50, 81.2 eller 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt lägger fram ett eller flera lagstiftningsförslag med avseende på en insolvensram för företag i EU, i enlighet med de detaljerade rekommendationerna i bilagan till denna resolution, för att säkerställa rättvisa konkurrensvillkor, baserat på en grundlig analys av alla tänkbara alternativ.
2. Europaparlamentet bekräftar att rekommendationerna respekterar de grundläggande rättigheterna och subsidiaritetsprincipen.
3. Europaparlamentet anser att förslagets ekonomiska konsekvenser bör täckas av lämpliga budgetanslag.
4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och bifogade detaljerade rekommendationer till kommissionen och rådet.

⁽¹⁾ EUT L 283, 28.10.2008, s. 36.

Tisdagen den 15 november 2011

BILAGA TILL RESOLUTIONEN:

DETALJERADE REKOMMENDATIONER OM INNEHÅLLET I DET FÖRSLAG SOM BEGÄRS

Del 1: Rekommendationer avseende harmoniseringen av vissa aspekter av insolvenslagstiftningen och bolagsrätten*1.1. Rekommendation om harmonisering av vissa aspekter av att inleda insolvensförfaranden*

Europaparlamentet föreslår en harmonisering av villkoren för att inleda ett insolvensförfarande. Parlamentet anser att ett direktiv bör leda till att vissa aspekter av att inleda ett förfarande harmoniseras så att följande blir möjligt:

- Ett insolvensförfarande kan inledas mot gäldenärer som är fysiska personer, juridiska enheter eller organisationer.
- Insolvensförfaranden inleds i god tid så att företag som hamnat i svårigheter kan räddas.
- Insolvensförfaranden kan inledas avseende tillgångarna hos ovannämnda gäldenärer, tillgångarna hos enheter som inte är juridiska personer (t.ex. en europeisk ekonomisk intressegruppering), ett dödsbo och tillgångarna i en förmögenhetsgemenskap.
- Alla företag kan vid en tillfällig insolvens inleda ett insolvensförfarande i syfte att skydda sig.
- Insolvensförfaranden kan också inledas efter upplösning av en juridisk enhet eller en enhet som inte är en juridisk person, så länge fördelningen av tillgångarna ännu inte har genomförts, och i fall där tillgångar fortfarande finns tillgängliga.
- Insolvensförfaranden kan inledas av en domstol eller en annan behörig myndighet efter en skriftlig begäran från en borgenär eller gäldenären. Begäran om inledning av förfarandet kan tas tillbaka så länge förfarandet ännu inte har inletts eller begäran inte har avslagits av en domstol.
- En borgenär kan begära att förfaranden inleds om han eller hon har ett juridiskt intresse av detta och på ett trovärdigt sätt visar att han eller hon har en fordran.
- Förfaranden kan inledas om gäldenären är insolvent, dvs. inte kan uppfylla sina betalningsskyldigheter. Om begäran görs av gäldenären kan förfarandena också inledas om gäldenärens insolvens är nära förestående, dvs. om gäldenären sannolikt inte kommer att kunna uppfylla sina betalningsskyldigheter.
- När det gäller obligatorisk konkursansökan av gäldenären måste förfarandena inledas 1 - 2 månader efter det att betalningarna har upphört om domstolen inte redan har inletts preliminärt förfarande eller har vidtagit någon annan lämplig åtgärd för att skydda tillgångarna och under förutsättning att det finns tillräckliga tillgångar för att täcka insolvensförfarandet.
- Medlemsstaterna är skyldiga att dels införa regler som leder till att gäldenären blir ersättningsskyldig om han eller hon underlåter att lämna in handlingar eller lämnar in bristfälliga handlingar, dels införa effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.

1.2. Rekommendation om harmonisering av vissa aspekter av anmälan av fordringar

Europaparlamentet föreslår en harmonisering av villkoren för att anmäla fordringar i ett insolvensförfarande. Parlamentet anser att ett direktiv bör leda till att vissa aspekter av att anmäla en fordran bör harmoniseras så att följande blir möjligt:

- Dagen för avgörandet av utestående fordringar är den dag då arbetsgivaren blir insolvent, dvs. dagen för beslutet om begäran att inleda ett insolvensförfarande eller dagen då begäran att inleda ett förfarande avslögs på grund av att kostnaderna inte täcktes.

Tisdagen den 15 november 2011

- Borgenärer anmäler sina fordringar till förvaltaren i skriftlig form inom en viss tid.
- Medlemsstaterna är skyldiga att fastställa ovannämnda tidsperiod 1–3 månader från den dag då konkursbeslutet offentliggörs.
- Borgenären är skyldig att lämna in dokumentation till stöd för fordran.
- Förvaltaren upprättar en tabell över alla anspråk som lämnas in och denna tabell uppvisas i den behöriga domstol som avses i artikel 2 d i insolvensförordningen.
- Sena anmälningar, dvs. anmälningar av en borgenär som inte har hållit tidsfristen för att anmäla fordran, ska granskas, men kan medföra extra kostnader för den aktuella borgenären.

1.3. Rekommendation om harmonisering av vissa aspekter av undvikande åtgärder

Europaparlamentet föreslår en harmonisering av aspekter av undvikande åtgärder så att följande blir möjligt:

- Medlemsstaternas lagar innehåller föreskrifter som gör det möjligt att pröva åtgärder som vidtas innan förfaranden inleds och som är skadliga för borgenärerna.
- Handlingar som kan bli föremål för undvikande åtgärder är transaktioner i en situation med nära förestående insolvens, skapande av säkerhetsrättigheter, transaktioner mellan parter med anknytning till varandra och transaktioner som utförts i syfte att vilseleda borgenärer.
- De tidsperioder då en åtgärd kan prövas genom en undvikande åtgärd varierar beroende på den aktuella åtgärdens karaktär. Tidsperioderna börjar den dag då begäran om inledning av förfarandena görs. Perioderna kan vara 3–9 månader för transaktioner som utförs i en situation med nära förestående insolvens, 6–12 månader för skapandet av säkerhetsrättigheter, 1–2 år för transaktioner mellan parter med anknytning till varandra och 3–5 år för transaktioner som genomförs i syfte att vilseleda borgenärer.
- Bevisbördan för huruvida en handling kan bestridas eller inte vilar i princip på den part som gör gällande att åtgärden kan ifrågasättas. För transaktioner mellan parter med anknytning till varandra vilar bevisbördan på personen med anknytning.

1.4. Rekommendation om harmonisering av allmänna aspekter av kraven på förvaltares kvalifikation och arbete

- Förvaltaren måste godkännas av en behörig myndighet i en medlemsstat eller tillsättas av en behörig domstol i en medlemsstat, ha gott anseende och den utbildningsbakgrund som krävs för att fullgöra sina skyldigheter.
- Förvaltaren måste vara behörig och kvalificerad att bedöma situationen för gäldenärens enhet och ta över förvaltningsuppgifterna för företaget.
- När ett huvudinsolvensförfarande inleds bör förvaltaren ha behörighet under sex månader att besluta att tillgångarna ska skyddas med retroaktiv verkan i de fall där företag har flyttat kapital.
- Förvaltaren måste ha behörighet att använda lämpliga och prioriterade förfaranden för att driva in företagets fordringar innan borgenärerna ska betalas och som ett alternativ till överföring av fordringar.
- Förvaltaren får inte ha någon anknytning till borgenärerna och övriga intressenter i insolvensförfarandet.
- Om en intressekonflikt uppstår måste förvaltaren avsäga sig sitt uppdrag.

1.5. Rekommendation om harmonisering av vissa aspekter av omstruktureringsplaner

Europaparlamentet föreslår en harmonisering av aspekter av inrättandet av, effekterna av och innehållet i omstruktureringsplaner så att följande blir möjligt:

Tisdagen den 15 november 2011

- Gälldenärer eller förvaltare kan som alternativ till att uppfylla lagstadgade regler lägga fram en omstruktureringsplan.
- Planen måste innehålla regler som tillvaratar borgenärernas intressen och om gälldenärens ersättningsskyldighet efter att insolvensförfarandet har slutförts.
- Planen måste innehålla all relevant information som behövs för att borgenärerna ska kunna besluta huruvida de kan godta planen.
- Planen måste godkännas eller avslås i ett specifikt förfarande vid den behöriga domstolen.
- Borgenärer som inte drabbas, liksom parter som inte berörs av planen, bör inte ha rätt att rösta om planen eller bör åtminstone inte kunna förhindra planen.

Del 2: Rekommendationer avseende rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden

2.1. Rekommendation om insolvensförordningens tillämpningsområde

Europaparlamentet anser att insolvensförordningens tillämpningsområde bör breddas till att även innefatta insolvensförfaranden där gälldenären fortsätter att ha besittning eller där en tillfällig förvaltare har utsetts. Bilaga A till insolvensförordningen bör ändras i enlighet med detta.

2.2. Rekommendation om definitionen av "platsen där de huvudsakliga intressena finns"

Europaparlamentet anser att insolvensförordningen bör innehålla en definition av begreppet "platsen där de huvudsakliga intressena finns", som är utformad på ett sådant sätt att man förhindrar bedräglig forum shopping. Det bör införas en formell definition, grundad på ordalydelsen i skäl 13, som framhåller den objektiva fastställbarheten för tredje man att bedöma begreppet.

Europaparlamentet anser att definitionen bör ta hänsyn till kännetecknen såsom externt märkbar avveckling av företagets huvudsakliga verksamhet, tillgångarnas lokalisering, centrum för den operativa verksamheten eller produktionsverksamheten, de anställdas arbetsplats osv.

2.3. Rekommendation om definitionen av "driftsställe" i samband med sekundära förfaranden

Europaparlamentet anser att insolvensförordningen bör innehålla en definition av "driftsställe" som varje verksamhetsplats där gälldenären annat än tillfälligt idkar ekonomisk verksamhet med personella och materiella resurser.

2.4. Rekommendation om samarbete mellan domstolar

Europaparlamentet anser att en otvetydig skyldighet att kommunicera och samarbeta, inte bara mellan förvaltare utan också mellan domstolar, bör föreskrivas i artikel 32 i insolvensförordningen.

Europaparlamentet menar att tidsfristerna för handläggningen vid inledande av huvudförfaranden och sekundärförfaranden om insolvens bör harmoniseras och reduceras.

2.5. Rekommendation angående vissa aspekter av undvikande åtgärder

Europaparlamentet anser att artikel 13 i insolvensförordningen bör ses över så att den inte uppmuntrar till gränsöverskridande undvikande åtgärder, utan i stället, med hjälp av lagvalsklausuler, bidrar till att förhindra att undvikande åtgärder lyckas.

Översynen av bestämmelserna om undvikande åtgärder bör under alla omständigheter beakta att ett insolvent holdingbolags livskraftiga dotterbolag inte bör förklaras insolvent på grund av undvikande åtgärder som vidtas i stället för att bolaget i borgenärernas intresse säljs som en fungerande affärsverksamhet.

Tisdagen den 15 november 2011

Del 3: Rekommendationer om bolagskoncerners insolvens

På grund av de olika integrationsnivåer som kan finnas inom en bolagskoncern anser Europaparlamentet att kommissionen bör lägga fram ett flexibelt förslag till reglering av bolagskoncerners insolvens, med hänsyn till följande:

1. När den funktionella strukturen/ägarstrukturen tillåter det bör följande metod tillämpas:
 - A. Förfaranden bör inledas i den medlemsstat där koncernens huvudkontor finns. Erkännandet av förfarandenas inledning bör ske automatiskt.
 - B. Inledningen av huvudförfarandet bör leda till att de förfaranden som har inletts i en annan medlemsstat mot andra koncernbolag skjuts upp.
 - C. En enda insolvenshandläggare bör utses.
 - D. I varje medlemsstat där tillhörande förfaranden inleds bör en kommitté tillsättas så att lokala fordringsägares och anställdas intressen försvaras och representeras.
 - E. Om det är omöjligt att avgöra vilka tillgångar som tillhör de olika gäldenärerna eller om det omöjligt att bedöma fordringarna mellan olika företag bör man i undantagsfall tillämpa sammanslagning av egendom.
2. För insolvensförfaranden avseende decentraliserade koncerner bör följande föreskrivas i rättsakten:
 - A. Regler om obligatorisk samordning och samarbete mellan domstolar, mellan domstolar och insolvensrepresentanter samt mellan insolvensrepresentanter.
 - B. Regler om omedelbart erkännande av domar i fråga om inledning, genomförande och avslutande av insolvensförfaranden och domar som meddelats i samband med sådana förfaranden.
 - C. Regler om förvaltares och borgenärs tillträde till domstolar.
 - D. Regler för att underlätta och främja användningen av olika former av samarbete mellan domstolar för att samordna insolvensförfarandena och fastställa de villkor och skyddsåtgärder som bör gälla för dessa samarbetsformer. Dessa skulle påverka utbytet av information, samordningen av verksamhet och utarbetandet av gemensamma lösningar när det gäller följande:
 - Kommunikation av information mellan domstolar med vilka metoder som helst.
 - Samordning av administrationen och tillsynen av gäldenärens tillgångar och omständigheter.
 - Förhandlingar, godkännande och genomförande av insolvensöverenskommelser avseende samordning av förfaranden.
 - Samordning av förhandlingar.
 - E. Regler som tillåter och främjar utnämmandet av en gemensam förvaltare för alla förfaranden. Förvaltaren ska utses av de berörda domstolarna och assisteras av lokala representanter som bildar en styrkommitté. Regler om förfarandet som styr samarbetet mellan ledamöterna i styrkommittén.
 - F. Regler som tillåter och främjar gränsöverskridande insolvensöverenskommelser för att hantera ansvarsfördelningen för olika aspekter av genomförandet och administrationen av förfarandet mellan de olika inblandade domstolarna och mellan insolvensrepresentanter, inklusive följande:
 - Ansvarsfördelning mellan parterna i överenskommelsen.
 - Tillgång till och samordning av avhjälpanden.

Tisdagen den 15 november 2011

- Samordning av återkrävande av egendom till förmån för borgenärer.
- Anmälan och behandling av fordringar.
- Kommunikationsmetoder, inklusive språk, frekvens och medel.
- Användning och avyttring av tillgångar.
- Samordning och harmonisering av omorganisationsplanerna.
- Frågor som specifikt rör överenskommelsen, inklusive ändring och uppsägning, tolkning, effektivitet och tvistlösning.
- Administration av förfaranden, särskilt när det gäller uppskjutna förfaranden eller överenskommelser mellan parter om att inte vidta vissa rättsliga åtgärder.
- Skyddsåtgärder.
- Kostnader och avgifter.

Del 4: Rekommendation om inrättandet av ett insolvensregister för EU

Europaparlamentet föreslår att ett insolvensregister för EU inrättas i anslutning till den europeiska e-juridikportalen. Registret ska för varje gränsöverskridande insolvensförfarande som inleds minst innehålla följande:

- De relevanta domstolsbesluten och domarna.
- Utnämmandet av förvaltaren och denna persons kontaktuppgifter.
- Tidsfristerna för anmälan av fordringar.

Domstolarnas överföring av dessa uppgifter till EU:s register bör vara obligatorisk.

Informationen bör återges på det officiella språket i den medlemsstat där förfarandet inleds och på engelska.

Demografiska förändringar och konsekvenserna av dessa för EU:s framtida sammanhållningspolitik

P7_TA(2011)0485

Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om demografiska förändringar och konsekvenserna av dessa för EU:s framtida sammanhållningspolitik (2010/2157(INI))

(2013/C 153 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av GD REGIO:s femte rapport om den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen, särskilt sidorna 230–234,
- med beaktande av slutsatserna i den femte sammanhållningsrapporten: Sammanhållningspolitikens framtid (KOM(2010)0642) och därtill hörande dokument (SEK(2010)1348),
- med beaktande av GD REGIO:s arbetsdokument från november 2008 med titeln "Regioner 2020 – en utvärdering av de kommande utmaningarna för EU:s regioner" (bakgrundsdokument till kommissionens arbetsdokument (SEK(2008)2868)),

Tisdagen den 15 november 2011

- med beaktande av sin resolution av den 11 november 2010 om den demografiska utmaningen och solidariteten mellan generationerna ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 februari 2008 om Europas demografiska framtid ⁽²⁾,
- med beaktande av meddelandet av den 10 maj 2007 från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén med titeln "Främja solidariteten mellan generationerna" (KOM(2007)0244),
- med beaktande av sin resolution av den 23 mars 2006 om demografiska utmaningar och solidaritet mellan generationer ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 oktober 2006 med titeln "Europas demografiska framtid – En utmaning som öppnar möjligheter" (KOM(2006)0571),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 16 mars 2005 med titeln "Befolkningsförändringar och nya solidariska band mellan generationerna" (KOM(2005)0094),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0350/2011), och av följande skäl:
 - A. De demografiska förändringarna i EU och i hela världen är ett faktum och att hantera dem är en av de viktigaste uppgifterna i framtiden. EU har dessutom den äldsta befolkningen i världen.
 - B. De demografiska förändringarna kännetecknas av en åldrande befolkning och omfattande migrationsströmmar, både från tredjeländer till EU och inom EU från öst till väst och från landsbygden till städerna.
 - C. De demografiska förändringarna innebär nya uppgifter särskilt för vissa regioner, vilket dock inte bör ses enbart som ett hot, utan även som en möjlighet.
 - D. Kommissionens GD REGIO fastslår i sin undersökning om regioner 2020 att de demografiska förändringarna är en synnerligen viktig utmaning.
 - E. De demografiska förändringarna påverkar landsbygdsregionerna i lika hög grad som stadsregionerna och får konsekvenser för bland annat tillhandahållandet av infrastruktur och tjänster av hög kvalitet.
 - F. Att möta samtliga demografiska utmaningar är förvisso främst en uppgift för medlemsstaterna, men regionerna måste agera proaktivt och behöver stöd på EU-nivå för detta.
 - G. Inom ramen för de operativa programmen för perioden 2007–2013 har medlemsstaterna avsatt strukturfondsmedel motsvarande 30 miljarder euro för åtgärder rörande de demografiska förändringarna. Regionala och lokala myndigheter är av avgörande betydelse när det gäller att bemöta denna utmaning och regionpolitiken kommer därmed att vara ett centralt instrument bland EU:s handlingsmöjligheter.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0400.

⁽²⁾ EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 75.

⁽³⁾ EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 131.

Tisdagen den 15 november 2011

Allmänt

1. Europaparlamentet anser att det är glädjande att den förväntade livslängden ökar. Parlamentet tror att man ofta bara ser riskerna med de demografiska förändringarna, och glömmer bort de möjligheter som de också innebär.
2. Europaparlamentet anser att alla möjligheter bör undersökas noggrant och utnyttjas på lämpligt sätt, bland annat genom det stöd som tillhandahålls genom instrumenten i sammanhållningspolitiken.
3. Europaparlamentet anser att de demografiska förändringarna påverkar olika regioner på mycket olika sätt, beroende på om förändringarna är snabba eller långsamma och om det rör sig om en inflyttningsregion eller en avfolkningsregion, och att det därför krävs olika anpassningsstrategier och ett samordnat tillvägagångssätt från alla europeiska, nationella och regionala myndigheters sida. Parlamentet konstaterar att man i avfolkningsregioner, särskilt landsbygdsregioner, definierar livskvalitet på ett annat sätt än i regioner med befolkningstillväxt, och parlamentet anser därför att det behövs olika stödstrategier. Parlamentet anser dessutom att migrerande arbetskraft förstärker effekterna av de demografiska förändringarna och att den åldrande befolkningen bara är en bland flera relevanta aspekter.
4. Europaparlamentet anser att Eruf och ESF kan bidra till att möta de utmaningar som kommer av de demografiska förändringarna i EU, dvs. det ökande antalet äldre personer och det minskande antalet ungdomar. För att garantera en hög levnadsstandard för den åldrande befolkningen förespråkar parlamentet att Eruf-medel används för att stödja anpassningen av bostäder till äldre personers behov. Parlamentet uppmanar även medlemsstaterna och regionerna att utnyttja de tillgängliga medlen inom Eruf och ESF för att stödja unga familjer.
5. De politiska förutsättningarna för jämställdhet mellan kvinnor och män kan hjälpa oss att möta de demografiska utmaningarna. Därför begär Europaparlamentet att jämställdhetsfrågan alltid beaktas när demografiska frågor diskuteras.
6. Europaparlamentet anser att den nuvarande försämringen av den demografiska situationen i åtminstone vissa medlemsstater kommer att stimulera diskussionerna om reformering av pensionssystemen inom en snar framtid.

Strukturpolitiska reformer

7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionerna att ta hänsyn till skillnader i utvecklingsnivå i regionerna och även till demografiska indikatorer, såsom försörjningsbördan, då de beviljar och fördelar medel från EU:s strukturfonder, och då de definierar effekterna. Parlamentet påminner om att befolkningen i EU har världens högsta andel äldre personer, och anser därför att kommissionen bör föreslå olika sätt att hantera de demografiska förändringarna även på EU-nivå. Parlamentet konstaterar att arbetskraftsflytten måste analyseras både med tanke på tillgången till infrastruktur och tjänster och med tanke på miljöskyddet. Dessutom måste man reflektera över behovet av att skapa förutsättningar för medborgarna att stanna i sina ursprungsregioner, i syfte att förhindra en befolkningskoncentration i vissa storstadsområden.
8. Europaparlamentet anser att man med hjälp av EU-åtgärder skulle kunna finna gemensamma lösningar och synergieffekter även när det gäller de demografiska förändringarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att integrera de demografiska förändringarna som övergripande mål i den framtida sammanhållningspolitiken. Kommissionen uppmanas också att kräva att hänsyn tas till dessa frågor då investeringspartnerskap ingås med medlemsstaterna.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionerna att i högre grad än vad som hittills varit fallet betrakta de demografiska förändringarna och deras konsekvenser och att göra hanteringen av dessa förändringar till ett övergripande mål vid utformningen av de nationella strategiska ramprogrammen (eller motsvarande dokument) och för de operativa programmen. Parlamentet anser i detta sammanhang att flaggskeppsåtgärderna i Europa 2020-strategin, däribland partnerskapet "Aktivt och frisk åldrande", skulle kunna kopplas direkt till de önskemål som parterna i dessa program har.

Tisdagen den 15 november 2011

10. Europaparlamentet efterlyser proaktiva åtgärder för att förhindra de negativa konsekvenserna av de demografiska förändringarna och möjliggöra ökat tekniskt bistånd till de regioner som drabbats hårdast av avfolkningen och den åldrande befolkningen, i syfte att se till att de behåller sin absorptionsförmåga och möjlighet att dra nytta av strukturfonderna.

11. Europaparlamentet anser att offentliga och privata aktörer i EU har möjlighet att ta täten, bland annat genom social innovation, för att möta utmaningarna i samband med de demografiska förändringarna och befolkningens åldrande. Parlamentet påminner om att man på både offentlig och privat nivå i framtiden måste ta allt större hänsyn till de kostnader som åldrandet medför. Parlamentet konstaterar att det i detta avseende finns en ständigt växande potential för såväl företag som innovationer.

12. Europaparlamentet framhåller att demografiska förändringar, särskilt den åldrande befolkningen, har påtagliga konsekvenser för tillhandahållandet av social infrastruktur, såsom pensionssystem och hälso- och sjukvård, där regionala myndigheter behöver möta den förändrade efterfrågan från olika befolkningsgrupper.

13. Europaparlamentet efterlyser framtida ESF-regler som är lättare att förvalta och som därför gör det möjligt för små organisationer att utnyttja fonden bättre för att utveckla och förvalta socialt innovativa projekt. Parlamentet uppmanar kommissionen att i den framtida ESF öka finansieringen av transnationella pilotprojekt på EU-nivå för sociala frågor och sysselsättningsfrågor för att underlätta innovativt, regionalt, gränsöverskridande och makroregionalt samarbete i syfte att möta de gemensamma utmaningar som de demografiska förändringarna medför.

Stadsutveckling och infrastruktur

14. Europaparlamentet uppmanar regionerna att utnyttja strukturfonderna för att möta de demografiska utmaningarna och förbättra tillgången till sociala och administrativa tjänster, bland annat i små och avlägset belägna städer och byar, genom att främja varje regions särskilda potential och stärka de faktorer som gör att människor vill stanna kvar.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa flexibla villkor för att uppmanar till kombinerad finansiering från Eruf och ESF när det gäller att utforma och genomföra planer eller strategier för integrerad utveckling av städerna.

16. För att förhindra avfolkning måste städerna bli barn- och familjevänligare samt anpassas till de behov som finns hos människor med funktionshinder och begränsad rörlighet. Som ett led i detta arbete måste åtgärder vidtas för att i möjligaste mån förkorta avstånden mellan arbetsplatser, bostäder och fritidsaktiviteter. Europaparlamentet uppmanar regionerna att i samband med stadsplaneringen se till att bostäder, arbetsplatser och grönområden alterneras och utvecklas på ett balanserat och harmoniskt sätt samt förbättra förbindelserna med de förortsområden som är avsedda att bli nya bostadsområden. Dessutom anser parlamentet att möjligheterna till distansarbete bör utvecklas ytterligare.

17. Europaparlamentet konstaterar att framför allt småstäder i avfolkningsregioner fyller en viktig funktion som tjänstecentrum, och kräver att denna nyckelfunktion beaktas i strukturfonderna i framtiden, framför allt genom att Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samordnas bättre med Eruf och ESF. Parlamentet konstaterar att avfolkningen i landsbygdsområden har negativa dominoeffekter på stadsområden och att landsbygdsområden som är ekonomiskt och socialt livskraftiga utgör en allmän tillgång som bör erkännas genom att utvecklingsprogram för landsbygdsområden tilldelas adekvata resurser. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, regionerna och kommunerna att se till att det finns ett omfattande och fungerande utbud av tjänster för invånare i alla åldrar, för att på detta sätt motverka avfolkning av landsbygden.

18. Europaparlamentet erinrar om att Eruf-medel även kan användas för att förhindra social utestängning av äldre, exempelvis genom att man upprättar specialutformade infrastrukturer och tjänster riktade till äldre och garanterar tillgänglighet för alla.

Tisdagen den 15 november 2011

19. Europaparlamentet anser att regioner med vikande befolkningssiffror bör erhålla finansiellt stöd för anpassningstrategier. Parlamentet menar att stads- och regionplaneringen i högre grad måste anpassas efter infrastrukturens nya användningsområden, bland annat genom att stadskärnorna moderniseras och omstruktureras, varvid samarbete med privata aktörer också är viktigt. Parlamentet påminner om att stadspolitiken bör inriktas på att skapa äldreanpassade städer. Enligt parlamentet bör man beakta och sätta större värde på städernas turismpotential och främja kulturarvet som en möjlighet att göra områden som hotas av avfolkning attraktiva för nya invånare.

20. Europaparlamentet uppmanar regionerna att utveckla innovativa koncept för att den kollektiva lokaltrafiken ska kunna möta bland annat de utmaningar som det sjunkande passagerarantalet innebär, framför allt på landsbygden. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge finansiellt stöd till sådana projekt.

Äldre personer, barn och familjer

21. Europaparlamentet förespråkar att man ökar antalet äldreanpassade bostäder genom lån till låg ränta som en tänkbar prioritering inom ramen för Eruf. Parlamentet föreslår att man under vissa villkor ska göra det möjligt att bevilja finansiellt stöd för servicehus och flergenerationshus i syfte att förhindra att äldre människor isoleras och för att utnyttja deras kreativa potential och därmed garantera en högre levnadsstandard för den åldrande befolkningen.

22. I syfte att förebygga avfolkning av landsbygden och avlägset belägna regioner uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna att anpassa tjänsterna inom social- och hälsovårdssektorn till allas, framför allt familjers och barns, behov och att anslå medel för att äldre personer, oavsett inkomst, ålder och samhällsställning, fortsättningsvis ska garanteras hemvård och fullständig medicinsk omsorg.

23. Offentliga investeringar i hälsovårdssystemet är viktiga för den sociala sammanhållningen i EU. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att en god medicinsk omsorg tillhandahålls även i landsbygdsregionerna, till exempel genom tillhandahållande av regionala mobila sjukhus och hälso- och sjukvårdstjänster för att råda bot på läkarbrist, liksom i gränsregionerna, genom allt närmare gränsöverskridande samarbete mellan sjukhus och aktörer, och genom att överväga möjligheten att avsätta strukturfondsmedel för att främja kompletterande åtgärder rörande telemedicin och omsorg samt för att göra äldre människor mer aktiva. Parlamentet uppmanar kommissionen att hitta innovativa lösningar för att ge finansiellt stöd till sådana åtgärder.

24. Europaparlamentet varnar för särskilda regionala svårigheter när det gäller att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse, särskilt bristen på specialiserad arbetskraft inom vårddyrkena i vissa regioner. Parlamentet anser att dessa regioner bör ta fram specifika regionala lösningar för att ta itu med de behov och problem som är kopplade till tillhandahållandet av tjänster samt använda sig av ESF-medel för att utbilda personal inom vårddyrkena, för att på så sätt garantera vård av hög kvalitet och skapa nya arbetstillfällen, bland annat genom omskolningsprogram för arbetslösa. Parlamentet framhåller att detta på ett direkt sätt kommer att bidra till Europa 2020-målet att skapa fler arbetstillfällen.

25. Europaparlamentet understryker vikten av att skapa förutsättningar som gör det möjligt för människor att kombinera arbete, familj och privatliv och av att t.ex. se till att det där så är möjligt finns ett fullständigt utbud av tillförlitlig heldagsomsorg av god kvalitet för barn i alla åldrar, inbegripet möjligheter till förskoleverksamhet, för att på detta sätt motverka avfolkning. Samtidigt uppmärksammar parlamentet den värdefulla roll som storfamiljerna spelar när det gäller barnomsorg.

26. Europaparlamentet anser att det är viktigt att se till att familjer har tillräcklig bostadsyta till rimlig kostnad, så att möjligheterna att kombinera familjeliv med yrkesliv förbättras, eftersom stöd till unga familjer kan bidra till att nativiteten ökar i medlemsstaterna.

Tisdagen den 15 november 2011

Migration och integration

27. Europaparlamentet betonar att migration kan ge upphov till vissa integrationsproblem.
28. Europaparlamentet påpekar att migration av kvalificerad arbetskraft från de nya medlemsstaterna till de gamla medlemsstaterna är ett av de största demografiska problemen för de nya medlemsstaterna och har negativa konsekvenser för befolkningens åldersstruktur. Parlamentet betonar vidare att migrationen desutom omfattar medicinsk personal och därmed äventyrar hälso- och sjukvårdens hållbarhet i mindre utvecklade regioner.
29. Europaparlamentet medger dock att invandring, framför allt för regioner med nettoutvandring, erbjuder möjligheter att dämpa de negativa konsekvenserna av de demografiska förändringarna, och uppmanar därför medlemsstaterna att erkänna att integreringen av invandrare är en strategiskt viktig politisk åtgärd.
30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att enas om en gemensam strategi för laglig migration, inte minst eftersom EU på grund av den demografiska utvecklingen är beroende av migrerad kvalificerad arbetskraft, särskilt inom vissa sektorer (både mellan medlemsstaterna och från länder utanför EU, särskild de länder som gränsar till EU). Parlamentet anser att medlemsstaterna måste anstränga sig för att behålla kvalificerad arbetskraft, så att man bidrar till en balanserad regional utveckling och lindrar konsekvenserna av de demografiska förändringarna.
31. Europaparlamentet föreslår att ökade resurser anslås för att integrera invandrare och motverka fördomar: till exempel skulle man kunna främja utbildning och gemensamma utbytesåtgärder.

Sysselsättning

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att ESF tar hänsyn till de olika faserna i en persons liv och att man i högre grad kan utnyttja människors yrkesmässiga och frivilliga insatser när det gäller att hantera de utmaningar som de demografiska förändringarna innebär. Man bör också se till att utnyttja äldre personers erfarenhet och kunskaper, till exempel genom handledningsprojekt, för att underlätta ett generationsskifte, och för detta krävs lämpliga lösningar. Parlamentet anser att utbyte mellan generationerna erbjuder en möjlighet som bör utnyttjas.
33. Europaparlamentet förespråkar att regionerna bör utnyttja ESF-medel på ett beslutsamt sätt för att bekämpa arbetslösheten bland ungdomar, i syfte att se till att de integreras i samhället och ge dem möjlighet att finna ett lämpligt yrke. Detta kan bland annat åstadkommas genom stöd till utbildningsåtgärder för och företagande bland ungdomar.
34. Europaparlamentet anser att fortsatt stöd bör beviljas för att öka andelen yrkesarbetande kvinnor, och begär därför att fler kvinnor ska ges tillträde till kvalificerade arbetstillfällen och program för livslångt lärande, under förutsättning att den kompetens som erhålls motsvarar arbetsmarknadens behov. Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna att utveckla system som gör att arbetsgivarna knyts närmare konkreta projekt med syftet att ge arbetstagarna bättre möjligheter att kombinera arbete och privatliv.
35. Europaparlamentet betonar att för europeiska regioner som står inför demografiska utmaningar är det av central vikt att skapa förutsättningar för en konkurrenskraftig och innovativ privat sektor som kan ge nya möjligheter till sysselsättning för alla generationer.

Analys och bästa praxis

36. Europaparlamentet anser att den demografiska utvecklingen i regionerna måste kunna åskådliggöras med statistik, och uppmanar kommissionen att lägga fram förslag som gör att lokala, regionala och nationella databaser som avser den demografiska utvecklingen kan jämföras med varandra, för att man därmed ska kunna utvärdera uppgifterna i hela EU, samt främja utbyte av bästa praxis mellan medlemsstater, regioner och kommuner.

Tisdagen den 15 november 2011

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att finslipa det s.k. demografiska sårbarhetsindexet och uppdatera det vart femte år, för att man ska kunna upptäcka vilka europeiska regioner som är särskilt sårbara när det gäller demografiska förändringar. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta pilot-metoder för att samla in information om välfungerande praxis i de mest utsatta regionerna.

38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna att förbättra samarbetet med lokala och regionala aktörer i frågor som rör demografiska förändringar. I gräns-regioner måste samarbetet även tillmötesgå önskemålen om och omfattningen av gränsöverskridande initiativ. Parlamentet rekommenderar att man utarbetar utbildningsprogram om dessa teman för att förbättra kunskapen och medvetenheten om dessa problem. Parlamentet uppmanar regionerna att utbyta bästa praxis när det gäller utmaningar i samband med befolkningens åldrande.

39. Europaparlamentet föreslår att kommissionen inom ramen för territoriellt samarbete bör främja EU-omfattande nätverk där regionala och lokala myndigheter och civila aktörer kan lära av varandra hur man kan bemästra de problem som följer av de demografiska förändringarna.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att försöka ge idén om ett Erasmus för lokala och regionala ledamöter en ny, lämplig utformning och att ytterligare klargöra sin idé om ett sommar- eller vinteruniversitet, så att företrädare för regionerna i EU kan utbyta goda erfarenheter och lösningsstrategier när det gäller demografiska frågor.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samla in exempel på "bästa praxis", att analysera dessa och att utbyta dem med medlemsstaterna och regionerna så att de kan tjäna som förebild för hur politiken för att hantera de demografiska utmaningarna bör utformas.

42. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionerna att utbyta erfarenheter, bästa praxis och nya strategier för att förhindra de negativa konsekvenserna av de demografiska förändringarna.

*

* *

43. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tillämpningen av direktivet om yrkeskvalifikationer

P7_TA(2011)0490

Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om tillämpningen av direktivet om yrkeskvalifikationer 2005/36/EG (2011/2024(INI))

(2013/C 153 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ⁽¹⁾,

— med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om inrättandet av ett europeiskt yrkeskort för tjänsteleverantörer ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 42.

Tisdagen den 15 november 2011

- med beaktande av EG-domstolens dom av den 19 januari 2006 i mål C-330/03, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos (REG 2006),
- med beaktande av rapporten om EU-medborgarskapet 2010 – Att undanröja hindren för EU-medborgarnas möjligheter att utöva sina rättigheter (KOM(2010)0603),
- med beaktande av det offentliga samråd som kommissionen inledde i mars 2011 om direktiv 2005/36/EG,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 med titeln "Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av Mario Montis rapport till kommissionen av den 9 maj 2010 om en ny strategi för den inre marknaden,
- med beaktande av parlamentets utfrågning med nationella parlament den 26 oktober 2010 om införlivande och tillämpning av direktiv 2005/36/EG,
- med beaktande av den undersökning som parlamentet beställde om erkännande av yrkeskvalifikationer (PE 447.514),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 oktober 2010 med titeln "På väg mot en inre marknadsakt – Att skapa en verkligt konkurrenskraftig social marknadsekonomi" (KOM(2010)0608),
- med beaktande av Solvits årsrapport från 2010 om Solvit-nätverkets utveckling och resultat under 2010,
- med beaktande av sin resolution av den 6 april 2011 om en inre marknad för européer ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 april 2011 med titeln "Inre marknadsakten – Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden" (KOM(2011)0206),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 22 juni 2011 om modernisering av direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer (KOM(2011)0367),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 5 juli 2011 med en sammanfattning av svaren från det offentliga samrådet om modernisering av direktivet om yrkeskvalifikationer ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 5 juli 2011 om utvärderingen av direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer ⁽³⁾,
- med beaktande av artiklarna 48 och 119.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0373/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0145.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/news/20110706-summary-replies-public-consultation-pdq_en.pdf.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/news/20110706-evaluation-directive-200536ec_en.pdf.

Tisdagen den 15 november 2011

- A. De demografiska förändringarna innebär att yrkesutövers rörlighet inom EU blir allt viktigare.
- B. På grund av föränderliga arbetsmarknader måste reglerna för erkännande av yrkeskvalifikationer bli mer öppna för insyn, enklare och mer flexibla.
- C. Yrkesutövers rörlighet är en nyckelfaktor för ekonomisk utveckling och en hållbar ekonomisk återhämtning.
- D. Enligt uppgifter från Europeiska centrumet för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) förväntas efterfrågan på högt utbildad arbetskraft öka med över 16 miljoner arbetstillfällen i EU under perioden fram till 2020.
- E. Rätten att arbeta eller att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat är en grundläggande rättighet enligt fördragen och utgör ett konkret exempel på hur medborgarna kan dra nytta av den inre marknaden.
- F. Den fria rörligheten för personer inom EU och rätten att få sina meriter och yrkeskvalifikationer erkända kommer först att fungera när de osynliga hinder som finns i dag har begränsats till ett minimum och vissa nationella bestämmelser, som för närvarande utgör oproportionerliga hinder för möjligheten att utnyttja rätten till kvalificerade arbeten, har avskaffats.
- G. Att systemet för erkännande av yrkeskvalifikationer får en optimal utformning är en förutsättning för att varje enskild person ska kunna dra full nytta av fördelarna med den fria rörligheten.
- H. I inre marknadslagen betonas det att en modernisering av systemet för erkännande av yrkeskvalifikationer är avgörande för att öka den ekonomiska tillväxten och stärka yrkesutövers och allmänhetens förtroende.
- I. En av de främsta orsakerna till svårigheterna med att erkänna akademiska titlar och yrkeskvalifikationer är bristen på förtroende för de kriterier som används för ackreditering och tilldelning av akademiska kvalifikationer i ursprungslandet. Det är därför nödvändigt att omedelbart vidta åtgärder för automatiskt erkännande genom att avskaffa fördomar och formella nationella hinder för erkännanden.
- J. Cirka 100 000 beslut om erkännande har fattats inom ramen för direktivet sedan 2007, vilket möjliggjort rörlighet för 85 000 yrkesutövers⁽¹⁾.
- K. Vårdpersonal är den rörligaste gruppen bland reglerade yrkesgrupper i EU, med cirka 57 200 läkare, sjuksköterskor, tandläkare, farmaceuter, barnmorskor och veterinärer, som mellan 2007–2010 erhöll erkännande.
- L. Det finns fortfarande en klyfta mellan medborgarnas förväntningar och verkligheten, då mer än 16 procent av Solvit-fallen under 2010 gällde erkännande av yrkeskvalifikationer⁽²⁾.
- M. Det är svårt att fastslå vilken myndighet som är behörig att erkänna yrkeskvalifikationer, och förfarandena är invecklade.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen: "Utvärdering av direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer", Bryssel, 5.7.2011.

⁽²⁾ Europeiska kommissionen, GD Inre marknaden, Solvits rapport 2010 om Solvit-nätverkets utveckling och resultat under 2010 (2011).

Tisdagen den 15 november 2011

- N. Enligt direktivet om tillämpning av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård ska den behandlande medlemsstaten se till att information om legitimerad hälso- och sjukvårdspersonal som finns förtecknad i nationella eller lokala register som upprättats i medlemsstaten görs tillgänglig för myndigheterna i andra medlemsstater, och att ett informationsutbyte sker via informationssystemet för den inre marknaden.
- O. Under 2010 gällde 220 Solvit-fall yrkeskvalifikationer och mer än två tredjedelar av dessa fall härrörde från endast fyra medlemsstater.
- P. Genom direktiv 2005/36/EG konsoliderades bestämmelserna från 15 tidigare direktiv, som antagits sedan 1960-talet.
- Q. Alla medlemsstater införlivade inte direktiv 2005/36/EG i tid. Först tre år efter den ursprungliga tidsfristen genomfördes direktivet fullt ut.
- R. En korrekt tillämpning av detta direktiv skulle stärka den mänskliga dimensionen av den inre marknaden.
- S. Införandet av europeiska yrkeskort skulle kunna förenkla och påskynda förfarandet för erkännande av yrkeskvalifikationer.

Förenkling för medborgarna

1. Europaparlamentet anser att den fria rörligheten för ett växande antal högkvalificerade personer och arbetstagare är en av de främsta fördelarna med det europeiska samarbetet och med en konkurrenskraftig inre marknad, en viktig faktor för utvecklingen av ekonomierna i EU och en rättighet för alla EU-medborgare. Parlamentet anser bestämt att rörligheten för arbetstagare bör öka för EU-medborgarna och att indirekta hinder bör undanröjas, under förutsättning att balans uppnås mellan rörlighet och kvalitet.
2. Europaparlamentet uppmuntrar alla initiativ för att underlätta gränsöverskridande rörlighet som ett sätt att få arbetsmarknaden att fungera effektivt och som ett sätt att öka den ekonomiska tillväxten inom EU. Parlamentet anser att direktiv 2005/36/EG måste moderniseras för att en tydlig och stärkt rättslig ram ska kunna garanteras.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare uppmuntra rörlighet bland yrkesutövare. Parlamentet anser det vara oroande att relativt få yrkesutövare är rörliga och föreslår att strategier utarbetas för att komma till rätta med detta problem. Parlamentet betonar resultaten av den nyligen genomförda Eurobarometerundersökningen, enligt vilka mer än 50 procent av de unga i Europa är villiga eller ivriga att arbeta utomlands ⁽¹⁾.
4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att informera sina medborgare och yrkesutövare om direktivets fördelar.
5. Europaparlamentet anser att en dialog mellan berörda parter med målsättningen att regelbundet uppdatera kraven för grundutbildning, erkännande av yrkeserfarenhet och fortbildning spelar en väsentlig roll för harmoniseringen av utbildningarna. Parlamentet anser dock att problemet med de utbildningsmässiga skillnaderna inte kommer att kunna lösas på ett tydligt och tillfredsställande sätt genom att det över de nationella ordningarna införs en "tjugioåttonde ordning".
6. Europaparlamentet påpekar att de flesta deltagarna i kommissionens offentliga samråd motsätter sig principen om partiellt tillträde till ett yrke, en princip som är svår att övervaka i praktiken och som måste förtydligas. Parlamentet betonar emellertid att partiellt tillträde till ett yrke kan medföra fördelar, men endast för de yrken inom vilka arbetsuppgifterna tydligt kan avgränsas. Parlamentet efterlyser en grundlig utvärdering av principen och föreslår att den ska tillämpas från fall till fall, men inte gälla de reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsa och säkerhet.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen – Flash Eurobarometer: "Unga på väg: analysrapport", maj 2011.

Tisdagen den 15 november 2011

7. Europaparlamentet gläder sig över den allmänna framgången för förfarandet med automatiskt erkännande. Parlamentet understryker dock att förfarandet för erkännande inom ramen för den generella ordningen baserad på yrkeserfarenhet är onödigt komplicerat och arbetsdrygt, både för de behöriga myndigheterna och för de personer som utövar vissa yrken.

8. Europaparlamentet understryker betydelsen av systemet med förhandsunderrättelse, men konstaterar samtidigt att många betänkligheter restes vid kommissionens offentliga samråd 2011 och att åtgärder för att tillfälligt förbättra rörligheten för yrkesutövare därför bör utgöra en nyckelaspekt i den kommande översynen av direktivet om yrkeskvalifikationer. Parlamentet begär ytterligare förtydliganden av begreppet tillhandahållande av tjänster på tillfällig grund och påpekar det skulle vara omöjligt att fastställa en enda definition för samtliga yrken och att en sådan definition dessutom skulle äventyra subsidiariteten.

9. Europaparlamentet hävdar att de behöriga myndigheterna har problem med att tillämpa systemet med förhandsunderrättelse, eftersom det inte finns någon konsekvent metod för att bedöma en tjänsts tillfälliga natur och det är mycket svårt att övervaka tjänsteleverantörernas verksamhet på fältet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera de nuvarande bestämmelserna i artikel 7 i direktivet och tillhandahålla ytterligare förklaringar när det gäller befintlig rättspraxis, särskilt i fråga om yrken som har konsekvenser för folkhälsa och säkerhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram sina slutsatser för parlamentet.

10. Europaparlamentet betonar att artikel 7.4 i direktivet, vilken tillåter medlemsstater att i förväg kontrollera kvalifikationerna när det gäller yrken som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet och som ännu inte omfattas av automatiskt erkännande, anses vara synnerligen viktig av en stor majoritet av berörda parter. Parlamentet anser dock att medlemsstaterna för att öka insynen bör klarlägga vilka yrken de anser har konsekvenser för folkhälsa och säkerhet.

11. Europaparlamentet instämmer i kommissionens uppfattning att begreppet "reglerad utbildning" är för snävt och att det därför på ett otillbörligt sätt kan påverka rörligheten på tillfällig grund för yrkesutövare. Parlamentet anser att begreppet bör omfatta alla utbildningar som medger utövande av det aktuella yrket i ursprungsmedlemsstaten.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra att en underrättelse om tillfällig rörlighet i princip bör vara giltig på en medlemsstats hela territorium och att undersöka om det behövs en årlig underrättelse.

13. Europaparlamentet kräver att tjänsteleverantörer som levererar tjänster uteslutande till konsumenter som de åtföljer till andra medlemsstater och som därmed inte har någon kontakt med de lokala konsumenterna i den mottagande medlemsstaten (t.ex. reseledare, tränare, medicinsk personal som åtföljer idrottare), ska undantas från den underrättelseplikt som avses i artikel 7. Parlamentet anser att detta bör gälla för alla tjänster som inte rör folkhälsa och säkerhet.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samordna och konsolidera de olika informationskällor som för närvarande finns tillgängliga för frågor om erkännande av yrkeskvalifikationer – inbegripet nationella kontaktpunkter och branschorganisationer – med webbportalen "Ditt Europa", där det hänvisas till de gemensamma kontaktpunkter som för närvarande finns tillgängliga inom ramen för tjänstedirektivet. Parlamentet menar att detta kommer att ge yrkesutövarna tillgång till en offentlig hemsida, på sitt eget språk, där de kan ladda upp handlingar, få tillgång till och skriva ut sina yrkeskort samt erhålla aktuell information om erkännandeförfarandet och administrativ information om behöriga myndigheter, branschorganisationer och de handlingar som ska lämnas in.

15. Europaparlamentet menar att dialogen och informationsutbytet inom varje yrke, liksom samarbetet mellan de behöriga myndigheterna och nationella kontaktpunkter måste förbättras både på nationell nivå och mellan medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra det lättare för nätverk av behöriga myndigheter och branschorganisationer för de rörligaste yrkesgrupperna att utbyta allmän information om nationella förfaranden och utbildningskrav, dela bästa praxis och utreda möjligheterna för djupare samarbete, exempelvis i form av gemensamma plattformar. Parlamentet anser att offentliga myndigheter och arbetsmarknadens parter måste inleda en strukturerad dialog om hur man bättre skulle kunna integrera ungdomar i yrkeslivet.

Tisdagen den 15 november 2011

16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att effektivisera myndigheternas informationsspridning både om arbetstagarnas rättigheter och om förfarandena för erkännande av yrkeskvalifikationer för att begränsa alla former av avskräckande byråkrati som hämmar rörligheten.

17. Europaparlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att använda modern kommunikationsteknik, inbegripet databaser och förfaranden för registrering online, i syfte att garantera att de frister som fastställts inom ramen för den generella ordningen för erkännande respekteras och att betydande framsteg uppnås när det gäller tillgång till information och kunskap om förfaranden.

18. Europaparlamentet anser att behöriga myndigheter måste åläggas en skyldighet att tillhandahålla alla andra behöriga myndigheter inom en given yrkeskategori uppdaterade kontaktuppgifter.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa riktlinjer för den tidsfrist inom vilken en person som lämnar in fullständiga handlingar bör kunna förvänta sig att få ett svar från den behöriga myndigheten. En förkortning av denna tidsfrist genom ökad användning av informationssystemet för den inre marknaden och genom optimering av förfarandena skulle också underlätta rörligheten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla tillräckliga resurser för att man inom en rimlig tidsfrist ska kunna erkänna yrkeskvalifikationer.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, de behöriga myndigheterna och kommissionen att säkra större öppenhet, så att sökande eller berörda personer kan få en fullständig förklaring till varför deras utbildningsbevis eller yrkeskvalifikationer inte erkänns.

21. Europaparlamentet menar att det nuvarande förfarandet för att anmäla nya examensbevis är alltför komplicerat. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra det lättare att anmäla nya examensbevis och att snabbare uppdatera bilaga V i direktivet.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, de behöriga myndigheterna och kommissionen att se till att erkännandet av examens- och utbildningsbevis motsvarar erkännandet av yrkeskvalifikationer, i syfte att skapa en verklig inre marknad på europeisk och internationell nivå och på detta sätt undvika att reglera sådant som redan har reglerats.

23. Europaparlamentet betonar att kompensationsåtgärder, som gör det möjligt för behöriga myndigheter att införa ett lämplighetsprov eller en anpassningsperiod på högst tre år och som spelar en ovärderlig roll när det gäller att trygga konsument- och patientsäkerheten, måste ses över så att man kan bedöma om de är lämpliga för att lösa befintliga problem. Parlamentet efterlyser bättre förklaringar och en utvärdering av uppförandekoden för att hjälpa behöriga myndigheter.

24. Europaparlamentet begär att icke-bindande EU-riktlinjer för tillämpningen av kompensationsåtgärder ska utarbetas i samråd med behöriga myndigheter, branschorganisationer, medlemsstater och Europaparlamentet.

25. Europaparlamentet betonar att bedömningen av kvalifikationsnivåer enligt artikel 11 är särskilt komplicerad och kostsam för myndigheterna och mycket svårbegriplig för medborgarna. Parlamentet menar att de fem kvalifikationsnivåerna i artikel 11 ofta leder till förväxling med de åtta kvalifikationsnivåerna i den europeiska referensramen för kvalifikationer. Parlamentet håller med kommissionen om att en strykning av artikel 11 och bilagorna II och III skulle innebära att de behöriga myndigheterna inte längre måste besluta enligt på förhand fastställda kvalifikationsnivåer om en sökande uppfyller utbildningsvillkoren, utan kan koncentrera sig på att fastställa om det finns väsentliga skillnader mellan utbildningarna och därmed avgöra om det krävs kompensationsåtgärder. Parlamentet konstaterar därför att en strykning av kvalifikationsnivåerna, däribland bilagorna II och III, skulle förenkla erkännandeförfarandet avsevärt.

26. Europaparlamentet påpekar att medlemsstaterna fortfarande har mycket olika utbildningssystem. I kraven på skolgångens minimilängd för vissa utbildningar måste därför också inräknas de tider som eleverna i utbildningssystem som varvar teori och praktik brukar gå i yrkesskola.

Tisdagen den 15 november 2011

27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna att med stöd av kommissionen inleda studier i syfte att ta fram en gemensam EU-taxonomi för kunskaper, kvalifikationer och yrken för att undersöka om formella titlar och yrken täcker in samma kunskaper och kvalifikationer i de olika medlemsstaterna och för att utveckla ett europeiskt analysverktyg.

28. Europaparlamentet anser att uppförandekoden i större utsträckning måste spridas för att garantera ett mer effektivt genomförande av direktivet, eftersom detta skulle främja en enhetlig tolkning av bestämmelserna.

Uppdatering av befintliga bestämmelser

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att återinföra mekanismerna för dialog mellan medlemsstater, behöriga myndigheter och branschorganisationer i syfte att så regelbundet som möjligt och i enlighet med vetenskaplig och teknisk utveckling uppdatera minimikraven för utbildning för sektorsyrken så att dessa återspeglar nuvarande yrkespraxis, uppdatera den nuvarande klassificeringen av ekonomisk verksamhet baserad på yrkeserfarenhet och införa en enkel mekanism för att kontinuerligt uppdatera minimikraven för utbildning. Parlamentet uppmanar kommissionen att med hänsyn till den framtida utvecklingen av Bologna- och Köpenhamnsprocesserna undersöka möjligheten att införa ett kompetensbaserat tillvägagångssätt genom att fastställa minimikrav för utbildning, inte bara när det gäller utbildningens längd utan också i fråga om resultatet av lärandet.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte splittra förfarandet för modernisering av det automatiska erkännandet, som det föreslås i grönboken, och att se till att parlamentet får möjlighet att utöva lämplig tillsyn vid betydande ändringar av direktivet.

31. Europaparlamentet välkomnar de reformer som nyligen genomförts som en del av Bolognaprocessen och de fördelar denna process medför för europeiska studenter när det gäller rörlighet och anställbarhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa medlemsstaterna att göra det europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS) mera öppet och jämförbart så att det kan utvecklas till ett centralt verktyg som underlättar ömsesidigt erkännande av kvalifikationer och därigenom också rörlighet.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta betydelsen av standardiserade utbildningsmål och kliniska kunskaper när minimikrav på utbildning fastställs.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att i framtiden ytterligare utvidga användningsområdet för automatiskt erkännande.

34. Europaparlamentet begär ytterligare klargöranden avseende den föreslagna förlängningen av den allmänna skolgången som ett inträdeskrav för sjuksköterske- och barnmorskeutbildningen.

35. Europaparlamentet begär ytterligare klargöranden när det gäller förslaget att stryka artikel 21.4 i direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer.

36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att jämföra sina minimikrav för utbildning och att mer regelbundet utbyta information sinsemellan och med de behöriga myndigheterna i syfte att få till stånd en tillnärmning av dessa minimikrav.

37. Europaparlamentet påpekar att utvärderingen av genomförandet av direktiv 2005/36/EG förutsätter att det upprättas en förteckning över sådana examensbevis eller andra intyg över formella kvalifikationer som erkänns i en eller flera medlemsstater men som inte erkänns i andra medlemsstater. Förteckningen bör också omfatta fall där medborgare, som har tagit examen i en annan medlemsstat än sin ursprungsmedlemsstat, inte får sina examensbevis erkända då de återvänder till sin ursprungsmedlemsstat.

Tisdagen den 15 november 2011

38. Europaparlamentet understryker det stora antalet reglerade yrken i Europeiska unionen och uppmanar medlemsstaterna att se över grunderna för klassificeringen av vissa yrken för att undersöka om formella titlar och yrken täcker in samma kunskaper och kvalifikationer i alla medlemsstaterna. Parlamentet anser att en minskning av det totala antalet reglerade yrken i EU skulle förbättra rörligheten. Parlamentet påpekar dock att en klassificering kan vara motiverad ur konsumentskyddshänseende, i synnerhet för vådryrken samt för juridiska och tekniska yrken.

39. Europaparlamentet menar att det effektivaste sättet att möjliggöra fri rörlighet för yrkesutövare skulle vara att minska antalet reglerade yrken i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att i ett omarbetat direktiv inkludera en mekanism genom vilken medlemsstater kan se över sina bestämmelser, med undantag av de bestämmelser som hänför sig till vådryrken, och stryka dem om de inte är proportionerliga.

Uppgradering av folkhälsan och säkerheten

40. Europaparlamentet menar att tryggheten av konsument- och patientsäkerheten är ett väsentligt mål vid översynen av direktivet och att rörligheten måste säkras samtidigt som säkerheten garanteras för att direktivet ska kunna bli framgångsrikt. Parlamentet uppmärksammar vårdpersonalens särskilda ställning.

41. Europaparlamentet framhåller att det uppstått allvarliga problem i samband med att yrkesutövare fortsatt att utöva sitt yrke inom EU trots att deras tillstånd tillfälligt eller permanent dragits in.

42. Europaparlamentet kräver att man inom ramen för informationssystemet för den inre marknaden inrättar ett proaktivt varningssystem för de yrken som ännu inte omfattas av tjänstedirektivet, vilket skulle göra det obligatoriskt att utfärda en varning till alla medlemsstater när regleringsåtgärder vidtas med avseende på en yrkesutövers registrering eller rätt att tillhandahålla tjänster, förutsatt att varningssystemet inte innehåller några andra uppgifter, respekterar oskuldspresumtionen och uppfyller befintliga dataskyddsbestämmelser.

43. Europaparlamentet påpekar att allmänheten och patienter behöver bättre garantier för att vårdpersonal, som beviljas erkännande, har hållit sina kvalifikationer och kunskaper ajour.

44. Europaparlamentet framhåller berörda parter uppmaning att i högre grad betona kontinuerlig yrkesutveckling, inbegripet formellt, icke-formellt och informellt (livslångt) lärande, liksom behovet av att utvärdera denna. Parlamentet påpekar att global konkurrens och inriktningen mot en kunskapsbaserad ekonomi skapar nya utmaningar för kunskapsutveckling och utbildning. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att undersöka metoder för dokumentering av alla former av lärande, eventuellt genom det europeiska kunskapspasset och den europeiska ramen för kvalifikationer samt genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI), och att utforma en jämförelsetabell över de olika system för kontinuerlig yrkesutveckling som finns i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att när det gäller vårdpersonal bedöma om kompensationsåtgärder kunde vara en lämplig lösning på de varierande nivåerna på kontinuerlig yrkesutveckling i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att tillhandahålla information om kontinuerlig yrkesutveckling under erkännandeförfarandet, att utbyta bästa praxis inom detta område och att utbyta information om kontinuerlig yrkesutveckling, särskilt när det gäller de sektorer och medlemsstater där sådan utveckling är obligatorisk.

45. Parlamentet framhåller betydelsen av att kontinuerlig yrkesutbildning skräddarsys efter arbetsmarknadens behov i varje medlemsstat för att säkra ett bättre utnyttjande av utbildningsresurserna för de anställda.

46. Europaparlamentet betonar att en utvidgning av erkännandeförfarandet till att också omfatta yrkeskvalifikationer från tredjeländer kan leda till missbruk av ordningen i form av "forum shopping" (försök att utnyttja den lagstiftning som är mest gynnsam), och detta skulle bli mycket farligt för de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten.

Tisdagen den 15 november 2011

47. Europaparlamentet insisterar på att det för vårdpersonal är synnerligen viktigt att kunna kommunicera med kolleger och patienter för att undvika farliga och potentiellt livshotande situationer.

48. Europaparlamentet anser att artikel 53 i direktiv 2005/36/EG avseende språkkunskaper måste klargöras, eftersom det råder ständig oenighet om tolkningen av denna bestämmelse i kommissionen, EU-domstolen och medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att se över kraven på språkkunskaper inom vården genom att ge de behöriga myndigheterna nödvändig flexibilitet för att fastställa och, uteslutande vid behov, testa yrkesutövers tekniska och muntliga språkkunskaper som en del av erkännandeförfarandet. Parlamentet anser att man inte bör begränsa en arbetsgivares möjlighet att själv kontrollera yrkesutövers språkkunskaper i samband med rekrytering till en given tjänst, men att proportionalitetsprincipen genomgående bör tillämpas så att sådana tester inte blir ett ytterligare hinder.

49. Europaparlamentet anser att språkkunskaper är avgörande för att underlätta en yrkesutövers integrering i ett annat land, garantera de tillhandahållna tjänsternas kvalitet och trygga konsument- och patientsäkerheten.

50. Europaparlamentet betonar att för att skydda patienter bör yrkesutövers som tillhandahåller elektroniska sjukvårdstjänster erbjuda samma kvalitets- och säkerhetsnormer som krävs vid tillhandahållandet av icke-elektroniska sjukvårdstjänster. Parlamentet anser att det därför bör klargöras att kraven i detta direktiv och, vid behov, ytterligare krav bör gälla personer som tillhandahåller elektroniska sjukvårdstjänster.

51. Europaparlamentet påpekar att utvecklingen av e-hälsa och av ett system för distansvård kräver att sjuksköterskor och läkare efter sin utbildning kan ta hand om patienter av olika nationalitet. Det kommer därför att bli nödvändigt att främja samarbete mellan utbildningscentrum, sjukhus och universitet i olika länder så att vårdpersonal och nyutexaminerade kan vårda patienter med hjälp av dessa instrument.

Integrering av yrkesutövers och ökat förtroende för ordningen

52. Europaparlamentet välkomnar resultaten av de pilotprojekt avseende yrkeskort som utlovades vid forumet för den inre marknaden i Kraków. Parlamentet insisterar på att alla yrkeskort måste vara frivilliga, styrka genomförd utbildning och yrkeserfarenhet och vara kopplade till informationssystemet för den inre marknaden. Parlamentet anser att ett yrkeskort skulle kunna vara ett användbart verktyg för att främja rörlighet för vissa yrkesgrupper, förenkla de administrativa förfarandena och förbättra säkerheten. Parlamentet uppmanar kommissionen att, innan ett yrkeskort införs, styrka det möjliga mervärdet för erkännandeförfarandet. Parlamentet betonar att införandet av yrkeskort måste uppfylla särskilda säkerhetskrav och dataskyddskrav, och insisterar på att nödvändiga skyddsåtgärder mot missbruk och bedrägeri måste vidtas.

53. Europaparlamentet upprepar att om EU ska kunna minska skillnaderna i alla EU-medlemsstaternas genomförande och tillämpning av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer måste alla medlemsstater ha större förtroende för varandras system.

54. Europaparlamentet stöder förslaget att utvidga informationssystemet för den inre marknaden till att omfatta de yrken som ännu inte omfattas av det i enlighet med förslaget till förordning om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) ⁽¹⁾ samt de yrken som inte finns med i direktiv 2005/36/EG.

⁽¹⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen), (KOM(2011)0522).

Tisdagen den 15 november 2011

55. Europaparlamentet kräver att det ska bli obligatoriskt för behöriga myndigheter att tillämpa informationssystemet för den inre marknaden i syfte att underlätta ett proaktivt administrativt samarbete och förenkla erkännandeförfarandena. Parlamentet anser att informationssystemet för den inre marknaden ytterligare kan stärkas, exempelvis genom att tillgängliga funktioner utvidgas för att underlätta nationella myndigheters arbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa strukturer för utbildning och tekniskt stöd i syfte att i effektivitetshänseende dra så stora fördelar som möjligt av systemet.

56. Europaparlamentet efterlyser ökad rörlighet för utexaminerade och begär att domen i målet Morgenbesser följs ⁽¹⁾. Parlamentet menar att medlemsstaterna bör stödja betald och handledd praktik för utexaminerade från andra medlemsstater om de erbjuder sina egna medborgare en sådan möjlighet. Parlamentet betonar också att den yrkeserfarenhet som förvärvats under den handledda praktiken bör erkännas i hemmedlemsstaten.

57. Europaparlamentet framhåller att konceptet med gemensamma plattformar, som fastställs i artikel 15 i direktivet, inte varit framgångsrikt eftersom det för närvarande inte finns någon sådan plattform. Parlamentet menar att plattformarna har potential att utvecklas till användbara verktyg som underlättar rörligheten och att de bör utformas och kontrolleras av yrkesutövarna själva. Parlamentet välkomnar kommissionens önskan att förbättra detta koncept i en reviderad artikel. Parlamentet uppmanar kommissionen att dels ge medlemsstaterna nödvändig flexibilitet så att de kan välja om de vill delta i en gemensam plattform, dels sänka tröskeln för medlemsstaternas deltagande.

58. Europaparlamentet anser att inrättandet av en gemensam plattform bör vara avhängigt av ett inre-marknadstest och föremål för parlamentarisk kontroll.

59. Europaparlamentet betonar att dataskydd bör integreras i detta direktiv, i enlighet med direktiv 95/46/EG, och att översyner av detta direktiv också bör omfatta den utveckling som skett avseende bestämmelser om dataskydd. Parlamentet anser att det bör finnas uppdaterad kontaktinformation tillgänglig för den behöriga myndighet som är ansvarig för datahantering och klara tillvägagångssätt för lagring och användning av uppgifter om yrkesutövare samt riktlinjer för korrigering av felaktig information.

60. Europaparlamentet konstaterar att förhandlingarna mellan EU och Schweiz har resulterat i ett avtal som avser ändring av bilaga III till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer, i syfte att inkludera direktiv 2005/36/EG. Parlamentet konstaterar att det i avtalet föreskrivs en provisorisk tillämpning av största delen av direktivet, med undantag av avdelning II, som kräver anpassningar i Schweiz, och att rådets beslut avseende ovan nämnda avtal kommer att upphöra att gälla om Schweiz inte inom 24 månader från det att beslutet har antagits meddelar att landet slutfört sina interna förfaranden för genomförandet av beslutet. Parlamentet åtar sig att nära följa utvecklingen i denna fråga.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att en eventuell reviderad version av direktivet har införlivats på ett korrekt sätt vid den fastställda tidsfristens utgång. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge direktivet vederbörlig prioritet.

*

* *

62. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EU-domstolens dom av den 13 november 2003, mål C-313/01, Morgenbesser, I-13467.

Tisdagen den 15 november 2011

Konsumentpolitik

P7_TA(2011)0491

Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om en ny strategi för konsumentpolitiken (2011/2149(INI))

(2013/C 153 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, vilken införlivats i fördragen genom artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artikel 26 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), där det står att "den inre marknaden ska omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs i enlighet med bestämmelserna i fördragen",
- med beaktande av artikel 3.3 i EU-fördraget, där det står att unionen ska verka för "en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft där full sysselsättning och sociala framsteg eftersträvas, samt [för] en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö",
- med beaktande av artikel 9 i EUF-fördraget, som har följande lydelse: "Vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet ska unionen beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor",
- med beaktande av artikel 11 i EUF-fördraget, där det fastställs att "miljöskyddskraven ska integreras i utformningen och genomförandet av unionens politik och verksamhet, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling",
- med beaktande av artikel 12 i EUF-fördraget, där det fastställs att "konsumentskyddskraven ska beaktas när unionens övriga politik och verksamhet utformas och genomförs",
- med beaktande av artikel 14 i EUF-fördraget och tillhörande protokoll 26 om tjänster av allmänt (ekonomiskt) intresse,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europeiska rådet "Europa 2020: en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 6 juli 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagande av Europaparlamentets och rådets förordning om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, om ändring av förordningarna (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av direktiven 87/250/EEG, 90/496/EEG, 1999/10/EG, 2000/13/EG, 2002/67/EG, 2008/5/EG och förordning (EG) nr 608/2004 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 23 juni 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om konsumenträttigheter ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0324.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0293.

Tisdagen den 15 november 2011

- med beaktande av årsrapporten för 2010 från nätverket av europeiska konsumentcentrum (Byrån för Europeiska unionens officiella publikationer, 2011),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 7 april 2011 med titeln "Consumer Empowerment in the EU" (SEK(2011)0469),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 mars 2011 med den femte resultattavlan för konsumentvillkoren ("Consumers at home in the single market" (SEK(2011)0299)),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 oktober 2010 med den fjärde resultattavlan för konsumentmarknaderna ("Making Markets Work For Consumers" (SEK(2010)1257)),
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 med titeln "Den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ (delbetänkande)" ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 september 2010 om fullbordandet av den inre marknaden för e-handel ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om en effektivare och rättvisare detaljhandelsmarknad ⁽³⁾,
- med beaktande av professor Mario Montis rapport av den 9 maj 2010 till kommissionen om att blåsa nytt liv i den inre marknaden, med titeln "En ny strategi för den inre marknaden",
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om förverkligandet av en inre marknad för konsumenter och medborgare ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2010 om konsumentskydd ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rapporten av den 2 juli 2009 från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om konsumentskyddssamarbete) (KOM(2009)0336),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter i EU (KOM(2009)0557),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 juli 2009 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en harmoniserad metod för klassificering och rapportering av klagomål och förfrågningar från konsumenter (KOM(2009)0346), samt av kommissionens tillhörande förslag till rekommendation (SEK(2009)0949),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juli 2009 om tillsyn av konsumentregelverket (KOM(2009)0330),

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0376.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0320.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0307.

⁽⁴⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 84.

⁽⁵⁾ EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 1.

Tisdagen den 15 november 2011

- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 29 juni 2009 om åtgärder för att förbättra den inre marknadens funktion ⁽¹⁾ och kommissionens rekommendation av den 12 juli 2004 om införlivande med nationell lagstiftning av direktiv som rör den inre marknaden ⁽²⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av den 18 juni 2009 om leksakers säkerhet ⁽³⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter ⁽⁴⁾, vilken syftar till att fastställa en övergripande ram med regler och principer för ackreditering och marknadskontroll,
 - med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén med titeln "EU:s strategi för konsumentpolitiken 2007–2013 – Starkare konsumenter, högre välbefinnande för konsumenterna och ett effektivt konsumentskydd" COM(2007)0099), och parlamentets resolution av den 20 maj 2008 om EU:s strategi för konsumentpolitiken 2007–2013 ⁽⁵⁾,
 - med beaktande av rapporten från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion) om hindren för EU:s inre marknad 2008 ⁽⁶⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om konsumentskyddssamarbete) ⁽⁷⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt av den 12 december 2006 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av ett gemenskapsprogram för konsumentpolitik 2007–2013 ⁽⁸⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktivet om otillbörliga affärsmetoder) ⁽⁹⁾,
 - med beaktande av rådets direktiv 2004/113/EG av den 13 december 2004 om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster ⁽¹⁰⁾,
 - med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0369/2011), och av följande skäl:
- A. EU-medborgarna har i egenskap av konsumenter en helt avgörande roll när det gäller att uppnå Europa 2020-målen om smart och hållbar tillväxt för alla eftersom konsumenternas utgifter genererar mer än hälften av EU:s BNP.

⁽¹⁾ EUT L 176, 7.7.2009, s. 17.

⁽²⁾ EUT L 98, 16.4.2005, s. 47.

⁽³⁾ EUT L 170, 30.6.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽⁵⁾ EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 17.

⁽⁶⁾ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf

⁽⁷⁾ EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 317 E, 23.12.2006, s. 61.

⁽⁹⁾ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽¹⁰⁾ EUT L 373, 21.12.2004, s. 37.

Tisdagen den 15 november 2011

- B. Enligt indexet för andelen människor som är materiellt eftersatta riskerar 16,3 procent av EU:s befolkning att drabbas av fattigdom, och för kvinnor uppgår denna procentandel till 17,1 procent.
- C. Eurobarometerundersökning nr 342 om konsumentinflytande från april 2011 visar att en bred majoritet av konsumenterna känner sig trygga och välinformerade. Samtidigt framgår det av undersökningen att en avsevärd andel av dem dock har bristande kunskaper om grundläggande konsumentlagstiftning.
- D. Konsumenterna bildar inte en samlad homogen grupp. Det finns nämligen betydande skillnader mellan konsumenterna när det gäller deras kompetens som konsument, kännedom om lagstiftningen, förmåga att hävda sina rättigheter och vilja att söka upprättelse.
- E. Enligt Eurobarometerundersökning nr 342 om konsumentinflytande från april 2011 lägger kvinnor ner mer tid på shopping (3,7 timmar en typisk vecka) än män (2,8 timmar).
- F. Enligt den femte resultattavlan för konsumentvillkoren från mars 2011 finns det fortfarande mycket stora skillnader mellan konsumentvillkoren i EU.
- G. Konsumenterna är missnöjda med hur de finansiella tjänsterna fungerar, vilket bland annat beror på den dåliga rådgivning som de får. Enligt resultattavlan för konsumentmarknaderna känner en majoritet av konsumenterna inte till sina rättigheter när det gäller finansiella tjänster och 98 procent av dem kan inte själva välja det lämpligaste investeringsalternativet. Kostnaderna för detta beräknas uppgå till 0,4 procent av EU:s BNP.
- H. Offentliggörande av uppgifter är både nödvändigt och viktigt i alla sektorer för finansiella tjänster till konsument, men inom ramen för strategin måste man erkänna att det inte i sig är tillräckligt för att skapa konkurrensutsatta marknader där konsumenterna kan fatta beslut i sitt eget intresse. För att göra detta offentliggörande mer effektivt är det viktigt att informationen tillhandahålls på de officiella EU-språken och officiella regionala språk.
- I. Personkategorier som är särskilt utsatta på grund av mental, fysisk eller psykisk funktionsnedsättning, ålder eller lättroghet – såsom barn, ungdomar och äldre – eller som är utsatta på grund av sin sociala och ekonomiska situation (exempelvis kraftigt skuldsatta personer), behöver särskilt skydd.
- J. EU har fastställt mål för minskningen av koldioxidutsläpp och efterlyst hållbarare konsumtionsmönster.
- K. En väl fungerande inre marknad bör ge konsumenterna ett större urval av högkvalitativa varor och tjänster till konkurrenskraftiga priser och samtidigt garantera en hög nivå när det gäller konsument- och miljöskydd.
- L. Den inre marknaden måste växa utan att det äventyrar konsumentskyddet, samtidigt som man garanterar den fria rörligheten för tjänster och ser till att vederbörlig hänsyn tas till skyddet av arbetstagarna.
- M. Starka konsumenter är bättre på att identifiera de bästa priserna och försäljningsvillkoren och den bästa kvaliteten och bidrar därmed till att främja konkurrens och innovation.
- N. En fullständigt integrerad inre marknad skulle skapa många fördelar för de europeiska konsumenterna, såsom lägre priser och ett bredare utbud av varor och tjänster.

Tisdagen den 15 november 2011

- O. Resultattavlan för konsumentvillkoren från mars 2011 visar att återförsäljarna saknar kunskaper om grundläggande konsumenträttigheter i EU, vilket kan både missgynna konsumenterna och påverka återförsäljarnas egen vilja att handla över gränserna.
- P. Alla intressenter (bland annat kommissionen, de nationella tillsynsmyndigheterna, konsumentorganisationerna och den privata sektorn) måste öka ansträngningarna för att uppnå målet om ett starkt konsumentskydd och konsumentinflytande, eftersom effektiv övervakning och tillsyn av den offentliga marknaden är avgörande för att man ska kunna se till att olagliga och osäkra produkter inte når den europeiska marknaden och att sådana produkter undanröjs från denna marknad.
- Q. Med tanke på den rådande ekonomiska nedgången är sträng och konsekvent tillsyn desto viktigare eftersom krisen påverkar konsumenternas val.
- R. Europaparlamentet och de nationella parlamenten måste bidra till effektivare införlivande och efterlevnad av konsumentskyddslagstiftningen genom att fortsätta att bedriva ett nära samarbete med varandra.
- S. Europaparlamentet och de nationella parlamenten bör skydda EU-medborgarnas hälsa och välbefinnande.

Centrala mål

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att lansera en konsumentagenda och betonar behovet av att kommissionen föreslår en proaktiv politik för att definiera smart lagstiftning, med syftet att åstadkomma ett konsekvent regelverk. Parlamentet vill dessutom att alla framtida konsumentpolitiska åtgärder ska bygga på en helhetssyn som sätter konsumenterna i centrum vad avser den inre marknaden.
2. Europaparlamentet betonar att de politiska prioriteringarna bör sammankopplas med och stödjas av statistik från resultattavlan för konsumentfrågor. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sin konsumentpolitiska strategi ta hänsyn till den nyligen offentliggjorda skrivelsen om de 20 viktigaste problem som medborgare och företag upplever i fråga om den inre marknaden.
3. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag i arbetsprogrammet för 2012 om att se över konsumentpolitiken och sin lagstiftningsstrategi samt införliva initiativ från alla sina ansvariga tjänsteavdelningar. Parlamentet noterar i synnerhet behovet av att se till att konsumenter i hela EU till fullo åtnjuter det skydd som erbjuds genom de centrala rättsakterna, såsom direktivet om otillbörliga handelsmetoder och konsumentkreditdirektivet.
4. Europaparlamentet välkomnar den konsumentskyddsstrategi som bygger på lärdomarna från strategin 2007–2013. Parlamentet betonar att det inom ramen för Europa 2020-strategin behövs bättre samordning mellan konsumentpolitiken och de sociala och miljömässiga målen.
5. Europaparlamentet betonar behovet av korrekt införlivande och genomförande av den befintliga lagstiftningen (i synnerhet det senaste direktivet om konsumenträttigheter) kombinerat med ändamålsenlig spridning av information om varje parts rättigheter och skyldigheter. Parlamentet framhåller dessutom behovet av att undersöka det nuvarande EU-regelverket efter antagandet av direktivet om konsumenträttigheter och mot bakgrund av planerade nya initiativ.
6. Europaparlamentet betonar vikten av att konsumentskyddspolitiken genomförs konsekvent och föreslår i detta sammanhang att det återupptas diskussioner om hur detta sakområde ska delas upp inom kommissionen.

Tisdagen den 15 november 2011

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att garantera bättre samordning mellan de politiska åtgärder som rör konsumenterna.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka det internationella samarbetet och informationsutbytet med tredjeländer på konsumentskyddsområdet.

9. Europaparlamentet betonar de många utmaningar som konsumentagendan står inför, bland annat åtgärder för att göra konsumenterna starkare och minska ojämlikheten, uppmuntra hållbar konsumtion, minska konsumenternas utsatthet för osäkra produkter samt åtgärder som syftar till att skydda konsumenterna, särskilt barn, mot vilseledande reklam. Parlamentet efterlyser en grundlig diskussion bland beslutsfattare om hur man ska utforma en smartare politik som utan att skapa ytterligare bördor för företagen ger konsumenterna den information de behöver och faktiskt kan använda.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa ett särskilt skydd för de konsumentgrupper som är särskilt utsatta på grund av mental, fysisk eller psykisk funktionsnedsättning, ålder eller lättroghet eller som är utsatta på grund av sin sociala och ekonomiska situation. Parlamentet stöder kommissionens arbete när det gäller beteendekonomi, eftersom det är nödvändigt för att säkerställa att konsumentskyddsåtgärderna är effektiva i praktiken.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra kriterierna och möjligheterna att utföra fler konsekvensanalyser och att i förekommande fall se över EU-lagstiftning som påverkar konsumentpolitiken samt fastställa bästa praxis genom vilken medlemsstaterna kan genomföra den befintliga lagstiftningen korrekt.

Starkare konsumenter

12. Europaparlamentet noterar att e-handeln, som nu är mycket viktig för konsumenterna, har ökat avsevärt, och att 40 procent av EU-medborgarna handlar på nätet. Parlamentet framhåller att konsumenternas och återförsäljarnas förtroende måste stärkas, särskilt vid gränsöverskridande köp och handel på internet, genom att man garanterar deras respektive rättigheter och skyldigheter på nätet.

13. Europaparlamentet beklagar den stora klyftan mellan nivåerna på inhemsk och gränsöverskridande detaljhandel på internet. Enligt resultattavlan för konsumentfrågor uppger 44 procent av konsumenterna att osäkerhet om deras rättigheter avhåller dem från att köpa varor från andra medlemsstater, och att sen eller utebliven leverans samt bedrägerier är de viktigaste faktorer som förhindrar att den gränsöverskridande handeln ökar. Parlamentet begär därför att EU:s konsumentpolitiska strategi ska stödja tillväxt och innovation inom detaljhandeln och framför allt fullbordandet av en digital inre marknad, i syfte att hjälpa EU-konsumenterna att handla över gränserna.

14. Europaparlamentet påpekar att konsumenternas förtroende är en drivkraft i ekonomin när det gäller inhemsk och gränsöverskridande handel både på och utanför internet.

15. Europaparlamentet betonar behovet av att informera konsumenterna om deras rättigheter och skyldigheter och se till att konsumenternas rättigheter respekteras fullt ut när det gäller användning av internet och skydd av immateriella rättigheter, samtidigt som personuppgifter och den personliga integriteten skyddas.

16. Europaparlamentet betonar att konsumenters personuppgifter har ett betydande ekonomiskt värde, till exempel databaser som innehåller konsumentprofiler som används för riktad reklam. Parlamentet påpekar att användarna för det mesta är ovetande om värdet på de uppgifter som de frivilligt gör tillgängliga för företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en tillräcklig konkurrensnivå på marknaden för reklam på internet och sökmotorer, och att i enlighet med gällande regelverk om dataskydd övervaka hur uppgifter används av de berörda företagen.

Tisdagen den 15 november 2011

17. Europaparlamentet betonar vikten av att förse konsumenterna och försäljarna med tydligare och jämförbar information (t.ex. genom angivande av jämförpris och korrekta och insynsvänliga webbplatser som jämför priser på internet) samt meningsfull och ändamålsenlig produktmärkning.
18. Europaparlamentet understryker vikten av märkning och uppmanar i det sammanhanget kommissionen att ta hänsyn till konsumenternas ökande krav när det gäller t.ex. rättvis handel, koldioxidavtryck, återvinningsmöjligheter, återvinningsmetoder och ursprungsmärkning.
19. Europaparlamentet understryker behovet av att säkerställa allmän tillgång till bredbandsnät med hög kommunikationshastighet och bred tillgång till varor och tjänster på nätet, även genom att ta bort distributionsbegränsningar, motverka geografisk segmentering och utveckla elektroniska betalningstjänster.
20. Europaparlamentet betonar behovet av att i konsumentagendan belysa marknaden för innehåll för digitala produkter, till exempel e-böcker.
21. Europaparlamentet betonar behovet av att göra konsumenterna starkare genom att förse dem med användbar, riktad och förstälig information. Parlamentet vidhåller att EU och de nationella myndigheterna liksom konsumentorganisationerna och företagen måste göra mer för att förbättra konsumenternas utbildning. Parlamentet uppmanar kommissionen att verka för en "konsumentvänlig" inremarknadslagstiftning för att se till att konsumenternas intressen beaktas fullt ut i arbetet med den inre marknaden.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge lämpligt stöd till konsumentorganisationer och erbjuda dem lämplig kapacitetsuppbyggnad i varje medlemsstat för att stärka deras roll och resurser och därmed stärka konsumenterna.
23. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att utbilda konsumenterna från en så tidig ålder som möjligt, så att de förstår och kan använda den information som anges på varorna. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra europeiska märken mer identifierbara och intuitiva och konstaterar att dessa märken fortfarande inte erkänns i tillräcklig utsträckning (särskilt CE-märkningen, det europeiska miljömärket, Möbiusbandet för återvinning och riskmärkningen).
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i alla medlemsstater inleda informationskampanjer om den europeiska "CE"-märkningen och dess betydelse, så att konsumenterna får klart för sig vad denna märkning står för (eller vad den inte står för) och så att de får mer utförlig information. Samtidigt bör man försöka öka medvetenheten om produktsäkerhet bland fackfolk.
25. Europaparlamentet anser att det civila samhället, tillsammans med konsumentorganisationer och företag, bör fortsätta att kanalisera innovativa lösningar för spridning av information om den inre marknaden, så att det blir möjligt för människor att till fullo utnyttja de befintliga möjligheterna. Parlamentet framhåller hur viktigt det är att det civila samhället hjälper små och medelstora företag och konsument, särskilt de som befinner sig i de mest utsatta situationerna, såsom ungdomar och de som saknar tillgång till internet, att ta sig över de nuvarande språkliga, tekniska och administrativa hindren och restriktionerna i medlemsstaterna.
26. Europaparlamentet beklagar att det inom vissa branscher fortfarande är svårt att byta leverantör eller taxa, vilket hindrar konsumenternas valfrihet och inverkar menligt på konkurrensen. Parlamentet uppmanar kommissionen att titta närmare på denna fråga för att se till att konsumenterna kan utnyttja den inre marknadens fulla potential.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att titta närmare på de återstående hindren för konsumenters byte av bank och överväga möjligheter att undanröja dessa hinder, till exempel genom att inrätta ett rörlighetssystem för bankkontonummer i hela EU.
28. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att konsument med tillgång till bankkonton erbjuds tydligt angivna bankavgifter, kortare transaktionstider och enklare förfaranden för att flytta bankkonton.

Tisdagen den 15 november 2011

29. Europaparlamentet noterar att ungefär 30 miljoner EU-medborgare inte har tillgång till grundläggande banktjänster och uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag, så som den aviserat i inre marknadsakten och i sitt arbetsprogram för 2011.

Konsumentskydd och produktsäkerhet

30. Europaparlamentet betonar behovet av att utforma konsumentpolitik som tar hänsyn till utsatta konsumentgruppers särdrag.

31. Europaparlamentet efterlyser tydliga samband mellan strategin och programmet för konkurrenspolitik samt gemensamma insatser för att uppnå detta mål, så att konsumenterna kan gynnas av tjänster som är bättre anpassade efter deras behov och som tillhandahålls på bättre villkor.

32. Europaparlamentet betonar det akuta behovet att höja den allmänna säkerhetsnivån för konsumentprodukter i EU, särskilt inom ramen för den kommande översynen av direktivet om allmän produktsäkerhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med ansvariga EU-organ titta närmare på frågor om hur kemikalier påverkar konsumenters hälsa, antibiotikaresistens och nanoteknik, mot bakgrund av befintlig EU-lagstiftning på dessa områden.

33. Europaparlamentet betonar dessutom behovet av att öka säkerhetsstandarderna för leksaker och uppmanar enträget medlemsstaterna att snabbt införliva och fullt ut genomföra det nya direktivet om leksakers säkerhet.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram ett gemensamt system för utvärdering och märkning, i enlighet med vad som anges i parlamentets resolution om en inre marknad för företag och tillväxt, på grundval av produktens hela livscykel och särskilt med avsikten att förenkla och harmonisera systemen, få bukt med företagens och konsumenternas kostnader för fragmenteringen och förhindra vilseledande reklam.

35. Europaparlamentet efterlyser bättre produktsäkerhetsgarantier, särskilt inom e-handeln på den inre marknaden.

36. Europaparlamentet anser att systemet för snabbt informationsutbyte (Rapex) bör stärkas och göras effektivare och öppnare för konsumenterna, för att förbättra den allmänna medvetenheten om de risker som specifika konsumentprodukter medför och göra det möjligt för företag och tullmyndigheter att vidta snabba och lämpliga åtgärder.

37. Europaparlamentet konstaterar i det sammanhanget att det är viktigt att säkerställa transparenta och tillförlitliga marknader, förbättra yrkesstandarderna och undvika intressekonflikter i samband med tillhandahållandet av finansiella tjänster till konsumenterna. I detta sammanhang har finansiell utbildning en avgörande roll.

38. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är med tillgång till finansiell utbildning och rådgivning och efterlyser ett bättre regelverk för finansiell rådgivning.

39. Europaparlamentet påpekar att de nya europeiska tillsynsmyndigheterna har uttryckliga befogenheter och ansvarsområden när det gäller konsumentskydd på området finansiella tjänster, och förväntar sig att strategin kommer att spegla dessa befogenheter och ansvarsområden och stärka de europeiska tillsynsmyndigheternas kapacitet när det gäller konsumentskydd. I detta sammanhang bör man enligt parlamentet utgå från nuvarande bästa praxis från de nationella myndigheterna och se till att de berörda parterna, särskilt konsumenternas företrädare, medverkar på lämpligt sätt.

40. Europaparlamentet efterlyser en hög konsumentskyddsnivå i hela EU, så att det blir möjligt att ytterligare stärka den inre marknaden på området för finansiella tjänster och motverka protektionistiska metoder.

Tisdagen den 15 november 2011

41. Europaparlamentet efterlyser riktad finansiering till konsumentforskningsprojekt, särskilt när det gäller konsumentbeteende och datainsamling, för att bidra till att utforma politik som motsvarar konsumenternas behov.

42. Europaparlamentet föreslår en utvidgning av EU:s stöd för forskning i framtidsbranscher, såsom grön och etisk konsumtion, och för stödet till gemensamt utnyttjande av vanliga konsumtionsvaror (bilar, cyklar, hushållsapparater, etc.).

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt arbete kring försäljning av varor och oskäliga avtalsvillkor, en översyn av bestämmelserna om otillbörliga affärsmetoder, konsumentkreditdirektivet, direktivet om vilseledande reklam och den bredare frågan om huruvida bestämmelserna om otillbörliga affärsmetoder behöver tillämpas på förbindelser mellan företag. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att fullt ut och korrekt genomföra regler och lagstiftning om den inre marknaden, särskilt konsumenträttsdirektivet, e-handelsdirektivet och förordningen om livsmedelsinformation till konsumenterna.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i konsumentagendan belysa betydelsen av standardisering för att förenkla komplexa processer och komplex information till konsumenter på till exempel tjänsteområdet och att garantera både konsumentorganisationers och nationella myndigheters involvering i detta viktiga arbete.

Mot en socialare och mer hållbar konsumentpolitik i Europa

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i konsumentagendan inkludera en konsumenttillgänglighetsaspekt för att se till att sårbara grupper har tillgång till de viktiga produkter och tjänster som de behöver. Detta kommer att klart visa på konsumentpolitikens sociala dimension.

46. Europaparlamentet påpekar att äldre och personer med funktionsnedsättning alltjämt konfronteras med säkerhets- och tillgångsproblem i samband med konventionella varor och tjänster. I detta sammanhang påpekar parlamentet att standarder med framgång kan användas för att göra varor och tjänster tillgängliga för så många konsumenter som möjligt, oavsett deras ålder eller fysiska förmåga.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till könsperspektivet i konsumentagendan i överensstämmelse med sitt löfte om att genomföra jämställdhetsintegrering som en integrerad del av sin politik. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att konsumentagendan utesluter all diskriminering på grund av kön vid tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med frågan om hur privatkonsumtionen kan göras hållbarare så att innovation, ekonomisk tillväxt och en ekonomi med låga koldioxidutsläpp främjas på ett sätt som är förenligt med målet i Europa 2020-strategin. Parlamentet anser att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt smarta energisystem och att användningen av ny teknik bör göra det möjligt för alla nätverksanvändare att delta i den inre energimarknaden i syfte att spara energi och minska eller dämpa energikostnaderna samtidigt som energitillgången för utsatta konsumenter tryggas.

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och intressenterna att samordna sina insatser för att bättre informera konsumenterna om effektivare sätt att köpa och konsumera livsmedel, i syfte att förhindra och motverka livsmedelsslöseri.

50. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att utvärdera liberaliseringens inverkan på konsumenttillfredsställelsen och efterlyser i detta sammanhang en utvärdering av energimarknadens funktion.

Tisdagen den 15 november 2011

Respekt för konsumenträttigheterna och möjligheten till rättslig prövning

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att stödja och belysa arbetet i nätverket av europeiska konsumentcentrum, som bör spela en central roll i att informera konsumenterna om deras rättigheter och stödja dem om de anför klagomål. Parlamentet understryker den centrala roll som nätverket för konsumentskyddssamarbete har när det gäller att se till att konsumentskyddslagarna efterlevs på rätt sätt och när det gäller att främja samarbete bland behöriga nationella myndigheter.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja alla sina befogenheter enligt fördragen till att förbättra införlivandet, tillämpningen och efterlevnaden av all konsumentrelaterad lagstiftning i EU. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka sina insatser för att fullt ut och på ett korrekt sätt genomföra denna lagstiftning.

53. Europaparlamentet efterlyser lättillgängligare och effektivare mekanismer för rättslig prövning, såsom alternativa tvistlösningsmekanismer, kollektiv talan eller onlinesystem för tvistlösning, i syfte att göra konsumenterna starkare i hela EU. Parlamentet konstaterar med oro att den nuvarande bristen på ersättning utgör en allvarig lucka i rättssystemet, eftersom den gör att vissa näringsidkare kan tillskansa sig olagliga vinster.

54. Europaparlamentet begär att de europeiska konsumenterna ska få lättillgängliga och effektiva mekanismer för rättslig prövning, eftersom sådana mekanismer är nödvändiga om man ska få bort hindren på den inre marknaden, särskilt när det gäller e-handeln. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett eller flera förslag inom det ordinarie lagstiftningsförfarandet för att se till att parlamentet involveras på rätt sätt.

55. Europaparlamentet välkomnar det pågående arbetet med att utveckla ett europeiskt system för alternativ tvistlösning genom att använda befintliga nationella system och affärssystem för att kombinera en hög konsumentskyddsnivå med rättvisa handelsvillkor för entreprenörer.

56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utgå från bästa praxis i medlemsstaterna, till exempel den nordiska ombudsmannamodellen, och att överväga att ge nätverket av europeiska konsumentcentrum rättslig behörighet för att lösa konsumenttvister.

57. Europaparlamentet anser att ett sådant system kommer att stärka den inre marknaden och ge konsumenterna ett rättvist system för rättslig prövning i gränsöverskridande tvister, vilket kommer att stärka förtroendet mellan konsumenterna och näringslivet och bidra till att både näringslivet och konsumenterna kan undvika kostsamma rättsprocesser.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en interinstitutionell debatt om hur man bör gå vidare för att stärka konsumenternas rättsliga skydd i samband med deras handelstransaktioner. Vederbörlig hänsyn bör i detta fall tas till den strategi som fastställs i konsumenträttsdirektivet.

59. Europaparlamentet betonar behovet av att resurstilldelningen i den kommande fleråriga budgetramen för perioden efter 2013 innehåller lämplig finansiering för åtgärder för att uppnå de mål som fastställts i detta betänkande och inom ramen för den kommande konsumentagendan. Parlamentet betonar att det krävs adekvat och garanterad finansiering från EU:s sida om konsumentorganisationerna ska kunna företräda konsumenterna i samtliga medlemsstater.

*

* *

60. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Tisdagen den 15 november 2011

Onlinespel på den inre marknaden

P7_TA(2011)0492

Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om hasardspel online på den inre marknaden (2011/2084(INI))

(2013/C 153 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 mars 2011 med titeln "Grönbok om onlinespel på den inre marknaden" (KOM(2011)0128),
- med beaktande av artiklarna 51, 52 och 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, fogat till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av EU-domstolens relevanta rättspraxis ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 10 december 2010 och lägesrapporterna från de franska, svenska, spanska och ungerska rådsordförandeskapen om ramen för spel och vadhållning i EU-medlemsstaterna,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2009 om integriteten för hasardspel online ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 maj 2008 om vitboken om idrott ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Särskilt domarna i målen Schindler 1994 (C-275/92), Gebhard 1995 (C-55/94), Läärä 1999 (C-124/97), Zenatti 1999 (C-67/98), Anomar 2003 (C-6/01), Gambelli 2003 (C-243/01), Lindman 2003 (C-42/02), Fixtures Marketing Ltd mot OPAP 2004 (C-444/02), Fixtures Marketing Ltd mot Svenska Spel AB 2004 (C-338/02), Fixtures Marketing Ltd mot Oy Veikkaus Ab 2005 (C-46/02), Stauffer 2006 (C-386/04), Unibet 2007 (C-432/05), Placanica m.fl. 2007 (C-338/04, C-359/04 och C-360/04), kommissionen mot Italien 2007 (C-206/04), Liga Portuguesa de Futebol Profissional 2009 (C-42/07), Ladbrokes 2010 (C-258/08), Sporting Exchange 2010 (C-203/08), Sjöberg och Gerdin 2010 (C-447/08 och C-448/08), Markus Stoß m.fl. 2010 (C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 och C-410/07), Carmen Media 2010 (C-46/08) och Engelmänn 2010 (C-64/08).

⁽²⁾ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 30.

⁽³⁾ EUT C 271 E, 12.11.2009, s. 51.

⁽⁴⁾ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽⁶⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

Tisdagen den 15 november 2011

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 juni 2011 med titeln "Insatser mot korruption på EU:s territorium" (KOM(2011)0308),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 januari 2011 med titeln "Utveckling av idrottens europeiska dimension" (KOM(2011)0012),
- med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ⁽⁶⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor samt utskottet för rättsliga frågor (A7-342/2010), och av följande skäl:
 - A. Sektorn för hasardspel online ökar stadigt, och detta sker i viss utsträckning utan att regeringarna i de stater där medborgarna erbjuds dessa spel kan utöva någon kontroll. Samtidigt är denna sektor inte en marknad som alla andra, eftersom den är behäftad med risker när det gäller konsumentskyddet och kampen mot den organiserade brottsligheten.
 - B. Tillämpningen av subsidiaritetsprincipen gör att det inte finns någon särskild europeisk lagstiftningsakt för reglering av hasardspel online.
 - C. Speltjänster omfattas av ett antal EU-rättsakter, såsom direktivet om audiovisuella medietjänster, direktivet om otillbörliga affärsmetoder, direktivet om konsumentskydd vid distansavtal, direktivet om åtgärder för att förhindra penningtvätt, dataskyddsdirektivet, direktivet om integritet och elektronisk kommunikation och direktivet om ett gemensamt system för mervärdesskatt.

⁽¹⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

Tisdagen den 15 november 2011

- D. Sektorn för hasardspel regleras på olika sätt i olika medlemsstater, vilket inte bara gör det svårt för reglerade aktörer att erbjuda lagliga gränsöverskridande speltjänster, utan också gör det svårt för tillsynsmyndigheterna att skydda konsumenterna och bekämpa olagliga hasardspel online och eventuella brott som har samband med sådana spel på EU-nivå.
- E. Det finns ett mycket stort mervärde i att agera på EU-nivå för att bekämpa brottslighet och bedrägerier och i synnerhet för att slå vakt om idrottens integritet och skydda spelare och konsumenter.
- F. I artikel 56 i EUF-fördraget garanteras friheten att tillhandahålla tjänster. Till följd av den särskilda karaktären hos hasardspel online har det dock varit nödvändigt att undanta sådana spel från e-handelsdirektivet, tjänstedirektivet och konsumenträttsdirektivet.
- G. EU-domstolen har klargjort ett antal viktiga rättsliga frågor rörande hasardspel online i EU, men rättsläget är fortfarande osäkert när det gäller ett antal andra frågor som endast kan lösas på politisk nivå. Det osäkra rättsläget har dessutom lett till ett ökat utbud av olagliga spel och förvärrat de höga risker som hänger samman med dessa spel.
- H. Hasardspel online kan, om de inte regleras på lämpligt sätt, medföra en högre risk för beroende än traditionella, platsbaserade hasardspel. Detta beror bland annat på att de är lättillgängligare och fria från social kontroll.
- I. Konsumenterna måste informeras om de eventuellt skadliga effekterna av hasardspel online och skyddas mot faror på detta område, särskilt beroende, bedrägerier, svindel och minderårigas spel.
- J. Hasardspel utgör en betydande inkomstkälla som de flesta medlemsstater använder för allmännyttiga och välgörande ändamål, till exempel idrott.
- K. Idrottens integritet måste ovillkorligen garanteras genom att man förstärker kampen mot korruption och riggade matcher.
- L. För att uppnå dessa mål måste kontrollmekanismer införas för idrottstävlingar och penningflöden. Likaså måste gemensamma övervakningsmekanismer införas på EU-nivå.
- M. Ett internationellt samarbete för utbyte av bästa praxis mellan alla berörda parter (institutioner, idrottsförbund och vadslagningsaktörer) är också nödvändigt.
1. Europaparlamentet anser att det är bra att kommissionen har tagit initiativ till ett offentligt samråd inom ramen för grönboken om onlinespel på den inre marknaden. Detta kommer att göra det möjligt att diskutera sektorns framtid i EU på ett pragmatiskt och realistiskt sätt.
 2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens klargörande att den politiska process som inletts i och med grönboken absolut inte syftar till en avreglering/liberalisering av hasardspel online.
 3. Europaparlamentet påminner om att sektorn för hasardspel online ökar i ekonomisk betydelse och att de årliga inkomsterna från dessa spel översteg 6 miljarder euro under 2008, vilket motsvarar 45 procent av världsmarknaden. I likhet med EU-domstolen anser parlamentet att det handlar om en ekonomisk verksamhet med särskilda kännetecken. Parlamentet påminner om att denna ökning också medför ökade sociala kostnader på grund av spelmissbruk och olagliga metoder.

Tisdagen den 15 november 2011

4. Europaparlamentet anser att en effektiv reglering av sektorn för hasardspel online särskilt ska
 - a) styra människors naturliga drift att spela,
 - b) bekämpa den olagliga sektorn för hasardspel,
 - c) säkerställa ett effektivt skydd för spelare, i synnerhet för minderåriga och andra sårbara grupper,
 - d) förebygga riskerna för beroende vid hasardspel,
 - e) säkerställa att hasardspel genomförs under korrekta, rättvisa, ansvarsfulla och öppna former,
 - f) verka för konkreta åtgärder som garanterar idrottstävlingarnas integritet,
 - g) säkerställa att en betydande del av de offentliga intäkterna från hasardspel används för att främja allmännyttiga eller välgörande ändamål, och
 - h) säkerställa att spelmarknaden är fri från brott, bedrägerier och alla former av penningtvätt.
 5. Europaparlamentet anser att ett sådant regelverk skulle kunna garantera att idrottsevenemang är attraktiva för konsumenterna och för allmänheten. Det skulle också värna idrottsresultatens trovärdighet och det anseende som idrottsevenemang åtnjuter.
 6. Europaparlamentet framhåller att internet enligt EU-domstolen ⁽¹⁾ endast är en kanal för att erbjuda hasardspel med avancerad teknik som kan användas för konsumentskydd och upprätthållande av den allmänna ordningen. Detta påverkar dock inte medlemsstaternas rätt att besluta om hur de ska reglera hasardspel online. Medlemsstaterna får föreskriva att vissa tjänster som riktar sig till konsumenter ska inskränkas eller förbjudas.
- Subsidiaritetsprincipen och EU:s mervärde***
7. Europaparlamentet framhåller mot bakgrund av de olika traditionerna och kulturerna i medlemsstaterna att subsidiaritetsprincipen ska tillämpas på och vara vägledande för all reglering av denna sektor och uppfattas som en "aktiv subsidiaritet" i form av samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter. Parlamentet anser emellertid att denna princip förutsätter överensstämmelse med reglerna för den inre marknaden i den utsträckning de är tillämpliga i enlighet med EU-domstolens dom om hasardspel.
 8. Europaparlamentet anser att ett attraktivt och välreglerat tillhandahållande av hasardspelstjänster både på internet och via kanaler för traditionella, platsbaserade hasardspel är en förutsättning för att konsumenterna inte ska anlita spelaktörer som inte uppfyller de nationella tillståndskraven.
 9. Europaparlamentet ställer sig därför avvisande till en europeisk lagstiftningsakt om en enhetlig reglering av hela sektorn för hasardspel, men anser ändå att en enhetlig europeisk strategi på vissa områden som komplement till nationell lagstiftning skulle ge ett klart mervärde med tanke på den gränsöverskridande karaktären hos hasardspelstjänster online.

⁽¹⁾ Carmen Media 2010 (C-46/08).

Tisdagen den 15 november 2011

10. Europaparlamentet är medvetet om att medlemsstaterna har full frihet att organisera hasardspel så länge de respekterar de grundläggande principerna om icke-diskriminering och proportionalitet i EU-fördraget. Parlamentet respekterar i detta sammanhang att ett antal medlemsstater har beslutat att förbjuda alla eller vissa typer av hasardspel online eller att behålla det statliga monopolet inom den sektorn i enlighet med domstolens rättspraxis så länge de tillämpar en gemensam strategi.

11. Europaparlamentet påpekar att EU-domstolen i ett flertal domar har godtagit att beviljandet av exklusiva rättigheter till en enskild aktör som står under strikt offentlig övervakning kan vara ett sätt att bättre skydda konsumenterna mot bedrägerier och att mer effektivt bekämpa brottslighet inom sektorn för hasardspel online.

12. Europaparlamentet påpekar att hasardspel online är en speciell ekonomisk verksamhet som inte helt och hållet kan omfattas av bestämmelserna om den inre marknaden, särskilt inte i fråga om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster. Parlamentet hänvisar dock till EU-domstolens fasta rättspraxis på detta område, där det betonas att medlemsstaterna ska föreskriva och genomföra nationella kontroller på ett konsekvent, proportionerligt och icke-diskriminerande sätt.

13. Europaparlamentet understryker att leverantörer av hasardspel online alltid måste följa den nationella lagstiftningen i de länder där spelet bedrivs samt att medlemsstaterna alltså bör ha rätt att införa åtgärder för att bekämpa olagliga hasardspel online i syfte att tillämpa den nationella lagstiftningen och strypa tillgången till marknaden för olagliga leverantörer.

14. Europaparlamentet anser att principen om ömsesidigt erkännande av tillstånd inom sektorn för hasardspel inte kan tillämpas, men kräver i enlighet med principerna för den inre marknaden att medlemsstater som öppnar sektorn för hasardspel online för konkurrens för alla eller vissa typer av hasardspel online måste garantera insyn och möjliggöra konkurrens utan diskriminering. Medlemsstaterna uppmanas att i detta fall införa en tillståndsmo­dell som gör det möjligt för europeiska spelaktörer som uppfyller de villkor som värdmedlemsstaten infört att ansöka om tillstånd. Förfaranden för att ansöka om tillstånd, som minskar administrativa bördor genom att undvika onödiga dubbla krav och kontroller som genomförs i andra medlemsstater, kan införas i de medlemsstater som har genomfört ett tillståndssystem som garanterar att ansökningarna i första hand handläggs av tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där de lämnats in. De nationella tillsynsmyndigheternas förtroende för varandra behöver därför stärkas genom ett ökat administrativt samarbete. Parlamentet respekterar vissa medlemsstaters beslut att fastställa antalet aktörer, typer av erbjudna spel och spelvolym­er för att kunna skydda konsumenterna och förhindra brott, under förutsättning att dessa begränsningar är proportionella och ger uttryck för en önskan att begränsa verksamheten inom denna sektor på ett konsekvent och systematiskt sätt.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i enlighet med principen om "aktiv subsidiaritet" undersöka alla möjliga verktyg eller åtgärder som på EU-nivå syftar till att skydda sårbara konsument­er, förebygga spelberoende och bekämpa olagliga spelaktörer, bland annat formaliserat samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter, gemensamma standarder för aktörer eller ett ramdirektiv. Parlamentet anser att en EU-övergripande uppförandekod för hasardspel online kan vara ett första steg i denna riktning och att tillsynsmyndigheterna och aktörerna måste komma överens om denna uppförandekod.

16. Europaparlamentet anser att en EU-övergripande uppförandekod för hasardspel online bör omfatta såväl tjänsteleverantörernas som konsumenternas rättigheter och skyldigheter. Parlamentet anser att en sådan uppförandekod bör bidra till att garantera ansvarsfullt spel och en hög skyddsnivå för spelarna, särskilt för minderåriga och andra sårbara personer, och stödja system på både EU-nivå och nationell nivå som bekämpar it-brottslighet, bedrägerier och vilseledande reklam och i förlängningen ger en ram med principer och regler för ett enhetligt konsumentskydd i hela EU.

Tisdagen den 15 november 2011

17. Europaparlamentet framhåller att medlemsstaterna bör vidta fler åtgärder för att förhindra olagliga spelaktörer att erbjuda sina tjänster online, till exempel genom att svartlista olagliga spelaktörer. Kommissionen uppmanas att undersöka möjligheten att lägga fram rättsligt bindande instrument som ålägger banker, kreditkortsföretag och andra deltagare i betalsystem i EU att på grundval av nationella svarta listor blockera transaktioner mellan kunder och spelaktörer som inte har tillstånd inom deras jurisdiktion, detta utan att hindra lagliga transaktioner.

18. Europaparlamentet respekterar medlemsstaternas rätt att vidta en rad olika åtgärder mot olagligt utbud av hasardspel online. För att effektivisera kampen mot olagligt utbud av hasardspel online stöder parlamentet införandet av en regleringsprincip enligt vilken ett spelföretag endast får bedriva verksamhet (eller ansöka om det nationella tillstånd som krävs) i en medlemsstat om det inte bedriver verksamhet som strider mot lagen i en annan EU-medlemsstat.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, som fördragens väktare, och medlemsstaterna att fortsätta att effektivt kontrollera efterlevnaden av EU-lagstiftningen.

20. Europaparlamentet konstaterar att det hade kunnat göras fler framsteg i de överträdelseförfaranden som pågår sedan 2008 och att ingen enskild medlemsstat hittills har dragits inför EU-domstolen. Kommissionen uppmanas eftertryckligen att fortsätta sin undersökning av eventuella motsättningar mellan medlemsstaternas lagstiftning om hasardspel (traditionella hasardspel och hasardspel online) och EUF-fördraget och att vid behov fortsätta de överträdelseförfaranden som har pågått sedan 2008 för att garantera överensstämmelse. Parlamentet påminner kommissionen om att den som fördragens väktare är skyldig att agera snabbt då det kommer in klagomål rörande överträdelser av de friheter som anges i fördraget.

Samarbete mellan tillsynsmyndigheter

21. Europaparlamentet kräver ett starkt utökat samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter, som ges tillräckliga befogenheter, under samordning av kommissionen, för att utveckla gemensamma standarder och gemensamt ingripa mot onlinespelaktörer som bedriver verksamhet utan det nationella tillstånd som krävs. Nationella särlösningar är inte framgångsrika, särskilt inte när det gäller att identifiera svartlistade spelare, bekämpa penningtvätt, vadslagingsbedrägerier och annan organiserad brottslighet. Parlamentet anser i detta sammanhang att en tillsynsmyndighet med tillräckliga befogenheter behöver inrättas i varje medlemsstat för att det ska gå att effektivisera samarbetet på tillsynsområdet. Informationssystemet för den inre marknaden kan tjäna som bas för ett effektivare samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheterna. Parlamentet noterar de nationella tillsynsmyndigheternas initiativ till ett närmare samarbete, t.ex. GREF-nätverket och samarbetsorganet för europeiska tillsynsmyndigheter. Parlamentet efterlyser ett närmare samarbete och en bättre samordning mellan EU-medlemsstaterna, Europol och Eurojust i kampen mot olagligt hasardspel, bedrägerier, penningtvätt och annan finansiell brottslighet i samband med hasardspel online.

22. Europaparlamentet anser att olika former av hasardspel – såsom snabba interaktiva hasardspel som spelas med sekundfrekvens, vadslagning och lotterier där dragning sker veckovis – skiljer sig från varandra och kräver olika lösningar, eftersom möjligheterna till missbruk är större vid vissa spel än vid andra. Parlamentet noterar särskilt att möjligheterna till penningtvätt är beroende av identifieringens tillförlitlighet, spelformen och betalningsmetoden, vilket för vissa spelformers del kräver övervakning av spelet i realtid och strängare kontroll än vid andra spelformer.

23. Europaparlamentet betonar att man måste ta upp frågan om skyddet av kundkonton som öppnas i samband med hasardspel online om tjänsteleverantören skulle gå i konkurs. Parlamentet föreslår därför att eventuell framtida lagstiftning skyddar insättningar om webbplatserna i fråga blivit bötfällda eller om rättsliga förfaranden har inletts mot dessa.

Tisdagen den 15 november 2011

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja konsumenter som har drabbats av olagliga metoder och erbjuda dem rättsligt stöd.

25. Europaparlamentet rekommenderar att det på EU-nivå införs enhetliga miniminormer för elektronisk identifiering. Registreringen bör ske på ett sådant sätt att spelarens identitet fastställs och att det samtidigt garanteras att spelaren har högst ett spelkonto per spelbolag till sitt förfogande. Parlamentet betonar att ordentliga registrerings- och kontrollsystem är mycket viktiga verktyg för att förhindra missbruk av hasardspel online, t.ex. för penningtvätt.

26. Europaparlamentet anser att EU för att på ett effektivt sätt skydda konsumenterna, särskilt sårbara och unga spelare, från de negativa aspekterna av hasardspel online måste anta gemensamma konsumentskyddsnormer. Parlamentet understryker i detta sammanhang att kontroll- och skyddsprocesserna måste finnas på plats innan det inleds någon form av spelverksamhet. Det kan bland annat röra sig om ålderskontroll, begränsningar för elektronisk betalning och överföringar av betalningsmedel mellan spelarkonton samt krav på att aktörerna på sina webbplatser för hasardspel online ska upplysa om lagstadgad åldersgräns, högriskbeteende, spelberoende och nationella kontaktpunkter.

27. Europaparlamentet efterlyser effektiva metoder för att hantera spelproblem, bland annat genom spelförbud och obligatoriska utgiftstak under en viss period, om än fastställda av kunden själv. Om ett utgiftstak kan höjas bör dessutom en tidsfördröjning tillämpas innan höjningen börjar gälla.

28. Europaparlamentet betonar att spelberoende är ett sjukligt beteende som kan omfatta upp till 2 procent av befolkningen i vissa länder. Parlamentet begär därför att det ska genomföras en undersökning av problemets omfattning i varje medlemsstat som en grund för en integrerad strategi för att skydda konsumenterna mot denna form av beroende. När ett spelkonto öppnas bör heltäckande och korrekt information ges direkt om hasardspel, ansvarsfullt spelande och möjligheterna till behandling vid spelberoende.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att beakta de undersökningar som redan har genomförts på detta område, att inrikta sig på forskning om förekomst, uppkomst och behandling av spelberoende samt att samla in och offentliggöra statistiska uppgifter om alla former av hasardspel (både hasardspel online och traditionella hasardspel) och om spelberoendet för att få fram en heltäckande sammanställning av hela EU:s hasardspelssektor. Statistiken måste komma från oberoende källor, särskilt när det gäller spelberoende.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att initiera bildandet av ett nätverk med nationella organisationer som tar hand om spelberoende för att möjliggöra utbyte av erfarenheter och bästa praxis.

31. Europaparlamentet konstaterar att en nyligen publicerad studie ⁽¹⁾ visar att spelmarknaden är den sektor där avsaknaden av mekanismer för alternativ tvistlösning är mest påtaglig. Parlamentet föreslår därför att de nationella tillsynsmyndigheterna inför mekanismer för alternativ tvistlösning inom sektorn för hasardspel online.

Hasardspel och idrott – behovet av att garantera integriteten

32. Europaparlamentet konstaterar att det alltid har funnits en bedrägeririsk vid idrottstävlingar, men att den har ökat efter framväxten av sportvadslagning online och utgör ett hot mot idrottens integritet. Parlamentet anser därför att en gemensam definition av idrottsbedrägeri bör utformas och att vadslagningsbedrägeri bör bestraffas som ett brott i hela Europa.

⁽¹⁾ "Cross-Border Alternative Dispute Resolution in the European Union", 2011, <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=41671>

Tisdagen den 15 november 2011

33. Europaparlamentet anser att det behövs instrument som uppmuntrar till ett starkare gränsöverskridande samarbete inom polis- och rättsväsendet och som inbegriper alla medlemsstaters behöriga myndigheter med ansvar för förebyggande, upptäckt och utredning av riggade matcher i samband med sportvadslagning. Medlemsstaterna uppmanas i detta sammanhang att överväga att inrätta särskilda åklagaravdelningar med särskilt ansvar för att utreda fall med riggade matcher. Man bör också överväga att inrätta ett strukturerat samarbete med arrangörer av idrottsevenemang för att underlätta informationsutbytet mellan idrottens disciplinära organ och de statliga myndigheter som ansvarar för utredning och lagföring. Detta kan bland annat ske genom att man inrättar nationella nätverk och kontaktpunkter för ärenden som avser riggade matcher och om lämpligt i samarbete med spelaktörerna.

34. Europaparlamentet anser därför att en gemensam definition av idrottsbedrägeri bör fastställas i hela EU och införas i samtliga medlemsstaters straffrätt.

35. Europaparlamentet uttrycker oro över kopplingarna mellan brottsliga organisationer och framväxten av riggade matcher i samband med vadslagning online, där vinsterna används till annan brottslig verksamhet.

36. Europaparlamentet konstaterar att flera EU-medlemsstater redan har infört sträng lagstiftning mot penningtvätt via sportvadslagning, idrottsbedrägeri (som klassificeras som ett särskilt brott) och intressekonflikter mellan vadslagningsaktörer och idrottsklubbar, idrottslag eller aktiva idrottare.

37. Europaparlamentet konstaterar att onlinespelaktörer som har tillstånd i EU redan hjälper till att upptäcka eventuella fall av korruption inom idrotten.

38. Europaparlamentet betonar vikten av utbildning för att skydda idrottens integritet. Medlemsstaterna och idrottsförbunden uppmanas därför att ge idrottsmän och konsumenter den information och utbildning som behövs. Detta bör ske från tidig ålder och på alla nivåer (både amatörer och proffs).

39. Europaparlamentet är medvetet om den särskilda betydelse som spelintäkter har för att bidra till finansiering av idrott på alla nivåer inom såväl proffs- som amatöridrotten i medlemsstaterna, bland annat åtgärder för att se till att idrottstävlingar inte blir föremål för riggad vadslagning. Kommissionen uppmanas att, med respekt för medlemsstaternas praxis, undersöka alternativa finansieringsmöjligheter där intäkter från sportvadslagning rutinmässigt kan användas för att se till att idrottstävlingar inte blir föremål för riggad vadslagning. Ingen finansieringsmekanism får dock leda till en situation där endast ett fåtal idrotter som får stort utrymme i tv gynnas medan de intäkter som andra idrotter, särskilt idrott på gräsrotsnivå, kan dra in genom sportvadslagning minskas.

40. Europaparlamentet bekräftar sin ståndpunkt att sportvadslagning är en form av kommersiellt utnyttjande av idrottstävlingar. Det bör införas ett skydd för idrottstävlingar som gör att de inte får utnyttjas i kommersiellt syfte utan tillstånd, framför allt genom att erkänna idrottsarrangörernas äganderätt. Syftet är inte bara att sörja för en rimlig ekonomisk avkastning till nytta för såväl proffsidrotten som amatöridrotten på alla nivåer, utan också att skapa ett instrument för att stärka kampen mot idrottsbedrägerier, i synnerhet riggade matcher.

41. Europaparlamentet betonar att införandet av rättsligt bindande avtal mellan arrangörer av idrottstävlingar och onlinespelaktörer skulle garantera ett mer balanserat förhållande mellan parterna.

42. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är med transparens inom sektorn för hasardspel online. Parlamentet avser i detta sammanhang krav på årliga rapporter som bl.a. ska visa vilka verksamheter av allmänt intresse och/eller idrottsevenemang som finansieras och/eller sponsras med inkomster från hasardspel. Kommissionen uppmanas att undersöka vilka möjligheter det finns att kräva årliga rapporter.

Tisdagen den 15 november 2011

43. Europaparlamentet framhåller att det måste skapas ett tillförlitligt alternativ till olagliga hasardspels-tjänster. Parlamentet framhåller behovet av pragmatiska lösningar när det gäller reklam för och sponsring av idrottsevenemang från onlinespelaktörer. Man bör komma fram till gemensamma reklamstandarder som ger svaga konsumenter tillräckligt skydd, men som samtidigt möjliggör sponsring av internationella evenemang.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta med samtliga aktörer inom idrotten så att man kan inrätta de lämpliga mekanismer som krävs för att bevara idrottens integritet och upprätthålla finansieringen av idrotten på gräsrotsnivå.

*

* *

45. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Honungsbins hälsa och utmaningarna för biodlingssektorn

P7_TA(2011)0493

Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om honungsbins hälsa och utmaningarna för biodlingssektorn (2011/2108(INI))

(2013/C 153 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om situationen i biodlingssektorn ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 december 2010 om honungsbins hälsa (KOM(2010)0714),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 17 maj 2011 om honungsbins hälsa,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 maj 2011 med titeln "Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020" (KOM(2011)0244),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) ⁽²⁾, där det fastställs särskilda bestämmelser för biodlingssektorn i EU,
- med beaktande av den vetenskapliga rapporten från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) av den 11 augusti 2008 samt den vetenskapliga rapport som beställts av Efsa och som antogs av myndigheten den 3 december 2009, på temat bidödlighet och biövervakning i Europa,
- med beaktande av EU-domstolens dom i mål C-442/09 ⁽³⁾ om märkning av honung som innehåller genetiskt modifierat material,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0440.

⁽²⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 24, 30.1.2010, s. 28.

Tisdagen den 15 november 2011

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG ⁽¹⁾.
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för unionens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 med titeln "Proteinbristen i EU: vilka lösningar finns det på detta långvariga problem?" ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0359/2011), och av följande skäl:
 - A. Biodling som en ekonomisk och social aktivitet spelar en avgörande roll i den hållbara utvecklingen av landsbygdsområdena, skapar arbetstillfällen och bidrar på ett betydande sätt till ekosystemet via binas pollinering, som hjälper till att öka den biologiska mångfalden genom att växternas genetiska variation bevaras.
 - B. Biodling och biologisk mångfald är beroende av varandra. Genom pollinering tillhandahåller bisamhällen viktiga miljörelaterade, ekonomiska och sociala kollektiva nyttigheter och tryggar därigenom livsmedelsförsörjningen och bevarar den biologiska mångfalden. Genom förvaltningen av sina bisamhällen gör biodlarna en mycket viktig miljöinsats och tillämpar samtidigt en hållbar produktionsmodell på landsbygden. Betesmarker för bin, diverse foderväxtmarker och vissa grödor (raps, solros etc.) förser bin med den rika näring som är nödvändig för att de ska kunna upprätthålla sitt immunförsvar och hållas friska.
 - C. Europaparlamentet är oroat över att färre personer inleder verksamhet inom sektorn på grund av den höga kostnaden för att etablera biodlingsföretag. Detta leder i sin tur till att det inte finns tillräckligt med kupor för att pollinera viktiga jordbruksgrödor.
 - D. En tillbakagång av antalet bisamhällen har rapporterats både i EU och i andra delar av världen. Antalet pollinerande arter som bidrar till produktiviteten i jordbruket minskar. Om denna tendens tilltar kraftigt kan jordbrukarna i både EU och andra delar av världen tvingas tillämpa assisterad pollinering, vilket skulle fördubbla pollineringskostnaderna. Vetenskap och veterinärpraxis kan i nuläget knappast effektivt förebygga eller bekämpa vissa skadegörare och sjukdomar på grund av otillräcklig forskning och utveckling av nya läkemedel för bin de senaste årtiondena, vilket är ett resultat av marknadens begränsade storlek och det därav ringa intresset från stora läkemedelsföretag. De få läkemedel som finns tillgängliga för att bekämpa varroakvalstret är i många fall inte längre effektiva.
 - E. Individuella bin och koloniers hälsa påverkas av ett flertal letala och subletala faktorer, av vilka många är sammankopplade. De få läkemedel för att bekämpa varroakvalstret som finns på marknaden är i många fall inte längre tillräckligt effektiva på grund av uppkomsten av resistens. Användningen av bekämpningsmedel, förändrade klimat- och miljöförhållanden, minskad biologisk mångfald bland

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 71.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0084.

Tisdagen den 15 november 2011

växter, förändringar i markanvändningen, missköttat biodlingsmetoder och invasiva arter kan försvaga koloniernas immunsystem och favorisera opportunistiska patologier. Honungsbin riskerar att direkt eller indirekt exponeras för växtskyddsprodukter via vind, ytvatten, guttationsdroppar, nektar och pollen.

- F. Biodlarna kan hjälpa till att skydda sina bins hälsa och välmående, även om kvaliteten på binas miljö spelar en avgörande roll för deras framgång.
- G. Man förespråkar begränsad användning av veterinärprodukter och aktiva substanser, liksom bevarandet av ett hälsosamt immunsystem i kolonierna, men problemen med resistens kvarstår. Aktiva substanser och läkemedel kan inte omvandlas av bin. Europeiska producenter behöver en ren honung, fri från rests substanser och av hög kvalitet.
- H. Ett stort antal europeiska biodlare är amatörer snarare än yrkesbiodlare.

Forskning och vetenskaplig informationsspridning

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nästa budgetram (åttonde ramprogrammet) öka stödnivån för forskning relaterad till honungsbins hälsa och att fokusera forskningen på teknisk utveckling, förebyggande och kontroll av sjukdomar, i synnerhet effekten av miljömässiga faktorer på bikoloniernas immunsystem och deras kopplingar till patologier, hållbara jordbruksmetoder, främjande av kemikaliefria alternativ (d.v.s. preventiva jordbruksmetoder såsom växelbruk och användning av biologisk kontroll), ytterligare främjande av metoder för integrerat växtskydd samt utveckling av veterinärmedicinska läkemedel för nuvarande sjukdomsalstrare för honungsbin i EU, i synnerhet varroakvalster, eftersom de är den huvudsakliga patogenen och kräver olika aktiva ämnen för att kunna bekämpas på grund av sin starka förmåga att utveckla resistens, samt läkemedel mot endoparasiter och andra opportunistiska sjukdomar.
2. Europaparlamentet anser att det är viktigt att vidta brådskande åtgärder för att skydda bins hälsa, och att man då tar hänsyn till biodlingens särdrag liksom till de olika aktörer som berörs och till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
3. Europaparlamentet upprepar än en gång sin oro för att den ökande dödligheten bland honungsbin och vilda pollinatörer i Europa kommer att få djupgående negativa effekter på jordbruket, livsmedelsproduktionen och livsmedelstryggheten, den biologiska mångfalden, ekosystemen och hållbarheten i miljön om den tillåts fortsätta ohämmat.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra inrättandet av lämpliga nationella övervakningssystem i nära samarbete med biodlarorganisationerna och att utveckla harmoniserade standarder på EU-nivå för att möjliggöra jämförelse. Parlamentet betonar behovet av enhetlig identifiering och registrering av bikupor på nationell nivå, tillsammans med en årlig översyn och uppdatering. Parlamentet insisterar på att identifieringen och registreringen inte bör finansieras med medel ur befintliga program för förbättring av villkoren för produktion och saluföring av honung i EU (rådets förordning (EG) nr 1221/97 ⁽¹⁾).
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja inrättandet av ett europeiskt nätverk av "referensbikupor" för att bevaka hur miljöförhållandena samt biodlings- och jordbruksmetoder påverkar binas hälsa.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta treåriga program som ska bygga på uppgifter från samtliga medlemsstater om faktiskt antal bikupor och inte på uppskattningar.

⁽¹⁾ EGT L 173, 1.7.1997, s. 1.

Tisdagen den 15 november 2011

7. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av EU:s referenslaboratorium för bihälsa, som ska fokusera på aktiviteter som inte omfattas av nuvarande expertnätverk eller nationella laboratorier och sammanfatta den samlade kunskapen som härrör från deras forskning.
8. Europaparlamentet betonar behovet av att stödja diagnostiska laboratorier och fältstudier på nationell nivå och påpekar att överlappning i finansieringen bör undvikas.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med företrädare för biodlingssektorn inrätta en styrkommitté som ska stödja kommissionen i upprättandet av EU:s referenslaboratoriums årliga arbetsprogram. Parlamentet beklagar att EU:s referenslaboratoriums första årliga arbetsprogram lades fram utan föregående samråd med de berörda parterna.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att stödja vetenskaplig forskning om honungsbins hälsa på grundval av de goda exemplen från cost-åtgärden coloss samt BeeDoc- och step-initiativen, och att uppmuntra medlemsstaterna att stödja vetenskaplig forskning inom detta område. Parlamentet betonar dock att relationerna med biodlare och biodlarorganisationer bör förbättras.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förhindra överlappningar i användningen av medel för att på så sätt se till att medlen bättre kan garantera ekonomiskt och ekologiskt mervärde för både biodlare och jordbrukare. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att uppmuntra medlemsstaterna att höja finansieringsnivån för forskning.
12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra och övervaka inrättandet av nationella nätverk för att övervaka honungsväxternas cykler.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att aktivt uppmuntra ett större informationsutbyte mellan medlemsstater, laboratorier, biodlare, jordbrukare, näringsliv och vetenskapsmän om ekotoxikologiska studier om faktorer som påverkar honungsbins hälsa för att möjliggöra informerad, oberoende vetenskaplig granskning. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att stödja denna process genom att göra sin webbplats tillgänglig på alla de berörda medlemsstaternas officiella språk.
14. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ "Bättre utbildning för säkrare livsmedel", men begär att aktiviteten förlängs till efter 2011 och att antalet deltagare från nationella myndigheter ökas.
15. Europaparlamentet efterlyser stöd för utbildningsprogram för biodlare om förebyggande och kontroll av sjukdomar samt för jordbrukare och skogsbrukare om växtkunskap, bivänlig hantering av växtskyddsmedel samt effekterna av bekämpningsmedel och kemikaliefria jordbruksmetoder för att förhindra ogräs. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med biodlarorganisationerna föreslå riktlinjer för veterinärbehandlingen av bikuporna.
16. Europaparlamentet uppmanar nationella myndigheter och intresseorganisationer i medlemsstaterna att stödja spridningen av lämpliga vetenskapliga och tekniska kunskaper om bihälsa bland biodlare. Parlamentet understryker att det behövs en permanent dialog mellan biodlare, jordbrukare och de behöriga myndigheterna.
17. Europaparlamentet betonar behovet av att garantera lämplig utbildning för veterinärer och att ge biodlare möjlighet till veterinärbesök samt av att engagera biodlingsspecialister i nationella veterinärmyndigheter.

Tisdagen den 15 november 2011

Veterinärprodukter

18. Europaparlamentet noterar att det är mycket viktigt att ta fram innovativa och effektiva behandlingar mot varroakvalster, som är orsaken till cirka 10 procent av de årliga förlusterna. Parlamentet anser att stödet till auktoriserad veterinärmedicinsk behandling måste ökas så att de negativa effekterna av sjukdomar och skadeinsekter kan minskas. Parlamentet ber kommissionen att lägga fram gemensamma riktlinjer för den veterinärmedicinska behandlingen inom denna sektor och att betona att sådan behandling måste utföras korrekt. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta fram riktlinjer för användningen av ämnen och/eller sammansättningar bestående av organiska syror och eteriska oljor samt andra ämnen som är godkända som biologiska bekämpningsmedel.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att delta i finansieringen av forskning, utveckling och fälttestning av nya medicinska produkter för bihälsa, särskilt för små och medelstora företag, mot bakgrund av biodlingssektorns bidrag till den biologiska mångfalden och allmännyttan genom pollinering och med beaktande av att biodlarnas veterinärkostnader är höga jämfört med hälsokostnaderna inom andra djurhållningssektorer.

20. Europaparlamentet understryker vikten av att stimulera läkemedelsindustrin att utveckla nya läkemedel för att bekämpa bisjukdomar.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta mer flexibla regler för godkännandet av och tillgången till veterinärprodukter för honungsbin, inbegripet läkemedel av naturligt ursprung samt andra läkemedel som inte påverkar insekters hälsa på ett negativt sätt. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag om översyn av direktivet om veterinärmedicinska läkemedel, men noterar att den för närvarande begränsade tillgången på sådana produkter inte bör utnyttjas för att registrera/saluföra antibiotika för behandling av andra opportunistiska patologier i bisamhällena, med hänsyn till de negativa effekterna när det gäller kvaliteten på biodlingsprodukterna och resistens.

22. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att införa gränsvärden för högsta tillåtna resthalter vid användning av läkemedel genom ett steg för steg-förfarande för att undanröja den nuvarande rättsliga osäkerhet som står i vägen för behandlingen av sjuka bin.

23. Europaparlamentet efterlyser en förändring i regelverket så att den Europeiska läkemedelsmyndigheten, för att skydda immateriella rättigheter, kan garantera exklusivitet för tillverkningen och saluföringen av nya verksamma ämnen i innovativa veterinärprodukter för bihälsa under en viss övergångsperiod.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att utöka omfattningen av EU:s veterinärfond till sjukdomar hos honungsbin i sin nästa översyn.

25. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att föreslå en heltäckande djurhälsolagstiftning. Parlamentet uppmanar kommissionen att anpassa omfattningen och finansieringen av EU:s veterinärmedicinska politik så att binas och biodlingens särdrag beaktas, i syfte att garantera en mer effektiv kamp mot bisjukdomarna med hjälp av tillräcklig tillgång till effektiva och standardiserade läkemedel i samtliga medlemsstater och finansiering av bihälsa inom ramen för EU:s veterinärmedicinska politik. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkra en bredare harmonisering mellan medlemsstaterna och att fokusera sina insatser på att bekämpa och kontrollera varroasjukan i EU.

26. Europaparlamentet stöder reproduktionsprogram som inriktas på tolerans mot sjukdomar och parasiter, i synnerhet mot varroasjuka.

Det moderna jordbrukets inverkan på bin

27. Europaparlamentet betonar att EU nyligen har antagit nya, skärpta bestämmelser för godkännande och hållbar användning av växtskyddsmedel i syfte att se till att dessa är ofarliga för människor och miljö. Parlamentet har engagerat sig starkt för detta. Bestämmelserna innehåller nya stränga kriterier för biskydd. Kommissionen uppmanas att hålla parlamentet informerat om genomförandet av de nya bestämmelserna.

Tisdagen den 15 november 2011

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra riskbedömningsmetoderna för bekämpningsmedel, i syfte att värna hälsan och utvecklingen av populationen i bisamhällena samt säkra lämplig tillgång till resultaten av och metoderna för de ekotoxikologiska studier som ingår i tillståndshandlingarna.

29. Europaparlamentet understryker betydelsen av ett hållbart jordbruk och uppmanar medlemsstaterna att så snart som möjligt omsätta och fullt ut genomföra direktiv 2009/128/EG om hållbar användning av bekämpningsmedel, särskilt artikel 14 där det betonas att det kommer att bli obligatoriskt för alla jordbrukare i EU att tillämpa integrerat växtskydd från och med 2014, och att fästa särskild vikt vid användningen av sådana bekämpningsmedel som kan ha skadliga effekter på bi- och kolonihälsan.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av tillförlitliga och effektiva tester som utförts under verkliga förhållanden och med harmoniserade protokoll beakta kronisk och subletal toxicitet samt toxicitet hos larver i riskbedömningen av bekämpningsmedel, i enlighet med förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, vilken varit i kraft sedan den 14 juni 2011. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att vara särskilt uppmärksam vid användning av vissa bekämpningsmedel som under särskilda omständigheter skadar binas och bisamhällenas hälsa. Kommissionen uppmanas också att stärka kapaciteten för forskning om eventuella samband mellan hur ämnen samverkar med varandra och med patogener. Parlamentet konstaterar att man också bör beakta samtliga spridningsmetoder.

31. Europaparlamentet gläder sig över att sakkunniga från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet utför en oberoende utvärdering av de krav som ställs på industrin när det gäller inlämnandet av uppgifter om olika bekämpningsmedel.

32. Europaparlamentet efterfrågar, i en anda av dialog mellan biodlare, intressenter på jordbruksområdet och offentliga myndigheter, att man upprättar ett system för preliminär skyldighet att meddela biodlare i alla medlemsstater före användningen av bekämpningsmedel, särskilt i fråga om luftburen behandling med insekticider (t.ex. myggbekämpning) och ett system genom vilket information på begäran tillhandahålls om bikupornas placering när denna behandling utförs. Parlamentet efterlyser också en effektivare överföring av information via internetbaserade databaser mellan biodlare och jordbrukare, exempelvis när det gäller att sätta upp bikupor i närheten av åkrar.

33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att undersöka om det skulle vara bra att införa ämnet biodling och bihälsa i jordbruksutbildningarna.

34. Med särskild hänsyn till Efsa-projektet från 2009 på temat bidödlighet och biövervakning i Europa uppmanar Europaparlamentet kommissionen att bedriva objektiv forskning om de möjliga negativa effekterna som genetiskt modifierade grödor och monokultur kan ha på honungsbins hälsa.

Produktion och livsmedelssäkerhet, ursprungsbeteckningar

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ständigt övervaka djurhälsosituationen i ursprungsländerna, att tillämpa stränga djurhälsokrav och att införa ett lämpligt övervakningssystem för förökningsmaterial som kommer från tredjeländer, för att undvika att man för in exotiska bisjukdomar eller parasiter såsom kupskalbaggen (*Aethina tumida*) och tropilaelapskvalstret i EU. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen och medlemsstaterna att i samarbete med biodlarorganisationerna förbättra insynen i fråga om frekvensen, andelen, särdragen och i synnerhet resultatet av de säkerhetskontroller som utförts vid gränskontrollposterna.

36. Europaparlamentet kräver att man för veterinärprodukter som är tillåtna i Europeiska unionen provisorisk fastställer tröskelvärdet (referensvärdet för åtgärder) till 10 ppb med hänsyn till de olika analysmetoder som tillämpas i de olika medlemsstaterna.

Tisdagen den 15 november 2011

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inkludera No Action Levels (NAL), referensvärden för åtgärder (RPA) eller högsta tillåtna resthalter (MRL) i honung och andra biodlingsprodukter för ämnen som inte får godkännas för den europeiska biodlingssektorn och att harmonisera veterinära gränskontroller och kontroller av den inre marknaden, eftersom import av honung av låg kvalitet, honungsförfalskningar och ersättningsprodukter snedvrider marknaden och utövar ett ständigt tryck på priserna och på slutkvaliteten på produkterna på EU:s inre marknad, och lika regler måste garanteras för produkter/producenter från EU och från tredjeländer. Parlamentet konstaterar att man i systemet för högsta tillåtna resthalter måste ta i beaktande resthalter från god veterinärpraxis.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa eller ändra bilagorna till rådets direktiv 2001/110/EG ⁽¹⁾ (honungsdirektivet) för att förbättra standarderna för EU-produktion genom att upprätta tydliga juridiska definitioner för alla biodlingsprodukter, däribland honungssorter, och definiera de viktiga parametrarna för kvaliteten på honung, såsom prolin- och sackarosinnehåll, låg hydroximetylfurfurhalt eller fuktighet och tillsatser (t.ex. glycerin, sockerisotopförhållandet (C13/C14), pollenspektrum och arom- och sockerinnehåll i honung). Parlamentet förespråkar stödinsatser för forskning om effektiva metoder för att upptäcka honungsförfalskningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att den kontroll av honungens naturliga egenskaper som gäller för europeiska produkter också omfattar produkter från tredjeländer.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att harmonisera reglerna för märkning med bestämmelserna i förordningen om kvalitetssystem för jordbruket samt att införa obligatorisk märkning med ursprungsland för importerade och EU-producerade biodlingsprodukter eller, när det gäller blandningar av produkter med olika ursprung, obligatorisk märkning som inbegriper alla ursprungsländer.

40. I enlighet med EU:s nya kvalitetspolitik uppmanar Europaparlamentet biodlare, deras intresseorganisationer och kommersiella företag att bättre utnyttja EU:s ursprungsmärkningssystem (SUB och SGB) för biodlingsprodukter, vilket skulle kunna bidra till att göra kostnaderna för biodling mer överkomliga, och ber kommissionen att i nära samarbete med biodlarorganisationerna föreslå kvalitetsbeteckningar och främja direktförsäljning av biodlingsprodukter på de lokala marknaderna.

41. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för att öka konsumtionen av honung och biodlingsprodukter från Europa, bl.a. genom främjande av honung med särskilda egenskaper som är typiska för vissa sorter och för vissa geografiska platser.

Åtgärder i samband med bevarandet av den biologiska mångfalden och den kommande reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken

42. Europaparlamentet betonar behovet av samråd mellan europeiska och nationella myndigheter och biodlare i samband med utarbetandet av biodlingsprogrammen och relaterad lagstiftning i syfte att garantera effektiva program som genomförs i tid. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla väsentligt större finansiella resurser genom att öka det nuvarande stödet till biodling inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 och garantera att befintliga stödprogram inom biodlingssektorn (förordning (EG) nr 1221/97) får finnas kvar och kan utvecklas, samt att uppmuntra utvecklingen av gemensamma projekt, och ber medlemsstaterna att ge biodlingssektorn tekniskt stöd. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att systemet för samfinansiering är förenlig med införandet av direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikens första pelare (frivillig tillämpning av nuvarande artikel 68 av den gemensamma jordbrukspolitiken) i de medlemsstater som anser att detta är nödvändigt. Parlamentet betonar också behovet av att hjälpa unga biodlare att etablera sig i branschen. Parlamentet uppmanar kommissionen att erbjuda ett skyddsnät eller ett gemensamt försäkringssystem för biodling för att mildra effekten av krisituationer för biodlare.

43. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att, inom ramen för EU:s nya strategi för biologisk mångfald, anslå finansiella medel till biodlingen som en prioritet och/eller öka anslagen till alla projekt och åtgärder som föreslås inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och som uteslutande berör underarter och ekotyper av Apis mellifera från varje region.

⁽¹⁾ EGT L 10, 12.1.2002, s. 47.

Tisdagen den 15 november 2011

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i den kommande reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken klargöra de stödåtgärder och det stöd som ska beviljas den europeiska biodlingssektorn och att beakta de miljörelaterade och sociala kollektiva nyttigheter som honungsbisamhällena tillhandahåller genom pollinering och de miljötjänster som utförs av biodlarna i samband med skötseln av bisamhällena.

45. Europaparlamentet noterar att enligt kommissionens rapport av den 28 maj 2010 har antalet biodlare i EU stigit en aning jämfört med 2004. Parlamentet påpekar dock att enligt denna rapport beror ökningen endast på Bulgariens och Rumäniens inträde i EU och att om man räknar bort biodlarna i dessa länder har antalet biodlare i EU minskat betydligt. Detta visar hur allvarlig situationen i biodlingssektorn i EU är och understryker behovet av att bevilja stöd och genomföra konkreta åtgärder för att förmå biodlarna att fortsätta med verksamheten.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att, inom ramen för direktstödssystemet, skapa ett särskilt program för stöd till biodlare, exempelvis genom betalningar per bisamhälle. Detta skulle bidra till att säkra biodlingen i EU, förmå biodlare att fortsätta verksamheten, uppmuntra unga att bli biodlare samt säkerställa att bina kan fortsätta att verka som pollinatörer.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja hållbara jordbruksmetoder inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, uppmuntra alla jordbrukare att tillämpa enkla jordbruksmetoder i enlighet med direktiv 2009/128/EG samt stärka specifika miljöåtgärder för biodlingssektorn i enlighet med den nya europeiska strategin för biologisk mångfald. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fastställa miljöåtgärder för biodlingssektorn i sina program för landsbygdsutveckling och uppmuntra odlare att dels delta i jordbruks- och miljöåtgärder för att stödja bivanliga gräsmarker vid åkerkanter, dels tillämpa en mer avancerad integrerad produktion och samtidigt inta ett holistiskt synsätt till odlingen och använda biologisk kontroll där det är möjligt.

48. Europaparlamentet bekräftar att kommissionen anser att honungsbiet är en domesticerad art och därför utgör en del av animaliesektorn. Detta underlättar för åtgärder för bättre hälsa och djurskydd och för skyddsåtgärder ⁽¹⁾ och banar väg för bättre information om hur vilda pollinatörer ska skyddas. Parlamentet kräver därför att en strategi för skydd av bins hälsa ska upprättas och att biodlingssektorn ska införlivas i jordbruks- och veterinärlagstiftningen samtidigt som sektorns särdrag beaktas, särskilt när det gäller ersättning till biodlarna för förlust av bestånd.

49. Europaparlamentet uppmanar intressenter i biodlingssektorn att dra nytta av de möjligheter som den nuvarande gemensamma jordbrukspolitiken erbjuder och av den kommande reformen av denna politik, vilken även bör ta rimlig hänsyn till producentorganisationer inom hela jordbrukssektorn.

Bevarande av den biologiska mångfalden

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för rådets direktiv 92/43/EEG ⁽²⁾ (habitatdirektivet) fastställa bevarandestatus för arten *Apis mellifera* och, där detta är lämpligt, inkludera den i bilagorna till direktivet. Parlamentet ber kommissionen att, med hänsyn till det brådskande behovet av att bevara arten *Apis mellifera* och de olika underarter som finns i Europeiska unionen, undersöka möjligheten att införa ett specifikt program eller en specifik bestämmelse inom finansieringsinstrumentet Life+ som gör det möjligt att inleda ett europeiskt projekt för att återupprätta vilda bestånd av denna art.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, inom ramen för rådets direktiv 92/65/EEG ⁽³⁾, åtminstone tillfälligt förbjuda import från tredjeländer av levande bin och arter av släktet *Bombus* sp. för att förebygga införandet av exotiska sjukdomar, särskilt eftersom det inte råder någon brist på genetiska resurser för biodling i Europeiska unionen om man upprätthåller de huvudsakliga underarter från vilka de raser och sorter som för närvarande används inom biodlingen härrör.

⁽¹⁾ I form av initiativ som exempelvis strategin för djurhälsa för EU (2007–2013), vilken bidrar till att ge en enhetlig och tydlig lagstiftningsram för djurhälsa, förbättrar samordningen mellan och den effektiva resursanvändningen bland de berörda EU-organen, och betonar vikten av att behålla och förbättra den diagnostiska förmågan.

⁽²⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 268, 14.9.1992, s. 54.

Tisdagen den 15 november 2011

52. Europaparlamentet påminner om att åtgärder för att främja biologisk mångfald också är oundgängliga inom andra sektorer än jordbruk. Parlamentet noterar att vägrenar med gräsvegetation, järnvägsbankar, kraftledningsgator och offentliga och privata trädgårdar utgör betydande arealer där rationella förvaltningsmetoder avsevärt kan öka pollen- och nektarresurserna för bin och pollinerande insekter. Parlamentet anser att denna utveckling bör fullföljas inom ramen för en harmonisk fysisk planering som framför allt garanterar trafiksäkerheten.

*

* *

53. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Statligt stöd avseende tjänster av allmänt ekonomiskt intresse

P7_TA(2011)0494

Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om reform av EU:s regler om statligt stöd avseende tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (2011/2146(INI))

(2013/C 153 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 14 och 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt protokoll nr 26 till detta,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 23 mars 2011: Reform av EU:s regler om statligt stöd avseende tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (KOM(2011)0146),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 23 mars 2011 som behandlar tillämpningen av EU:s statsstödsregler på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse sedan 2005 och resultaten från det offentliga samrådet (SEK(2011)0397),
- med beaktande av det offentliga samråd som kommissionen anordnade 2010 om regler om statligt stöd avseende tjänster av allmänt ekonomiskt intresse,
- med beaktande av "Vägledning om hur Europeiska unionens bestämmelser om statligt stöd, offentlig upphandling och den inre marknaden ska tillämpas på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, särskilt sociala tjänster av allmänt intresse" av den 7 december 2010 (SEK(2010)1545),
- med beaktande av kommissionens direktiv 2006/111/EG av den 16 november 2006 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag samt i vissa företags ekonomiska verksamhet ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens beslut 2005/842/EG av den 28 november 2005 om tillämpningen av artikel 86.2 i EG-fördraget på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ⁽²⁾,
- med beaktande av gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT L 318, 17.11.2006, s. 17.

⁽²⁾ EUT L 312, 29.11.2005, s. 67.

⁽³⁾ EUT C 297, 29.11.2005, s. 4.

Tisdagen den 15 november 2011

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 januari 2001 – Tjänster i allmänhetens intresse i Europa ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 september 1996: Tjänster i allmänhetens intresse i Europa ⁽²⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 1 juli 2011: Reform av EU:s regler om statligt stöd avseende tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ⁽³⁾,
- med beaktande av yttrandet av den 15 juni 2011 från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Reform av EU:s regler om statligt stöd avseende tjänster av allmänt ekonomiskt intresse" ⁽⁴⁾.
- med beaktande av domstolens dom av den 24 juli 2003, Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 5 juli 2011 om framtiden för sociala tjänster av allmänt intresse ⁽⁶⁾, av den 14 mars 2007 om sociala tjänster av allmänt intresse i Europeiska unionen ⁽⁷⁾, av den 27 september 2006 om kommissionens vitbok om tjänster av allmänt intresse ⁽⁸⁾, av den 14 januari 2004 om grönboken "Tjänster i allmänhetens intresse" ⁽⁹⁾, av den 13 november 2001 om kommissionens meddelande "Tjänster i allmänhetens intresse" ⁽¹⁰⁾ och av den 17 december 1997 om kommissionens meddelande "Tjänster i allmänhetens intresse i Europa" ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0371/2011), och av följande skäl:
 - A. Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har en viktig plats bland unionens gemensamma värden och främjar grundläggande rättigheter och den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen, och är således avgörande för kampen mot ojämlikhet i samhället och i allt högre grad också för en hållbar utveckling.
 - B. Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ger ett viktigt bidrag till medlemsstaternas ekonomiska styrka och konkurrenskraft och därmed inte bara till att förebygga och övervinna ekonomiska kriser utan också till att skapa allmänt välbefinnande.
 - C. Tillhandahållandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse främjar ett framgångsrikt genomförande av Europa 2020-strategin, och dessa tjänster kan bidra till att uppnå tillväxtmål inom särskilt sysselsättning, utbildning och social integration, så att man i slutändan kan uppnå de satta målsättningarna för produktivitet, sysselsättning och social sammanhållning.
 - D. Kostnadseffektiva lösningar genom konkurrerande privata företag ligger i medborgarnas intresse och är avgörande med tanke på budgetsituationen.

⁽¹⁾ EGT C 17, 19.1.2001, s. 4.

⁽²⁾ EGT C 281, 26.9.1996 s. 3.

⁽³⁾ EUT C 259, 2.9.2011, s. 40.

⁽⁴⁾ EUT C 248, 25.8.2011, s. 149.

⁽⁵⁾ Mål C-280/00, REG 2004, s. I-07747.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0319.

⁽⁷⁾ EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 140.

⁽⁸⁾ EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 277.

⁽⁹⁾ EUT C 92 E, 16.4.2004, s. 294.

⁽¹⁰⁾ EGT C 140 E, 13.6.2002, s. 153.

⁽¹¹⁾ EGT C 14, 19.1.1998, s. 74.

Tisdagen den 15 november 2011

- E. Tjänster av allmänt ekonomiskt intresse är tjänster som inte alltid skulle kunna erbjudas utan statligt ingripande, i alla fall inte i tillräcklig omfattning.
- F. Sociala tjänster av allmänt intresse spelar en viktig roll för att säkerställa grundläggande rättigheter och de bidrar på ett avgörande sätt till lika möjligheter.
- G. I den nuvarande EU-lagstiftningen fastställs undantag från anmälningsplikten för sjukhus och offentligt subventionerade bostäder, dvs. tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som tillgodoser grundläggande sociala behov.
- H. Artiklarna 106 och 107 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för reformen av statsstödsregler för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, och artikel 14 i EUF-fördraget gör det möjligt för Europaparlamentet och rådet, genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, att fastställa de principer och villkor, särskilt ekonomiska och finansiella, på grundval av vilka sådana tjänster utförs, utan att detta påverkar medlemsstaternas befogenheter.
- I. I protokoll nr 26 till EUF-fördraget fastställs att tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ska utmärkas av en hög nivå på kvalitet, säkerhet och överkomlighet, likabehandling och främjande av allmän tillgång och användarnas rättigheter, samtidigt som deras avgörande roll erkänns uttryckligen.
- J. Medlemsstaterna och deras offentliga förvaltningar är bäst lämpade att tjäna sina medborgare på lämpligt sätt och är därmed ansvariga för att fastställa exakt i vilken omfattning och på vilket sätt tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ska tillhandahållas. I artikel 1 i protokoll nr 26 till Lissabonfördraget erkänns uttryckligen de omfattande befogenheter som nationella, regionala och lokala myndigheter har när det gäller att förvalta, beställa och organisera dem.
- K. Som ersättning räknas alla fördelar som garanteras av staten eller via offentliga resurser i någon form.
1. Europaparlamentet noterar de mål som kommissionen har med förslaget till reform, dvs. att skapa klarhet kring tillämpningen av reglerna om statligt stöd avseende tjänster av allmänt ekonomiskt intresse med beaktande av deras mångfald.
 2. Europaparlamentet begär att kommissionen klarlägger förhållandena mellan reglerna för den inre marknaden och tillhandahållandet av offentliga tjänster och säkerställer att subsidiaritetsprincipen tillämpas för fastställande, organisation och finansiering av offentliga tjänster.
 3. Europaparlamentet understryker de förbättringar vad gäller tillämpning och förståelse som möjliggjorts tack vare de åtgärder som vidtogs 2005, det så kallade Altmark-paketet. Parlamentet påpekar att de offentliga utfrågningarna dock visat att de rättsliga instrumenten måste bli ännu tydligare samt enklare, mer proportionerliga och effektivare.
 4. Europaparlamentet understryker att resultaten av de offentliga samråden också visar att inte bara de administrativa kostnaderna utan också osäkerheter och missförstånd när det gäller centrala begrepp i dessa regler såsom uppdragsbeskrivning, rimlig vinst, företag, ekonomiska och icke-ekonomiska tjänster eller relevans för den inre marknaden, kan ha bidragit till att reglerna inte tillämpats.
 5. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens avsikt att göra ytterligare förtydliganden om åtskillnaden mellan ekonomisk och icke-ekonomisk verksamhet i samband med tjänster av allmänt ekonomiskt intresse för att åstadkomma ökad övergripande rättssäkerhet, samt för att undvika att mål tas upp inför EU-domstolen och att överträdelseförfaranden inleds av kommissionen. Kommissionen uppmanas att närmare förtydliga det fjärde kriteriet som EG-domstolen nämnde i Altmark-domen och att se till att beräkningsmetoden för rimlig vinst är klar nog och lämplig för mångfalden för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Kommissionen uppmanas därför att undvika en fast förteckning. Parlamentet föreslår att kommissionen i detta sammanhang inte begränsar sig till att enbart återge EU-domstolens beslut utan att utforma avgörande kriterier för att hjälpa till att förstå och tillämpa de begrepp som används. Kommissionen uppmanas att utveckla sin syn på en verklig tjänst av allmänt ekonomiskt intresse.

Tisdagen den 15 november 2011

6. Europaparlamentet är oroat över de ytterligare krav som kommissionen vill införa för att säkerställa att utvecklingen av handeln inte påverkas i en utsträckning som skulle skada unionens intressen, och anser att dessa kommer att leda till rättslig osäkerhet.
7. Europaparlamentet betonar att "uppdagsbeskrivningen" är en garanti för transparensen som måste behållas för att öka synligheten för medborgarna men att uppdragens tillämpningsområde bör utökas, särskilt genom en mer flexibel tillämpning av reglerna. Parlamentet anser att "målkontrakt" för vissa projekt bör anses vara en godtagbar form för uppdragsbeskrivning.
8. Europaparlamentet betonar att en reform av EU:s statsstödsregler endast kan ske med beaktande av den särskilda funktion som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har och endast med strikt iakttagande av subsidiaritetsprincipen, eftersom det huvudsakliga ansvaret för beställande, tillhandahållande, finansiering och organisation av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt protokoll nr 26 till Lissabonfördraget ligger hos medlemsstaterna och deras nationella, regionala och lokala myndigheter, vilket ger dem valfrihet och stort handlingsutrymme.
9. Europaparlamentet understryker att man vid översynen av reglerna särskilt bör se till att de termer och begrepp som används i gemenskapen tydligt anpassas till de allmännyttiga tjänsternas karaktär samt till mångfalden av organisationsformer och deltagande aktörer samt att hänsyn tas till de faktiska riskerna för återverkningar på handeln mellan medlemsstaterna.
10. Europaparlamentet framhåller de särdrag som kännetecknar tjänster av allmänt ekonomiskt intresse på regional och lokal nivå, vilka inte påverkar konkurrensen på den inre marknaden, och där ett förenklat och transparent förfarande borde vara möjligt för att främja innovation och medverkan från små och medelstora företag.
11. Europaparlamentet stöder konceptet med tröskelvärden för undantag från anmälningsplikten för statlig ersättning till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och den därmed förknippade minskningen av den administrativa bördan. Till följd av resultaten från de genomförda samråden efterlyser parlamentet en höjning av de tröskelvärden som gäller för tillämpningen av beslutet om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.
12. Europaparlamentet betonar att de särdrag som kännetecknar tjänster av allmänt ekonomiskt intresse erkänns i artikel 14 i EUF-fördraget och protokoll 26 i bilagan till fördraget, och erkänner att de nationella, regionala och lokala myndigheterna har en särskild roll att spela i detta sammanhang. Parlamentet betonar att reformen av EU:s regler om statligt stöd avseende tjänster av allmänt ekonomiskt intresse endast utgör en del av det nödvändiga förtydligandet av den rättsordning som tillämpas på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse genom en enhetlig europeisk rättslig ram. Varje rättsligt instrument måste innebära tillfredsställande rättslig säkerhet. Kommissionen uppmanas att före utgången av 2011 lägga fram ett meddelande med åtgärder som syftar till att säkerställa att tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och sociala tjänster av allmänt intresse har ramar som gör att de kan fullgöra sina uppgifter, i analogi med dess åtaganden i inre marknadsakten.
13. Europaparlamentet påpekar att enligt artikel 106.2 i EUF-fördraget omfattas de företag som anförtrots att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse endast av reglerna om förbud mot och kontroll av statligt stöd i den mån tillämpningen av dessa regler inte rättsligt eller i praktiken hindrar att de särskilda uppgifter som de tilldelats av nationella, regionala och lokala myndigheter fullgörs. Enligt EUF-fördragets artikel 14 ska unionen och medlemsstaterna, var och en inom ramen för sina respektive befogenheter och inom fördragets tillämpningsområde, sörja för att sådana tjänster utförs på grundval av principer och villkor som gör det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter. Parlamentet begär därför att reformen av EU:s regler om statligt stöd tar hänsyn till dessa båda artiklar och säkerställer att ersättningen till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte innebär en överdriven börda för offentliga budgetar eller en låg kvalitet på de tjänster som erbjuds.
14. Europaparlamentet anser att det kommande kommissionsförslaget om EU 2020-projektobligationer skulle kunna och bör vara en avgörande drivkraft för utvecklingen av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i medlemsstaterna och på EU-nivå. Parlamentet anser att de förfaranden som införs för detta ändamål uttryckligen bör fastställas i villkoren för ett projekts stödberättigande, vilka ska fastställas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Tisdagen den 15 november 2011

15. Europaparlamentet anser att det är extremt viktigt att ersättningarna för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte snedvrider konkurrensen eller skadar andra icke-subventionerade företag som verkar i samma sektorer eller på samma marknader.

16. Europaparlamentet konstaterar att tillgång till ersättning av nettokostnader vid utförande av allmännyttiga tjänster för de företag som fått i uppdrag att tillhandahålla dessa tjänster hör till de ekonomiska och finansiella villkor som är nödvändiga för att dessa företag korrekt ska kunna utföra de särskilda uppdrag som de fått av de offentliga myndigheterna, särskilt i den nuvarande krissituationen, där de offentliga myndigheterna spelar en central roll som automatisk stabiliseringsfaktor som skyddar de mest utsatta medborgarna och därigenom bidrar till att begränsa krisens sociala konsekvenser.

17. Europaparlamentet önskar i detta sammanhang understryka att ett vidareutvecklat samarbete mellan offentliga myndigheter, genom gemensamt resursutnyttjande, innebär en stor potential när det gäller att öka effektiviteten vid användningen av offentliga medel och att modernisera de allmännyttiga tjänsterna i syfte att tillmötesgå medborgarnas nya behov på lokal nivå. Parlamentet betonar även vikten av gränsöverskridande samarbete.

18. Europaparlamentet betonar med eftertryck att offentliga tjänster måste vara av hög kvalitet och vara tillgängliga för alla befolkningsgrupper. Parlamentet är därför bekymrat över kommissionens restriktiva hållning som endast klassificerar statsstöd till offentligt subventionerade bostadsföretag såsom sociala tjänster av allmänt intresse när tjänsterna uteslutande är avsedda för socialt missgynnade personer eller grupper. En sådan restriktiv tolkning går stick i stäv med det övergripande målet om social mångfald och allmän tillgång.

19. Europaparlamentet anser att tjänster av god kvalitet grundas på de europeiska medborgarnas mänskliga rättigheter och att detta rättighetsbaserade synsätt bör stärkas.

20. Europaparlamentet påminner om de betydande investeringar som behövs för att uppgadera infrastrukturen, särskilt i de regioner där bristen är störst och särskilt på områdena energi, telekommunikationer och kollektivtrafik, så att framtidens smarta energi- och bredbandstjänster kan erbjudas.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bland de kostnader som kan komma i fråga för ersättning ta med investeringar i infrastruktur som krävs för att tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ska fungera. Parlamentet påminner kommissionen om att tillhandahållandet av dessa tjänster ibland bygger mer på statligt stöd till långsiktiga investeringar än på årliga ersättningar.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med förhandlingar om bilaterala handelsavtal godta den offentliga sektorns tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiska intresse och sociala tjänster av allmänt intresse i partnerländerna.

Förenkling/Proportionalitet

23. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att genom ett mer diversifierat tillvägagångssätt för tillämpningen av statsstödsreglerna se till att den administrativa bördan på offentliga myndigheter och tjänsteleverantörer står i rimlig proportion till den berörda åtgärdens potentiella inverkan på konkurrensen på den inre marknaden.

24. Europaparlamentet begär därför att reglerna utformas så att en korrekt tillämpning av dem säkerställs och att de inte lägger någon onödig börda på de offentliga myndigheterna eller de företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse så att de fullt ut kan uppfylla de uppgifter de anförtrotts. Kommissionen uppmanas att i detta sammanhang göra det enklare att förstå reglerna och föreskriva skyldigheterna när det gäller de offentliga ersättningarna för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och därmed uppnå större rättssäkerhet för offentliga myndigheter och tjänsteleverantörer.

Tisdagen den 15 november 2011

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för den planerade förenklingen av statsstödsreglerna införa större flexibilitet och transparens i kontrollen av överkompensation och i synnerhet förbättra åtgärderna för att förhindra överkompensation. Vid fleråriga kontrakt föreslår parlamentet därför att kontroller av överkompensation endast bör göras när avtalet löper ut, och under alla omständigheter i intervall som inte överstiger tre år. Transparenta kriterier bör fastställas för beräkningen av ersättning för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eftersom detta skulle leda till betydande tids- och kostnadsbesparingar för både tjänsteleverantörer och offentliga myndigheter.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med offentliga myndigheter och tjänsteleverantörer som källa avgöra huruvida "Vägledning[en] om hur Europeiska unionens bestämmelser om statligt stöd, offentlig upphandling och den inre marknaden ska tillämpas på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, särskilt sociala tjänster av allmänt intresse", som offentliggjordes den 7 december 2010, verkligen uppfyller sitt syfte. Kommissionen uppmanas, om det skulle visa sig nödvändigt, att tillhandahålla offentliga myndigheter och tjänsteleverantörer ett pedagogiskt verktyg för att vägleda dem mot en korrekt tillämpning av dessa regler.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förenkla reglerna för tilldelning av uppdrag. Parlamentet begär att en projektinfordran som åtföljs av ett målkontrakt ska betraktas som en tilldelning av uppdrag.

Sociala tjänster

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utforma en de minimis-reglering för sociala tjänster av allmänt intresse, eftersom dessa inte lär inkräkta på handeln mellan medlemsstaterna i någon nämnvärd utsträckning. För denna typ av sociala tjänster föreslås därför att tröskelvärdena höjs till lämpliga nivåer.

29. Europaparlamentet stöder att det nuvarande undantaget utan tröskelvärden för sjukhus och offentligt subventionerade bostäder behålls. Parlamentet välkomnar kommissionens avisering att vilja undanta ytterligare områden av sociala tjänster av allmänt intressen från anmälningsplikten för stöd. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att ersättning för alla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som uppfyller grundläggande sociala behov enligt medlemsstaternas definition, såsom vård av äldre och personer med funktionshinder, omsorg och social inkludering av utsatta grupper, barn- och ungdomsomsorg, sjukvård och tjänster för att främja tillgång till arbetsmarknaden, undantas från anmälningsplikten.

30. Europaparlamentet anser att de särskilda uppgifterna för och arten på sociala tjänster av allmänt intresse bör skyddas och klart definieras. Kommissionen uppmanas därför att undersöka på vilket sätt detta mål effektivast skulle kunna uppnås, med beaktande av möjligheten till områdesspecifika regler.

Lokala tjänster

31. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att införa en de minimis-regel för statligt stöd till företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse om man på grund av det lokalt begränsade verksamhetsområdet endast kan förvänta sig försumbara effekter på handeln mellan medlemsstaterna och det kan säkerställas att ersättningarna endast går till de berörda tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse. Kommissionen uppmanas att undersöka om det för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inom kultur- och utbildningsområdet bör finnas en områdesspecifik reglering.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå lämpliga tröskelvärden för en de minimis-regel för ersättningar till företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse så att dessa tjänster kan hanteras genom ett förenklat förfarande och den avsevärda administrativa bördan för tjänsteleverantörerna kan minskas avsevärt utan negativa effekter på den inre marknaden. En möjlig hänvisning i detta sammanhang kan vara kombinerade index för ersättningsbeloppet och omsättningsnivån för det företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänsten av den lokala myndigheten. Parlamentet anser vidare att ett tröskelvärde för en period på tre räkenskapsår kanske skulle vara mer lämpligt för att säkerställa den nödvändiga flexibiliteten.

33. Europaparlamentet påminner om att tillhandahållare av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har olika rättslig status såsom föreningar, stiftelser, frivilliga och lokala organisationer, icke-vinstdrivande organisationer eller sociala företag. Vissa av dessa agerar uteslutande på lokal nivå, har ingen kommersiell verksamhet och återinvesterar lokalt eventuella vinster från tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

Tisdagen den 15 november 2011

Kvalitets- och effektivitetsaspekter

34. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att tjänster av allmänt ekonomiskt intresse är av hög kvalitet och hur nödvändigt det är med en allmän tillgång. I enlighet med EUF-fördragets konkurrensregler är kommissionens befogenhet begränsad till en kontroll av statsstödet till tillhandahållandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Dessa konkurrensregler utgör ingen rättslig grund för att fastställa kvalitets- och effektivitetskriterier på europeisk nivå. Fastställande av kvalitets- och effektivitetskriterier för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse bör endast ske med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen.

*

* *

35. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning

P7_TA(2011)0495

Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning (2011/2052(INI))

(2013/C 153 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 3.3, och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 9, 148, 160 och 168,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 16, 21, 23, 24, 25, 30, 31 och 34,
- med beaktande av den reviderade europeiska sociala stadgan, särskilt artikel 30 (rätten till skydd mot fattigdom och social utestängning), artikel 31 (rätten till bostad) och artikel 16 (familjens rätt till socialt, rättsligt och ekonomiskt skydd),
- med beaktande av rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1098/2008/EG av den 22 oktober 2008 om Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning (2010) ⁽³⁾,
- med beaktande av slutsatserna från rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) av den 8 juni 2010 om rättvisa och hälsa inom alla politikområden: solidaritet i hälsa ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets uttalande av den 6 december 2010 om Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning: Samarbete för att bekämpa fattigdom under 2010 och därefter ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽³⁾ EUT L 298, 7.11.2008, s. 20.

⁽⁴⁾ Europeiska unionens råd, pressmeddelande 10560/10 (press 156), 3019:e mötet i rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), Luxemburg, den 7 och 8 juni 2010.

⁽⁵⁾ Europeiska unionens råd, 3053:e mötet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), Bryssel den 6 december 2010.

Tisdagen den 15 november 2011

- med beaktande av slutsatserna från rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) av den 7 mars 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd av den 15 februari 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: flaggskeppsinitiativ inom Europa 2020-strategin ⁽²⁾,
- med beaktande av rapporten från kommittén för socialt skydd av den 10 februari 2011, "Bedömning av de sociala aspekterna av Europa 2020-strategin: 2011 års rapport från kommittén för socialt skydd" ⁽³⁾,
- med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd "Solidaritet i hälsa: Att minska ojämlikhet i hälsa i EU" ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 3 oktober 2008 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Solidaritet i hälsa: att minska ojämlikhet i hälsa i EU" (KOM(2009)0567),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna" (KOM(2010)0573),
- med beaktande av EU:s handikappstrategi 2010–2020: Nya åtgärder för ett hinderfritt samhälle i EU (KOM(2010)0636),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – "En EU-ram för nationella strategier för integrering av romer fram till 2020" (KOM(2011)0173),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Europa 2020: en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av sin resolution av den 4 oktober 2001 om FN:s internationella dag för utrotande av fattigdom ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2008 om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2009 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Europeiska unionens råd, pressmeddelande 7360/11 (press 52), 3073:e mötet i rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), Bryssel, den 7 mars 2011.

⁽²⁾ Yttrande från kommittén för socialt skydd till rådet, Europeiska unionens råd, 6491/11, SOC 124, av den 15 februari 2011.

⁽³⁾ Rapport från kommittén för socialt skydd till rådet, Europeiska unionens råd, 6624/11 ADD 1 SOC 135 ECOFIN 76 SAN 30, av den 18 februari 2011.

⁽⁴⁾ Yttrande från kommittén för socialt skydd till rådet, Europeiska unionens råd, 9960/10, SOC 357 SAN 122, av den 20 maj 2010.

⁽⁵⁾ EUT C 166, 7.6.2011, s. 18.

⁽⁶⁾ EUT C 248, 25.8.2011, s. 130.

⁽⁷⁾ EUT L 307, 18.11.2008, s. 11.

⁽⁸⁾ EUT C 87 E, 11.4.2002, s. 253.

⁽⁹⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 11.

⁽¹⁰⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

⁽¹¹⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 16.

Tisdagen den 15 november 2011

- med beaktande av sin resolution av den 16 juni 2010 om EU 2020 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om sammanhållningspolitikens bidrag till att uppnå Lissabon- och EU 2020-målen ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2010 om att främja ungdomars tillträde till arbetsmarknaden och stärka den rättsliga ställningen för praktikanter och lärlingar ⁽³⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 8 september 2010 om förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik – Del II av de integrerade riktlinjerna för Europa 2020 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om vikten av ett system med minimiinkomst för att bekämpa fattigdom och främja ett samhälle som är öppet för alla i Europa ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2011 om kommissionens grönbok "Med sikte på tillräckliga, långsiktigt bärkraftiga och trygga pensionssystem i EU" ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om fattigdom bland kvinnor i Europeiska unionen ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 september 2010 om kvinnornas roll i ett åldrande samhälle ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2011 om ordningen för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i unionen ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2011 om EU-strategin för integrering av romer ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sina förklaringar av den 22 april 2008 om avskaffande av hemlöshet ⁽¹²⁾ och av den 16 december 2010 om en EU-strategi mot hemlöshet ⁽¹³⁾,
- med beaktande av slutrekommendationerna från den europeiska konsensuskonferensen om hemlöshet den 9 och 10 december 2010,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2011 om en EU-strategi mot hemlöshet ⁽¹⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2011 om rörlighet och integrering av personer med funktionsnedsättning och EU:s handikappstrategi 2010–2020 ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

⁽²⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0262.

⁽⁴⁾ EUT C 308 E, 20.10.2011, s. 116.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0376.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0375.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0058.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0086.

⁽⁹⁾ EUT C 308 E, 20.10.2011, s. 49.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0338.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0092.

⁽¹²⁾ EUT C 259 E, 29.10.2009, s. 19.

⁽¹³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0499.

⁽¹⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0383.

⁽¹⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0453.

Tisdagen den 15 november 2011

- med beaktande av rådets slutsatser om den europeiska jämställdhetspakten för perioden 2011–2020 ⁽¹⁾,
- med beaktande av strategin för jämställdhet 2010–2015 (KOM(2010)0491),
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om jämställdhetsaspekterna av den ekonomiska och finansiella krisen ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om framtiden för sociala tjänster av allmänt intresse ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 oktober 2010 om kvinnor med otrygga anställningsförhållanden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Eurostats publikation från 2010 med titeln "Combating poverty and social exclusion – A statistical portrait of the European Union 2010",
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén "Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning" (KOM(2010)0758),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från budgetutskottet, utskottet för kultur och utbildning och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0370/2011), och av följande skäl:

Siffror

- A. I Europeiska unionen hotas 116 miljoner människor av fattigdom och 42 miljoner, alltså 8 procent, lever "i allvarlig materiell fattigdom och har inte råd med ett antal faciliteter som anses nödvändiga för ett anständigt liv i Europa" ⁽⁵⁾. Fattigdom är en oacceptabel konsekvens av en ojämn fördelning av välståndet, inkomsterna och resurserna i en blomstrande europeisk ekonomi. Det är de mest utsatta befolkningsgrupperna, såsom äldre och funktionshindrade personer, som drabbats hårdast av den finansiella, ekonomiska och sociala krisen. De åtgärdsåtgärder som vidtagits eller ska vidtas i Europeiska unionen får inte bli till skada för sysselsättningen och socialskyddet och förvärra situationen för de minst gynnade grupperna och med arbetslöshet, otrygghet eller fattigdom hota de miljoner som fortfarande klarat sig på sitt arbete eller sin pension, framför allt inte genom budgetnedskärningar i de offentliga tjänsterna och socialbidragen. De skärpta villkoren och indragningarna inom politiken för social aktivering som reaktion på krisen ökar svårigheterna för de mest sårbara eftersom få arbeten med anständiga arbetsvillkor erbjuds. Klyftan mellan fattig och rik vidgas alltmer i spåren av krisen.

Kränkning av grundläggande rättigheter

- B. Kommissionens nya strategi för genomförandet av stadgan om de grundläggande rättigheterna är framför allt inriktad på att främja de mest missgynnades tillgång till de grundläggande rättigheterna. Stadgan bör respekteras i sin helhet och svår fattigdom är en kränkning av de grundläggande rättigheterna och ett gravt angrepp på människovärdet, som leder till stigmatisering och orättvisor. Systemen för inkomststöd bör ha som huvudsakligt mål att ta människor ur fattigdomen och låta dem leva ett värdigt liv.

⁽¹⁾ Rådets slutsatser av den 7 mars 2011, Bryssel.

⁽²⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 79.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0319.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0365.

⁽⁵⁾ Kommissionens meddelande om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning (KOM(2010)0758).

Tisdagen den 15 november 2011

Utfästelser som inte infriats

- C. Fattigdomen och den sociala utestängningen har ökat och berört nya samhällskategorier från 2000 till 2008 trots att unionen vid toppmötet i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 utfäst sig att fram till 2020 utrota fattigdomen i EU och trots överenskommelserna vid Europeiska rådet i Nice den 7–9 december 2000 om vilka framsteg som skulle göras. Om man inte bekämpar ojämlikheterna eller diskrimineringarna eller garanterar en utveckling av den totala ekonomin, solidaritet med de svagaste i samhället, alltså en rättvis fördelning av landets välfärd, kan fattigdom och social utestängning inte minska, och det blir också omöjligt att förverkliga en tillväxt för alla.
- D. Risken för fattigdom berör direkt miljontals människor på landsbygden, och särskilt småbrukarna och de unga jordbrukarna hotas av den ekonomiska krisens effekter samt av den kraftiga prisfluktuationen på råvaror.

– 20 miljoner

- E. Europa 2020-strategin har, bland sina fem stora mål, som mjukt mål, dvs. utan möjligheter till sanktioner, målet att minska antalet människor i riskzonen för fattigdom med minst 20 miljoner personer, utifrån tre indikatorer som antagits av medlemsstaterna (andelen personer som befinner sig i riskzonen för fattigdom efter sociala transfereringar, index över allvarlig materiell fattigdom och andelen boende i hushåll med mycket låg arbetsintensitet eller arbetslöshet). I förhållande till de 116 miljoner människor som hotas av fattigdom och de 42 miljoner som lever i extrem materiell fattigdom betyder målet, som visserligen innebär ett erkännande av vikten av att bekämpa fattigdom och social utestängning, redan från början på grund av tröskeeffekterna att miljontals människor i Europa utelämnas åt risken att de svagaste lämnas utanför en politik som är inriktad på kvantitativa resultat. Om man inte utgår från de situationer som är svårast att lösa kommer den förda politiken inte att ge resultat. Den europeiska plattformen mot fattigdom är ett av de sju flaggskeppsinitiativen i Europa 2020-strategin.
- F. De sociala klyftorna ökar i vissa medlemsstater, framför allt till följd av den ekonomiska ojämlikheten i fråga om inkomst- och välförhållanden och ojämlikheter på arbetsmarknaden, vilket medför social otrygghet, ojämlika förhållanden när det gäller tillgången till statliga sociala tjänster, såsom socialförsäkring, hälso- och sjukvård, utbildning, rättsväsendet m.m.

Förhållandet mellan ekonomi och fattigdom

- G. Fattigdomen har i EU:s medlemsstater sedan många år tillbaka nått en hög nivå och påverkar alltmer ekonomin, skadar tillväxten, späder på underskotten i den offentliga sektorns budgetar och minskar den europeiska konkurrenskraften och allt detta leder i sig till fattigdom och arbetslöshet, framför allt långtidsarbetslöshet. En av tre arbetslösa är långtidsarbetslös och den här situationen är ännu värre i de länder vilkas ekonomi var mest sårbar. Att de sociala rättigheterna i unionen får finnas kvar är av grundläggande betydelse för kampen mot fattigdomen.
- H. Fattigdomen, som kan jämföras med en kränkning av de mänskliga rättigheterna, vittnar om att det krävs fortsatta insatser för att uppnå de mål som anges i artikel 3.3 i EU-fördraget.
- I. All åtstramningspolitik måste vara intelligent och i de politiska huvudprioriteringarna måste det ges utrymme för konjunkturutjämnande investeringar.
- J. Strukture reformer är absolut nödvändiga för att säkra EU:s konkurrenskraft, skapa arbetstillfällen och bekämpa fattigdomen.

Tisdagen den 15 november 2011

Fattigdom med flera dimensioner

- K. Fattigdom är ett mångfasetterat problem som kräver helhetslösningar som tar hänsyn till livets olika faser och människors skiftande behov och som också måste grundas på garanterad tillgång till rättigheter, resurser och tjänster, vilket avspeglas i de gemensamma målen i den öppna samordningsmetoden för socialt skydd och social inkludering (2006), för att täcka grundläggande behov och förebygga social utestängning.
- L. Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning (2010) har framgångsrikt ökat allmänhetens medvetenhet och politiska engagemang.

Anständigt arbete/fattiga arbetande

- M. Enbart tillväxt och sysselsättning, om än av god kvalitet, kan inte hjälpa människor ur fattigdom. Segregationen på arbetsmarknaden har blivit värre och arbets- och levnadsvillkoren har försämrats kraftigt för de drabbade, särskilt under finanskrisen, de osäkra anställningarna, som måste motarbetas, ökar kraftigt och fenomenet med fattiga arbetande har lyfts fram alltmer under de senaste åren, men är fortfarande ett problem som inte verkar ha beaktats i tillräckligt hög grad med tanke på de utmaningar som detta innebär för våra samhällen och med tanke på att antalet fattiga arbetande avsevärt ökat. Åtta procent av arbetskraften är arbetande fattiga och 22 procent av dem som är i riskzonen för fattigdom förvärvsarbetar ⁽¹⁾. Tillgång till värdiga och jämlika anställningsvillkor är ett steg framåt mot att bromsa fattigdomen och den sociala utestängningen för familjer och enskilda personer.
- N. Personer som har låga eller inga kvalifikationer är ändå mer utsatta för risker på arbetsmarknaden i form av otrygga anställningar med låg lön och fattigdom.

De hemlösa

- O. Hemlöshet är en av de mest extrema formerna av fattigdom och ett problem som förblir olöst i alla EU-medlemsstater. I de flesta EU-medlemsstater finns det av olika skäl många människor som är hemlösa. Särskilda åtgärder krävs för att främja dessa människors sociala integration. Enligt Eurobarometern anser en europeé av fyra att en av huvudorsakerna till fattigdom är de alltför höga kostnaderna för en anständig bostad, och nästan nio av tio europeer anser att fattigdom hindrar tillgången till en anständig bostad. När myndigheterna tappar kontakten med medborgare som blivit hemlösa inverkar detta negativt på alla insatser för att hjälpa dessa personer. Det är dessutom ett tecken på ett avancerat stadium av social utestängning av de berörda personerna.
- P. Fattigdomen påverkas även av tillgången till och kvaliteten på samhällstjänster, t.ex. hälso- och sjukvård, kultur, bostäder och utbildning.
- Q. Hemlöshet eller avsaknad av en anständig bostad är en allvarlig kränkning av den mänskliga värdigheten som har stora återverkningar på övriga rättigheter.

En korg med grundläggande behov och tjänster

- R. Fattigdomströskeln på 60 procent av den nationella medianinkomsten är en tungt vägande och nödvändig indikator för relativ fattigdom, men bör kompletteras med andra indikatorer, såsom tanken på att det räknas ut en "korg med grundläggande varor och tjänster" på nationell nivå (vilket dock utgör endast en omedelbar insats för att ta itu med den särskilda situation som personer som drabbats av fattigdom befinner sig i), tillsammans med de indikatorer som rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) enades om i juni 2010 (andelen personer i riskzonen för fattigdom, materiell fattigdom och hushåll med mycket låg arbetsintensitet) för att tillgodose den offentliga politikens behov.

⁽¹⁾ EUROSTAT (2009), rapport från Socialskyddskommitten med titeln "SPC Assessment of the social dimension of the Europe 2020 Strategy", av den 10 februari 2011.

Tisdagen den 15 november 2011

Socialt skydd

S. Socialskyddet, inbegripet systemen för minimiinkomst, är en grundläggande del av moderna demokratier som i allt väsentligt garanterar den mänskliga rätten till socialt, ekonomiskt, politiskt och kulturellt deltagande i samhället och spelar en avgörande roll som ekonomisk stabilisator då det begränsar konsekvenserna av kriser och åstadkommer inkomstfördelning under hela livet, motverkar sociala risker och förebygger och begränsar fattigdom och social utestängning hela livet ut.

T. Den andel som saknar tillgång till sociala förmåner varierar enligt OECD mellan 20 och 40 procent.

Hälsa

U. Fattigdom och social utestängning är en central social bestämningsfaktor för hälsa ⁽¹⁾ och levnadsförhållanden, däribland förväntad livslängd särskilt barnfattigdom påverkar barns hälsa och välbefinnande. Skillnaderna i fråga om hälsa mellan fattiga och rika är fortfarande stora när det gäller såväl tillgång till hälso- och sjukvårdstjänster till en rimlig kostnad, som inkomst och förmögenhet, och fortsätter att öka på vissa områden.

V. Vissa samhällsgrupper, t.ex. familjer med en förälder, äldre kvinnor, minoriteter, funktionshindrade och hemlösa, tillhör de mest sårbara och löper störst risk att hamna i fattigdom.

W. Principen om icke-diskriminering är en hörnsten i de grundläggande rättigheterna och det gäller även diskriminering på grund av socialt ursprung.

Äldre personer

X. Vårt åldrande samhälle leder till att antalet vårdbehövande personer kommer att öka inom den närmaste framtiden. Äldre människor, i synnerhet kvinnor, löper i många länder större fattigdomsrisk än befolkningen i allmänhet på grund av det inkomstbortfall som pensioneringen medför samt av andra orsaker, till exempel att de befinner sig i en fysisk beroendeställning, att de är ensamma och att de är socialt utestängda. Upplösningen av de sociala banden mellan generationerna utgör ett stort problem i våra samhällen.

Y. Pensionspolitiken är av grundläggande betydelse i bekämpandet av fattigdomen.

Könsskillnader

Z. Kvinnor brukar av olika orsaker vara mer sårbara för fattigdom än män, bland annat på grund av den diskriminering på arbetsplatserna som leder till de bestående löneklyftorna mellan könen och pensionsklyftorna till följd av dem, men också till följd av avbrotten i förvärvsarbetet för omhändertagande av vårdbehövande eller diskrimineringen i arbetslivet. Endast 63 procent av kvinnorna i Europa yrkesarbetar mot 76 procent av männen och det saknas stödnät och konkreta åtgärder, framför allt i form av överkomligt prissatta stödtjänster, för att hjälpa förvärvsarbetande att förena yrkesliv och familjeliv.

AA. Fattigdomen drabbar kvinnor och män, flickor och pojkar olika, då fattiga kvinnor och flickor ofta har svårare att få tillgång till god sociala tjänster och en skälig inkomst.

⁽¹⁾ WHO:s kommission för de sociala bestämningsfaktorerna för hälsa (2008): Closing the gap in a generation: Health equity through action on the social determinants of health. Slutrapport från kommissionen för de sociala bestämningsfaktorerna för hälsa. Genève, Världshälsoorganisationen.

Tisdagen den 15 november 2011

- AB. I plattformen beaktas inte könsspecifika faktorer som påverkar kvinnor och män, och att allt fler kvinnor blir fattigare ägnas inte tillräcklig uppmärksamhet.
- AC. Löneklyftan mellan kvinnor och män påverkar livsinkomsten så att kvinnor får lägre pensioner och följaktligen drabbas hårdare än män av bestående och extrem fattigdom. Av alla kvinnor i åldern 65 år och äldre riskerar 22 procent att drabbas av fattigdom, jämfört med 16 procent av männen.
- AD. Hela 20 procent av alla barn befinner sig i riskzonen för fattigdom, jämfört med 17 procent bland Europas befolkning i allmänhet, och familjer med låga inkomster är bland de grupper som är mest sårbara för fattigdom.
- AE. Familjepolitiken är en viktig del av politiken för att bekämpa fattigdom och social utestängning.
- AF. De första tecknen på skolavhopp bör ses som viktiga tecken på en ond cirkel av nedärvd fattigdom.

Ungdomar

- AG. Ungdomsarbetslösheten, som redan tidigare var högre än arbetslösheten bland andra åldersgrupper, har exploderat i EU i och med krisen och nått en kritisk nivå i alla medlemsstater och överstiger 20 procent, vilket gör att fattigdomen riskerar att spridas till de allra yngsta. Denna oroväckande situation kräver skyndsamma politiska, ekonomiska och sociala åtgärder och tillsammans med de demografiska förändringarna kommer detta att leda till ökad kompetensbrist. Yrkesutbildning kan spela en avgörande roll för att hjälpa ungdomar och lågutbildade arbetstagare att ta sig in på arbetsmarknaden, men det räcker inte alltid med bara sysselsättning för att människor ska kunna ta sig ur fattigdomen, och ungdomar löper särskild risk att bli arbetande fattiga.

Invandrare

- AH. Invandrare och etniska minoriteter är särskilt sårbara arbetstagare och har drabbats hårt av den ekonomiska krisen och därmed av ökad fattigdom och social utestängning, med anledning av de otrygga anställningar som de är hänvisade till på grund av sin härkomst, sitt ursprung eller sina kvalifikationer. Migrerande arbetstagare måste få samma anställningsvillkor, lön och tillgång till utbildning samt socialt skydd som medborgarna i de länder där de är verksamma.
- AI. Eftersom andelen fattiga bland personer med funktionsnedsättningar är 70 procent högre än genomsnittet bör personer med funktionsnedsättningar därför bli föremål för en riktad strategi som lyfter fram deras mervärde när de väl har integrerats på arbetsplatsen.

Romerna

- AJ. En stor del av Europas romer lever i socialt utanförskap och under bedrövliga socioekonomiska förhållanden, och är ofta utsatta för allvarlig diskriminering och segregation på alla området i livet, liksom andra marginaliserade befolkningsgrupper.
- AK. Den ökande fattigdomen i EU förvärras för närvarande av den ekonomiska och finansiella krisen och de ständigt stigande livsmedelspriserna på grund av den nästan totala avsaknaden av livsmedelsöverskott i EU, och 43 miljoner människor riskerar för närvarande att drabbas av livsmedelsfattigdom. Genom programmet för utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen, vilket inrättades 1987, ges för närvarande livsmedelshjälp till 13 miljoner fattiga människor i 19 medlemsstater. Programmet omfattar omkring 240 matbanker och välgörenhetsorganisationer i leveranskedjorna. I sin nyligen avkunnade dom i mål T-576/08 fastställde EU-domstolen att uppköp av livsmedel på marknaden

Tisdagen den 15 november 2011

för detta program är olagligt, vilket innebär att EU:s livsmedelshjälp till de sämst ställda äventyras på grund av att programmet har blivit alltmer beroende av upphandling på marknaden. EU-domstolens ogiltigförklaring av artikel 2 i förordning (EG) nr 983/2008 förefaller att få omedelbara negativa konsekvenser för programmet under 2012 och åren därefter och leda till ett abrupt slut på livsmedelshjälp till de sämst ställda människorna i 19 medlemsstater.

AL. Den icke obetydliga andel av hushållens budget som går åt till bostad och till hushållsenergi har ökat under det gångna decenniet och bör beaktas som faktorer som ökar fattigdomsriskerna.

AM. Familjevårdare är de som störst utsträckning tar hand om vårdbehövande i EU.

AN. Att fattiga inte kan få tillgång till grundläggande banktjänster, som uttag, kontoöverföringar eller betalningstjänst, är ett påtagligt hinder för deras återinträde i arbetslivet och integration i samhället.

Deltagande

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att låta det organiserade civila samhället förstärkt få medverka med att utarbeta en europeisk strategi på alla styrelsenivåer (europeisk, nationell, regional och lokal nivå), tillsammans med alla berörda parter, såsom icke-statliga organisationer, organisationer inom den sociala ekonomin, tjänsteleverantörer, experter på social innovation och arbetsmarknadens parter, tillsammans med de fattiga själva, i partnerskap med föreningar som ger dem möjlighet att fritt komma till tals och som utvecklat erfarenhet och kunskaper, framför allt genom att det i alla medlemsstater inrättas nationella plattformar mot fattigdom och social utestängning. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka samarbetet mellan lokala, regionala och nationella myndigheter samt EU-institutioner, framför allt Europaparlamentet. Parlamentet anser att samverkan bör omfatta alla aktörer, inbegripet de små och medelstora företagen samt företagsledarna och efterlyser en utbyggnad på nationell nivå av möten med människor som lever i fattigdom och social utestängning samt att man formaliserar deras deltagande i och bidrag till det årliga konventet om fattigdom och social utestängning, eftersom detta är ett väsentligt inslag i konventet, tillsammans med att de rekommendationer som utarbetats på detta sätt ska uppföljas adekvat och regelbundet.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att spela en samordnande roll och vägleda EU-medlemsstaterna, så att de tar itu med befintliga utmaningar och bekämpar fattigdom och social utestängning, med tanke på att kampen mot fattigdom främst ska föras genom den nationella politiken – samt att ge nödvändig solidaritetshjälp och teknisk hjälp.

3. Europaparlamentet önskar att plattformen för att bekämpa fattigdom dessutom ska fungera som en samlingspunkt på europeisk nivå för de nationella organisationer som företräder de mest sårbara grupperna som riskerar att bli fattiga men som ännu inte är det.

Gemensam utbildning

4. Europaparlamentet efterlyser att utbildningsseminarier om fattigdom arrangeras i EU-institutionerna och på regeringsnivå i medlemsstaterna av organisationer som har konkret erfarenhet av att bekämpa fattigdom och att man försöksvis ordnar med en gemensam utbildning om fattigdom och social utestängning för EU-tjänstemän och personer som har konkret erfarenhet av att bekämpa fattigdom.

5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra kulturarvet tillgängligt för alla samhällsgrupper och undvika resursnedskärningar på detta område, som garanterar social integration och arbetstillfällen av hög kvalitet.

Tisdagen den 15 november 2011

6. Europaparlamentet upprepar att volontärarbete och aktivt medborgarskap spelar en avgörande roll som ett instrument för sammanhållning och bekämpande av ekonomiska, sociala och miljömässiga ojämlikheter genom att uppmuntra allmänheten att engagera sig i det offentliga livet genom idrott, kultur och konst samt genom att vara aktiva i samhället och politiken.

7. Europaparlamentet begär att missgynnade personer garanteras tillträde till rörlighetsprogrammen för studier och arbete samt att det anslås ökade budgetmedel för dessa program. Parlamentet påminner om att initiativet "Unga på väg" bör främja rörligheten för alla lärlingar, praktikanter och studenter samt erkänna yrkeskompetens som förvärvats på icke-formell och informell väg.

8. Europaparlamentet uppmuntrar initiativ som också sträcker sig över generationerna för att minska den digitala klyfta som drabbar missgynnade personer, genom att ge dessa personer tillgång till informations- och kommunikationsteknik, i enlighet med den digitala agendan för Europa.

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja undervisning i ny teknik redan tidigt i utbildningssystemet.

Utvärderingsmekanismen

10. Europaparlamentet efterfrågar en mekanism för kritisk och regelbunden utvärdering, som ska innefatta Europaparlamentet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och bygga på exakta indikatorer på nationell och europeisk nivå samt göra det möjligt att utvärdera fattigdomen i dess olika dimensioner och mäta medlemsstaternas framsteg med att nå målet om fattigdomsminskning, varvid det ska tas hänsyn såväl till vilka framsteg som görs per kön och åldersgrupp som till vilka framsteg som görs med uppnåendet av olika delmål i detta sammanhang. Detta behövs eftersom det saknas en exakt definition av fattigdomsbegreppet, så att medlemsstaterna får alltför stort tolkningsutrymme, vilket medför risk för olika tolkningar. Parlamentet ber kommissionen förbättra de nationella och europeiska indikatorerna för jämförbar nationell statistik om fattigdom hos utsatta personer och i samverkan med Eurostat uppmuntra till att det tas fram exaktare statistik inom ramen för en fullständig resultattavla över fattigdom och social utestängning, framför allt för att det ska gå att följa upp hur många personer som har inkomster 50 procent och 40 procent under medianinkomsten och utgående från detta årligen utvärdera fattigdomssituationen i EU. Detta statistiska tillvägagångssätt bör kompletteras med ett kvalitativt och deltagandebaserat grepp på problematiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att den politik som drivs blir till nytta för alla och inte bara för dem som befinner sig nära fattigdomsgränsen.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen/Eurostat att genomföra en omfattande analys av fattigdom och social utestängning och att sammanställa statistiken genom en kvalitativ och deltagandebaserad metod där uppgifterna delas upp efter kön och ålder, i syfte att lyfta fram problemet med fattigdom bland äldre kvinnor. Parlamentet hoppas att Europeiska jämställdhetsinstitutet så snart som det helt kommit i gång med sin verksamhet kommer att bidra till att lösa problemet med bristen på systematiska och jämförbara uppgifter uppdelade efter kön.

12. Europaparlamentet efterfrågar att den nationella fattigdomsstatistiken förbättras och görs jämförbar, genom att indikatorer på europeisk nivå utarbetas.

13. Med hänsyn till den rådande krisen efterlyser Europaparlamentet snarast en detaljerad och aktualiserad undersökning om hur många som lever i fattigdom och hur många som löper risk att drabbas av fattigdom under de närmaste månaderna.

14. Europaparlamentet ber kommissionen att utarbeta och överlämna en årlig rapport till parlamentet om medlemsstaternas framsteg med att minska fattigdomen och den sociala utestängningen.

Tisdagen den 15 november 2011

Den övergripande sociala klausulen

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta full hänsyn till den övergripande sociala klausulen i enlighet med artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, en klausul som innebär att unionen ska ta hänsyn till de krav som är förknippade med främjande av en hög sysselsättningsgrad, garantier för ett fullgott socialt skydd och bekämpning av social utestängning samt sörjande för en hög utbildnings- och hälsoskyddsnivå, och att kommissionen preciserar plattformens roll vid utvärderingen av denna tillämpning. Parlamentet efterlyser fördjupade undersökningar av de sociala konsekvenserna av EU:s politik även i de fall då det inte är kommissionen utan Europeiska rådet som tagit initiativet såsom i fråga om europluspakt. Enligt parlamentets mening kan en sådan fördjupning av denna bestämmelse göra det möjligt att undvika att de sociala normerna i EU urholkas och främja en utveckling av en gemensam social plattform i EU. Den sociala konsekvensundersökningen bör ske i samverkan med de organisationer som bekämpar fattigdomen och med situationen för de allra fattigaste i EU som referenspunkt. Parlamentet anser att dessa undersökningar bör utföras under medverkan av Europaparlamentet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och kommissionens avdelningar med ansvar för sociala frågor, under ledning av en generaldirektör vid kommissionens generalsekretariat.

Budget

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att mer exakt fastställa vilka budgetposter som berörs av plattformen, särskilt i fråga om Europeiska socialfonden och dess bidrag till detta flaggskeppsinitiativ genom finansiering av prioriterade politiska åtgärder, dvs. förebyggande av skolavhopp och bekämpande av fattigdom bland barn, kvinnor och äldre personer samt migrerande arbetstagare. Kommissionen ombeds också mer exakt fastställa anslagsfördelningen till dessa budgetposter. Parlamentet ber kommissionen redogöra för sina förslag när det gäller bekämpande av fattigdom och social utestängning i den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 i syfte att säkra tillräcklig finansiering av initiativen för att bekämpa fattigdom och social utestängning. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa vilket finansiellt stöd som krävs för överenskomna tematiska prioriteringar samt uppmana medlemsstaterna att stödja det civila samhällets medverkan på nationell nivå i de nationella reformprogrammen, flaggskeppsplattformen och de nationella strategierna för socialt skydd och social inkludering. Parlamentet rekommenderar fortsatt arbete med och ökad budget för europeiska program som möjliggör bidrag till olika aspekter av kampen mot social utestängning, fattigdom och socioekonomisk ojämlikhet, däribland ojämlikhet inom hälsa (som ramprogrammet för forskning och programmet Progress).

17. Europaparlamentet noterar att kommissionen i budgetförslaget för 2012 har uppskattat att ökningen för flaggskeppsinitiativet den europeiska plattformen mot fattigdom blir 3,3 procent i jämförelse med året innan. Parlamentet ber kommissionen att lämna närmare förklaringar om Europeiska socialfondens bidrag till detta flaggskeppsinitiativ och de särskilda åtgärderna för att hantera prioriteringar som bekämpning av fattigdom bland barn, kvinnor, äldre personer och migrerande arbetstagare samt insatser för att motverka att elever lämnar skolan i förtid. I detta sammanhang beklagar parlamentet den bristande klarheten och att de olika instrumenten och budgetposterna, genom vilka Europa 2020-målen ska uppnås med EU:s budget, överlappar varandra.

Programmet för livsmedelsstöd till de sämst ställda

18. Europaparlamentet motsätter sig kommissionens beslut att revidera 2012 års budget för programmet för utdelning av livsmedel till de sämst ställda i Europeiska unionen och sänka anslaget från 500 miljoner euro till 113,5 miljoner euro. Parlamentet beklagar djupt att denna situation uppstått samtidigt som vi upplever en allvarlig ekonomisk och social kris och uppmanar därför kommissionen och rådet att hitta ett sätt att behålla livsmedelsutdelningsordningen under de två sista åren av innevarande finansieringsperiod (2012 och 2013) och den nya finansieringsperioden 2014–2020 på en rättslig grund som inte kan ifrågasättas av EU-domstolen, varvid det årliga finansieringstaket bör ligga kvar på 500 miljoner euro så att människor som är beroende av livsmedelsbistånd slipper hamna i livsmedelsfattigdom.

Den sociala öppna samordningsmetoden

19. Europaparlamentet begär att den sociala öppna samordningsmetoden förstärks och tillämpas korrekt på fattigdomsområdet, särskilt genom gemensamt utvecklade, genomförda och utvärderade nationella strategier för delaktighet i samhället och socialt skydd, på grundval av gemensamma mål via nationella plattformar mot fattigdom samt utbyte av bästa praxis i fråga om politiken för verklig tillgång till de grundläggande rättigheterna och utgående från att både Europeiska unionens stadga om de grundläggande

Tisdagen den 15 november 2011

rättigheterna och den reviderade sociala stadgan (vilken inte ratificerats av alla medlemsstater), särskilt artiklarna 30 och 31 genomförs. Parlamentet understryker att man i detta sammanhang bör fortsätta att beakta det arbete som utförs inom rådets kommitté för socialt skydd. Parlamentet vill att plattformen ska främja och följa upp deltagandet av lokala myndigheter, företag inom den sociala ekonomin och andra lokala aktörer i utarbetandet och genomförandet av nationella strategiska rapporter.

En korg med grundläggande varor och tjänster

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samråd med Europeiska centralbanken, föreslå gemensamma principer för definitionen av "korgen med grundläggande varor och tjänster" som behövs för att alla ska kunna leva ett människovärdigt liv, och erinrar om att dessa omedelbara behov inte får innebära ett åsidosättande av människovärdet samt att de grundläggande rättigheterna – medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella – måste finnas att effektivt tillgå för alla utan undantag. Parlamentet vill att målet om prisstabilitet ska klargöras för att man ska kunna ta hänsyn till sådana nationella särdrag som inte nödvändigtvis har någon större inverkan på indikatorerna för eurosystelet.

21. Europaparlamentet begär att Europaparlamentets sysselsättningsutskott ska få en tydlig roll i plattformen, särskilt i övervakningen av plattformens effektivitet samt EU:s och medlemsstaternas politik för att minska fattigdom och social utestängning inom ramen för Europa 2020-strategin.

22. Europaparlamentet vill att man med hjälp av plattformen så exakt som möjligt ska kunna kartlägga behovstäckningen (som varierar beroende på område och berörda grupper) på grundval av de olika stödsystemen för fattiga personer.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa mål och innehåll för den årliga rundabordskonferensen om plattformen för fattigdomsbekämpning, som bland annat skulle kunna omfatta ett utbyte av bra lösningar och ett direkt beaktande av personer som drabbats av fattigdom. Parlamentet föreslår att detta möte hålls åtminstone under hela den vecka då Internationella dagen för utrotning av fattigdom (den 17 oktober) infaller.

24. Europaparlamentet anser att grunden för att unionens politiska åtgärder inom detta område ska förbättras är en högre kvalitet och bättre jämförbarhet när det gäller plattformens nationella statistik för att mäta trenderna i fråga om ojämlikhet och välfärdsutveckling.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att denna plattform beaktar resultaten från det europeiska året för fattigdomsbekämpning 2010 respektive det europeiska året för ett aktivt åldrande och solidaritet mellan generationerna 2012.

Rekommendationen från 2008

26. Europaparlamentet välkomnar kommissionens tillkännagivande om ett meddelande om förverkligandet av kommissionens rekommendation från 2008 om strategin för aktiv integration och begär att den bland annat ska innehålla en tidsplan för genomförandet av de tre olika delarna, med ett flerårigt arbetsprogram för genomförandeåtgärder på nationell nivå och EU-nivå. Parlamentet uttrycker sin oro över uppskjutandet av meddelandet om aktiv integration till 2012, och uppmanar kommissionen att tidigarelägga offentliggörandet av meddelandet till 2011. Parlamentet kräver ett uttryckligt åtagande från rådet, kommissionen och parlamentet att mobilisera alla politiska krafter för att minska fattigdomen och se till att politiken för ekonomi, sysselsättning och social integration bidrar till att utrota fattigdomen snarare än att öka den.

27. Europaparlamentet erinrar om de tre delarna av den europeiska strategin för en aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden i kommissionens rekommendation från 2008:

— Ett tillräckligt inkomststöd: medlemsstaterna bör erkänna individens grundläggande rätt till tillräckliga resurser och förmåner som en del av en heltäckande och konsekvent strategi för att bekämpa social utestängning.

Tisdagen den 15 november 2011

- Inkluderande arbetsmarknader: medlemsstaterna bör ge arbetsföra personer effektiv hjälp att integreras eller återintegreras på arbetsmarknaden och behålla ett arbete som motsvarar deras arbetsförmåga.
- Tillgång till tjänster av god kvalitet: medlemsstaterna bör se till att berörda personer får lämpligt socialt stöd för att främja ekonomisk och social inkludering.

Förverkligande av de grundläggande rättigheterna

28. Europaparlamentet begär att plattformen inriktas på förverkligandet av rättigheter som garanterar alla ett värdigt liv, i synnerhet inom områdena sysselsättning, boende, hälsoskydd och social trygghet, tillräcklig levnadsstandard, rättvisa, utbildning och kultur samt ett skydd för familjer och barn. Parlamentet uppmanar Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter att undersöka om de allra fattigaste faktiskt har tillgång till samtliga grundläggande rättigheter, samt de diskrimineringar som de utsätts för, jämte andra rättigheter som fastställs i internationella konventioner och avtal som medlemsstaterna har undertecknat, under medverkan av de icke-statliga organisationer inom vilka socialt utestängda människor uttrycker sig fritt och med beaktande av att rätten till bostad måste förverkligas för att övriga grundläggande rättigheter, inklusive politiska och sociala rättigheter, helt ska kunna förverkligas.

29. Europaparlamentet uppmanar rådet att i temaområdena i nästa fleråriga ramprogram för byrån för grundläggande rättigheter inkludera ett avsnitt om "Extrem fattigdom och grundläggande rättigheter".

Hemlöshet

30. Europaparlamentet anser att situationen för de hemlösa förtjänar särskild uppmärksamhet och kräver extra åtgärder såväl av medlemsstaterna som av kommissionen för att dessa människor ska vara helt integrerade senast 2015, vilket betyder att man måste samla in jämförbara uppgifter och pålitlig statistik på EU-nivå och varje år sprida dessa uppgifter, tillsammans med information om vilka framsteg som gjorts och vilka mål som ställts upp i de nationella strategierna och i EU:s strategi för bekämpning av fattigdom och social utestängning. Parlamentet uppmanar kommissionen att snarast utarbeta en EU-strategi mot hemlöshet i linje med 2010 års gemensamma rapport från kommissionen och rådet om socialt skydd och social integration, den slutliga rekommendationen från det europeiska samförståndets konferens om hemlöshet (2010) och Europaparlamentets resolution om en EU-strategi mot hemlöshet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en detaljerad färdplan för genomförandet av denna strategi för perioden 2011–2020 och ber plattformen att uppmuntra utbyte av bästa praxis, för att undvika att offentliga institutioner förlorar kontakten med hemlösa personer.

31. Europaparlamentet uppmanar kommittén för socialt skydd att varje år övervaka de framsteg medlemsstaterna gör i kampen mot hemlöshet med utgångspunkt i de årliga nationella tematiska rapporterna om hemlöshet (2009) och i linje med kommissionens och rådets gemensamma rapport om social trygghet och social integration från år 2010.

Utbildning

32. Europaparlamentet anser att man endast kan bekämpa fattigdomen effektivt och med utsikter att lyckas om man parallellt med en effektivisering av instrumenten för socialt skydd genomför en kraftig förstärkning av utbildning och yrkesutbildning på alla nivåer. Parlamentet stöder utvecklandet av mer inkluderande utbildningssystem som motverkar att elever lämnar skolan i förtid, och som ger ungdomar från utsatta grupper tillgång till högre utbildning för att förhindra att fattigdomen går i arv. Parlamentet stöder tillgången till certifiering av förvärvad erfarenhet och till livslångt lärande såsom ett led i fattigdomsminskning genom integration på arbetsmarknaden, särskilt för missgynnade grupper, för att underlätta deras tillträde till anständigt arbete av hög kvalitet. Parlamentet anser därför att ett korrekt genomförande och en fördjupning av livslånga utbildningsprogram samt ett samarbete mellan medlemsstaterna inom utbildnings- och fortbildningsområdena är väsentligt, tillsammans med åtgärder för individuellt stöd till arbetssökande, och betonar att dessa åtgärder måste förstärkas för de mest utsatta grupperna i samhället. Parlamentet rekommenderar att det utvecklas en EU-strategi för att ta itu med fattigdom bland förvärvsarbetande och skapa arbetstillfällen av hög kvalitet, samt att man enas om principer för arbete av hög kvalitet.

Tisdagen den 15 november 2011

Anständigt arbete/fattiga arbetande

33. Europaparlamentet påminner om att spridningen av otrygga anställningsavtal i de flesta medlemsstater har en tendens att förvärra marknadssegmenteringen och minska skyddet för de mest utsatta. Parlamentet understryker därför att utöver yrkesutbildning och fortbildning måste nya arbetstillfällen skapas genom att ILO:s grundläggande principer respekteras, genom att konceptet för ett anständigt arbete och ett arbete av hög kvalitet (anständiga arbetsvillkor, rätt till arbete, arbetstagarnas trygghet och hälsa, socialt skydd, möjlighet till representation av och dialog med arbetstagarna) genomförs samt genom att lika löner för män och kvinnor samt likabehandling genomförs mellan å ena sidan arbetstagare i Europeiska unionen och å andra sidan tredjelandsmedborgare som lagligen vistas på unionens territorium. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka sina insatser för att påtagligt och effektivt bekämpa svartarbetet, som inte bara är till stor skada för socialförsäkringssystemens hållbarhet, utan dessutom är oförenligt med principerna för anständigt arbete och hindrar tillgången till socialförsäkringssystemen, vilket ökar fattigdomsriskerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med företeelsen fattiga arbetande samt att skapa trygga arbetstillfällen och se till att flexibla arbetsavtal tillämpas korrekt, så att de inte kan missbrukas.

34. Europaparlamentet betonar att det största problemet för ungdomar är att leva ett självständigt liv och ha tillgång till hälsovård och anständig bostad till ett rimligt pris. Det är samtidigt viktigt att utbilda sig, få ett arbete och förverkliga sig själv. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att avskaffa åldersdiskriminering inom minimiinkomstsystemen, t.ex. regler om att minimiinkomstsystemen inte gäller för ungdomar, eftersom dessa inte gjort tillräckliga inbetalningar till socialförsäkringen.

35. Europaparlamentet betonar behovet av särskilda extrainsatser för de minst gynnade grupperna (personer med kroniska sjukdomar eller funktionshinder, ensamstående föräldrar eller familjer med många barn) för att täcka de extrakostnader som dessa grupper har, bland annat genom personligt stöd, användning av särskilda hjälpmedel, hälso- och sjukvård och socialt stöd.

36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka de offentliga arbetsförmedlingarnas effektivitet, bland annat genom en effektivare analys av arbetsmarknadens behov, eftersom sysselsättning är det första steget för att förebygga och bekämpa fattigdom och social utestängning.

37. Europaparlamentet betonar att övergången från skolutbildning, yrkesutbildning eller högskoleutbildning till arbetslivet måste förberedas bättre och måste ske direkt efter utbildningen. Parlamentet betonar därför den ytterst stora vikten av att effektivt genomföra initiativet om en EU-garanti för ungdomar och att göra det till ett instrument för aktiv integrering på arbetsmarknaden. Parlamentet anser att arbetsmarknadens parter, lokala och regionala myndigheter och ungdomsorganisationer bör delta i utvecklingen av en hållbar strategi för att minska ungdomsarbetslösheten, varvid det måste finnas ett formellt erkännande av erhållna kvalifikationer.

38. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att, vid genomförandet av principerna för flexicurity på arbetsmarknaden, efter samråd med arbetsmarknadens parter garantera att flexibilitet och trygghet för arbetstagarna i praktiken beaktas i lika hög grad. Medlemsstaterna bör också genom stimulansåtgärder öka berörda arbetstgares deltagande i yrkesutbildning.

39. Europaparlamentet påminner om att risken att hamna i svår fattigdom är större för kvinnor än för män, vilket beror på att de sociala skyddssystemen inte räcker till och på att viss diskriminering fortfarande råder, inte minst på arbetsmarknaden, vilket kräver särskilda och olikartade politiska svar beroende på problemens karaktär och den konkreta situationen.

40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att effektivisera den offentliga arbetsförmedlingen.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmjuka reglerna för och förfarandena för kontroll av finansieringen av ersättningar till följd av skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, för att inte de lokala myndigheter som tillhandahåller allmännyttiga tjänster lokalt för att hjälpa de fattigaste ska få problem.

Tisdagen den 15 november 2011

42. Europaparlamentet uppmanar till värdesättande av missgynnade fattiga och socialt utestängda personers och/eller traditionella samhällsgruppers kunskaper, erfarenheter, informella kompetens och färdigheter, och vill att system för erkännande av erfarenheter som förvärvats på icke-formell och informell väg främjas och att det fastställs hur dessa kan bidra till deras integration på arbetsmarknaden.

Invandrare

43. Europaparlamentet begär, med respekt för varje medlemsstats olika metoder, kollektivavtal eller lagstiftning samt för subsidiaritetsprincipen, att man ska respektera att alla arbetstagare i varje medlemsstat ska ha lika rättigheter och socialt skydd, vare sig de är EU-medborgare eller tredjelandsmedborgare, och uppmanar medlemsstaterna att bekämpa olagligt och odeklarerat arbete.

44. Europaparlamentet begär i synnerhet att det vidtas åtgärder för kulturell och språklig integration i värdlandet för att bekämpa social utestängning.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera sitt samarbete med tredjeländer på utbildnings- och kulturområdet med målet att minska fattigdomen och den sociala utestängningen i dessa länder, stödja deras utveckling och förebygga rent ekonomiskt betingad invandring.

46. Europaparlamentet anser att den fattigdom som drabbar personer med arbete visar att arbetsvillkoren inte är rättvisa. Parlamentet begär att insatser inriktas på att förändra denna situation med hjälp av lönerna i allmänhet och minimilönerna i synnerhet, vilka, oavsett om de är lagstadgade eller kollektivavtalade, måste trygga en värdig levnadsstandard.

47. Europaparlamentet observerar att det inte räcker att ha ett arbete för att man ska kunna ta sig ur fattigdomen och att det därför krävs ytterligare ingripanden för att bekämpa företeelsen fattiga arbetande samt garantera tillgången till en varaktig sysselsättning med kvalitet.

48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja kvinnornas fullständiga deltagande på arbetsmarknaden, att införa lagstiftning om lika löner och ägna mer uppmärksamhet åt frågan om att göra kvinnors pensioner mer adekvata.

49. Europaparlamentet rekommenderar en adekvat beskattning av mycket höga inkomster, för att finansiera det sociala skyddsnätet och minimiinkomsterna och för att minska inkomstskillnaderna.

Personer med funktionshinder

50. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna gör nya insatser för att integrera utsatta och socialt utestängda grupper, särskilt personer med funktionshinder, i företagen, även i företagen inom den sociala ekonomin och i de offentliga tjänsterna, för att stimulera integrationen, särskilt i de ekonomiskt svagare och socialt mer utsatta regionerna, eller att de fördjupar den befintliga lagstiftningen, såsom direktivet från 2000 om sysselsättning av personer med funktionshinder. Parlamentet rekommenderar även att medlemsstaterna ser till att personer med funktionshinder redan från tidig barndom deltar i utbildning, genom att avskaffa befintliga hinder och hjälpa dem. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna främjar en tillgänglig miljö för personer med funktionshinder, och ber dem ägna särskild uppmärksamhet åt utbildning och barnomsorg för att undvika en slutgiltig och hopplös utestängning av barn som föds med funktionshinder. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka utbytet av bästa praxis och vidta flera olika slags åtgärder för att integrera funktionshindrade på arbetsmarknaden. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna garanterar äldre och funktionshindrade personer tillgång till sjukvård och sociala tjänster.

Tisdagen den 15 november 2011

Könsskillnader

51. Europaparlamentet riktar skarp kritik mot att det inte tas någon som helst hänsyn till könsaspekterna av fattigdomen och den sociala utestängningen i kommissionens europeiska plattform mot fattigdom och social utestängning.

52. Europaparlamentet understryker att kvinnor på landsbygden ofta inte betraktas som en del av arbetskraften, trots att deras bidrag till det dagliga jordbruksarbetet är lika stort som männens, vilket leder till att de är socialt utestängda från sina rättigheter som anställda och löper risk att drabbas av fattigdom.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anlägga ett jämställdhetsperspektiv som ett centralt inslag i alla gemensamma politiska strategier och nationella program för att utrota fattigdomen och bekämpa den sociala utestängningen. Dessutom bör medlemsstaterna ta hänsyn till jämställdhetsdimensionen i sina planer för ekonomisk återhämtning efter recessionen.

54. Europaparlamentet understryker betydelsen av socialt effektiva och tillräckliga sociala tjänster för att stödja utsatta sociala grupper (t.ex. funktionshindrade, ensamstående föräldrar och arbetslösa) men även andra särskilda befolkningsgrupper (t.ex. familjer med många barn), mot bakgrund av välfärdspolitikens betydelse för bekämpande av fattigdom och social utestängning.

55. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra skyddet för anställda som inte längre kan utföra sitt arbete på grund av sjukdom, arbetsolycka eller arbetsskada, för att inte dessa personer ska få det svårt ekonomiskt. Parlamentet efterfrågar därför en förstärkning av nationell lagstiftning, så att arbetsgivaren blir skyldig att försöka omplacera en anställd innan en uppsägning kan komma i fråga.

56. Europaparlamentet uppmanar de ansvariga för plattformen att utarbeta en speciell status för arbetstagare med funktionsnedsättning, som garanterar dessa en långvarig anställning.

57. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka tillgången till högkvalitativ omsorg till en överkomlig kostnad eftersom en stor del av EU:s medborgare står utanför arbetsmarknaden då de tar hand om en familjemedlem vilket leder till ökad risk att hamna i fattigdom, som ett led i främjandet av deltagandet på arbetsmarknaden, särskilt för kvinnor, genom förenande av arbete och familjeliv.

Så används pengarna

58. Europaparlamentet konstaterar att man, där det låter sig göra, måste utvärdera hur effektivt och ändamålsenligt EU-fonderna, särskilt Europeiska socialfonden (ESF), fungerar samt hur de bör samordnas och bäst förhålla sig till varandra, för att målet om fattigdomsminskning ska nås, även om detta inte är fondernas primära mål, genom att minska de ekonomiska skillnaderna, det ojämnt fördelade välbståndet och skillnaderna i levnadsstandard mellan unionens medlemsstater och regioner, och således främja ekonomisk och social sammanhållning. Parlamentet anser att projekt som kombinerar objektiva och strategiska satsningsmål med heltäckande strategier för aktiv integration måste prioriteras, till exempel projekt för att öka solidariteten mellan generationerna på regional och lokal nivå eller som särskilt bidrar till jämställdhet och aktiv integration av utsatta grupper. Parlamentet betonar att vi behöver effektiva solidaritetsåtgärder, bland annat ökade budgetanslag, tidigare lagda överföringar och mindre andelar för medlemsstaterna inom samfinansieringen med budgetmedel, för att skapa värdiga arbetstillfällen, stödja de produktiva sektorerna, bekämpa fattigdomen och den sociala utestängningen och undvika alla nya beroendeförhållanden. Parlamentet betonar vikten av att stödja kampen mot fattigdom och social utestängning, tillträde till arbetstillfällen av god kvalitet samt icke-diskriminering för att säkra tillräckliga inkomster och främja tillgången till tjänster av god kvalitet.

59. Europaparlamentet påpekar den nyckelroll som sammanhållningspolitiken och strukturfonderna har för att främja sysselsättning och social integration, och för att hantera fattigdom i tätortsområden, där majoriteten missgynnade personer bor, och i landsbygdsområden. Parlamentet betonar det betydande bidrag som Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ger för att förhindra fattigdom bland arbetstagare som drabbats av krisen, och från det europeiska instrumentet Progress för mikrokrediter för att stödja entreprenörskap. Parlamentet kräver att varje fonds specifika funktion ska bevaras inom den kommande fleråriga budgetramen.

Tisdagen den 15 november 2011

60. Europaparlamentet understryker att Europeiska socialfonden fortfarande är det viktigaste av de instrument som uttryckligen är avsedda för social integrering och anser att det instrumentet bör förstärkas så att man på ett adekvat sätt kan uppfylla de ambitiösa mål som anges i Europa 2020-strategin och i plattformen mot fattigdom.

61. Europaparlamentet anser att sådana instrument som det europeiska instrumentet Progress för mikrokrediter och programmet Grundtvig spelar en viktig roll för att förebygga fattigdom och social utestängning och menar att de borde utvecklas efter en noggrann analys.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa vilka områden som ska prioriteras när det gäller EU:s utgifter, så att bidrag kan riktas mera effektivt mot mikroregioner och/eller bostadsområden där invånarna är hårdast drabbade av fattigdom och social utestängning.

63. Europaparlamentet anser att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, som ger specifikt och individualiserat stöd till arbetare som friställts på grund av krisen eller globaliseringen, bör finnas kvar efter 2013. Finansieringen av fonden bör säkerställas till fullo i EU:s budget, både vad gäller åtaganden och utbetalningar.

Ekonomisk styrning/den europeiska planeringsterminen

64. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att lägga fram nationella reformprogram i enlighet med plattformens mål och unionens mål om social och hållbar utveckling, och stöder kommissionens konstaterande om att fattigdom "inte kan accepteras i tjugohundratalets Europa". Utgående från detta konstaterande uppmanar parlamentet medlemsstaterna att inte ifrågasätta vare sig indexbundna löner eller heltäckande kollektivavtal och att inte heller, i strid mot sunt förnuft och utan motivering, begränsa sin förmåga till investeringar och sociala utgifter inom ramen för den ekonomiska styrningen. Samtidigt uppmanas medlemsstaterna att garantera de offentliga finansernas bärkraft och skapandet av arbetstillfällen med en lön som det går att leva på, i vetskap om att en smart och hållbar tillväxt för alla ovedersägligen minskar fattigdomen. Särskilt behövs det ett klargörande av den rättsliga ställningen för de nationella handlingsplanerna för social integration, framför allt av hur dessa ska integreras i de nationella reformprogrammen inom ramen för Europa 2020-strategin. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta specifika rekommendationer för varje land för att målet om fattigdomsminskning ska uppnås, särskilt vid ett eventuellt misslyckande, i vetskap om att det krävs ökade insatser och mobilisering av samtliga parter och medel för att betydligt minska fattigdom och djup fattigdom på medellång sikt, och för att åstadkomma en mycket låg nivå av fattigdom eller till och med helt utrota denna senast år 2020. Parlamentet föreslår att kommissionen utarbetar EU-riktlinjer avsedda för medlemsstaterna för att garantera att regionala samhällen och andra berörda parter kan utarbeta nationella reformprogram på ett effektivt sätt. Parlamentet konstaterar att de lokala sysselsättningspakterna möjligtvis är den mest kompletta och konsekventa mekanism som de regionala samhällena kan bidra med inom denna process, vilket tas upp i den femte sammanhållningsrapporten. Parlamentet anser att Europa 2020-strategins mål om att minska antalet människor som hotas av fattigdom med 20 miljoner kan uppnås endast om de åtstramningsåtgärder som vidtagits eller ska vidtas i Europeiska unionen inte blir till skada för sysselsättningen och det sociala skyddet, framför allt för de mest missgynnade.

65. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör försöka omsätta målen om att minska social utestängning och fattigdom i form av ambitiösa nationella och regionala mål och därvid inkludera ett specifikt mål som rör barnfattigdom och specifika strategier med en flerdimensionell ansats mot barn- och familjefattigdom.

66. Europaparlamentet begär att alla icke-statliga organisationer och små föreningar stöds i sin kamp för grundläggande rättigheter för att möjliggöra det nödvändiga mänskliga engagemanget, göra det möjligt för fattiga personer att delta och att bättre informera dem om deras rättigheter och tillgång till rättvisa.

67. Europaparlamentet välkomnar förslaget om globalt stöd, vilket skulle kunna hjälpa många små icke-statliga organisationer och föreningar i arbetet med att bekämpa fattigdomen.

Tisdagen den 15 november 2011

68. Europaparlamentet kräver att medlemsstaterna så snart som möjligt godkänner och antar förslaget till rådets direktiv om likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning (KOM(2008)0426). Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta arbeta för att tekniska svårigheter i rådet ska övervinnas för att möjliggöra en snabb överenskommelse och att åtgärda luckorna i det befintliga direktivet mot diskriminering, som för närvarande inte täcker alla relevanta aspekter.

69. Europaparlamentet anser att de insatser som föreslås inom ramen för plattformen bör beakta konsekvenserna av mångfaldig diskriminering och inbegripa sådana politiska åtgärder som redan förekommer i exempelvis den spanska och rumänska lagstiftningen, och menar att det är särskilt viktigt att jämställdhetsintegreringen utvecklas ytterligare som ett sätt att bekämpa mångfaldig diskriminering.

70. Europaparlamentet begär att principerna om lika lön för män och kvinnor och likabehandling av arbetstagare från EU respektive från tredjeländer tillämpas.

71. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen till samråd om hur man bäst bekämpar negativ diskriminering grundad på socialt ursprung.

Social ekonomi

72. Europaparlamentet ser positivt på kommissionens vilja att, med hjälp av olika initiativ, ta bättre hänsyn till aktörerna i den sociala ekonomin, såsom dessa definieras i Europaparlamentets resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin, främst genom att verka för att klargöra rättsläget för företagen i den sociala ekonomin, för att inget ska hindra dem att under trygga juridiska förhållanden oavkortat bidra till att minska fattigdomen och den sociala uteslängningen med hjälp av innovativa och bärkraftiga uppslag till hur medborgarnas behov ska tillgodoses, samtidigt som parlamentet understryker att den sociala ekonomin inte inskränker sig till enbart detta verksamhetsområde. Parlamentet ser likväl med oro på att det inte sägs något om de europeiska föreningarnas ställning, trots att föreningssektorn är en viktig del i kampen mot fattigdom. Parlamentet vill även betona att de för närvarande föreslagna åtgärderna för den sociala ekonomin, särskilt föreningar och ömsesidiga företag, inte speglar denna sektors bidrag till kampen mot fattigdom och social uteslängning eller dess bidrag till Europas ekonomi och den europeiska sociala modellen. Inte heller speglar åtgärderna generellt sett sektorns svar på den ekonomiska och sociala krisen. Parlamentet vill särskilt framhålla sina krav och förväntningar vad gäller erkännandet av de sociala tjänsterna av allmänt intresse, enligt vad parlamentet än en gång bekräftat i sin resolution om framtiden för sociala tjänster av allmänt intresse, antagen den 5 juli 2011 och noterar förslagen om översyn av EU:s regelverk för offentlig upphandling och statligt stöd och upprepar sitt krav på en anpassning av dessa till de specifika villkoren i de uppdrag som de sociala tjänsterna av allmänt intresse innehar, samt till dessas organisations-sätt. Parlamentet stöder skapandet av arbetstillfällen av hög kvalitet genom åtgärder för individuellt stöd till arbetssökande genom företag som nyanställer och företag som representerar den sociala ekonomin, på grund av deras erfarenhet när det gäller inträde på arbetsmarknaden för och social integration av missgynnade personer. Parlamentet upprepar sitt krav på initiativ till sektorsspecifik lagstiftning om kvaliteten på och tillgången till sociala tjänster av allmänt intresse, särskilt inom hälsa, utbildning, kollektivtrafik, energi, vatten och kommunikation.

73. Europaparlamentet betonar vikten av sociala tjänster, hälso- och sjukvårdstjänster, omsorg och utbildning för att överbrygga kompetensskillnader, främja social integration och bekämpa fattigdom och social uteslängning. Parlamentet upprepar dessa faktorer potential att skapa sysselsättning och uppmanar till kraftiga och hållbara investeringar i och utveckling av dessa viktiga tjänster och infrastrukturer. Parlamentet ser fram emot kommissionens handlingsplan för att åtgärda bristen på hälso- och sjukvårdspersonal.

74. Europaparlamentet uppmanar till kraftiga insatser för att säkra kvaliteten på och tillgången till sociala tjänster, särskilt hälso- och sjukvård, långtidsvård, utbildning, transport, energi, vatten och kommunikation.

Tisdagen den 15 november 2011

Bostäder

75. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att föra en förebyggande politik i fråga om värdiga bostäder för att alla ska få tillgång till en bostad med god kvalitet som garanterar tillgången till tjänster som är viktiga för hälsa och säkerhet, till en rimlig kostnad eller med förmånliga inköpsvillkor och så att ingen mister sin bostad, i och med att hemlösheten grovt kränker människovärdet. Likaså rekommenderas medlemsstaterna att bekämpa energifattigdomen med hjälp av en förebyggande energipolitik med ökad användning av förnybar energi och större energieffektivitet. Det krävs ökad uppmärksamhet kring frågan om bostäder för invandrare, som ofta utnyttjas och tvingas bo i ohälsosamma bostäder. Parlamentet erinrar, på tal om sociala bostäder, om det 26:e protokollet till Lissabonfördraget och efterlyser respekt för bestämmelserna i detta protokoll, bland annat vad gäller medlemsstaternas frihet att tillhandahålla, och även finansiera, sociala bostäder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att starta särskilda bostadsprogram och möjligheter för hemlösa så att samhällets mest utsatta garanteras en grundläggande levnadsstandard.

76. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att utveckla utbudet högkvalitativa socialbostäder och akuta bostäder, för att garantera att alla, framför allt de mest missgynnade, får tillgång till en anständig bostad till en rimlig kostnad. Parlamentet anser att det är dyrare för samhället och myndigheterna att hitta en ny bostad för personer som vräkts från sin bostad än att låta dem bo kvar. Parlamentet rekommenderar därför en politik för förebyggande av vräkningar från bostäder, framför allt genom att de offentliga myndigheterna betalar hyror och hyresrestantier för personer som hotas av vräkning.

77. Europaparlamentet påminner om kopplingen mellan att bo i eftersatta områden, ökad fattigdom och social utestängning samt ökande hälsoproblem, och anser därför att EU:s insatser i eftersatta områden är ett kostnadseffektivt medel för att bekämpa utestängning och sänka sjukvårdskostnaderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att stärka sådana interventioner i framtida sammanhållningspolitiska program och andra EU-program.

78. Europaparlamentet kräver ett ökat anslag för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, vilket ska finansiera åtgärder för förbättrad energieffektivitet i sociala bostäder, i syfte att bekämpa energifattigdom.

79. Europaparlamentet understryker de viktiga insatser som unionen och medlemsstaterna bör göra för att minska energikostnaderna i hushållens budget. Unionen bör försäkra sig om en trygg energiförsörjning genom att skydda sig mot stora prisvariationer på energimarknaden och medlemsstaterna bör stärka sina åtgärder för energieffektivitet i hushållen.

Romerna

80. Europaparlamentet begär att det romska folket och de organisationer som företräder och arbetar tillsammans med dem, görs aktivt delaktiga i utarbetandet och genomförandet av de nationella strategierna för integrering av romer till 2020, som en del av arbetet med att uppnå EU:s fattigdomsmål. Parlamentet uppmanar Europeiska unionen och medlemsstaterna att så snart som möjligt genomföra EU:s strategi för integrering av romer och ber medlemsstaterna att före årets slut presentera sina åtgärder för integrering av romer, i enlighet med den europeiska ramen för samordning av de nationella strategierna för integrering av romer, vilken presenterades av kommissionen i april 2011. Parlamentet betonar att det för samhällsintegrering av och social delaktighet för romer, precis som för kampen mot fattigdom och social utslagning, kommer att krävas ökade insatser för att de ska bli fullt integrerade, och att den omfattande diskrimineringen av romer upphör senast 2020. Parlamentet begär att andra marginaliserade grupper såsom invandrare görs delaktiga i all EU-politik eller nationell politik som berör deras delaktighet i samhället.

81. Europaparlamentet betonar vikten av sociala tjänster, hälso- och sjukvårdstjänster, omsorg och utbildning för att överbrygga kompetenskillnader, främja social integration och bekämpa fattigdom och social utestängning. Parlamentet upprepar dessa faktorer potential att skapa sysselsättning och kräver kraftiga och hållbara investeringar i och utveckling av dessa viktiga tjänster och infrastrukturer. Parlamentet ser fram emot kommissionens handlingsplan för att åtgärda bristen på sjukvårdspersonal.

Tisdagen den 15 november 2011

82. Europaparlamentet kräver att hänsyn ska tas till intressena hos den del av befolkningen som lever med ett funktionshinder då unionens finansiering programmeras, används och följs upp, särskilt på området utbildningsfrämjande, sysselsättning och oberoende (transport och kommunikation).

Barn

83. Europaparlamentet begär att bekämpningen av barnfattigdomen inriktas på förebyggande åtgärder genom att garantera lika tillgång, såväl till barnomsorg och förskolor av hög kvalitet för att inte barnen ska vara missgynnade på flera olika sätt när de sedermera inleder sin skolgång, som till andra inrättningar för barn (allaktivitetshus både under terminerna och loven, verksamhet utanför skolorna, kultur- och idrottsverksamhet, ungdomsgårdar etc.), varvid dessa tjänster och centrum bör uppvisa en adekvat områdestäckning. Parlamentet efterfrågar ekonomiskt stöd till tjänster som erkänts vara bra, tillsammans med att politiken för stöd till fattiga familjer systematiskt ska integreras i alla åtgärder där den är av relevans, så att ett allmänt grepp på problematiken sammanförs med målinriktade åtgärder till förmån för de mest utsatta familjerna, framför allt familjer med funktionshindrade barn, ensamförsörjarfamiljer samt flerbarnsfamiljer. Parlamentet begär att relationerna mellan föräldrar och barn ägnas särskild uppmärksamhet i programmen mot fattigdom och social utslagning för att undvika placering av barn som hänger samman med följderna av stor fattigdom.

84. Europaparlamentet understryker alla barns och ungdomars rätt till utbildning enligt FN:s barnkonvention, som även inbegriper barn och ungdomar som saknar uppehållstillstånd i de länder där de vistas.

85. Europaparlamentet påminner om att tusentals barn har skilts från sina föräldrar på grund av deras levnadsförhållanden (avsaknad av bostäder) eller för att deras föräldrar under svår fattigdom (materiell, social och kulturell) inte har fått det stöd som krävs för att de ska kunna ta sitt föräldraansvar.

86. Europaparlamentet begär att särskild uppmärksamhet ägnas åt ungdomars framtid och åt en tydlig strategi för att främja ungdomars tillträde till en första anställning som passar deras utbildningsnivå.

87. Europaparlamentet understryker att arbetet med att bekämpa fattigdom kräver en kontinuerlig helhetssyn som innefattar alla politikområden. Det är särskilt viktigt att stärka åtgärderna på både europeisk och nationell nivå, och både när det gäller förebyggande och ingripande, för att bekämpa denna företeelse.

88. Europaparlamentet påpekar nödvändigheten av att införa en mer heltäckande strategi för att lösa problemet med barnfattigdom och understryker samtidigt de resultat som hittills uppnåtts när det gäller att fastställa "gemensamma principer" och som framgår av rådets (sysselsättning) slutsatser av den 6 december 2010, som innehöll en uppmaning om att prioritera kampen mot barnfattigdom.

89. Europaparlamentet stödjer kommissionens avsikt att lägga fram en rekommendation om barnfattigdom under 2012.

90. Europaparlamentet ställer sig bakom slutsatserna från rådets (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) möte i juni, som stöder en integrerad strategi för att förhindra barnfattigdom och främja barnens välfärd, särskilt inriktad på tillräckliga familjeinkomster, tillgång till tjänster, däribland utbildning och barnomsorg i tidig ålder, och barnens delaktighet. Parlamentet uppmanar till att en detaljerad färdplan utarbetas för genomförandet av det föreslagna meddelandet 2012.

91. Europaparlamentet betonar strukturfondernas betydelse som redskap för att hjälpa medlemsstaterna bekämpa fattigdom och social utestängning, särskilt Europeiska socialfonden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i högre grad samfinansiera stödåtgärder till tjänster som barn- och äldreomsorg och omsorg om andra vårdbehövande.

Tisdagen den 15 november 2011

92. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att besparingsåtgärder som avtalats med medlemsstater inte står i motsats till eller äventyrar uppnåendet av Europa 2020-strategins mål att lyfta 20 miljoner människor ur fattigdom.

93. Europaparlamentet uppmanar till att den onda cirkeln av fattigdom bekämpas, för att undvika permanent fattigdom i kommande generationer.

94. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erkänna det verkliga värdet av konstnärers insats för den sociala integrationen och fattigdomsbekämpningen, särskilt genom att främja deras arbetsmiljö och ställning.

Minimiinkomst

95. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda ett samråd om en för den ekonomiska utvecklingen ändamålsenlig och genomförbar minimiinkomst som gör det möjligt att förebygga fattigdom och lägga grunden till ett värdigt liv, delta obegränsat i samhället och göra framsteg med att söka efter arbete eller utbildning, samtidigt som den automatiskt stabiliserar ekonomin med respekt för varje medlemsstats olika metoder, kollektivavtal eller lagstiftning. Parlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa medlemsstaterna att utbyta bästa praxis om minimiinkomstnivåer och uppmanar medlemsstaterna att utveckla system för minimiinkomst som baseras på i minst 60 procent av medianinkomsten i varje medlemsstat.

Ej i anspråk tagna medel

96. Europaparlamentet framhåller att enligt OECD utnyttjas inte 20–40 procent av de förmåner som finns tillgängliga. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utvärdera sina system för inkomststöd och socialbidrag för att undvika att en gömd fattigdom skapas. Detta bör göras genom ökad insyn, bättre information till förmånstagare om deras rättigheter, bättre rådgivning, förenklade procedurer och politiska åtgärder för att bekämpa att minimiinkomsttagare stigmatiseras och diskrimineras.

97. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge tillräckligt stöd, utbildning och avlastning till anhörigvårdare så att äldre personer och andra vårdbehövande kan stanna kvar i sina hem och på sin hemort så länge de önskar.

98. Europaparlamentet begär att kommissionen utvärderar i vilken mån hög skuldsättning bidrar till fattigdom och att den främjar utbyte av bästa praxis för åtgärder mot hög skuldsättning inom ramen för plattformen.

Äldre personer – ledighet för vårdgivare

99. Europaparlamentet anser att systemen för äldreomsorg, också i form av hemvård, bör utvecklas och omprövas i alla medlemsstater för att äldre människor inte ska drabbas av utestängning eller fattigdom och tillägger att familjerna också måste uppmuntras att ta hand om äldre anhöriga, i mån av möjlighet även med hjälp av ekonomiskt stöd, i enlighet med målet om att främja ett hållbart samhälle, varvid syftet bör vara att stärka framför allt stödet till en aktiv ålderdom och till solidariteten mellan generationerna samt att på lång sikt arbeta för en mera allmäntillgänglig och solidarisk vård med bättre kvalitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utreda om ett direktiv om ledighet för anhörigvårdare skulle kunna bidra till detta.

100. Europaparlamentet kräver att kommissionen lägger tillräcklig tonvikt på utvecklingen av social innovation, på främjande av en socialpolitik grundad på fakta, samt på ett mer noggrant genomförande av konsekvensstudier för att bidra med ett faktiskt mervärde och föreslå innovativa och hållbara lösningar, i överensstämmelse med de demografiska tendenserna.

Tisdagen den 15 november 2011

101. Europaparlamentet betonar vikten av att utarbeta politiska förslag på medlemsstatsnivå för att ta itu med problem som rör fattigdom och utestängning, t.ex. hemlöshet och drog- och alkoholberoende. Parlamentet uppmanar till förstärkt utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna på dessa områden.

102. Europaparlamentet understryker betydelsen av att det föreslås åtgärder för att förenkla de ideella organisationernas tillgång till finansiering från EU.

103. Europaparlamentet begär att kommissionen beaktar Europaparlamentets betänkande om grönboken om pensionssystemens framtid i EU.

104. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att införa en tillräcklig minimipension som gör det möjligt för äldre att leva ett värdigt liv.

105. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en uppsättning europeiska riktlinjer och principer för lämpliga och hållbara pensionssystem för att på ett effektivt sätt bekämpa risken för att kvinnor hamnar i fattigdom på grund av osäkra anställningar, ett osammanhängande arbetsliv och låga löner. Parlamentet konstaterar att socialförsäkringssystemen på ett bättre sätt måste kunna anpassas till de individuella och familjerelaterade förhållandena och i större utsträckning värdesätta moderskap och omsorgsgivande.

*

* *

106. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Onsdagen den 16 november 2011

Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen 2010

P7_TA(2011)0501

Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens arbete under 2010 (2011/2120(INI))

(2013/C 153 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (Cotonouavtalet) ⁽¹⁾ och ändrat första gången i Luxemburg den 25 juni 2005 och i Ouagadougou den 22 juni 2010 ⁽²⁾,
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens arbetsordning, som antogs den 3 april 2003 ⁽³⁾ och senast ändrades i Port Moresby (Papua Nya Guinea) den 28 november 2008 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006, antagen av rådet den 18 december 2006, om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Kigaliförklaringen om utvecklingsvänliga avtal om ekonomiskt partnerskap (EPA), antagen av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 22 november 2007 i Kigali (Rwanda) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Luandaförklaringen om den andra översynen av partnerskapsavtalet AVS–EU (Cotonouavtalet), antagen av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 3 december 2009 i Luanda (Angola) ⁽⁷⁾,
- med beaktande av den kommunicé som antogs den 29 april 2010 på Mahé (Seychellerna) vid den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens regionala sammanträde för staterna i Östafrika/Stilla-havsområdet ⁽⁸⁾,
- med beaktande av det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd undertecknat den 18 december 2007 ⁽⁹⁾,
- med beaktande av följande resolutioner, antagna av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen 2010:
 - på Teneriffa om
 - Klimatförändringens finansiella och ekonomiska konsekvenser för AVS-länderna,
 - Den sociala effekten av världskrisen,
 - Återuppbyggnad och återhämtning efter katastrofen i Haiti, och kopplingen mellan fattigdom och naturkatastrofer,
 - Stöd för att befästa freden i södra Sudan, och

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.⁽²⁾ EUT L 287, 4.11.2010, s. 3.⁽³⁾ EUT C 231, 26.9.2003, s. 68.⁽⁴⁾ AVS–EU/100.291/08/fin.⁽⁵⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.⁽⁶⁾ EUT C 58, 1.3.2008, s. 44.⁽⁷⁾ EUT C 68, 18.3.2010, s. 43.⁽⁸⁾ APP 100.746.⁽⁹⁾ Gemensam förklaring från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen, med titeln: "Europeiskt samförstånd om humanitärt bistånd" (EUT C 25, 30.1.2008, s. 1).

Onsdagen den 16 november 2011

- Förklaringen om avtalet mellan EU och Latinamerika om bananer och dess påverkan på bananproducenter i AVS- och EU-länderna och slutsatserna av strategidokumentet för de sex AVS-regionerna ⁽¹⁾,
- och i Kinshasa om
 - Fria och oberoende medier,
 - Scenariot efter Köpenhamnskonferensen: tekniköverföring, ny teknik och uppbyggnad av teknisk kapacitet i AVS-länderna,
 - Uppnåendet av millennieutvecklingsmålen: innovativa sätt att tackla sociala och ekonomiska utmaningar,
 - Livsmedelstrygghet,
 - Säkerhetsproblemet i sahel-sahariska regionen: terrorism och handel med narkotika, vapen och människor, och
 - Förklaringen om det offentliggjorda resultatet av andra omgången i presidentvalet i Elfenbenskusten den 28 november 2010 ⁽²⁾,
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens förklaring av den 28 september 2010 om fredlig samexistens mellan religioner, och av den betydelse som homosexualiteten tillmätts inom AVS–EU-partnerskapet,
- med beaktande av det uttalande som gjordes den 6 december 2010 av ledamöter från Europaparlamentets grupper PPE, S&D, ALDE, Verts/ALE och GUE/NGL i den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen som svar på ovannämnda förklaring från denna församling,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A7-0315/2011), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionens råd var inte företrätt vid den tjugonde sessionen i Kinshasa.
 - B. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen är det största parlamentariska organet för länder i både norr och söder.
 - C. AVS-sekretariatets budget möjliggjorde två informationsresor till Madagaskar respektive Haiti, och en valobservatörsresa till Burundi under 2010.
 - D. Kommissionsledamoten med ansvar för utveckling och humanitärt bistånd gjorde vid den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens sammanträde i Wiesbaden (Tyskland) i juni 2007 ett åtagande om att land- och regionstrategidokumentet för AVS-länderna (2008–2013) skulle genomgå demokratisk kontroll hos parlamenten. Det är glädjande att detta åtagande har uppfyllts, och att slutsatserna om regionstrategidokumentet antogs vid den nittonde sessionen på Teneriffa.
 - E. Översynen av Cotonouavtalet 2010 var ett bra tillfälle att stärka den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens roll och regionala dimension samt utveckla den parlamentariska kontrollen i AVS-regionerna och AVS-länderna.

⁽¹⁾ EUT C 193, 16.7.2010.

⁽²⁾ EUT C 126, 28.4.2011.

Onsdagen den 16 november 2011

- F. Det regionala sammanträde som den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen höll i Seychellerna 2010 var en stor framgång som ledde till antagandet av ovannämnda kommunique på Mahé.
- G. Situationen i Haiti är fortfarande mycket allvarlig även 20 månader efter det att ön nästan ödelades av jordbävningen, och slutsatserna från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens resa till Haiti samt den resolution som antogs på Teneriffa bör välkomnas.
1. Europaparlamentet välkomnar att den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen även 2010 utgjorde en ram för en öppen, demokratisk och djupgående dialog mellan EU och AVS-länderna om Cotonouavtalet och de ekonomiska partnerskapsavtalen, men även om de sex AVS-regionernas regionsstrategidokument.
 2. Europaparlamentet betonar att ökad uppmärksamhet bör fästas vid resultaten av arbetet i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, och att det bör garanteras konsekvens mellan församlingens och Europaparlamentets resolutioner. Parlamentet vill att Europaparlamentets ledamöter ska delta och involveras mer i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens sammanträden och verksamhet.
 3. Europaparlamentet beklagar att Europeiska unionens råd inte var företrätt vid den tjugonde sessionen i Kinshasa, och uppmanar med kraft den höga representanten att säkerställa att inrättandet av Europeiska utrikesjämbudet kommer att klargöra rådets roll och tydligt avgränsa ansvarsfördelningen mellan utrikesjämbudet och kommissionen när det gäller genomförandet av Cotonouavtalet.
 4. Europaparlamentet betonar framför allt den viktiga roll som tillfaller AVS-ländernas nationella parlament samt lokala myndigheter och andra icke-nationella organ när det gäller att förvalta respektive övervaka land- och regionstrategidokumentet samt utnyttjandet av EUF-medel. Parlamentet uppmanar kommissionen att garantera att de involveras. Parlamentet betonar också att det finns ett behov av djupgående parlamentarisk kontroll i förhandlingarna om och ingåendet av avtal om ekonomiskt partnerskap.
 5. Europaparlamentet uppmanar AVS-ländernas parlament att kräva att deras regeringar och kommissionen involverar dem i utarbetandet och genomförandet av land- och regionstrategidokumentet om samarbete mellan EU och deras respektive länder under perioden 2008–2013 samt att se till att de deltar fullt ut i EPA-förhandlingarna.
 6. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen att fortsätta utöva påtryckningar på EU:s medlemsstater för att dessa ska vidta brådskande åtgärder för att uppfylla sina åtaganden om att biståndet ska vara 0,7 procent av bruttonationalinkomsten i syfte att uppnå millennieutvecklingsmålen, liksom sina särskilda löften till Afrika och de minst utvecklade länderna. Parlamentet rekommenderar fullständigt öppna, fleråriga, bindande åtgärder, däribland lagstiftning.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge AVS-ländernas parlament tillgång till all tillgänglig information samt att stödja dem när de utövar sin demokratiska kontroll, i synnerhet vad gäller kapacitetsbyggande.
 8. Europaparlamentet uppmanar AVS-ländernas parlament och regeringar att anta åtgärder mot klimatförändringarna med hänsyn till nödvändigheten av att främja tillväxten, utrota fattigdomen och garantera jämlik tillgång till resurserna. I detta sammanhang uppmanar parlamentet kommissionen att i samarbete med AVS-ländernas regeringar och den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen undersöka om EU:s vattenfond, som inrättats för att garantera de fattigaste befolkningarna i AVS-länderna vattenförsörjning och grundläggande sanitetsinrättningar, används korrekt och framgångsrikt.
 9. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen och kommissionen samt parlamenten och regeringarna i AVS-länderna att stödja en fullständig rätt till mark och vidta åtgärder för att begränsa beslagtagandet av mark, som kan leda till allvarlig miljöförstöring, till att lokala småbrukare och arbetstagare migrerar, till att resurserna utarmas och till att medlen för uppehälle samt livsmedelstryggheten går förlorade.

Onsdagen den 16 november 2011

10. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang behovet av att låta parlamenten delta aktivt i den demokratiska processen och de nationella utvecklingsstrategierna. Parlamentet understryker deras viktiga roll när det gäller att genomföra, följa upp och övervaka utvecklingspolitiken.
11. Europaparlamentet betonar behovet av att stödja fria och oberoende medier, som är avgörande för att garantera demokratiska oppositioner och minoriteter dels mångfald, dels deltagande i det politiska livet.
12. Europaparlamentet uppmanar EU och AVS-länderna att främja medborgarnas, särskilt kvinnornas, delaktighet i frågor såsom könsrelaterat våld eller människohandel, där ett engagemang från samhället är oumbärligt för att man ska kunna komma närmare en lösning på problemet. Parlamentet anser att kvinnor besitter färdigheter inom problemlösning och konflikthantering, och uppmanar kommissionen och den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen att se till att fler kvinnor ingår i insats- och arbetsgrupper som arbetar med frågor som familjeliv, barnomsorg, utbildning etc.
13. Europaparlamentet uppmanar parlamenten att utöva en djupgående parlamentarisk kontroll över EUF. Parlamentet understryker den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens viktiga position i denna debatt, och uppmanar församlingen och parlamenten i AVS-länderna att delta aktivt i debatten, i synnerhet i samband med ratificeringen av det reviderade Cotonouavtalet.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hålla den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen underrättad om utvecklingen när det gäller ratificeringen av Cotonouavtalet, som omarbetades i Ouagadougou den 22 juni 2010.
15. Europaparlamentet välkomnar att den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen får en allt mer parlamentarisk – och därmed politisk – karaktär, vilket tillsammans med allt aktivare medlemmar och högre kvalitet på debatterna utgör en viktig del i partnerskapet mellan AVS och EU.
16. Europaparlamentet beklagar djupt att det under den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen i Kinshasa nästan inte sades någonting om att det sexuella våldet och den allmänna straffriheten ökat kraftigt, särskilt i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen att främja en rättvis och hållbar utveckling med en social dimension som stöder nya företagsformer (t.ex. kooperativ).
18. Europaparlamentet bekräftar att principen om icke-diskriminering, bland annat på grund av sexuell läggning, inte kommer att äventyras inom ramen för partnerskapet mellan AVS och EU.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hålla medlemmarna i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen underrättade om det EU-stöd som tilldelas mottagarländerna i form av budgetstöd. Parlamentet understryker att vissa länder som har en kontroversiell politisk regim drar nytta av budgetstöd, och att Europaparlamentets ledamöter bör hållas underrättade om kommissionens utvärdering av villkoren för berättigande till budgetstöd samt den uppföljning som genomförts.
20. Europaparlamentet anser att de diskussioner som för första gången fördes i Kinshasa med de lokala myndigheterna om situationen i landet är ett viktigt exempel på denna förbättrade dialog.
21. Europaparlamentet understryker på nytt betydelsen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens ovannämnda förklaring om bananavtalet mellan EU och Latinamerika, med tanke på de omfattande konsekvenser som detta avtal har redan nu för bananproducenterna i AVS-länderna och EU. Därför bör Europaparlamentet och rådet göra allt som står i deras makt för att uppnå en överenskommelse som gör det möjligt att utan dröjsmål frigöra den finansiella ersättning som anslagits för bananproducenterna i AVS-länderna enligt förordningen om kompletterande åtgärder för banansektorn. Parlamentet uppmanar således den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens presidium och utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel att fortsättningsvis följa ingående hur denna fråga utvecklas.

Onsdagen den 16 november 2011

22. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen att fortsätta bevaka läget i Haiti, Madagaskar och södra Sudan och göra en observatörsresa för att övervaka effektiviteten hos och omfattningen av det humanitära biståndet till de befolkningar i Afrikas horn som drabbats av hungersnöd. Parlamentet betonar att det krävs nära samarbete med de nya myndigheterna i Haiti och att dessa bör stödjas, dels då de organiserar sina institutioner för att skapa en fullt fungerande demokrati, dels under hela återuppbyggnadsfasen.

23. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen att fortsätta att anordna sina egna valobservatörsresor på samma grunder som den vällyckade resan till Burundi, i den omfattning som dessa återspeglar den gemensamma parlamentariska församlingens dubbla legitimitet, och samtidigt se till att dess valresor är oberoende och utförs i nära samordning med andra regionala observatörsorgan.

24. Europaparlamentet välkomnar att ytterligare ett regionalt sammanträde, såsom anges i Cotonouavtalet och den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens arbetsordning, hölls under 2010. Parlamentet framhåller att dessa sammanträden ger utrymme för djupgående diskussioner om regionala frågor, såsom förebyggande och lösning av konflikter, regional sammanhållning och EPA-förhandlingar. Parlamentet lovordar arrangörerna för att ha anordnat ett synnerligen vällyckat sammanträde i Seychellerna.

25. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av arbetsgruppen om arbetsmetoder, och uppmanar den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens presidium att genomföra sina rekommendationer för att förbättra församlingens effektivitet och politiska inflytande både i samband med genomförandet av Cotonouavtalet och på den internationella arenan.

26. Europaparlamentet betonar betydelsen av de besök på ort och ställe som anordnas i den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens regi, eftersom de kompletterar diskussionerna under sessionerna. Parlamentet beklagar att de besök som anordnats i Kinshasa saknar relevans.

27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska unionens råd, kommissionen, AVS-rådet, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens presidium samt regeringen och parlamentet i Spanien och i Demokratiska republiken Kongo.

Klimatkonferens i Durban

P7_TA(2011)0504

Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om klimatförändringskonferensen i Durban (COP 17)

(2013/C 153 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Kyotoprotokollet till den,
- med beaktande av resultaten från FN:s klimatförändringskonferens i Bali 2007 och handlingsplanen från Bali (beslut 1/COP 13),
- med beaktande av den femtonde partskonferensen (COP 15) inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar och av den femte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 5), som hölls i Köpenhamn i Danmark den 7–18 december 2009, samt av Köpenhamnsöverenskommelsen,
- med beaktande av den sextonde partskonferensen (COP 16) inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar och den sjätte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 6), som hölls i Cancún i Mexiko den 29 november–10 december 2010, samt av Cancúnavtalen,

Onsdagen den 16 november 2011

- med beaktande av den kommande sjuttonde partskonferensen (COP 17) inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar och den sjunde partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (COP/MOP 7), som ska hållas i Durban i Sydafrika den 28 november–9 december 2011,
- med beaktande av EU:s klimatförändrings- och energipaket från december 2008,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen ⁽¹⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 25 november 2009 om EU:s strategi inför Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15) ⁽²⁾, av den 10 februari 2010 om resultatet av Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15) ⁽³⁾ och av den 25 november 2010 om klimatförändringskonferensen i Cancún ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2009 med titeln "2050: Framtiden börjar i dag – rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatfrågan" ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens vitbok "Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram" (KOM(2009)0147) och parlamentets resolution om denna av den 6 maj 2010 ⁽⁶⁾ samt av den särskilda rapporten från FN:s mellanstatliga panel för klimatförändringar ("FN:s klimatpanel") om förnybara energikällor och begränsning av klimatförändringarna av den 9 maj 2011 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2011 om kommissionens grönbok "Skogsskydd och skoglig information i EU: Att förbereda skogen för klimatförändring" ⁽⁸⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 14 mars 2011 om uppföljningen av Cancúnkonferensen och av Ekofinrådets slutsatser av den 17 maj 2011 om klimatförändringarna,
- med beaktande av de beslut som fattades vid den tionde konferensen mellan parterna (COP 10) i FN:s konvention om biologisk mångfald, särskilt beslut COP 10 (2010) om geoteknik,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 20 december 2005 från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: "Europeiskt samförstånd", särskilt punkterna 22, 38, 75, 76 och 105 ⁽⁹⁾,
- med beaktande av rapporten "The impact of UK overseas aid on environmental protection and climate change adaptation and mitigation" från miljörevisionskommittén i det brittiska underhuset, som offentliggjordes den 29 juni 2011,
- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000, i vilken det internationella samfundet gemensamt fastställde millennieutvecklingsmålen för utrotande av fattigdomen,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 25 juni 2009 om integrering av miljöfrågor i utvecklings-samarbetet,

⁽¹⁾ EUT L 8, 13.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 285, 21.10.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 341 E, 16.12.2010, s. 25.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0442.

⁽⁵⁾ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 44.

⁽⁶⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 115.

⁽⁷⁾ <http://srren.ipcc-wg3.de/report>.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0226.

⁽⁹⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

Onsdagen den 16 november 2011

- med beaktande av Nairobi-deklarationen av den 25–29 maj 2009 om den afrikanska processen för att bekämpa klimatförändringar,
- med beaktande av frågan av den 27 september 2011 till rådet om klimatförändringskonferensen i Durban (COP 17) (O-000216/2011 - B7-0639/2011) och frågan av den 27 september 2011 till kommissionen om klimatförändringskonferensen i Durban (COP 17) (O-000217/2011 - B7-0640/2011),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Det finns övertygande vetenskapliga belägg för klimatförändringarna och deras konsekvenser och därför måste det ovillkorligen göras något på det internationella planet för att bemöta en av de viktigaste utmaningarna för tjugohundratalet och tiden därefter.
 - B. Ett juridiskt bindande internationellt avtal som följer principen om "gemensamt men differentierat ansvar" måste kvarstå som övergripande mål, så att det erkänns att de utvecklade länderna måste inta en ledande roll och att utvecklingsländerna måste ge lämpliga bidrag.
 - C. De åtaganden och utfästelser som gjorts med stöd av Köpenhamnsöverenskommelsen och formaliserats i Cancún-avtalen är inte tillräckliga för att vi ska kunna nå målet att begränsa den globala totala årliga ökningen av medeltemperaturen vid markytan till 2 °C ("tvågradersmålet").
 - D. Kommissionens färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050, i vilken långsiktiga mål fastställs, bekräftar EU:s mål att minska växthusgasutsläppen med 80–90 procent till 2050, för att hålla klimatförändringarna under 2 °C, samtidigt som den slår fast att 80 procent av utsläppsminskningen fram till 2050 måste uppnås internt inom EU.
 - E. Det är viktigt att bygga vidare på den tillit och insyn som återställdes vid COP 16-konferensen i Cancún för att ha kvar den politiska handlingskraft som behövs för att bana väg för ett heltäckande internationellt avtal med konkreta mål och motsvarande politiska åtgärder.
 - F. Med Cancún-avtalen uppmanas de utvecklade länderna att höja sin ambitionsnivå vad gäller utsläppsminskningarna, i syfte att minska de samlade växthusgasutsläppen till en nivå förenlig med det intervall på 25–40 procent av 1990 års utsläppsnivåer som enligt den fjärde utvärderingsrapport som utarbetats av FN:s klimatpanel bör ha uppnåtts 2020.
 - G. De utvecklade ländernas sammanlagda minskningar av växthusgasutsläpp till 2020 måste ligga i den övre delen av det intervall på 25–40 procent av 1990 års utsläppsnivåer som fastställts i den fjärde utvärderingsrapporten från FN:s klimatpanel om tvågradersmålet om ens ska ha en 50-procentig chans att uppnås.
 - H. Det måste tas hänsyn till att det under de gångna årtiondena har skett radikala förändringar på det geopolitiska planet, så att somliga utvecklingsländer numera blivit viktiga ekonomiska och politiska aktörer och vi har fått en ny makt- och inflytandebalans med nya roller och ny ansvarsfördelning.
 - I. Länderna i Europa står inför val som är avgörande för om de ska kunna bevara sitt välstånd och sin säkerhet i framtiden. En övergång till en målsättning för inhemska utsläpp av växthusgaser som är i linje med EU:s klimatmål kan förenas med en sundare ekonomi, ett ökat antal gröna arbetstillfällen och innovation.

Onsdagen den 16 november 2011

- J. Uppskattningar har gjorts som visar att kvinnor utgör 70 procent av alla fattiga världen över, står för två tredjedelar av alla arbetstimmar men äger mindre än en procent av all egendom, och därför har mindre möjligheter att anpassa sig till – och är mer utsatta för – klimatförändringarna.
- K. I artikel 7 i Cancúnavtalen betonas det att jämlikhet mellan könen och effektiv medverkan av kvinnor och ursprungsfolk är en viktig förutsättning för effektiva insatser på alla områden som rör klimatförändringarna.
- L. Det råder avsevärda skillnader i omfattningen av, strukturen för och utformningen av den rapportering om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) som sker i enlighet med FN:s ramkonvention om klimatförändringar och den rapportering som sker i enlighet med Kyotoprotokollet, och detta undergräver parternas ansträngningar för att mildra klimatförändringarnas verkningar.
- M. Enligt Kyotoprotokollet är det frivilligt att lämna redovisningar om skogsförvaltning och skogsbruk, det vill säga de verksamheter som står för merparten av LULUCF-sektorns utsläpp.
- N. I 2010 års "World Development Report" uppskattas det att den totala marginalkostnaden för mildring av och anpassning till klimatförändringarna i fattiga länder kommer att ligga mellan 170 miljarder och 275 miljarder US-dollar per år 2030.
- O. I klimatförändringsavtalet bör man ta hänsyn till den pågående utvecklingen på både internationell nivå (nämligen millennieutvecklingsmålen och Parisdeklarationen om biståndseffektivitet) och nationell nivå (de nationella handlingsprogrammen för anpassning).
- P. EU-biståndet bör gå till att hjälpa utvecklingsländerna att vända utveckling som leder till höga koldioxidutsläpp och i stället bygga upp en koldioxidsnål infrastruktur. Biståndet bör även användas till att stödja lokal ekonomisk utveckling, gröna jobb och fattigdomsbekämpning och får inte bindas till europeiska företags deltagande eller användas för att subventionera dessa företag.
- Q. Den nuvarande omfattningen av Världsbankens lån till energiframställning med fossila bränslen måste överensstämma med målet om att minska utsläppen av växthusgaser.
- R. Parlamentsledamöter, särskilt från utvecklingsländerna, kan och bör spela en avgörande roll i detta arbete, både genom att garantera regeringars ansvarstagande och effektivitet och genom att tillhandahålla en viktig kunskapslänk till väljarna. Båda dessa aspekter är viktiga för att säkerställa ett lands motståndskraft mot klimatförändringar.
- S. De nuvarande finansieringsmekanismerna är komplicerade och fragmenterade, och de flesta givarländerna har inte levt upp till sina åtaganden om att avsätta 0,7 procent av BNP till offentligt utvecklingsbistånd i syfte att uppnå millennieutvecklingsmålen. Finansieringsmekanismerna i FN:s ramkonvention om klimatförändringar behöver kompletteras med frivilliga bidrag från givare.
- T. En förbättrad skogsförvaltning är en nödvändig förutsättning för att varaktigt begränsa avskogningen. Tidigare insatser för att hantera problemen med avskogning och skogsförstörelse, t.ex. EU:s Flegt-handlingsplan som syftade till att begränsa den olagliga avverknings genom att gripa sig an skogsförvaltningen, bör återspeglas i klimatförhandlingarna.

Onsdagen den 16 november 2011

- U. För att kunna garantera ett ansvarsfullt och transparent finansieringssystem bör det inrättas ett gemensamt system för övervakning av alla de instrument som finns tillgängliga för klimatanpassning.

Huvudmål

1. Europaparlamentet uppmanar med kraft parterna att se till att det ingås ett heltäckande, rättvist, långtgående och juridiskt bindande internationellt avtal för perioden efter 2012, på grundval av det internationella regelbaserade systemet i Kyotoprotokollet, i linje med tvågradersmålet och principen om att de globala och nationella utsläppen av växthusgaser når sitt högsta värde så snart som möjligt.
2. Europaparlamentet uppmanar världens stats- och regeringschefer att visa tydligt politiskt ledarskap och politisk vilja under förhandlingarna och att ge denna fråga högsta prioritet.
3. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att offentligen och otvetydigt bekräfta sitt starka engagemang till förmån för Kyotoprotokollet och att vidta alla nödvändiga åtgärder för att det inte ska uppstå några luckor mellan Kyotoprotokollets åtagandeperioder. Parlamentet uppmanar därför EU att före Durban öppet förklara sig berett att fortsätta med Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod samt att fastställa konkreta åtgärder för att överbrygga det s.k. gigatonglappet, dvs. skillnaden mellan de nuvarande utsläppsminskningståtagandena och de som krävs för att hålla den globala uppvärmningen under 2 °C. Parlamentet uppmanar EU att se till att detta glapp identifieras och kvantifieras i Durban samt att verka för att åtgärder för att överbrygga det vidtas.
4. Europaparlamentet inser dock att jämförbara framsteg utgående från klimatkonventionens tidtabell och arbetsprogram är en förutsättning för att vi för perioden efter 2012 ska kunna få ett rättvist, långtgående och juridiskt bindande internationellt avtal som gör det möjligt att uppnå tvågradersmålet. Parlamentet framhåller i detta sammanhang betydelsen av (subglobala) allianser med de mest progressiva staterna som ett sätt att ytterligare driva på förhandlingsprocessen. Parlamentet uppmanar partkonferensen att enas om ett tidsbundet mandat enligt vilket ett juridiskt bindande avtal enligt konventionen ska genomföras så snart som möjligt och senast 2015. Parlamentet erinrar i detta sammanhang om att industriländerna till 2020 måste minska sina utsläpp med 25–40 procent jämfört med 1990 års nivåer samtidigt som utvecklingsländerna som grupp till 2020 bör uppnå en avvikelse som på ett väsentligt sätt – dvs. i storleksordningen 15–30 procent – understiger den nu förväntade takten på ökning av utsläppen.
5. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla internationella partner att säkerställa att tvågradersmålet kan uppfyllas, genom att överbrygga det gigatonglapp som råder mellan forskningsrönen och de nuvarande parternas åtaganden och att lägga fram åtaganden om och åtgärder för utsläppsminskningar som går längre än de som ingår i Köpenhamnsöverenskommelsen, utifrån principen om "gemensamt men differentierat ansvar", samt att ta itu med utsläpp från den internationella luftfarten och sjöfarten liksom utsläpp i form av fluorkolväten. Parlamentet konstaterar att ett viktigt steg mot att skapa större medvetenhet hos parterna och åstadkomma mer vittgående åtaganden vore att i detalj underrätta parterna om hur långt de nuvarande åtagandena når och om vad mer som måste göras.
6. Europaparlamentet framhåller att man vid Durbankonferensen måste göra framsteg när det gäller det fortsatta genomförandet av Cancúnavtalen och fastställandet av tidpunkten för när de globala utsläppen av växthusgaser ska nå sitt högsta värde och av ett globalt utsläppsminskningssmål för 2050, som tydligt anger takten att följa fram till 2050 och som inbegriper delmål för globala utsläppsminskningar, och därvid nå en överenskommelse om politiska instrument för att säkerställa att de fastställda målen uppnås. Dessutom måste man åtgärda den övergripande frågan om den framtida formen av åtaganden för både utvecklade länder och utvecklingsländer. Parlamentet upprepar att tvågradersmålet, enligt vetenskapliga bevis som lagts fram av FN:s klimatpanel, kan nås endast om de globala utsläppen når sitt högsta värde senast 2015 och om utsläppen minskas med åtminstone 50 procent jämfört med 1990 års nivåer senast 2050 och därefter fortsätter att minska.

Onsdagen den 16 november 2011

7. Europaparlamentet kräver att man vid Durbankonferensen fastställer ett förfarande för att avgöra huruvida utsläppsminskningssåtaganden som utgår från det år då utsläppen förväntas nå sitt högsta värde, från utsläppsminskningmålet för 2050 och från tvågradersmålet är tillräckliga.

8. Europaparlamentet välkomnar färdplanen för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050, i vilken långsiktiga mål fastställs som på nytt bekräftar EU:s mål att minska växthusgasutsläppen med 80–90 procent till 2050, för att hålla klimatförändringarna under 2 °C. Parlamentet noterar att 80 procent av utsläppsminskningen fram till 2050 måste uppnås intern inom EU och att en linjär minskning är att föredra ur ekonomisk synvinkel.

9. Europaparlamentet upprepar att de kumulativa utsläppen är avgörande för klimatsystemet. Parlamentet noterar att även om målen för 2050 uppnås i den takt som anges i kommissionens färdplan skulle EU, när det gäller växthusgasutsläpp, fortfarande stå för omkring två gånger sin per capita-andel av världens tvågraderkompatibla koldioxidbudget och att en försening av utsläppsminskningarna skulle öka den kumulativa andelen väsentligt.

10. Europaparlamentet välkomnar kommissionens senaste meddelanden och dess analyser av hur ett 30-procentigt klimatskyddsmål kan uppnås, och stöder den idé som uttrycks i meddelandet om att det, oberoende av resultatet av de internationella förhandlingarna, ligger i EU:s eget intresse att sätta upp ett utsläppsminskningmål som överstiger 20 procent, eftersom detta samtidigt kommer att skapa gröna jobb och öka tillväxten och säkerheten.

11. Utifrån realistiska förväntningar om vilka resultat som är att vänta från COP 17 uppmanar Europaparlamentet EU och medlemsstaterna att ingå så många partiella överenskommelser som möjligt, exempelvis om vetenskap, tekniköverföring och LULUCF, för att fortsatt kunna föra förhandlingarna framåt och på så vis skapa visshet om den framtida klimatförändringspolitiken och förhandlingarna om denna.

12. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att utveckla en princip om "klimaträttvisa". Parlamentet vidhåller att mycket djupa orättvisor kommer att uppstå om EU ignorerar frågan om klimatförändringarna, eftersom dessa framför allt kommer att drabba fattiga människor i fattiga länder.

13. Europaparlamentet påminner om att fattiga länder drabbas särskilt hårt av följderna av klimatförändringarna och har minst förmåga att anpassa sig.

14. Europaparlamentet påpekar att det sätt man väljer att bemöta klimatförändringarna på får konsekvenser för jämställdheten på alla nivåer. För att finna lösningar som alla vinner på, och för att undvika att förvärpa de orättvisor som redan råder, bör ett jämställdhetsperspektiv integreras i klimatpolitiken, i överensstämmelse med de globala avtal som ingåtts om integrering av jämställdhet mellan kvinnor och män och med konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor.

EU:s strategi

15. Europaparlamentet understryker att alla EU-institutioner måste bedriva en mer omfattande och effektiv klimatdiplomati inför Durban (framför allt beträffande förbindelserna mellan EU och Afrika), och denna diplomati bör sträva efter att ge EU en tydligare klimatpolitisk profil, införa en ny dynamik i de internationella klimatförhandlingarna och uppmuntra parterna runtom i världen att också införa såväl bindande utsläppsminskningar som lämpliga åtgärder för att mildra klimatförändringarnas verkningar och främja anpassningar till dem, särskilt med hänvisning till EU:s förslag om att senast 2050 uppnå en helt kolfri energiförsörjning.

Onsdagen den 16 november 2011

16. Europaparlamentet uppmanar EU att ta ledningen genom att verka för en ambitiös klimatpolitik för unionen som minskar klimatförändringarna, för att visa på fördelarna med en sådan politik och uppmuntra andra länder att göra det samma.
17. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att unionen, som är en viktig aktör, intar en gemensam förhandlingsposition med sikte på att nå ett långtgående internationellt avtal i COP 17-förhandlingarna och att EU förblir enigt i detta avseende.
18. Europaparlamentet understryker EU:s unika ställning som en överstatlig enhet som, för att göra sina arbetsmetoder mer ändamålsenliga, har börjat överge ambitionen att fatta enhälliga beslut för att i stället utgå från en kvalificerad majoritet, en arbetsmetod som också skulle kunna öppna vägen för framtida beslut inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar.
19. Europaparlamentet understryker att man för att driva på genomförandet av framtida förhandlingar och se till att de får större genomslag i högre grad bör inrikta sig på de ekonomiska möjligheter och de incitament till ett mer resurseffektivt samhälle i stort som klimatförändringarna erbjuder.
20. Europaparlamentet anser att kapacitetsuppbyggnad – inte bara i form av tekniköverföring utan även mer allmänt – är av grundläggande betydelse och att en sådan uppbyggnad förutsätter ett integrerat synsätt och en mer rationell institutionsuppbyggnad som främjar synergier och samordning.
21. Europaparlamentet understryker betydelsen av att principen om jämställdhet mellan kvinnor och män systematiskt integreras som ett övergripande tema inom klimatfondens styrningsstruktur och operativa riktlinjer.
22. Europaparlamentet understryker att det är mycket viktigt att det i alla skeden och aspekter som rör finansiering råder en jämn könsfördelning vid beslutsfattandet. Parlamentet uppmanar EU att eftersträva att minst 40 procent av representanterna i alla relevanta organ ska vara kvinnor.
23. Europaparlamentet betonar att unionen, om den visar sig ovillig att fortsätta med Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod, kommer att sända en mycket negativ signal till utvecklingsländerna.

Att vid Durbankonferensen bygga vidare på Cancúnavtalen

24. Europaparlamentet välkomnar att man vid COP 16-konferensen 2010 lyckades nå fram till Cancúnavtalen genom att erkänna att klimatförändringarna innebär ett världsomfattande och akut problem och ställa upp mål och metoder för att åtgärda dem och samtidigt återställa tilliten till det arbete som utförs inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar, såsom ett sätt att finna en världsomfattande lösning på klimatförändringarna. Parlamentet uppmanar alla deltagare att bevara den goda förhandlingsstämningen från Cancún och ser framemot att vid Durbankonferensen kunna göra ytterligare framsteg mot att fortsätta och stärka den regelbaserade multilaterala klimatordningen.
25. Europaparlamentet erinrar framför allt om att man i Cancúnavtalen erkänt tvågradersmålet (och bland annat insett att man måste överväga att vid en första översyn förstärka det långsiktiga globala målet utgående från bästa tillgängliga vetenskapliga kunskaper, så att den globala ökningen av medeltemperaturen hålls vid 1,5 °C), tillsammans med att man börjat arbeta med att fastställa såväl en tidpunkt för när de globala utsläppen ska ha nått sitt högsta värde som ett globalt utsläppsminskningmål för 2050 liksom politiska åtgärder för att se till att de uppställda målen uppnås.
26. Europaparlamentet uppmanar parterna att använda Durbankonferensen för att genomföra de nödvändiga mekanismer som man kommit överens om, såsom den gröna klimatfonden och anpassningskommittén, och inrikta sig på att utveckla den teknikrelaterade mekanismen (inbegripet centrumet och nätverket för klimatteknik) och registret för att dokumentera de utsläppsminskningståtgärder som görs av utvecklingsländer som söker internationellt stöd, liksom för att ta sig an de viktiga frågor som ännu återstår att lösa och göra framsteg i frågan om den rättliga formen för en framtida ram för perioden efter 2012, inbegripet en tidsplan för att säkerställa en överenskommelse om denna ram.

Onsdagen den 16 november 2011

27. Europaparlamentet framhåller att ytterligare insatser måste göras vid Durbankonferensen för att vidareutveckla bestämmelserna om insyn beträffande åtaganden och åtgärder samt för att komma överens om ett tydligt arbetsprogram för detta ändamål, bland annat om system för mätning, rapportering och verifiering.

28. Europaparlamentet konstaterar att det fortfarande finns luckor i de sektorsbaserade och icke-marknadsbaserade tillvägagångssätten och framhåller att man i synnerhet måste åtgärda frågan om produktion och konsumtion av fluorkolväten med stöd av Montrealprotokollet. Parlamentet noterar att det behövs ett heltäckande, internationellt angreppssätt även för andra antropogena växthusgaser än koldioxid, inte minst eftersom kostnaderna för att minska dessa utsläpp är lägre än de väntade minskningarna inom kolsektorn, även med beaktande av det aktuella priset för koldioxidutsläpp. Parlamentet vill att de projektbaserade mekanismerna, såsom mekanismen för ren utveckling och gemensamt genomförande, reformeras samtidigt som man undviker att olämpliga flexibla mekanismer leder till inlåsning i infrastruktur som genererar stora koldioxidutsläpp och därmed till högre kostnader för åtgärder för att ställa om från koldioxidproducerande infrastruktur, samt genom att det införs strikta kvalitetsstandarder som garanterar respekten för de mänskliga rättigheterna, tillsammans med ytterligare pålitliga, kontrollerbara och verkliga utsläppsminskningar som även underbygger en hållbar utveckling i utvecklingsländerna. Parlamentet stöder kommissionens ståndpunkt att det för tiden efter 2012 bör träffas en överenskommelse om sektorsbaserade mekanismer för ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer, medan en välfungerande mekanism för ren utveckling fortfarande bör finnas tillgänglig för de minst utvecklade länderna. Parlamentet vill att nya internationella sektorsmekanismer för utsläppskompensation ska kunna garantera miljöintegriteten och medföra fördelar för klimatet som är större än 15–30 procent jämfört med om inga åtgärder vidtas.

29. Europaparlamentet vill att miljöeffektiviteten för utsläppsminskningsmålen i bilaga I ska styra EU:s strategier för internationella redovisningsregler för skogsförvaltning, för flexibla mekanismer samt för sparande av alla överuppfyllda mål enligt Kyotoprotokollets första åtagandeperiod inom ramen för arbetet med att uppnå målen efter 2012.

30. Europaparlamentet understryker betydelsen av en löpande anpassning till de oundvikliga konsekvenserna av klimatförändringarna, i synnerhet i de regioner i världen som drabbas hårdast av förändringarna, och särskilt för att skydda de mest utsatta grupperna i samhället. Parlamentet vill därför se att man i Durban tecknar ett avtal med betydande politiska och ekonomiska åtaganden för att hjälpa dessa utvecklingsländer att bygga upp sin kapacitet.

Finansiering

31. Europaparlamentet påminner om att de utvecklade länderna har åtagit sig att tillhandahålla nya ytterligare resurser från såväl offentliga som privata källor på åtminstone 30 miljarder US-dollar under perioden 2010–2012 och 100 miljarder US-dollar per år från och med 2020, särskilt för de mest utsatta och minst utvecklade länderna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fullgöra sina åtaganden och garantera att medlen för anpassning och begränsning fogas till målet om ett utvecklingsbistånd på 0,7 procent samt att ange hur stor andel av åtagandena som ska komma från offentlig finansiering. Därutöver understryker parlamentet behovet av att uppbåda både inhemska och internationella resurser från alla tänkbara källor för att bidra till att detta mål uppnås samt att finna en väg för ytterligare utsläppsminskningsåtgärder under perioden 2013–2020. Parlamentet uppmanar även partskonferensen att fastställa en ram för klimatfinansieringen för den mellanliggande perioden mellan 2013 och 2020. Vidare understryker parlamentet att sådan finansiering måste tillhandahållas i enlighet med rättvisa och ickediskriminerande bestämmelser som erbjuder full insyn och att den åtföljs av effektiv kapacitetssuppleggnad, minskade tariffära och andra hinder för handel med miljörelaterade varor, tjänster och investeringar, konkret stöd till infrastrukturer med låga utsläpp samt ett väldefinierat och förutsägbart regelverk.

32. Europaparlamentet understryker att det krävs en rad olika källor och uppmanar parterna att ytterligare undersöka långsiktiga finansieringskällor som kan ge nya, kompletterande, tillräckliga och förutsägbara ekonomiska flöden.

Onsdagen den 16 november 2011

33. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att säkerställa en heltäckande och transparent rapportering om genomförandet av snabbstartsf finansieringen och att snarast ge stöd för begränsnings- och anpassningsåtgärder i utvecklingsländer, samt understryker behovet av att undvika att en finansieringslucka uppstår efter 2012 (då perioden för snabbstartsf finansiering upphör) och av att arbeta för att öka klimatfinansieringen mellan 2013 och 2020.
34. Europaparlamentet betonar betydelsen av en tillförlitlig utsläppsstatistik med jämförbara uppgifter och regelbundna utvärderingsrapporter.
35. Europaparlamentet kräver att man vid Durbankonferensen tar konkreta steg för att införa Cancún-avtalen rörande långsiktig finansiering, inbegripet finansieringskällor och en ökning av medlen från snabbstartsf finansieringen efter 2013. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang innovativa finansieringskällor och en internationell skatt på finanstransaktioner och begär att intäkterna används till stöd för framför allt klimatåtgärder i utvecklingsländerna, i enlighet med de mål som fastställts i FN:s ramkonvention om klimatförändringar.
36. Europaparlamentet uppmanar parterna att vid Durbankonferensen fullt ut införa den gröna klimatfonden samt att utveckla denna nya fond på ett sätt som garanterar att den kan stödja övergången till en koldioxidsnål och klimattålig utveckling i utvecklingsländer.
37. Europaparlamentet uppmanar partskonferensen att fastställa en definition för principen om "nya och kompletterande" medel.
38. Europaparlamentet understryker vikten av att klimatfinansieringen är förutsägbar och kontinuerlig och efterlyser full transparens och tillräckliga åtgärder för att öka klimatfinansieringen mellan 2013 och 2020. Parlamentet kräver i detta sammanhang ett stopp för den dubbla bokföringen.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt fastställa förfaranden och instrument för att främja och underlätta för den privata sektorn att bidra till finansieringen till utvecklingsländerna.
40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att avtal om immateriell äganderätt som ingåtts inom ramen för WTO, och som utgör viktiga instrument för att uppmuntra den privata sektorn att engagera sig i spridningen av ny teknik, inte ifrågasätts.
41. Europaparlamentet påminner om att de nuvarande kapitalflöden till utvecklingsländerna som är öronmärkta för klimatet, fastän de tilltar, endast motsvarar en bråkdel (mindre än fem procent) av de belopp som utvecklingsländerna uppskattningsvis kan komma att behöva under flera årtionden framöver.
42. Europaparlamentet insisterar på behovet av att bygga upp en sammanhängande finansiell struktur för klimatförändringar i Durban, i synnerhet för att kunna garantera att det inte uppstår ett avbrott i finansieringen efter 2012. Parlamentet framhåller i detta sammanhang att det krävs både nya resurser (t.ex. skatt på finansiella transaktioner, utfärdande av särskilda dragningsrätter och avgifter på flyg och sjöfart) och effektiva mekanismer för utbetalning.
43. Europaparlamentet efterlyser en efterlevnadsmekanism för att garantera ett effektivare fullgörande av åtaganden när det gäller minskade utsläpp av växthusgaser, finansiering, teknik och kapacitetsuppbyggnad.

Onsdagen den 16 november 2011

44. Europaparlamentet uppmanar givarna att förbinda sig att avsätta medel för komplettering av den globala miljöfonden och att inom ramen för detta fortsätta att ge hög prioritet åt de afrikanska länderna samt att avsätta ekonomiska medel utifrån ländernas behov och prioriteringar.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka kopplingen mellan millennieutvecklingsmålen och klimatförändringarna genom att införliva verkningarna av och anpassningen till klimatförändringar i de projekt och program som syftar till att förverkliga millennieutvecklingsmålen samt i alla övergripande strategier för fattigdomsminskning och i utvecklingspolitiken. Parlamentet väddar i detta sammanhang till kommissionen att uppgradera sitt verktyg för finansiell rapportering, i syfte att underlätta en finansiell analys av EU:s klimatåtaganden och stärka klimatperspektivet i utvecklingspolitiken.

46. Europaparlamentet påminner om att offentliga medel är avgörande för att nå de mest utsatta samhällena som kämpar för att anpassa sig till klimatförändringarna och för att hjälpa fattiga länder att anta hållbara utvecklingsstrategier. Parlamentet betonar vidare att kommissionen och medlemsstaternas regeringar måste se till att anslagen ligger utöver de redan existerande biståndsmålen, i linje med artikel 4.3 i FN:s ramkonvention om klimatförändringar. Parlamentet uppmanar kommissionen att på ett mätbart, rapporterbart och kontrollerbart sätt fastställa kriterier för "kompletterande klimatfinansiering" i överensstämmelse med handlingsplanen från Bali från december 2007.

47. Europaparlamentet påminner om att principen om att förorenaren betalar, som ska bidra till minskade föroreningar, är svår att genomföra i utvecklingsländerna. Parlamentet väddar därför till att man vid finansieringen av klimatsatser i utvecklingsländer tar större hänsyn till detta.

48. Europaparlamentet uppmanar Världsbanken att garantera att dess investeringar är "klimatsmarta".

49. Europaparlamentet betonar att jämställdhet måste garanteras inom alla organ där beslut om klimatfinansiering fattas, däribland ledningen för den gröna klimatfonden och eventuella beslutsgrupper för enskilda finansieringsuppdrag. Parlamentet understryker att civilsamhällets aktörer, bland annat representanter för jämställdhetsorganisationer och kvinnogrupper, bör ges möjlighet att aktivt ingå i ledningen för den gröna klimatfonden och dess övriga beslutsgrupper.

50. Europaparlamentet påpekar att könsrelaterade orättvisor när det gäller tillgång till resurser, däribland krediter, rådgivningstjänster, information och teknik, måste beaktas när man utformar begränsningsåtgärder. Parlamentet understryker att anpassningsåtgärder systematiskt och effektivt bör bemöta de könsspecifika effekterna av klimatförändringarna inom områdena energi, vatten, livsmedelstrygghet, jordbruk och fiske, biologisk mångfald och ekosystemtjänster, hälsa, industri, bosättning, katastrofhantering samt konflikter och säkerhet.

En mer hållbar ekonomi och industri

51. Europaparlamentet betonar att många länder, av olika skäl, snabbt är på väg mot en ny och grön ekonomi, som kan innefatta klimatskydd, både resursbrist och resurseffektivitet, energisäkerhet, innovation och konkurrenskraft. Parlamentet konstaterar till exempel att det finns en uppsjö av investeringsprogram för en övergång till andra energislag i länder som USA, Kina och Sydkorea. Parlamentet uppmanar kommissionen att analysera dessa program, inklusive deras ambitionsnivå, och bedöma risken för att EU förlorar sin ledande ställning.

52. Europaparlamentet välkomnar dessa internationella åtgärder och upprepar att internationellt samordnade åtgärder är ett sätt att hantera koldioxidläckagen inom de berörda sektorerna, och då framför allt inom energiintensiva sektorer. Parlamentet efterlyser ett avtal som garanterar likvärdiga villkor på det internationella planet för koldioxidintensiva industrier.

Onsdagen den 16 november 2011

53. Europaparlamentet är oroat över att den finansiella och budgetära kris som har påverkat de flesta industrialiserade ekonomier har medfört att regeringarnas intresse för de internationella klimatförhandlingarna i Durban har svalnat. Parlamentet anser att EU:s ansträngningar för att diversifiera sin ekonomi inte får vackla, då detta bland annat skulle kunna innebära att arbetstillfällen i allmänhet, och gröna arbetstillfällen i synnerhet, försvinner till andra länder där det råder mindre stränga utsläppskrav. EU måste också övertyga sina globala partner, däribland Kina och USA, om att utsläppsminskningar kan genomföras utan försämrad konkurrenskraft eller förlorade arbetstillfällen, i synnerhet om de genomförs gemensamt.

54. Europaparlamentet understryker behovet av att omgående ta fram och genomföra en helhetsomfattande råmaterials- och resursstrategi som bland annat avser resurseffektivitet inom alla ekonomiska sektorer i både industri- och utvecklingsländer i syfte att uppnå en långsiktig och hållbar ekonomisk tillväxt, och uppmanar EU och dess medlemsstater att föregå med gott exempel i detta hänseende. Parlamentet uppmanar också EU och dess medlemsstater att stödja utvecklingsländer på både nationell och lokal nivå genom att tillhandahålla expertkunskaper om hållbara gruvmetoder, ökad resurseffektivitet samt återanvändning och återvinning.

55. Europaparlamentet anser att sektoriella tillvägagångssätt tillsammans med tak som omfattar hela ekonomin i industriländer kan bidra till att förena klimatåtgärder med konkurrenskraft och ekonomisk tillväxt. Parlamentet betonar vikten av att anta en holistisk, horisontell och sektoriell strategi för industriutsläpp, vilket ger ett mervärde för internationella förhandlingar och europeiska koldioxidmål. Parlamentet hoppas att en sådan strategi även kommer att utgöra en del av den internationella ramen för klimatåtgärder efter 2012.

56. Europaparlamentet framhåller den betydelse som mekanismen för ren utveckling har när det gäller att uppnå en minskning av utsläppen och påskynda tekniköverföringen inom den europeiska industrin. Parlamentet påpekar att det behövs en reform av mekanismen för ren utveckling för att införa strikta kvalitetsstandarder som garanterar att projekten håller en hög nivå och omfattar pålitliga, kontrollerbara och verkliga utsläppsminskningar som även främjar en hållbar utveckling i dessa länder. Parlamentet anser att mekanismen för ren utveckling i framtiden bör begränsas till de minst utvecklade länderna.

57. Europaparlamentet anser att en global marknad för handel med utsläppsrätter skulle utgöra en stabil grund för att nå både rejäla utsläppsminskningar och rättvisa villkor för företagen. Parlamentet uppmanar EU och dess partner att inom en snar framtid ta fram det effektivaste sättet att främja kopplingar mellan EU:s system för handel med utsläppsrätter och andra handelssystem som syftar till att skapa en global koldioxidmarknad, och säkerställa större mångfald bland minskningsalternativen, ökad marknadsstorlek och marknadslikviditet, och i slutändan en effektivare fördelning av resurser.

Forskning och teknik

58. Europaparlamentet välkomnar det avtal som undertecknades i Cancún om anpassningsramen från Cancún för att stärka arbetet med anpassning till klimatförändringarna, däribland inrättandet av en teknikmekanism som inkluderar en teknisk styrelse och ett centrum och nätverk för klimatteknik som kan öka teknikutvecklingen och tekniköverföringen samt skapa rätt balans mellan anpassning och begränsning och införa immateriella äganderätter för att fullt ut etablera detta system.

59. Europaparlamentet betonar att utveckling och spridning av banbrytande teknik är en förutsättning för att klimatförändringarna ska kunna bekämpas och för att vi samtidigt ska kunna övertyga våra partner världen över om att det går att åstadkomma utsläppningsminskningar utan att förlora konkurrenskraft och arbetstillfällen. Parlamentet efterlyser ett internationellt åtagande om ökade investeringar i forskning och utveckling inom banbrytande teknik i relevanta sektorer. Europa bör föregå med gott exempel genom att kraftigt öka anslagen till forskning om klimatvänlig och energieffektiv industri- och energiteknik och bör även ha ett nära samarbete med internationella partner, såsom Brik-länderna och Förenta staterna.

Onsdagen den 16 november 2011

60. Europaparlamentet anser att innovation är nyckeln till att hålla den globala uppvärmningen under 2 °C och påpekar att det finns olika sätt att främja innovation. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera de olika mekanismer som finns för att belöna företag som är föregångare på innovationsområdet, eftersom dessa mekanismer skiljer sig åt vad gäller deras möjligheter att främja innovation och överföring samt att sprida tekniken globalt.

61. Europaparlamentet understryker betydelsen av att skapa ett närmare samarbete mellan Europa och de minst utvecklade länderna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i god tid innan Durbankonferensen lägga fram förslag på gemensamma forskningsprogram om alternativa energikällor och om hur EU kan främja samarbete inom olika industrisektorer och mellan industri- och utvecklingsländer, och då särskilt fokusera på Afrika.

62. Europaparlamentet anser att det bör inrättas en institutionell ram för att ta sig an samtliga aspekter av teknikutveckling och tekniköverföring genom att framför allt fokusera på lämplig teknik som är utformad med särskild hänsyn till miljömässiga, etiska, kulturella, sociala, politiska och ekonomiska aspekter i den miljö där den är tänkt att användas. Dessutom bör det skapas patentpooler där ett antal patent som ägs av olika enheter, t.ex. företag, universitet eller forskningsinstitut, görs tillgängliga för andra i en gemensam pool för produktion eller vidare forskningsutveckling. Parlamentet kräver att utvecklingsländernas rätt att till fullo utnyttja Trips-flexibiliteterna erkänns.

63. Europaparlamentet noterar den enorma potential för förnybar energi som finns i många utvecklingsländer. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att genomföra projekt för förnybar energi i utvecklingsländerna och göra teknik, expertis och investeringar tillgängliga.

64. Europaparlamentet anser att adekvat forskning om migration till följd av klimatförändringen är nödvändig för att ta itu med problemet på ett lämpligt sätt.

Energi samt energi- och resurseffektivitet

65. Europaparlamentet beklagar att man varken internationellt eller inom EU i tillräcklig grad utnyttjar energisparpotentialen samt påpekar att sparad energi ger möjlighet till nya arbetstillfällen, ekonomiska besparingar, energitrygghet, förbättrad konkurrenskraft och utsläppsminskningar. Parlamentet uppmanar EU att fästa större vikt vid energisparande i internationella förhandlingar, oberoende av om dessa rör tekniköverföring, utvecklingsplaner för utvecklingsländer eller ekonomiskt stöd.

66. Europaparlamentet anser att det är ytterst viktigt för klimatförhandlingarna att industriländerna uppfyller de åtaganden de har gjort i Köpenhamn och Cancún. Parlamentet efterlyser ett snabbt och internationellt samordnat genomförande av målen från G20-mötet i Pittsburgh om att på medellång sikt avskaffa de ineffektiva subventionerna till fossila bränslen, vilket skulle vara ett viktigt bidrag till klimat-skyddet och vara särskilt relevant i samband med de aktuella offentliga underskotten i många länder.

67. Europaparlamentet betonar att uppskattningsvis två miljarder människor världen över fortfarande saknar tillgång till hållbar energi till rimligt pris, och framhåller behovet av att komma till rätta med energifattigdomen på ett sätt som överensstämmer med målen i klimatpolitiken. Parlamentet konstaterar att det redan finns energiteknik för att bemöta både behovet av globalt miljöskydd och av lokal utveckling.

68. Europaparlamentet anser att Europa bör stödja Sydafrikas försök att skapa möjligheter för afrikanska länder att hitta partner och finansiering för investeringar i förnybar energi och grön teknik.

Onsdagen den 16 november 2011

Markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF)

69. Europaparlamentet efterfrågar ett avtal i Durban om fasta regler för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk som höjer ambitionsnivån hos parterna i bilaga I, är utformade för att minska utsläppen från skogsbruk och markanvändning, innebär att parterna i bilaga I ska redovisa för alla eventuella utsläppsökningar från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk och är förenliga med parternas nuvarande åtaganden om att skydda och förbättra sänkorna för och reservoarerna av växthusgaser, för att garantera miljöintegriteten i sektorns bidrag till utsläppsminskningarna. Parlamentet kräver dels en solid rapportering om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, dels att åtgärder utarbetas för att erkänna värdet av kolbindning i produkter från avverkad skog.

70. Europaparlamentet anser att rapportering om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk måste bindas mot ett basår/en basperiod och tillämpas konsekvent inom både Kyotoprotokollet och konventionen.

71. Europaparlamentet vill därför se att det blir obligatoriskt för parterna i bilaga I att efter 2012 inkludera skogsbrukets upptag och utsläpp i sina åtaganden om minskade utsläpp genom markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk.

72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och alla parter att inom hjälporganet för vetenskaplig och teknologisk rådgivning och inom andra internationella forum arbeta för att upprätta en ny FN-definition av skogar som bygger på biomer, för att avspegla de stora skillnaderna i biologisk mångfald liksom olika biomers kolvärde, samtidigt som en tydlig skillnad görs mellan inhemska skogar och sådana som domineras av trädmonokulturer och främmande arter.

73. Europaparlamentet noterar oroat att man för beräkningsunderlaget till FN:s ramkonvention om klimatförändringar har antagit att biomassa som används för energiändamål är koldioxidneutral. Parlamentet vill se ett nytt, stabilare beräkningsunderlag där man anger bioenergens faktiska potential att spara växthusgaser.

74. Europaparlamentet uppmuntrar inrättandet av en fond för att belöna eller skapa incitament för minskade utsläpp med hjälp av hållbara markförvaltningsmetoder, inklusive skogsskydd, en hållbar skogsförvaltning, undvikande av avskogning, skogsplantering och ett hållbart jordbruk.

75. Europaparlamentet påminner om att det för att minska utsläppen från avskogning och skogsförstörelse är nödvändigt att gå från den smala processen av kvantifiering av koldioxidflöden i skogen mot en bredare strategi, där också direkta och bakomliggande orsaker till avskogningen identifieras, utifrån en samrådsprocess liknande den för det frivilliga partnerskapsavtalet.

Minskade utsläpp från avskogning och skogsförstörelse

76. Europaparlamentet påpekar att det behövs ett klart rättsläge kring den långsiktiga finansieringsmekanismen för Redd+ och uppmanar enträget partskonferensen att fastställa en mekanism för ytterligare finansiering av Redd+ från såväl offentliga som privata källor.

77. Europaparlamentet framhåller att det vid COP 17-konferensen behövs ytterligare åtgärder för att genomföra Redd+ (att minska utsläpp från avskogning och skogsförstörelse) och för att åtgärda eventuella brister i detta hänseende, särskilt när det gäller finansieringen på lång sikt samt kraftfulla och insynsvänliga skogsövervakningssystem och framför allt när det gäller effektivt samråd med berörda parter, ursprungsbefolkningar och lokalsamhällen.

Onsdagen den 16 november 2011

78. Europaparlamentet betonar att mekanismen Redd+ bör utformas på ett sådant sätt att den blir till påtaglig nytta för den biologiska mångfalden och för de livsviktiga ekosystemtjänsterna, också utöver att dämpa klimatförändringarnas verkningar, och att den bör bidra till att stärka rättigheterna och förbättra utkomsten för människor som är beroende av skogen, framför allt ursprungsbefolkningar och lokalsamhällen.

79. Europaparlamentet anser att finansieringsmekanismen för Redd bör baseras på prestationskriterier, däribland skogsförvaltning, och ta i beaktande målen för den strategiska planen för biologisk mångfald 2011 som fastställdes av den tionde partskonferensen till konventionen om biologisk mångfald (CBD COP-10) i Nagoya.

80. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att påskynda den offentliga finansieringen av prestationsbaserade åtgärder inom ramen för Redd+ som belönar insatser för att minska avskogning i överensstämmelse med vad som fastställs i nationella riktlinjer, i syfte att hejda den tropiska bruttoavskogningen senast 2020.

81. Europaparlamentet beklagar att Redd-finansieringen baserar sig på en definition av begreppet skog som är så bred att den kan inbegripa planteringar bestående av en enda art som inte är inhemsk. Parlamentet anser att denna definition kan utgöra ett förvridet incitament till att omdirigera medel från det mycket behövliga skyddet av gamla skogar och ursprungsskogar, till nya kommersiella planteringar, och från innovation.

82. Europaparlamentet uppmanar vidare EU att se till att Redd+ omfattar skyddsmekanismer som garanterar att rättigheterna för de människor som bor i skogarna inte kränks och att förlusten av skog effektivt stoppas. Parlamentet insisterar särskilt på att Redd+ inte får undergräva framsteg som gjorts inom skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (Flegt), särskilt när det gäller skogsförvaltning, förtydligande och erkännande av sedvaneägande.

Sjöfart och internationell luftfart

83. Europaparlamentet välkomnar den senaste tidens framsteg inom Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) med att införa obligatoriska energieffektivitetsåtgärder för den internationella sjöfarten, men konstaterar att detta kan betraktas endast som ett första steg. Parlamentet uppmanar därför EU att verka för mer ambitiösa utsläppsminskningssmål inom sjöfarten och därmed främja ytterligare framsteg inom IMO med att vidta nödvändiga åtgärder för globalt bindande utsläppsminskningar från sjöfarten inom ramen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar.

84. Europaparlamentet vill understryka att utsläppen, trots dessa åtgärder, kommer att öka på grund av att sjöfarten ökar, eftersom åtgärderna endast gäller för nya fartyg. Parlamentet anser därför att man måste understryka behovet av alternativa metoder (dvs. avgifter för koldioxidutsläpp och ytterligare teknikinriktade åtgärder som även gäller för befintliga fartyg).

85. Europaparlamentet uppmanar EU att se till att det tas hänsyn till luftfartens hela miljöpåverkan i ett internationellt avtal om bindande minskningssmål för luftfarten och uppmanar alla aktörer att se till att dessa mål backas upp av genomförandestrukturer. Parlamentet anser att det brådskar alltmär med en lösning på denna fråga och förordar att luftfarten inkluderas i handeln med utsläppsrätter i EU.

86. Europaparlamentet ställer sig bakom principen om "gemensamt men differentierat ansvar" och förordar att det införs internationella instrument med globala utsläppsminskningssmål för att begränsa climateffekten av den internationella luft- och sjöfarten.

Onsdagen den 16 november 2011

Europaparlamentets delegation

87. Europaparlamentet anser att EU:s delegation har en väsentlig roll att spela i klimatförändringsförhandlingarna och finner det därför oacceptabelt att parlamentets ledamöter inte kunnat närvara vid EU:s samordningsmöten vid de tidigare partskonferenserna. Parlamentet förväntar sig att åtminstone ordförandena för parlamentets delegation får närvara vid EU-samordningsmötena i Durban.

88. Europaparlamentet konstaterar att det ramavtal som ingicks mellan kommissionen och Europaparlamentet i november 2010 ålägger kommissionen att göra det lättare för ledamöter av parlamentet att delta som observatörer i unionens delegationer vid förhandlingar om multilaterala avtal. Parlamentet erinrar om att Lissabonfördraget (artikel 218 i EUF-fördraget) föreskriver att Europaparlamentet måste ge sitt godkännande till avtal mellan unionen och tredjeländer eller internationella organisationer.

89. Europaparlamentet erinrar om att det åligger parterna i FN:s ramkonvention om klimatförändringar att uppmuntra till deltagande i arbetet med konventionen på så bred bas som möjligt, också från icke-statliga organisationers sida. Parlamentet vill att Internationella forumet för ursprungsfolk ska delta i COP 17-förhandlingarna, eftersom dessa folk drabbas särskilt hårt av klimatförändringarna och anpassningarna till dem.

*

* *

90. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och sekretariatet för FN:s ramkonvention om klimatförändringar, med en begäran om att resolutionen ska spridas till alla parter till konventionen som inte är medlemmar i EU.

EU:s årsrapport om utvecklingsfinansiering

P7_TA(2011)0505

Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om redovisningsrapporten om utvecklingsfinansiering

(2013/C 153 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000,
- med beaktande av G20-mötena i Pittsburgh den 24 och 25 september 2009, i London den 2 april 2009, i Toronto den 26 och 27 juni 2010 och i Seoul den 11 och 12 november 2010,
- med beaktande av G8-mötena i L'Aquila, Italien, den 8–10 juli 2009, i Deauville, Frankrike, den 26 och 27 maj 2011 och i Muskoka, Kanada, den 26 juni 2010,
- med beaktande av Monterreyöverenskommelsen och Dohaförklaringen som antogs vid de internationella konferenserna om utvecklingsfinansiering i Monterrey, Mexiko, den 18–22 mars 2002 respektive i Doha, Qatar, den 29 november–2 december 2008,
- med beaktande av Parisdeklarationen om biståndseffektivitet och av handlingsprogrammet från Accra,
- med beaktande av det europeiska samförståndet om utveckling ⁽¹⁾ och EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 6.

⁽²⁾ Rådets slutsatser nr 9558/2007 av den 15 maj 2007.

Onsdagen den 16 november 2011

- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 2010 om framstegen i uppnåendet av millennieutvecklingsmålen: halvtidsöversyn inför FN:s högnivåmöte i september 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 mars 2010 om effekterna av den globala finansiella och ekonomiska krisen på utvecklingsländerna och utvecklingssamarbetet ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2010 om en konsekvent EU-politik för utveckling och en komplettering av det offentliga utvecklingsbiståndet med icke-offentligt bistånd (ODA+) ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 september 2008 om uppföljningen av Monterreykonferensen 2002 om utvecklingsfinansiering ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2008 om uppföljningen av Parisförklaringen från 2005 om biståndseffektivitet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om att göra EU:s utvecklingspolitik effektivare ⁽⁶⁾,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Förra året gav medlemsstaterna endast 0,43 procent av sin bruttonationalinkomst till offentligt utvecklingsbistånd, trots millennieåtagandena om att ge 0,7 procent till 2015 och ett delmål på 0,56 procent till 2010.
 - B. I 15 medlemsstater sänktes biståndsbudgetarna under 2009 eller 2010.
 - C. År 2005 lovade medlemsstaterna att rikta 50 procent av allt nytt bistånd till den del av Afrika som ligger söder om Sahara, men i verkligheten har de endast gett hälften. Medlemsstaterna har inte heller uppfyllt sitt löfte om att senast 2010 ge 0,15 procent av bruttonationalinkomsten till de minst utvecklade länderna.
 - D. Eftersom sådana åtaganden utgör en procentsats av bruttonationalinkomsten och därför motsvarar en minskning i reala termer vid en lågkonjunktur, är den ekonomiska krisen en dålig ursäkt för att minska biståndsbudgetarna proportionellt.
 - E. Om inte EU uppfyller sina biståndslöften försämras förtroendet kraftigt och EU:s trovärdighet skadas i utvecklingsländernas ögon. Om EU å andra sidan uppfyller åtagandena skickas en kraftfull och entydig signal till fattiga länder och andra biståndsgivare.
 - F. De undermåliga skattesystemen i utvecklingsekonomierna utgör ett hinder mot en rättvis fördelning av välståndet, medför att staten saknar ekonomiska medel samt försvårar fattigdomsbekämpningen.

⁽¹⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 48.

⁽²⁾ EUT C 4 E, 7.1.2011, s. 34.

⁽³⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 47.

⁽⁴⁾ EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 100.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0320.

Onsdagen den 16 november 2011

- G. De olagliga kapitalflödena från utvecklingsländerna beräknas vara cirka tio gånger större än det globala utvecklingsbiståndet.
- H. Innovativa finansieringsmekanismer utgör för närvarande endast 3 procent av EU:s utvecklingsbistånd.
- I. Program som syftar till att förbättra fattigas tillgång till finansiella tjänster, såsom mikrofinansieringsprogram, kan vara mycket betydelsefulla för att möjliggöra för småjordbrukare, i synnerhet kvinnor, att bli självförsörjande och trygga sin livsmedelsförsörjning.
- J. Penningförsändelser från utvandrare till utvecklingsländer överstiger de globala biståndsbudgetarna, och trots att EU under 2008 åtog sig att sänka kostnaderna för penningförsändelser så har endast minimala förändringar gjorts.
- K. EU:s handelsbistånd uppgick till 10,5 miljarder euro 2009, medan det handelsrelaterade biståndet uppgick till 3 miljarder euro, ett belopp som kraftigt överstiger målet.
- L. I artikel 208 i EUF-fördraget fastslås att unionen "ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna".
- M. Utvecklingsländerna, och då framför allt de minst utvecklade länderna, har drabbats särskilt hårt av krisen, vilket särskilt har lett till en ny ökning av skulderna.
- N. År 2009 tillhandahöll EU 2,3 miljarder euro i snabbstartsförfinansiering för klimatåtgärder i utvecklingsländer.
- O. EU har åtagit sig att se till att finansieringen av klimatåtgärder består av nya och extra medel.
- P. På grund av ineffektivt bistånd går årligen 6 miljarder euro av allmänna medel till spillo.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande om EU:s redovisningsrapport för utvecklingsfinansiering för 2011 och anser att den är ett mycket bra exempel på transparens och kollegial granskning.

Utvecklingsbistånd

2. Europaparlamentet konstaterar att den finansiella och ekonomiska krisen leder till ett ökat tryck på de nationella budgetarna. För att man ska uppnå målet att utrota fattigdomen anser dock parlamentet att det framför allt krävs en politisk förändring i industriländerna och utvecklingsländerna för att komma till rätta med fattigdomens strukturella orsaker.

3. Europaparlamentet upprepar sin djupa oro över att regeringsstödda utländska investerare köper upp odlingsbar mark, särskilt i Afrika, vilket riskerar att undergräva den lokala livsmedelstryggheten. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att inkludera frågan om landgrabbing i sin politiska dialog med utvecklingsländerna, i syfte att göra politisk samstämdhet till en hörnsten för utvecklingssamarbetet på nationell såväl som på internationell nivå, samt att förebygga exproprieringen av småskaliga jordbruk och ett ohållbart utnyttjande av mark- och vattenresurser.

Onsdagen den 16 november 2011

4. Europaparlamentet lovordar EU och dess medlemsstater för att de trots krisen fortsätter att vara världens största givare av offentligt utvecklingsbistånd.

5. Europaparlamentet gläder sig över att medlemsstaterna nyligen bekräftade sina avsikter att uppfylla sina åtaganden i fråga om det offentliga utvecklingsbiståndet, i synnerhet målet att ge 0,7 procent av bruttonationalinkomsten. Parlamentet är enigt med rådet om att enbart utvecklingsbistånd inte kommer att vara tillräckligt för att utrota fattigdomen i världen. Parlamentet anser att EU genom sin utvecklingspolitik bör sträva efter att undanröja strukturella hinder för fattigdomsbekämpningen genom att säkerställa den utvecklingspolitiska samstämdheten med EU:s politik för jordbruk, handel och klimatförändringar och i frågor som rör investeringar, skatteparadis och tillgång till råvaror.

6. Europaparlamentet uttrycker trots detta sin djupa oro över att EU under 2010 låg 15 miljarder euro under sitt eget mål för utvecklingsbiståndet för det året, att EU i princip måste fördubbla sitt bistånd för att nå millenniemålet för 2015, att EU, trots sina åtaganden, har misslyckats med att avsevärt öka biståndet till Afrika och de minst utvecklade länderna, och att ett antal medlemsstater minskade sina biståndsbudgetar under 2009 och 2010 och planerar ytterligare nedskärningar för 2011 och framåt.

7. Europaparlamentet understryker det enorma bidrag som välförvaltad bistånd har gett när det gäller att uppnå en hållbar utveckling inom hälsovård, utbildning, jämställdhet, biologisk mångfald och på många andra områden.

8. Europaparlamentet uppmanar därför alla medlemsstater att vidta brådskande åtgärder för att uppfylla sina åtaganden om att ge 0,7 procent av bruttonationalinkomsten, och sina specifika åtaganden för Afrika och de minst utvecklade länderna. Parlamentet rekommenderar fullständigt transparenta, bindande, fleråriga åtgärder, inklusive lagstiftning.

Andra aspekter av utvecklingsfinansieringen

9. Europaparlamentet delar rådets och kommissionens åsikt att nyckeln till en hållbar utveckling består i att kunna uppbåda inhemska resurser. Parlamentet uppmanar EU:s bidragsgivare att prioritera kapacitetsbyggande inom detta område, i synnerhet när det gäller att skapa starkare skattesystem och bättre skatteförvaltning, samt att öka sina globala ansträngningar för att främja skattetransparens och skatteredovisning landsvis och för att bekämpa skatteflykt och olaglig kapitalflykt – vid behov även genom lagstiftning.

10. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att inkludera kampen mot utnyttjandet av skatteparadis och mot skatteflykt och olaglig kapitalflykt i sin utvecklingspolitik som en prioriterad fråga.

11. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att ytterligare öka sitt stöd till initiativet för öppenhet inom utvinningsindustrin. Vidare uppmanar parlamentet kommissionen att snarast föreslå EU-lagstiftning vars mål åtminstone bör vara likvärdiga med Förenta staternas lagstiftning när det gäller att garantera att utvinningsindustrin i utvecklingsländerna betalar rätt skatt och att dess produktion uppfyller sociala och miljömässiga standarder, i överensstämmelse med kraven på tillbörlig aktsamhet (due diligence).

12. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att öppna upp för andra finansieringskällor utöver offentligt utvecklingsbistånd inom det internationella utvecklingsarbetet, bland annat genom att

— föreslå innovativa avgifter, till exempel skatt på finansiella transaktioner, för att finansiera globala kollektiva nyttigheter såsom utvecklingsbistånd,

— kraftigt sänka kostnaderna för penningförsändelser,

Onsdagen den 16 november 2011

- öka möjligheterna att kombinera EU-bistånd med lån från Europeiska investeringsbanken, utan att detta leder till nedskärningar i biståndsutgifterna,
- stödja program för att förbättra tillgången till mikrofinansiering och andra finansiella tjänster i utvecklingsländer.

13. Europaparlamentet välkomnar EU:s betydande och tilltagande stöd för handelsbistånd och handelsrelaterat bistånd, och förväntar sig att detta stöd i framtiden används för att i större utsträckning gynna de minst utvecklade länderna.

14. Europaparlamentet påminner om att EU:s handelspolitik såväl som andra politikområden, såsom jordbruk, fiske, migration och säkerhet, enligt Lissabonfördraget måste vara samstämda med målen i EU:s utvecklingspolitik, och kräver att man inför samstämdhet i utvecklingspolitiken (artikel 208 i Lissabonfördraget) i syfte att ta itu med de strukturella problemen när det gäller fattigdomsbekämpning.

15. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att öka sina ansträngningar för att se till att befintliga initiativ för skuldlättnader genomförs fullt ut, i synnerhet när initiativen gäller multilateral skuldlättnad och de mest skuldsatta fattiga ländernas skulder.

16. Europaparlamentet välkomnar det starka stöd till klimatåtgärder i utvecklingsländerna som EU nyligen gav, men upprepar sitt krav på att detta stöd ska ges utöver det befintliga utvecklingsbiståndet.

17. Europaparlamentet förväntar sig att det fjärde högnivåforumet för biståndseffektivitet, som ska hållas i Pusan, Sydkorea, i november, leder till konkreta resultat i fråga om ett effektivare bistånd som ger mer "valuta för pengarna". Parlamentet noterar de, om än ojämna, framsteg som beskrivs i 2011 års redovisningsrapport, men uppmanar med kraft medlemsstaterna att öka sina ansträngningar för att förbättra bidragsgivarsamordningen (även avseende Europeiska utrikestjänsten) och den gemensamma programplaneringen och för att införa en lämpligare uppgiftsfördelning i biståndsarbetet.

18. Europaparlamentet kräver att EU:s bidragsgivare för en intensivare politisk dialog med tillväxtekonomierna om utvecklingssamarbete, och uppmanar medlemsstaterna att stödja syd-syd-initiativ och initiativ för triangulärt utvecklingssamarbete. Parlamentet anser att det inte längre går att motivera bistånd i form av pengar till kapitalstarka länder.

OECD:s biståndskommittés (DAC) kollegiala granskning

19. Europaparlamentet begär att få bli delaktigt i OECD:s biståndskommittés nästa kollegiala granskning av EU:s utvecklingssamarbete.

*

* *

20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaterna, Europeiska investeringsbanken, FN:s organisationer, den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, G20-gruppen, Internationella valutafonden och Världsbanken.

Onsdagen den 16 november 2011

Europeisk film i den digitala tidsåldern

P7_TA(2011)0506

Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om europeisk biograffilm i den digitala tidsåldern (2010/2306(INI))

(2013/C 153 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 167 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Unescos (Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur) konvention av den 20 oktober 2005 om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktivet om audiovisuella medietjänster) ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1718/2006/EG av den 15 november 2006 om genomförandet av ett stödprogram för den europeiska audiovisuella sektorn (Media 2007) ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 16 november 2005 om filmarvet och konkurrenskraften i därtill kopplade branscher ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 24 augusti 2006 "Kulturellt innehåll – digitalisering, elektronisk tillgång och digitalt bevarande" ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 13 november 2006 om digitalisering av och elektronisk tillgång till kulturellt material samt digitalt bevarande ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 och 19 november 2010 om möjligheter och utmaningar för europeisk film i den digitala tidsåldern ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om bedömningskriterier för statligt stöd i kommissionens meddelande om vissa rättsliga aspekter på biofilm och annan audiovisuell produktion (filmmeddelandet) av den 26 september 2001 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 "Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 2 juli 2010 om utmaningar för det europeiska filmarvet i den analoga och den digitala tidsåldern (andra genomföranderapporten i rekommendationen om filmarvet) (SEK(2010)0853),

⁽¹⁾ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 57.

⁽⁴⁾ EUT L 236, 31.8.2006, s. 28.

⁽⁵⁾ EUT C 297, 7.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 323, 30.11.2010, s. 15.

⁽⁷⁾ EUT C 31, 7.2.2009, s. 1.

Onsdagen den 16 november 2011

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 augusti 2010 om en digital agenda för Europa (KOM(2010)0245),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 september 2010 om möjligheter och utmaningar för europeisk film i den digitala tidsåldern (KOM(2010)0487),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 27 april 2010 "Att ta tillvara potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn" (KOM(2010)0183),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 13 juli 2011 "Distribution av audiovisuella verk i Europeiska unionen: möjligheter och utmaningar med en digital inre marknad" (KOM(2011)0427),
- med beaktande av sin resolution av den 2 juli 2002 om vissa rättsliga aspekter på biofilm och annan audiovisuell produktion ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 november 2001 om en bättre spridning av europeiska filmer på den inre marknaden och i kandidatländerna ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin ⁽³⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 2 april 2011 om europeisk film i den digitala tidsåldern ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2011 om att ta tillvara potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0366/2011), och av följande skäl:
 - A. Kultur är en grundläggande förutsättning för europeiska identiteter och gemensamma värden.
 - B. Kulturen står i centrum för dagens debatter om identitet, social sammanhållning och utvecklingen av en kunskapsbaserad ekonomi, vilket påpekas i Unescos allmänna förklaring om kulturell mångfald från 2001.
 - C. Var och en har rätt att delta i det gemensamma kulturlivet och att uppskatta konst. Filmkonsten för folken närmare varandra genom att låta dem dela samma mänskliga erfarenheter och bidrar till utformningen av en europeisk identitet.
 - D. Investeringar i kultur för med sig långsiktiga, icke-materiella och generationsöverskridande resultat genom att de formar en europeisk identitet.
 - E. Den europeiska audiovisuella sektorn, inbegripet biograffilm, utgör en viktig del av EU:s ekonomi och borde vara mer konkurrenskraftig på global nivå.

⁽¹⁾ EUT C 271 E, 12.11.2003, s. 176.

⁽²⁾ EGT C 140 E, 13.6.2002, s. 143.

⁽³⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 16.

⁽⁴⁾ EUT C 104, 2.4.2011, s. 31.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0240.

Onsdagen den 16 november 2011

- F. Europeisk film är en viktig del av kulturen, som främjar dialog och förståelse och som förkroppsligar och visar upp europeiska värderingar inom och utanför EU, och den spelar en viktig roll för att bevara och stödja kulturell och språklig mångfald.
- G. Den europeiska biograffilmen bör stärka den territoriella och sociala integriteten.
- H. Den digitala tidsåldern medför nya möjligheter för den audiovisuella sektorn, särskilt i filmindustrin genom effektivare distribution, visning och tillgänglighet för filmerna och genom en bättre ljud- och bildkvalitet för den europeiska publiken. Samtidigt ger den även upphov till en del svåra utmaningar för den europeiska biograffilmen under omställningen till digital teknik, särskilt på det finansiella planet.
- I. Den digitala tekniken bidrar därför till förverkligandet av europeiska och nationella mål för de europeiska verkens spridning och tillgänglighet och även till den sociala sammanhållningen.
- J. Den digitala biograftekniken möjliggör en flexibel planering av säljfrämjande åtgärder samt ändringar i materialet i sista minuten.
- K. Den första fasen av den europeiska filmens digitalisering har gett blandade resultat.
- L. Den senaste generationens digitala utrustning är runt 25–30 procent billigare än den förra modellen och är nu mer överkomlig för både europeiska biografer och finansieringsprogram.
- M. Alla biografer har inte samma förmåga att klara av den utmaning som den digitala omställningen innebär.
- N. En fullständig digitalisering av den europeiska filmindustrin och dess biograffilmer måste genomföras skyndsamt för att inte tillgången till kulturell mångfald och utbudet av multipla plattformar ska begränsas, och digitaliseringen bör stödjas på europeisk och nationell nivå.
- O. Oberoende biografer och profilbiografer är en del av Europas unika biografnätverk, och deras varierade utbud lockar en publik som söker annat än kommersiella mainstreamfilmer.
- P. Den oro som uttryckts av sammanslutningar av profilbiografer, som föreslagit särskilda prioriterade åtgärder som ska främja produktionen och distributionen av europeisk oberoende film, bör tas på allvar.
- Q. Lokala och regionala regeringsorgan är viktiga enheter för att försvara och främja det europeiska kulturarvet, särskilt när det gäller digitalisering av filmer och biografer, och är därför centrala medspelare i digitaliseringsprocessen.
- R. Biografer är betydelsefulla för möjligheterna att leva och umgås i historiska stadskärnor och i förorter och för vitaliseringen av stadsområden.
- S. Att europeiska filmer når framgång i Europa är en nödvändighet för den internationella distributionen och gör det möjligt att uppnå ekonomiska mål, samtidigt som det innebär en form av kultursamarbete och kulturdiplomati som gör att inte bara själva filmerna utan även Europas olika kulturer kan spridas till tredjeländer.

Onsdagen den 16 november 2011

- T. Den digitala omställningen bör ske så snabbt som möjligt för att undvika dubbla produktions- och distributionskostnader.
- U. Den europeiska filmindustrin är för närvarande fragmenterad och följer nationella och språkliga gränser, och filmer görs i första hand för och konsumeras av publiken i hemlandet.

Nuläget

1. Europaparlamentet betonar den europeiska filmens betydande bidrag till investeringar i digital teknik, innovation, tillväxt och arbetstillfällen.
2. Europaparlamentet påpekar att det under 2010 såldes närmare en miljard biobiljetter i EU och att detta visar på filmens fortsatta popularitet och enorma potential inom ekonomi, tillväxt och sysselsättning.
3. Europaparlamentet anser att den europeiska biograffilmen blir allt viktigare för ekonomin med tanke på att den står för över 30 000 arbetstillfällen.
4. Europaparlamentet framhåller att den europeiska biograffilmen, utöver den ekonomiska dynamik som den konstnärliga sektorn bidrar med inom EU, har en särskilt viktig kulturell och social dimension och är en viktig faktor i Europas kulturella utveckling och identitet.
5. Europaparlamentet konstaterar att den europeiska biografmarknaden är mycket fragmenterad och diversifierad och att det stora flertalet biografer bara har en eller två salonger.
6. Europaparlamentet konstaterar att de flesta digitaliserade biografer är multiplexbiografer.
7. Europaparlamentet konstaterar att det i Europa råder en geografisk obalans i medborgarnas tillgång till biografer och filmer, framför allt i Östeuropa och på landsbygden.
8. Europaparlamentet framhåller att biografernas sociala och kulturella roll är viktig och måste bevaras, i synnerhet på landsbygden och i avlägsna områden.
9. Europaparlamentet konstaterar att den europeiska filmindustrins potential ständigt växer men att de europeiska produktionernas andel av de filmer som visas på biograferna successivt måste öka.
10. Europaparlamentet påpekar att kommersiella och icke-kommersiella småbiografer i hög grad bidrar till att bevara kulturarvet genom att inbegripa europeiska produktioner i sina program.
11. Europaparlamentet konstaterar att utbudet av biografer är statt i förändring. Antalet multiplexbiografer ökar, medan salongerna på mindre orter och i historiska stadskärnor blir allt färre.
12. Europaparlamentet anser att biografbeståndet inom EU måste bevaras i sin mångfald.
13. Europaparlamentet konstaterar att den dominerande ställning som vissa kassamagneter bland filmerna har bidrar till att hota både mångfalden i Europas filmutbud och biografernas frihet att välja sin repertoar, och därför finns det anledning att befara en oåterkallelig marknadskoncentration inom filmbranschen.
14. Europaparlamentet betonar därför att man vid digitaliseringen måste upprätthålla landsbygdsområdenas och städernas kulturinrättningar och breda programutbud i alla EU-medlemsstater och att övergången till digital teknik inte får leda till att mindre biografer och profilbiografer måste stängas till förmån för multiplexbiografer.

Onsdagen den 16 november 2011

15. Europaparlamentet framhåller att digitalisering möjliggör en billigare distribution av kulturellt innehåll inom hela den inre marknaden och säkerställer konkurrenskraften och mångfalden hos europeisk film.
16. Europaparlamentet konstaterar att det finns ett allt större tryck på att alla filmer ska vara kompatibla med digital visning, och vissa europeiska biografer har redan blivit 100 procent digitala.
17. Europaparlamentet är oroat över att många självständiga biografers existens hotas av de höga kostnader som digitaliseringen medför och av konkurrensen från biografer som företrädesvis visar amerikanska produktioner.
18. Europaparlamentet anser att den oberoende distributionen har svårt att klara de dubbla kostnader som krävs under omställningsperioden, vilket får återverkningar inom hela filmindustrin.
19. Europaparlamentet konstaterar att licensiering som gäller på flera territorier eller en alleuropeisk licensiering krävs för att frigöra potentialen hos marknaderna för filmdistribution på internet, främja spridningen av europeiska filmer, förbättra konsumenternas tillgång till dem samt göra dem tillgängliga på beställvideoplattformar.
20. Europaparlamentet konstaterar att det finns ett antal EU-program som har potential att stödja filmindustrins övergång till den digitala tidsåldern, exempelvis Mediaprogrammet.
21. Europaparlamentet anser att de otillräckliga anslagen till filmkonsten i Europa tar sig uttryck i att det inte görs tillräckligt för att främja denna filmkonst på det internationella planet.
22. Europaparlamentet betonar att alla nivåer i produktionskedjan är viktiga vid filmproduktion och att samtliga dessa nivåer måste stödjas.
23. Europaparlamentet anser att multimedier är på väg att undantränga andra medier, vilket gör att det behövs utbildning i mottagning av dem.

Möjligheter och utmaningar

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att ekonomiskt stödja en fullständig digitalisering av utrustningen i EU:s biografer och inrätta europeiska och nationella program för att stödja en så snabb omställning som möjligt till digital teknik och främja spridningen av europeisk film i en audiovisuell miljö som är mycket konkurrensutsatt på det globala planet.
25. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang att programmen flexibelt måste anpassas till det praktiska livets krav.
26. Europaparlamentet framhåller att digital biografteknik bör syfta till att ge bättre bild- och ljudkvalitet (när upplösning på minst 2K införs) för att öka möjligheterna till mer diversifierad och flexibel planering av direkt- eller efterhandssändningar och av program inom utbildning, kultur och idrott och göra det möjligt att använda ett stort utbud av innovativ teknik som kommer att fortsätta att locka ny publik i framtiden.
27. Europaparlamentet framhåller den stora betydelsen av att stödja och främja EU-produktioner och konstaterar att EU i hög grad bidrar till digital kreativitet och innovation, såsom 3D.
28. Europaparlamentet anser att digitalisering av biografer visserligen är en viktig prioritering men att man bör eftersträva en konsekvent teknisk utveckling, eftersom det på medellång och lång sikt kan bli nödvändigt med en fortsatt anpassning till nya visningsformat.

Onsdagen den 16 november 2011

29. Europaparlamentet erinrar om att Europas omställning till digital biograffilm bör syfta till att skapa nya distributionsmöjligheter för europeisk film, bevara mångfalden i den europeiska produktionen och öka dess tillgänglighet bland européerna.
30. Europaparlamentet understryker att beställvideotjänster kan göra det möjligt för europeiska filmbolag att nå ut till en vidare publik.
31. Europaparlamentet konstaterar att skapande och innovation är av allmänintresse, och kräver därför att investeringar i olika program gynnas och stöds för att utbudet av högkvalitativt kulturinnehåll inom nätverken ska vitaliseras.
32. Europaparlamentet uppmanar med kraft små och oberoende biografer att dra full nytta av sin kommersiella potential genom produktdiversifiering för att skapa ett mervärde åt sina tjänster och ta till vara sin nischmarknad.
33. Europaparlamentet anser att digitaliseringen är ett utmärkt tillfälle att främja förekomsten av officiella regionspråk på biografer liksom inläringen av främmande språk.

Hot

34. Europaparlamentet är medvetet om att de höga kostnaderna för digitalisering, som på lång sikt kommer att ge kommersiella fördelar, trots allt kan innebära en stor börda för många små och oberoende biografer och profilbiografer som satsar på annat än mainstreamfilmer och som visar en stor andel europeiska filmer.
35. Europaparlamentet konstaterar i detta sammanhang att små och oberoende biografer och profilbiografer som står inför eller försöker undvika nedläggning behöver särskilt och prioriterat stöd.
36. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att föreslå särskilda stödåtgärder för dessa biografer.
37. Europaparlamentet konstaterar att biograferna bär den tyngsta kostnadsbördan för den digitala omställningen. Eftersom det handlar om att anlägga viktig infrastruktur för medborgarna så att de kan få tillgång till bättre kulturtjänster, oavsett var de bor, är det särskilt viktigt med offentligt stöd till små och oberoende biografer.
38. Europaparlamentet konstaterar att biografer är ställen där människor träffas och utbyter åsikter. Nedläggningen av små och oberoende biografer, särskilt i småstäder och mindre utvecklade regioner, begränsar därför tillgången till europeiska kulturtillgångar, kultur och kulturdialog.
39. Europaparlamentet betonar att problemen för mindre biografer framför allt återfinns på landsbygden, där biografer kan spela en särskilt stark social roll som träffpunkter.
40. Europaparlamentet framhåller den svåra situationen för mindre stadsbiografer som i egenskap av profilbiografer bidrar till att kulturarvet bevaras.
41. Europaparlamentet inser att digitaliseringen av små och oberoende biografer måste slutföras så snart som möjligt för att dessa fortsatt ska kunna stå öppna för filmer, kulturell mångfald och publik.
42. Europaparlamentet framhåller det hot som upphovsrättsbrott och olaglig nedladdning utgör mot filmindustrin. Parlamentet kräver att medlemsstaterna säkerställer fullgott skydd för de immateriella rättigheterna.

Onsdagen den 16 november 2011

43. Europaparlamentet konstaterar vidare att filmverkens kvalitet och respekten för upphovsmannens ideella rättigheter hotas av metalliska filmdukar som skapar avsevärda skillnader i ljusstyrka över bilden. Eftersom metalliska filmdukar är avsedda för 3D-format rekommenderar parlamentet att de undviks för visning av 2D-filmer, så att upphovsmännens ideella rättigheter respekteras och tittarnas kvalitetsupplevelse förblir intakt.

44. Europaparlamentet påpekar att den europeiska filmindustrin har problem med spridning och distribution av sina filmer, särskilt lågbudgetfilmerna. Många produktioner når endast den nationella marknaden och visas sällan internationellt, något som hindrar dem från att nå ut till en bredare publik över Europa och hela världen.

45. Europaparlamentet varnar för att det i dag råder brist på lämplig utbildning för biografmaskinister i att hantera digital biografutrustning och anpassa den till varje specifik film för att respektera verkets kvalitet.

46. Europaparlamentet inser att digitaliseringen av audiovisuell produktion och distribution ställer institutioner som värnar om filmarvet inför nya utmaningar i arbetet med att samla in, ta till vara och bevara det europeiska filmarvet.

Interoperabilitet, standardisering och arkivering

47. Europaparlamentet understryker behovet av att säkerställa interoperabiliteten hos digitala projektionssystem och projektionsmaterial samt andra enheter, eftersom de behövs just för små och medelstora biografer som rättar sig efter de ekonomiska ramvillkoren för den europeiska biografmarknaden och därigenom bevarar mångfalden av biografer och filmer.

48. Europaparlamentet betonar att man vid digitaliseringen av biograferna måste se till att den i möjligaste mån sker teknikneutralt.

49. Europaparlamentet rekommenderar att systemen för produktion, distribution och filmvisning standardiseras enligt ISO-standarder.

50. Europaparlamentet anser emellertid att digitaliseringen av biografer, i det särskilda fallet med digital visning, inte under några omständigheter får leda till att en enda standard fastställs.

51. Europaparlamentet konstaterar att detta inte heller skulle vara ändamålsenligt med hänsyn till genomgripande tekniska innovationer såsom projektionssystem med laserteknik.

52. Europaparlamentet understryker vikten av att standardisera upplösningssystemet 2K, som gör det möjligt att visa film i 3D, HDTV samt Blu-Ray och som även kan användas för beställvideotjänster.

53. Europaparlamentet gläds därför åt att det genom 2K-standarderna har utvecklats en enhetlig, öppen, kompatibel och världsomspännande ISO-standard för digital visning som tar hänsyn till de europeiska biografernas specifika behov.

54. Europaparlamentet uppmanar europeiska och nationella standardiseringsorgan att främja användningen av denna standard i avsett syfte.

55. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen enligt sitt arbetsprogram för standardisering på området industriell innovation för perioden 2010–2013 har för avsikt att senast 2013 fastställa frivilliga standarder för deponering av film i arkiv, för bevarande av film och för 3D-visning.

Onsdagen den 16 november 2011

56. Europaparlamentet anser att det fortsatt bör vara möjligt att finansiera mindre dyra projektorer, som med fördel kan användas på ställen där alternativa verk visas och som dessutom kan gynna specialfilmer som dokumentärer och filmer på främmande språk.

57. Europaparlamentet medger att det visserligen är tekniskt lättare att arkivera filmer när de överförs i digital form eller produceras digitalt från början men att detta i framtiden, med hänsyn både till standarderna och till upphovsrättsliga frågor, kommer att föra med sig flera utmaningar.

58. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att anta lagstiftning som säkerställer att audiovisuella verk, som längre fram kan bli början till ett europeiskt multimediebibliotek och ett viktigt verktyg för att skydda och främja det nationella kulturarvet, digitaliseras, samlas in med hjälp av obligatoriska system för arkivexemplar, katalogiseras, bevaras och sprids för kulturella, pedagogiska och vetenskapliga ändamål, samtidigt som upphovsrätten respekteras.

59. Europaparlamentet rekommenderar att den digitala omställningen görs så fort som möjligt för att undvika kostnaderna för att det produceras både celluloidversioner och digitala versioner av filmer och ett dubbelt system för distribution och förevisning och så att annonsörerna samtidigt sporras att övergå från 35 mm till det digitala formatet.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda det europeiska digitala biblioteket Europeana inte bara som ett digitalt bibliotek för tryckta alster utan även för det europeiska filmarvet och att utvidga Europeanas arbetsfält till att omfatta också detta.

61. Europaparlamentet betonar att det behövs stöd för biografer och filmbibliotek som gynnar och bevarar filmarvet.

62. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att inrätta obligatoriska system för arkivexemplar i digitalt format eller att anpassa de befintliga systemen till digitalt format genom att kräva arkivdeposition av en standardiserad originalkopia av digitala filmer.

Statligt stöd

63. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vid utformningen av system för statligt stöd under övergången till digital teknik beakta EU:s konkurrensregler så att snedvridningar i finansieringsvillkoren för digital film kan undvikas.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i syfte att öka klarheten om rättsläget utarbeta tydliga riktlinjer för statligt stöd baserat på erfarenheterna från olika medlemsstater, samtidigt som medlemsstaterna bör vara fria att utforma den nationella finansieringen av film och biografer.

65. Europaparlamentet betonar att det offentliga stödet visserligen bör vara teknikneutralt men att det samtidigt bör medföra hållbara investeringar som tar hänsyn till biografernas specifika affärsmodeller och de tekniska kraven hos distributörerna.

66. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja inhemska filmstudior och andra institutioner med kompetens på detta område, så att de övergår till att arbeta med digital teknik.

Finansieringsmodeller

67. Europaparlamentet betonar behovet av offentliga och privata investeringar när filmen blir en del av den digitala tidsåldern.

Onsdagen den 16 november 2011

68. Europaparlamentet betonar att flexibel och diversifierad, offentlig och privat finansiering bör göras tillgänglig på både lokal, regional, nationell och europeisk nivå för att underlätta digitaliseringsprocessen, särskilt för att stödja små och oberoende biografer. I samband med detta är det nödvändigt att fastställa vilka prioriteringar som ska gälla på vilka nivåer och hur de olika nivåerna ska komplettera varandra, samt att ställa upp mätbara mål.

69. Europaparlamentet understryker att de europeiska strukturfonderna är en viktig finansieringskälla för digitaliseringsprojekt och utbildningsinitiativ men att finansieringen bör öka, väntetiderna minska och ansökningarna förenklas i den nya fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020.

70. Europaparlamentet rekommenderar att stödet från de europeiska strukturfonderna till digitaliseringsprojekt ska förutsätta att de stödmottagande biograferna förbinder sig att visa europeiska filmer.

71. Europaparlamentet efterlyser dessutom mekanismer för att förbättra stödet via program inom Europeiska regionala utvecklingsfonden.

72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att sprida bästa praxis i fråga om finansiering av digitaliseringen, däribland marknadsbaserade lösningar, exempelvis mindre biografer som går samman i nätverk för att kunna ingå kollektivavtal med distributörer. Kommissionen, medlemsstaterna och regionerna uppmanas att vid den offentliga finansieringen av övergången till digital teknik fokusera på biografer som inte kan täcka sina finansieringsbehov med hjälp av andra finansieringskällor och att därvidlag minimera omställningsperioden.

73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant undersöka de konsekvenser som övergången från traditionell till digital biografilm får för alla berörda parter. Medlemsstaterna bör ta hänsyn till kostnaderna för mindre, lokala biografer och till eventuella möjligheter respektive konsekvenser för arbetsmarknaden när de utarbetar sina nationella digitaliseringsprogram.

74. Europaparlamentet anser att biografer i glesbygder bör utrustas med digital teknik, eftersom det är sällsynt med kulturevenemang där och biograferna inte kan bära kostnaderna för den digitala omställningen.

75. Europaparlamentet understryker att förmånliga lån från Europeiska investeringsbanken finns tillgängliga för biografer som vill genomföra digitalisering men inte har tillräckliga medel.

76. Europaparlamentet understryker de offentlig-privata partnerskapens betydelse som ett sätt att finansiera digitaliseringen av biografer, och framhåller att dessa bör främjas.

77. Europaparlamentet betonar att en offentligt eller privat stödd digitalisering av biografer inte får minska vare sig deras oberoende eller mångfalden i programutbudet och inte heller de europeiska filmernas marknadsandel.

78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lösa denna knut även med hänsyn till förnyelsen av meddelandet om film.

79. Europaparlamentet konstaterar i detta sammanhang att alla offentliga medel som anslås till digitalisering av biografer och film bör underställas samma kontroll som statligt stöd till andra sektorer.

80. Europaparlamentet uppmanar till samarbete mellan biografoperatörer, lokala myndigheter, förevisningslokaler, filmklubbar/filmsällskap och filmfestivaler för att den digitala teknik som erbjuds med stöd av EU-medel bäst ska komma till sin rätt.

81. Europaparlamentet anser att det behövs mekanismer för att samordna distributörer och biografägare och efterlyser ett förstärkt samarbete mellan mindre biografer för att minimera kostnaderna för investering i digital utrustning.

Onsdagen den 16 november 2011

82. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna till större ekonomiska satsningar på forskning kring digital biografteknik och framför allt kring sändningskanaler för filmmaterial och metoder för kompression av materialet, så att det kan skapas ett driftskompatibelt nät med hög projektkvalitet där det samtidigt är lättare att använda både komprimerade och dekomprimerade bilder.

83. Europaparlamentet framhåller vikten av lämpliga investeringar i forskning, finansiering och fortbildning för personer som redan är yrkesverksamma på detta område, så att dessa personer kan anpassa sig till användningen av den nya tekniken och så att man samtidigt kan garantera social inkludering och anställningsskydd.

84. Europaparlamentet framhåller att det behövs utbildningsprogram som är inriktade på yrkesverksamma inom den audiovisuella sektorn, så att de kan lära sig att använda digital teknik och anpassa sig till nya affärsmodeller. Parlamentet pekar på de framgångsrika initiativ som redan inletts på detta område och anser att EU måste utfästa sig att stödja och finansiera sådana program.

Avgift för virtuella kopior (VPF)

85. Europaparlamentet anser att den s.k. VPF-modellen för att finansiera installering av digital utrustning är lämplig för stora biografnätverk men ingen optimal lösning för små och oberoende biografer, som hämmas av sin brist på investeringsmedel, och att VPF-modellen således även kan bli till hinder för den kulturella mångfalden.

86. Europaparlamentet framhåller att många mindre biografer, biografer på landsbygden och profilbiografer som företrädesvis visar europeisk film inte omfattas av VPF-modellen och att alternativa finansieringsmodeller, inklusive offentligt stöd, kan komma att krävas för att man ska kunna upprätthålla och stärka den kulturella mångfalden samt garantera konkurrenskraften.

87. Europaparlamentet yrkar därför på att VPF-modellerna ska anpassas till kraven och särdragen hos oberoende biografer och profilbiografer.

88. Europaparlamentet påpekar att det bör arbetas för sådana finansieringsmodeller som ger oberoende biografer möjlighet att få VPF-betalningar från alla distributörer. Parlamentet rekommenderar samordnade inköp för att alla biografer ska kunna dra nytta av gruppstariffer.

Filmutbildning

89. Europaparlamentet understryker att filmutbildning bidrar till utvecklingen av ett kritiskt tänkande och till ungdomars allmänna utveckling och gör att kunskap om kulturarvet kan förenas med en förståelse för ljud- och bildkonstens komplexitet.

90. Europaparlamentet understryker att utbildning genom film, inklusive filmspråk och filmkultur, hjälper människor att få en kritisk förståelse av olika former av medier, vilket ökar och förbättrar de resurser och möjligheter som digital kompetens innebär.

91. Europaparlamentet understryker att filmutbildning bör ge människor möjlighet att bredda sin kunskapsbas, uppskatta filmen som konst och reflektera över vilka värden filmer förmedlar.

92. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inbegripa filmutbildning i sina nationella utbildningsprogram.

93. Europaparlamentet påpekar hur viktigt det är med filmutbildning i oberoende biografer under alla utbildningsstadierna för att utveckla en publik för europeiska filmer.

Onsdagen den 16 november 2011

94. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i filmskolor och andra motsvarande institutioner stödja utbildningsprogram om möjligheterna att spela in filmer med hjälp av digital teknik samt om produktion och distribution av filmer med hjälp av digital teknik.

95. Europaparlamentet vill att både teknisk personal och personal i ledande ställning ska få aktuell utbildning av hög kvalitet, antingen via EU-medel eller av ansökande som med framgång ansökt om medel, för att se till att EU-bekostad digital teknik används optimalt.

96. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utforma och främja särskilda program och evenemang, till exempel inom ramen för filmfestivaler, för att utveckla unga europeers filmfostran och smak för europeiska filmer.

Mediaprogrammet

97. Europaparlamentet konstaterar att Mediaprogrammet har stött den europeiska audiovisuella branschen i mer än två decennier och bidragit till att utveckla, distribuera och främja europeisk film och till att utbilda biografoperatörer i den digitala tekniken.

98. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang José Manuel Barrosos åtagande den 18 mars 2011 om att behålla och ytterligare stärka Mediaprogrammet.

99. Europaparlamentet betonar Mediaprogrammets betydelse i digitaliseringen av biografer och vill att man låter nuvarande budgetposter och anslag kvarstå ograverade, samt efterlyser ökade medel i nästa generation av programmet för att klara de utmaningar som den digitala tekniken för med sig.

100. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för såväl det nya Mediaprogrammet – för perioden efter 2013 – som Europeiska regionala utvecklingsfonden öronmärka finansiering till stöd för digitalisering av biografer som visar europeisk film.

101. Europaparlamentet erinrar om att nästa generation av programmet bör innehålla åtgärder som har stort mervärde och som bidrar till hela Europa 2020-strategin.

102. Europaparlamentet understryker att nästa generation av Mediaprogrammet måste förses med nya initiativ för att förbättra och främja översättning, dubbning samt under- och övertextning, så att man stöder oberoende biografer som går in för europeiska filmer.

103. Europaparlamentet erinrar om att investeringar i ny filmvisningsteknik och den digitala omställningen bör förbättra tillgängligheten för funktionshindrade, inte minst genom införande av syntolkning.

104. Europaparlamentet yrkar därför på att det tas med ett "digitalt delförprogram" i Mediaprogrammet för att förenkla den digitala omställningen.

105. Europaparlamentet pekar på vikten av Medias vidareutbildningsprogram, som är ett redskap för yrkesfolk i filmbranschen att höja sin kompetens och anpassa sig till ny teknik och nya produktionsmetoder.

106. Europaparlamentet pekar på mervärdet hos Medias grundutbildningsprogram, som underlättar filmstudier och rörlighet i Europa och leder till bättre integration inom branschen och till ökat europeiskt samarbete och fler samproduktioner. Parlamentet efterlyser ökade anslag för detta ändamål.

107. Europaparlamentet rekommenderar att Mediaprogrammet investerar i beställvideo i sina insatser till förmån för en alleuropeisk distribution, främjar transnationellt samarbete mellan olika plattformar och belönar gränsöverskridande samarbetsinitiativ.

Onsdagen den 16 november 2011

108. Europaparlamentet framhåller EU-stödets mervärde, särskilt vad avser gränsöverskridande filmvisning och möjligheterna att undvika ytterligare fragmentering på den europeiska filmmarknaden.

Distributionsmodeller

109. Europaparlamentet konstaterar att den digitala tekniken har påverkat hur film distribueras till en rad olika plattformar och enheter via linjära eller icke-linjära tjänster.

110. Europaparlamentet inser att digitaliseringsprocessen visserligen medför utgifter i början, men att den digitala infrastrukturen sedan kommer att minska distributionskostnaderna kraftigt, så att små oberoende filmdistributörer kan ge sina filmer större spridning och på det sättet nå ut till en bredare publik.

111. Europaparlamentet inser att tillgång till höghastighetsbredband är en absolut förutsättning för att den digitala omställningen ska lyckas, eftersom bredband av detta slag möjliggör distribution av digitalt innehåll, bättre kvalitet på den digitala programvaran och många andra väsentliga funktioner. Parlamentet uppmanar därför de institutioner som vill höja kvaliteten genom att övergå till digital teknik att ta hänsyn till beroendeförhållandet mellan digital teknik och bredband.

112. Europaparlamentet konstaterar att den digitala tekniken lett till en snabb utveckling av kortfilmer och video och att den digitala tekniken medger nya distributionsmönster och flexibla lanseringar, exempelvis möjligheten att lansera en film på en rad olika plattformar kort efter biopremiären.

113. Europaparlamentet anser vidare att det så kallade releasefönstret för när filmer får visas endast på biografer bör finnas kvar för att skydda mångfalden i filmutbudet.

114. Europaparlamentet framhåller att en av de svaga punkterna i digitaliseringen är förseningen bland distributörerna, särskilt de oberoende, som inte får tillräckligt med stöd för att distribuera digitalt.

115. Europaparlamentet uppmantrar medlemsstaterna att fokusera på ekonomiskt stöd till distributionen.

116. Europaparlamentet uppmantrar EU-institutionerna att genomföra förberedande åtgärder och pilotprojekt för att prova ut nya affärsmodeller som skulle kunna förbättra spridningen av europeiska audiovisuella verk.

117. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta en strategi för att inrätta ett nät av digitala biografer med filmateljéer, biografer med både en och flera salonger samt anläggningar för liveprojektion genom att använda alla sändningskanaler, även per satellit.

118. Europaparlamentet understryker att man måste låta utvecklingen av nya internetmetoder åtföljas på europeisk nivå av att de audiovisuella verkens upphovsmän får skälig ersättning som står i proportion till de intäkter dessa nya format och tjänster ger upphov till.

Främjande av europeisk biograffilm

119. Europaparlamentet uppmantrar medlemsstaterna att säkerställa bredast möjliga utbud av europeisk film i biografernas visningsprogram för att förbättra spridningen och marknadsföringen av filmerna i hela EU och ge EU-medborgarna möjlighet att uppskatta filmernas rikedom och mångfald via så många olika plattformar som möjligt.

120. Europaparlamentet gör gällande att europeiska samproduktioner behöver främjas och stödjas och att ett ökat antal sådana produktioner kan leda till att europeisk film vinner vidare spridning i vår världsdel.

Onsdagen den 16 november 2011

121. Europaparlamentet stöder verksamheten inom sådana biografnät som Europa Cinemas, som främjar europeisk film runtom i världen genom att ge ekonomiskt och operativt stöd till sådana biografer som visar ett stort antal europeiska filmer.

122. Europaparlamentet inser betydelsen av att stödja oberoende biografer som satsar på europeisk film (såsom medlemmarna av Europa Cinemas), för att deras europeiska repertoarpolitik och deras mångfald och konkurrenskraft på marknaden ska accentueras.

123. Europaparlamentet efterlyser ett teknikneutralt stöd och vill att stödet i första hand inriktas på biografer med hög andel europeisk film samt en anspråksfull repertoar, oavsett hur stor omsättning eller publik de har.

124. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att främja och stödja spridningen av europeiska filmer inom sina territorier via särskilda evenemang och festivaler. Parlamentet uppmanar likaså medlemsstaterna att stödja de filmskolor som verkar på olika håll i Europa.

125. Europaparlamentet framhåller att filmer som prisbelönas vid europeiska festivaler bör få marknadsföringsstöd som kan underlätta internationella marknadsutsläpp av beställvideotjänster och bidra till främjandet av europeisk biograffilm.

126. Europaparlamentet framhåller Luxprisets betydelse för att främja europeiska filmer och flerspråkighet. Den vinnande filmens undertexter översätts till samtliga 23 officiella EU-språk, och priset stimulerar även samhällsdebatten mellan EU-medborgarna.

127. Europaparlamentet rekommenderar bättre samarbete och utbyte med tredjeländer i syfte att främja europeiska produktioner på den globala marknaden, särskilt i Medelhavsområdet, uppmuntra kulturellt utbyte och dra igång nya initiativ till stöd för dialogen mellan Europa och Medelhavsområdet och den demokratiska utvecklingen i hela området, inte minst med tanke på de åtaganden som gjordes vid Europa-Medelhavskonferensen om film.

*

* *

128. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 17 november 2011

EU:s stöd till Internationella brottmålsdomstolen

P7_TA(2011)0507

Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om EU:s stöd till Internationella brottmålsdomstolen: utmaningar och svårigheter (2011/2109(INI))

(2013/C 153 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen (ICC), som trädde i kraft den 1 juli 2002,
- med beaktande av konventionen om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord, som trädde i kraft den 12 januari 1951,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Internationella brottmålsdomstolen, särskilt resolutionerna av den 19 november 1998 ⁽¹⁾, 18 januari 2001 ⁽²⁾, 28 februari 2002 ⁽³⁾, 26 september 2002 ⁽⁴⁾ och 19 maj 2010 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen, av vilka den senaste antogs den 16 december 2010 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt 2003/444/GUSP av den 16 juni 2003 om Internationella brottmålsdomstolen ⁽⁷⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2011/168/Gusp av den 21 mars 2011 om Internationella brottmålsdomstolen ⁽⁸⁾,
- med beaktande av handlingsplanen av den 4 februari 2004 och av handlingsplanen för uppföljning av beslutet om Internationella brottmålsdomstolen av den 12 juli 2011,
- med beaktande av avtalet mellan Internationella brottmålsdomstolen och Europeiska unionen om samarbete och bistånd ⁽⁹⁾,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin (ESS) från 2003 "Ett säkert Europa i en bättre värld", som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003,
- med beaktande av Stockholmsprogrammet 2010–2014 "Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd" (december 2009) ⁽¹⁰⁾ och handlingsplanen för att genomföra Stockholmsprogrammet (april 2010, KOM(2010)0171),
- med beaktande av rådets beslut 2002/494/RIF av den 13 juni 2002 om inrättande av ett europeiskt nätverk av kontaktpunkter med avseende på personer som har gjort sig skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser ⁽¹¹⁾ och rådets beslut 2003/335/RIF av den 8 maj 2003 om utredning och lagföring av folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EGT C 379, 7.12.1998, s. 265.

⁽²⁾ EGT C 262, 18.9.2001, s. 262.

⁽³⁾ EGT C 293 E, 28.11.2002, s. 88.

⁽⁴⁾ EUT C 273 E, 14.11.2003, s. 291.

⁽⁵⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 78.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0489.

⁽⁷⁾ EUT L 150, 18.6.2003, s. 67.

⁽⁸⁾ EUT L 76, 22.3.2011, s. 56.

⁽⁹⁾ EUT L 115, 28.4.2006, s. 50.

⁽¹⁰⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽¹¹⁾ EGT L 167, 26.6.2002, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 118, 14.5.2003, s. 12.

Torsdagen den 17 november 2011

- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1593 (2005) om Sudan/Darfur och 1970 (2011) om Libyen,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0368/2011), och av följande skäl:
 - A. Rättvisa, rättssäkerhet och kampen mot straffrihet utgör en garanti för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter och är därför en förutsättning för en hållbar fred.
 - B. I september 2011 hade 117 stater ratificerat Romstadgan. Det främsta målet bör emellertid fortfarande vara att den ratificeras av alla.
 - C. Rättvisan är till sin natur universell och måste därför tillämpas enhetligt, utan undantag och dubbla standarder. Det får inte finnas någon fristad för dem som gjort sig skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten, utomrättsliga avrättningar, krigsförbrytelser, tortyr, massvåldtäkter eller påtvingade försvinnanden.
 - D. Rättvisa bör ses som en oundgänglig beståndsdel i insatserna för fred och konfliktlösning.
 - E. Att bevara Internationella brottmålsdomstolens (ICC) oberoende är mycket viktigt, inte bara för att se till att denna domstol fungerar fullt ut utan även för att främja Romstadgans universalitet.
 - F. ICC är den första permanenta internationella domstol som kan döma enskilda personer för folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser, vilket innebär att den på ett avgörande sätt bidrar till upprätthållandet av de mänskliga rättigheterna och folkrätten genom att bekämpa straffrihet, spela en mycket viktig avskräckande roll och sända ut en tydlig signal om att straffrihet för dessa brott inte kan tolereras.
 - G. Att tjäna "rättvisans intresse" utan politiska överväganden (artikel 53 i Romstadgan) är ICC:s grundläggande princip. ICC spelar en avgörande roll för att främja internationell rättvisa och bidrar sålunda till säkerhet, rättvisa och rättsstatsprincipen. Dessutom bidrar ICC till att upprätthålla fred och stärka den internationella säkerheten.
 - H. ICC har behörighet att döma över brott som begåtts efter den 1 juli 2002, då Romstadgan trädde i kraft.
 - I. I enlighet med ingressen i Romstadgan och komplementaritetsprincipen ingriper ICC endast i sådana fall där nationella domstolar inte kan eller vill genomföra trovärdiga rättsliga prövningar på hemmaplan, vilket innebär att staterna behåller huvudansvaret för att lagföra krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och folkmord. Det är mycket viktigt att de stater som är parter i Romstadgan samarbetar med varandra och med regionala organisationer, särskilt när ICC:s behörighet ifrågasätts.
 - J. ICC:s policy om "positiv komplementaritet" stöder de nationella domstolarnas förmåga att utreda och lagföra krigsförbrytelser.

Torsdagen den 17 november 2011

- K. ICC utreder för närvarande brott i sju länder (Uganda, Demokratiska republiken Kongo, Darfurregionen i Sudan, Centralafrikanska republiken, Kenya, Libyen och Elfenbenskusten), och har offentligt meddelat att man för närvarande analyserar uppgifter om påstådda brott som har begåtts vid flera andra tillfällen. Två fall (Darfur och Libyen) har hänskjutits av FN:s säkerhetsråd och tre fall (Uganda, Demokratiska republiken Kongo och Centralafrikanska republiken) av staterna själva, medan två fall (Kenya och Elfenbenskusten) har inletts på åklagarens eget initiativ.
- L. Merparten av de 17 arresteringsorder som ICC utfärdat har ännu inte verkställts, bland annat avseende Joseph Kony och de övriga ledarna för Herrens motståndssarmé i fråga om situationen i norra Uganda, Bosco Ntaganda i Demokratiska republiken Kongo, Ahmad Muhammad Harun, Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman och president Omar Hassan Ahmad al-Bashir i Sudan och Saif al-Islam Gaddafi och Abdullah al-Sanussi i Libyen.
- M. En rättvis rättegång, rättssäkerhetsgarantier och offrens rättigheter utgör de grundläggande principerna för Romstadgans system.
- N. Internationella brottmålsdomstolen har som mål att på ett uttömmande sätt och i återställande syfte skipa rättvisa för offer och drabbade samhällen, bland annat genom deltagande, skydd, juridiska ombud och uppsökande verksamhet.
- O. ICC ger offren rätt att delta inom ramen för ett vittnesskyddssystem.
- P. Systemet med skadestånd till offren för de brott som omfattas av ICC:s behörighet gör ICC till en unik rättslig institution på internationell nivå.
- Q. Resultatet av de skadeståndsförfaranden som inleds 2011 beror dels på givares frivilliga bidrag, dels på uppbörden av böter och förverkanden från de dömda personerna.
- R. Antalet utredningar, mål och preliminära undersökningar som ICC för närvarande måste handlägga ökar snabbt. Ändå vill vissa parter i Romstadgan att ICC:s budget ska vara oförändrad eller till och med minskas.
- S. EU och dess medlemsstater har ända sedan starten varit trofasta bundsförvanter till ICC och hela tiden erbjudit politiskt, diplomatiskt, ekonomiskt och logistiskt stöd, bland annat genom att främja Romstadgans universalitet och försvara dess integritet, i syfte att skydda och stärka ICC:s oberoende.
- T. Kampen mot strafffrihet kan bli en framgång endast om alla avtalsslutande parter samarbetar fullt ut med ICC och om även andra parter stöder den rättsliga institutionen.

Behov av ökat stöd till ICC genom politisk och diplomatisk verksamhet

1. Europaparlamentet bekräftar sitt fulla stöd för ICC, Romstadgan och det internationella straffrättsliga systemet, vars huvudsakliga syfte är kampen mot strafffrihet för folkmord, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten.
2. Europaparlamentet ger på nytt sitt fulla stöd till åklagarens kansli, åklagarens rätt att inleda utredningar på eget initiativ och framstegen med att inleda nya utredningar.
3. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen parterna i Romstadgan och övriga länder att undvika att utsätta ICC för politiska påtryckningar, så att man kan bevara och garantera dess opartiskhet och vara säker på att rättvisa skipas i enlighet med lagstiftning snarare än utifrån politiska överväganden.

Torsdagen den 17 november 2011

4. Europaparlamentet betonar vikten av universalitetsprincipen och uppmanar Europeiska utrikestjänsten, EU:s medlemsstater och kommissionen att fortsätta sina ihärdiga ansträngningar för att främja en allmän ratificering av Romstadgan och avtalet om immunitet och privilegier för Internationella brottmålsdomstolen samt nationell genomförandelagstiftning.
5. Europaparlamentet välkomnar att EU och de flesta medlemsstater gjorde uttryckliga åtaganden vid konferensen i Kampala och rekommenderar att man bör uppfylla dessa åtaganden i tid och rapportera om dem vid nästa stadgpartsörsamling, som enligt planerna ska äga rum i New York den 12–21 december 2011.
6. Europaparlamentet välkomnar ändringarna av Romstadgan, bland annat i fråga om aggressionsbrott, och uppmanar alla EU:s medlemsstater att ratificera dessa ändringar och införliva dem i den nationella lagstiftningen.
7. Europaparlamentet välkomnar översynen av EU:s gemensamma ståndpunkt om ICC genom antagandet av ett beslut den 21 mars 2011. Parlamentet noterar att man i det nya beslutet beaktar de utmaningar som ICC ställts inför och betonar att beslutet utgör en god utgångspunkt för EU och dess medlemsstater när de ska hjälpa ICC att tackla dessa utmaningar.
8. Europaparlamentet välkomnar EU:s reviderade handlingsplan av den 12 juli 2011 för uppföljning av beslutet om ICC, som anger huvuddragen i de verkningsfulla och konkreta åtgärder som EU bör vidta för att fördjupa sitt framtida stöd för ICC, och uppmuntrar rådets ordförandeskap att tillsammans med kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna prioritera genomförandet av handlingsplanen.
9. Europaparlamentet betonar att ett fullständigt och snabbt samarbete mellan de avtalsslutande parterna, däribland EU:s medlemsstater, och ICC fortfarande är avgörande för att det internationella straffrättsliga systemet ska vara effektivt och framgångsrikt.
10. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att i god tid tillmötesgå ICC:s samtliga begäranden om stöd och samarbete, så att man bland annat kan garantera verkställandet av pågående arresteringsorder och tillhandahållandet av information. Detta gäller även begäranden om hjälp med att identifiera, frysa och beslagta misstänkta ekonomiska tillgångar.
11. Europaparlamentet uppmanar enträget alla EU-medlemsstater att anta nationell lagstiftning om samarbete om de inte har gjort det ännu, och att ingå ramavtal med ICC om verkställigheten av domstolens domar och om utredning av ärenden, insamling av bevis, sökande efter samt skydd och förflyttning av vittnen, arrestering, utlämning, häktning och förvaring av anklagade personer som släppts mot borgen samt fängslande av dömda personer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genom sina polisiära, rättsliga och andra relevanta mekanismer samarbeta med varandra för att säkra ett lämpligt stöd för ICC.
12. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att ändra artikel 83 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt så att de brott som omfattas av ICC:s behörighet läggs till i förteckningen över brott där EU har behörighet. EU:s medlemsstater uppmanas också mer specifikt att överföra befogenheter till EU när det gäller identifiering och konfiskering av tillgångar som tillhör personer som åtalats av ICC, även om de rättsliga åtgärderna inleds av ICC. EU:s medlemsstater uppmanas att samarbeta vid utbytet av relevant information både genom de befintliga kontoren för återvinning av tillgångar och genom Camden-nätverket för myndigheter för återvinning av tillgångar (Carin).
13. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU:s medlemsstater att fullständigt införliva bestämmelserna i Romstadgan och avtalet om immunitet och privilegier för Internationella brottmålsdomstolen i den nationella lagstiftningen.

Torsdagen den 17 november 2011

14. Europaparlamentet välkomnar det faktum att man vid översynskonferensen i Kampala godkände ändringar till Romstadgan avseende aggressionsbrott. Parlamentet uppmanar EU:s samtliga medlemsstater att ratificera dessa ändringar och införliva dem i den nationella lagstiftningen. Parlamentet anser att man för att stärka Romstadgans universalitet bör arbeta för att komma överens om en mer exakt definition av de aktuella överträdelserna som tydligt fastställer vad som utgör en aggressionshandling som strider mot folkrätten.

15. Europaparlamentet konstaterar att ICC, enligt resultaten av konferensen i Kampala, inte kommer att kunna utöva sin behörighet när det gäller aggressionsbrott förrän efter januari 2017, då de avtalsslutande parterna ska fatta ett beslut om att verkställa denna behörighet.

16. Europaparlamentet välkomnar att vissa EU-medlemsstater har bidragit i kampen mot straffrihet för de värsta brott som mänskligheten har skådat genom att tillämpa universell jurisdiktion, och uppmanar alla EU-medlemsstater att göra detta. Parlamentet rekommenderar ett fortsatt stärkande av den roll som EU:s nätverk för kontaktpunkter för krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och folkmord spelar för att underlätta samarbetet mellan EU:s brottsbekämpande myndigheter i samband med väckande av åtal vid allvarliga brott.

17. Parlamentet understryker att internationella straffrättsliga jurisdiktioner har en grundläggande roll när det gäller att bekämpa straffrihet och ta itu med de överträdelser av internationell rätt som rör olaglig användning och rekrytering av barnsoldater. Europaparlamentet motsätter sig kategoriskt att barn under arton år inkallas eller värvas till väpnade styrkor eller på något sätt utnyttjas i krigshandlingar. Parlamentet påpekar betydelsen av att skydda barnens rätt till en fredlig barndom, utbildning, fysisk integritet, säkerhet och sexuell självständighet.

18. Europaparlamentet uppmanar till inrättandet av en effektiv politik och förstärkta mekanismer som ska se till att offrens deltagande i ICC får en betydande inverkan, bland annat genom att underlätta tillgången till psykologisk, medicinsk och juridisk rådgivning samt till program för vittnesskydd. Parlamentet betonar betydelsen av att främja medvetenheten om förekomsten av sexuellt våld i konfliktområden med hjälp av rättsliga program, dokumentation av könsrelaterad brottslighet i väpnade konflikter samt utbildning av advokater, domare och aktivister avseende Romstadgan och internationell rättspraxis när det gäller könsrelaterad brottslighet mot kvinnor och barn.

19. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen Europeiska unionen och dess medlemsstater att se till att det finns utbildningsprogram för bland annat polisutredare, åklagare, domare och militära tjänstemän som för det första inriktar sig på bestämmelserna i Romstadgan och den relevanta folkrätten och för det andra syftar till att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra brott mot dessa principer.

20. Europaparlamentet noterar avtalet mellan Europeiska unionen och Internationella brottmålsdomstolen om samarbete och bistånd. EU:s medlemsstater uppmanas att tillämpa principen om universell jurisdiktion vid bekämpning av straffrihet och brott mot mänskligheten, och framhåller principens betydelse för ett effektivt och framgångsrikt internationellt straffrättsystem.

21. Europaparlamentet uppmanar bestämt EU och dess medlemsstater att utnyttja alla sina diplomatiska möjligheter och instrument för att yrka på ett effektivt samarbete med ICC, särskilt när det gäller verkställandet av pågående arresteringsorder.

22. Europaparlamentet uppmuntrar på det bestämdaste EU och dess medlemsstater att med hjälp av Europeiska utrikestjänsten införa stränga interna riktlinjer, utformade enligt befintliga riktlinjer från FN och ICC som åklagarkansliet följer, med ett utkast till uppförandekod för kontakten mellan EU:s och medlemsstaternas tjänstemän och de personer som är efterlysta av ICC, särskilt i sådana fall där de sistnämnda fortfarande innehar offentliga befattningar, oberoende av deras ställning och av huruvida de är medborgare i en stat som är part i Romstadgan eller ej.

Torsdagen den 17 november 2011

23. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater, i de fall då ett partnerland bjuder in en person som ICC utfärdat en arresteringsorder för eller uttrycker en beredskap att tillåta att denna person inreser på dess territorium, att utan dröjsmål utöva kraftfulla påtryckningar på detta land i syfte att antingen få denna person arresterad respektive stödja ett arresterande eller åtminstone förhindra denna persons resa. Sådana inbjudningar har nyligen utfärdats till Sudans president, Omar al-Bashir, av bland annat Tchad, Kina, Djibouti, Kenya och Malaysia.

24. Europaparlamentet värdesätter ICC-åklagarens beslut för en kort tid sedan om att utfärda arresteringsorder för Saif al-Islam Gaddafi och underrättelsechefen Abdullah al-Sanussi i Libyen i samband med de brott mot mänskligheten som påstås ha begåtts sedan upproret i landet inleddes. Om man lyckas gripa dessa personer och därefter ställer dem inför rätta vid ICC kommer detta att utgöra ett mycket viktigt bidrag till kampen mot straffrihet i regionen.

25. Europaparlamentet ser med stor oro på det faktum att stater som Tchad, Djibouti och Kenya – avtalsslutande stater till ICC – nyligen välkomnade Sudans president al-Bashir till sina territorier i stället för att arrester honom och överlämna honom till ICC, trots att de klart och tydligt i enlighet med Romstadgan är skyldiga att arrester och överlämna honom.

26. Europaparlamentet betonar vikten av kraftfulla EU-åtgärder för att förutse och undvika eller fördöma sådana fall av bristande samarbete, och bekräftar behovet av att EU (och medlemsstaterna) upprättar ett internt protokoll med konkreta standardåtgärder som gör det möjligt för dem att i god tid och på ett konsekvent sätt reagera på fall av bristande samarbete med ICC, om lämpligt i samordning med mekanismer inom andra relevanta institutioner, exempelvis stadgепartsförsamlingen.

27. Europaparlamentet konstaterar att de afrikanska staterna spelade en avgörande roll när det gällde att inrätta ICC, och anser att deras stöd och nära samarbete är nödvändigt för att ICC:s arbete ska kunna vara verkningsfullt och hållas oberoende.

28. Europaparlamentet uppmanar de afrikanska stater som är parter i Romstadgan för ICC att fullgöra sina skyldigheter enligt denna stadga och att, i överensstämmelse med den akt genom vilken Afrikanska unionen upprättades, aktivt stödja insatser som syftar till att ställa de värsta förbrytarna i världen till svars genom att ge sitt starka stöd till ICC under Afrikanska unionens sammanträden, och uppmanar eftertryckligen Afrikanska unionen att bryta cirkeln med straffrihet för de grövsta brotten och stödja dem som drabbats av grymheter. Parlamentet stöder ICC:s begäran om att öppna ett sambandskontor med Afrikanska unionen i Addis Abeba.

29. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen EU och dess medlemsstater att integrera ICC:s arbete och bestämmelserna i Romstadgan i de av sina utvecklingsprogram som syftar till att stärka rättsstatsprincipen. EU och dess medlemsstater uppmanas att tillhandahålla det nödvändiga tekniska, logistiska och finansiella stödet och kunnandet för utvecklingsländer som har enbart begränsade resurser för att anpassa sin nationella lagstiftning till principerna i Romstadgan och samarbeta med ICC, oavsett om dessa länder har ratificerat stadgan eller inte. Vidare uppmantrar parlamentet EU och dess medlemsstater att stödja utbildningsprogram för polis, rättsväsen, militär och förvaltning i utvecklingsländer så att de blir medvetna om bestämmelserna i Romstadgan.

30. Europaparlamentet uppmantrar den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen att diskutera kampen mot straffrihet inom internationellt utvecklingssamarbete och relevant politisk dialog i enlighet med flera resolutioner och artikel 11.6 i det reviderade Cotonouavtalet, i syfte att integrera kampen mot straffrihet och stärkandet av rättsstatsprincipen i befintliga program och åtgärder för utvecklingssamarbete.

31. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och de diplomatiska tjänsterna i EU:s medlemsstater att använda sina diplomatiska verktyg på ett systematiskt och målinriktat sätt för att öka stödet till ICC och främja ytterligare ratificering och genomförande av Romstadgan. Parlamentet konstaterar att dessa verktyg bland annat omfattar démarcher, politiska förklaringar, uttalanden och ICC-klausuler i överenskommelser med tredjeländer samt politiska dialoger och dialoger om mänskliga rättigheter. Parlamentet rekommenderar att lämpliga åtgärder vidtas på grundval av utvärderingen av resultaten.

Torsdagen den 17 november 2011

32. Europaparlamentet betonar att ICC måste utvidga sin fokus till att omfatta mer än situationer med väpnade konflikter, och aktivare utreda nödsituationer beträffande de mänskliga rättigheterna som trappas upp till att bli brott mot mänskligheten, och situationer där de inhemska myndigheterna är uppenbart ovilliga att utreda, lagföra och straffa de påstådda förövarna.

33. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och EU-medlemsstaterna att göra diplomatiska ansträngningar för att uppmuntra medlemmarna av FN:s säkerhetsråd att hänskjuta fall till ICC så att utredningar inleds i situationer där tjänstemän från länder som inte är parter i stadgan och som påstås ha gjort sig skyldiga till brott mot mänskligheten omfattas av den rådande straffriheten, vilket för närvarande är fallet i exempelvis Iran, Syrien, Bahrain och Jemen.

34. Europaparlamentet välkomnar EU:s roll när det gäller att främja en världsomfattande ratificering av Romstadgan och avtalet om privilegier och immunitet för Internationella brottmålsdomstolen. Parlamentet välkomnar att Tunisien, Filippinerna, Maldiverna, Grenada, Moldavien, Saint Lucia och Seychellerna nyligen anslöt sig till/ratificerade Romstadgan, vilket innebär att antalet avtalsslutande stater nu uppgår till 118. Parlamentet uppmanar fler länder i Asien, Nordafrika och Mellanöstern samt söder om Sahara att ansluta sig till Romstadgan.

35. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen EU, och särskilt Europeiska utrikestjänsten, att fortsätta främja Romstadgans universalitet, avtalet om privilegier och immunitet för Internationella brottmålsdomstolen och kampen mot straffrihet samt respekt för, samarbete med och bistånd till ICC inom ramen för EU:s förbindelser med tredjeländer, inklusive inom ramen för Cotonouavtalet och dialogerna mellan EU och regionala organisationer, såsom Afrikanska unionen, Arabförbundet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och Sydostasiatiska nationers förbund (Asean). Parlamentet betonar hur viktigt det är för ICC att EU i sina bilaterala människorättsdialoger med tredjeländer främjar ratificeringen och tillämpningen av Romstadgan.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att mer systematiskt verka för att en ICC-klausul inkluderas i såväl mandat för förhandlingar som avtal med tredjeländer.

37. Europaparlamentet uppmanar EU:s ledare att uppmuntra alla stater som ännu inte är parter i Romstadgan att bli det. EU bör i detta sammanhang främst rikta sig till de stater som är permanenta och icke-permanent medlemmar av FN:s säkerhetsråd.

38. Europaparlamentet välkomnar Förenta staternas deltagande som observatör i ICC:s stadgepartsförsamling och hoppas att Förenta staterna snart blir en avtalsslutande stat.

39. Europaparlamentet välkomnar Tuniens anslutning till Romstadgan för en kort tid sedan, och hoppas att detta sänder en positiv signal till andra länder i Nordafrika och Mellanöstern, så att de också ansluter sig. Parlamentet välkomnar dessutom att Filippinerna nyligen ratificerade Romstadgan, vilket utökar antalet asiatiska stater i ICC:s system och ger en viktig signal om att det asiatiska medlemskapet i ICC växer. Parlamentet välkomnar också att Maldiverna nyligen ratificerade Romstadgan, och att Kap Verdes nationella församling godkände ratificeringen av Romstadgan, och hoppas att landets regering ska gå vidare med detta utan förseningar. Parlamentet hoppas att alla latinamerikanska länder kommer att ansluta sig till ICC.

40. Europaparlamentet uppmanar Turkiet, det enda officiella EU-kandidatland som ännu inte är avtalsslutande part i Romstadgan och i avtalet om privilegier och immunitet, att ansluta sig så snart som möjligt. Parlamentet framhåller att alla framtida kandidatländer och potentiella kandidatländer samt partnerländer som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken bör göra detsamma.

41. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja tredjeländers kapacitet och politiska vilja – framför allt länder som är föremål för ICC:s lagföring och preliminära analyser – att inleda nationella rättsliga förfaranden när det gäller folkmord, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att inom denna ram stödja reformprocesser och nationella kapacitetsbyggande insatser i syfte att stärka det oberoende rättsväsendet, de brottsbekämpande myndigheterna och kriminalvårdssystemet i alla länder som direkt påverkas av påstådda allvarliga internationella brott.

Torsdagen den 17 november 2011

42. Europaparlamentet betonar att effektiviteten i ICC:s princip om komplementaritet är beroende av den grundläggande skyldigheten för de stater som är parter i stadgan att utreda och lagföra krigsförbrytelser, folkmord och brott mot mänskligheten. Parlamentet uttrycker oro över att inte alla EU-medlemsstater har lagstiftning med en inhemsk rättslig definition av dessa brott på grundval av vilken dessa länders domstolar kan utöva jurisdiktion.

43. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen de länder som inte ännu har gjort det att anta fullständig och verkningsfull genomförandelagstiftning efter öppet och insynsvänligt samråd med civilsamhället, och att förse sina nationella rättsväsenden med de verktyg som krävs för att de ska kunna utreda och lagföra dessa brott.

44. Europaparlamentet bekräftar att EU och dess medlemsstater behöver intensifiera sina diplomatiska ansträngningar gentemot aktörer som inte är parter i Romstadgan och regionala organisationer (till exempel Afrikanska unionen, Asean och Arabförbundet) för att främja en större förståelse för ICC:s mandat, dvs. att rättsligt pröva dem som begår krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och folkmord. Detta bör ske genom att man bland annat tar fram en särskild kommunikationsstrategi om frågan och genom att man främjar ett starkare stöd för ICC och dess mandat, särskilt i forum inom FN, till exempel FN:s säkerhetsråd.

45. Europaparlamentet bekräftar den avgörande roll som det diplomatiska stödet från EU:s medlemsstater spelar för ICC:s uppdrag och för dess verksamhet i olika FN-forum, bland annat FN:s generalförsamling och FN:s säkerhetsråd.

46. Europaparlamentet betonar behovet av fortsatta diplomatiska ansträngningar för att uppmuntra medlemmarna i FN:s säkerhetsråd att hänskjuta fall till ICC vid lämplig tidpunkt, något som anges som princip i artikel 13 b i Romstadgan och som allra senast åskådliggjordes genom FN:s säkerhetsråds enhälliga beslut att hänskjuta situationen i Libyen till ICC. Parlamentet hoppas också att FN:s säkerhetsråd kommer att avstå från uppskjutande av förundersökning och lagföring på grundval av artikel 16 i Romstadgan.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemmarna i FN:s säkerhetsråd och medlemmarna i FN:s generalförsamling att finna lämpliga lösningar på och verktyg för hur FN skulle kunna förse ICC med ekonomiska resurser för att täcka kostnaderna för inledandet av utredningar och lagföringar av situationer som FN:s säkerhetsråd hänskjutit till ICC i enlighet med artikel 115 i Romstadgan.

48. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att se till att samordning och samarbete med ICC ingår i mandatet för relevanta regionala särskilda representanter för EU. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att utse en särskild representant för EU med ansvar för internationell humanitär rätt och internationell rättvisa och att ge denna representant mandat att främja, integrera och företräda såväl EU:s åtagande att bekämpa straffrihet som ICC på alla EU:s utrikespolitiska områden.

49. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att se till att ICC integreras i alla EU:s utrikespolitiska prioriteringar genom att man systematisk tar hänsyn till både kampen mot straffrihet och principen om komplementaritet i en vidare kontext av utvecklingsbistånd och stöd med koppling till rättsstatsprincipen, i synnerhet för att uppmuntra övergångsländer i södra Medelhavsområdet att under-teckna och ratificera Romstadgan.

50. Europaparlamentet bekräftar att EU bör se till att Europeiska utrikestjänsten har de sakkunskaper och den högnivåkapacitet som krävs för att göra ICC till en verkligt prioriterad fråga. Parlamentet rekommenderar Europeiska utrikestjänsten att se till att den både i Bryssel och vid delegationerna har tillräckligt många tjänstemän som handlägger ärenden rörande internationell rättvisa, och att utrikestjänsten och Europeiska kommissionen vidareutvecklar personalutbildningen i frågor som rör internationell rättvisa och ICC. Detta bör ske genom att man skapar ett personalutbytesprogram med ICC för att främja ömsesidiga institutionella kunskaper och underlätta det fortsatta samarbetet.

Torsdagen den 17 november 2011

51. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen ICC:s alla deltagarländer, EU och ICC själv, inklusive åklagarkansliet, att göra sitt yttersta för att lagföra och straffa personer som begått sexuella våldsbrott som utgör brott mot mänskligheten, dvs. den specifika kategori av brott mot mänskligheten som faller inom domstolens jurisdiktion (artikel 7 i Romstadgan) och som avser våldtäkt, sexuellt slaveri, påtvingad prostitution, påtvingat havandeskap, påtvingad sterilisering eller varje annan form av sexuellt våld av motsvarande svårighetsgrad liksom förföljelse av genusmässiga skäl. Parlamentet konstaterar att sådana sexuella våldsbrott är särskilt avskyvärda såtillvida att de ofta begås i stor skala och utgör krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten (artikel 8 i Romstadgan) mot de mest utsatta befolkningsgrupperna – kvinnor, barn och civila – i länder som redan är försvagade till följd av konflikter och/eller livsmedelsbrist eller hungersnöd.

52. Mot bakgrund av det kommande valet av sex nya domare och en ny åklagare, som ska äga rum vid stadgepartsförsamlingens session i december 2011, uppmanar Europaparlamentet eftertryckligen EU:s medlemsstater att välja de kandidater som är mest kvalificerade genom en rättvis, öppen och meritbaserad process som garanterar både geografisk jämvikt och jämvikt mellan kvinnor och män, och att uppmuntra länder i regioner som åtnjuter minimirösträttsregler (såsom gruppen av latinamerikanska och karibiska stater (Grulac)) att utnyttja detta och nominera tillräckligt många kandidater så att en regional jämvikt uppnås i representationen. Parlamentet noterar att valet av ny åklagare är av allra största betydelse för ICC:s effektivitet och legitimitet, och uttrycker uppskattning över det arbete som valberedningen – inrättad av stadgepartsförsamlingens presidium – utför.

53. Europaparlamentet välkomnar förslag om inrättande av en rådgivande kommitté som ska ta emot och granska alla nominerade nya domare, vilket anges i artikel 36.4c i Romstadgan, liksom inrättandet av en valberedning inför valet av ICC:s åklagare, och anser att valberedningens arbete inte får påverkas av politiska hänsyn.

Behovet av att ytterligare bistå ICC ekonomiskt och logistiskt

54. Europaparlamentet välkomnar EU:s och enskilda medlemsstaters hittillsvarande ekonomiska och logistiska stöd till ICC och rekommenderar att nuvarande stödformer – antingen genom ICC:s ordinarie budget, som finansieras av bidrag från de länder som är parter i stadgan, eller genom EU-medel, t.ex. via det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR) – fortsätter, särskilt på följande områden: uppsökande verksamhet för att hjälpa offer och drabbade samhällen, rättsligt biträde, flyttning av vittnen, deltagande och skydd av offer/vittnen, med särskild hänsyn till behoven hos kvinno-, ungdoms- och barnoffer, samt tillhandahållande av stöd som gör det möjligt för ICC att täcka brådskande operationella behov till följd av nya utredningar. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja ICC:s insatser för att stärka närvaron ute på fältet, eftersom denna närvaro är av central betydelse när det gäller att främja förståelse och stöd för dess mandat, och att engagera och stödja samhällen som drabbats av brott som faller inom ICC:s jurisdiktion. Parlamentet är oroat över att resursbrist fortsätter att vara ett hinder för en optimalt fungerande domstol.

55. Europaparlamentet betonar hur mycket systemet med Romstadgan inverkar på offer, enskilda personer och samhällen som berörs av de brott som faller inom ICC:s jurisdiktion. Parlamentet anser att ICC:s uppsökande verksamhet är av avgörande betydelse när det gäller att främja förståelse och stöd för dess mandat, hantera förväntningarna och göra det möjligt för offer och drabbade samhällen att följa och förstå den internationella straffrättsliga processen och domstolens arbete.

56. Europaparlamentet rekommenderar att EU:s medlemsstater fortsätter att tillhandahålla adekvat finansiering för ICC:s fond för offer (för att kunna komplettera potentiella kommande utbetalningar av skadestånd som går utöver det fortsatta arbetet med den nuvarande stödverksamheten) och bidrar till den nyligen inrättade särskilda ICC-fonden för flyttning av offer och vittnen och till fonden för familjebesök hos frihetsberövade personer vid ICC:s säte i Haag, till programmet för rättshjälp och till kostnaderna för att bibehålla och utvidga ICC:s närvaro ute på fältet.

57. Europaparlamentet ger sitt starka stöd till ICC:s insatser för att utöka och stärka sin närvaro ute på fältet eftersom detta är av avgörande betydelse för att ICC ska kunna utföra sina uppgifter, inklusive förundersökningar, kontakten med offer och drabbade samhällen, vittnesskydd och åtgärder för att underlätta utövandet av offrens rätt till deltagande och skadestånd. En starkt ICC-närvaro ute på fältet är också av central betydelse när det gäller att öka domstolens effektivitet i praktiken och dess förmåga att tydligt och på ett positivt sätt uppnå bestående resultat.

Torsdagen den 17 november 2011

58. Europaparlamentet uppmuntrar EU att garantera lämpliga och stabila anslag för aktörer i det civila samhället som arbetar med ICC-relaterade frågor inom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmuntrar EU:s medlemsstater och befintliga europeiska stiftelser att fortsätta sitt stöd till dessa aktörer.

59. Europaparlamentet uppmuntrar EU:s medlemsstater och Europeiska utrikestjänsten att inleda diskussioner om översynen av EU:s nuvarande finansiella instrument, särskilt Europeiska utvecklingsfonden, i syfte att utreda hur dessa ytterligare skulle kunna bidra till att stödja kompletterande verksamhet i stödmottagande länder så att kampen mot straffrihet i dessa länder kan ges en skjuts framåt.

60. Europaparlamentet värdesätter kommissionens pågående ansträngningar att etablera en "kompletterande verktygslåda för EU" i syfte att ta fram nationell kapacitet för utredning och lagföring av påstådda internationella brott. Parlamentet uppmuntrar kommissionen att se till att verktygsuppsättningen förverkligas, så att komplementaritetsrelaterad verksamhet integreras i bistandsprogram och en bättre koherens mellan de olika EU-instrumenten kan åstadkommas.

61. Europaparlamentet uppmanar ICC:s samtliga avtalsslutande stater att främja gemensamma insatser för att förbättra den rättsliga prövningen på nationell nivå av de mest allvarliga brotten, såsom krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och folkmord.

62. Europaparlamentet välkomnar det kommissionsinitiativ som innebar att man i april 2011 anordnade ett seminarium i Pretoria för det civila samhället i Europa och Afrika vid vilket diskussioner om internationell rättvisa fördes, och noterar rekommendationerna från seminariet. Kommissionen uppmanas att fortsätta att stödja sådana möjligheter.

63. Europaparlamentet påminner om att parlamentet var en av dem som tidigast uttryckte sitt stöd för ICC, och konstaterar att parlamentet har en mycket viktig roll att spela när det gäller att övervaka EU:s åtgärder i detta sammanhang. Parlamentet anser att man bör införa ett avsnitt om kampen mot straffrihet och om ICC i parlamentets årsrapport om de mänskliga rättigheterna i världen, och föreslår vidare att Europaparlamentet tar på sig en aktivare roll genom att främja och integrera både kampen mot straffrihet och ICC i all unionspolitik och inom alla EU:s institutioner, inklusive alla utskott, grupper och delegationer som arbetar med tredjeländer.

*

* *

64. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Toppmöte EU-Förenta staterna den 28 november 2011

P7_TA(2011)0510

Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om toppmötet mellan EU och Förenta staterna den 28 november 2011

(2013/C 153 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om de transatlantiska förbindelserna,

— med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Även om många globala utmaningar på områdena utrikespolitik, säkerhet, utveckling och miljö kräver gemensamma åtgärder och transatlantiskt samarbete har den aktuella ekonomiska krisen hamnat i förgrunden som den huvudsakliga utmaningen i dagsläget.

Torsdagen den 17 november 2011

- B. Tillsammans står EU och Förenta staterna för hälften av den globala ekonomin, och det transatlantiska partnerskapet – som uppgår till ett värde av 4,28 biljoner US-dollar – är den största, mest integrerade och mest långvariga ekonomiska förbindelsen i världen och en central drivkraft för det globala ekonomiska välbefindandet.
- C. De pågående finansiella och ekonomiska kriserna i både Europa och Förenta staterna hotar stabiliteten och välbefindandet i våra ekonomier och våra medborgares välfärd. För att bekämpa dessa kriser är det nu mer angeläget än någonsin att stärka det ekonomiska samarbetet mellan Europa och Förenta staterna.
- D. Målsättningen att säkra frihet och säkerhet på hemmaplan bör inte uppfyllas på bekostnad av centrala principer när det gäller medborgerliga fri- och rättigheter och behovet av att upprätthålla gemensamma människorättsnormer.
- E. Det transatlantiska partnerskapet grundar sig på gemensamma grundläggande värden som frihet, demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen och på gemensamma målsättningar som sociala framsteg och social integration, öppna och integrerade ekonomier, hållbar utveckling och fredlig lösning av konflikter. Detta partnerskap utgör hörnstenen för säkerhet och stabilitet i det euroatlantiska området.

Sysselsättning och tillväxt

1. Europaparlamentet välkomnar slutsatserna från G20-toppmötet i Cannes den 3-4 november 2011, framför allt handlingsplanen för tillväxt och sysselsättning, reformen för att stärka det internationella valuta-systemet, det fortsatta arbetet med att reglera finansmarknaden och åtagandena att öka den multilaterala handeln och undvika protektionism. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att bägge parterna vid toppmötet mellan EU och Förenta staterna bör lova att gå i spetsen för att genomföra åtagandena från G20-toppmötet. Parlamentet noterar att G20-toppmötet diskuterat en uppsättning valmöjligheter för innovativ finansiering och att EU fortsätter med att utveckla tanken på en skatt på finansiella transaktioner.
2. Europaparlamentet uppmanar regeringarna i EU-länderna och Förenta staterna att utveckla och inleda ett gemensamt transatlantiskt initiativ för sysselsättning och tillväxt, inklusive en färdplan för att främja handel och investeringar.
3. Europaparlamentet uppmanar EU och Förenta staterna att införa en mekanism för tidig varning, så att det blir möjligt att upptäcka och förhindra protektionism inom de bilaterala förbindelserna. Parlamentet påminner om att det för den transatlantiska handeln är betydelsefullt med öppna upphandlingsmarknader som erbjuder jämbördigt tillträde för alla leverantörer, särskilt små och medelstora företag, och uppmanar därför Förenta staterna att avstå från att införa krav på att köpa amerikanska varor. Parlamentet betonar den betydelse som Världshandelsorganisationens avtal om offentlig upphandling (GPA) har för att garantera ett öppet och balanserat tillträde av detta slag till bägge marknaderna.
4. Europaparlamentet betonar att man för att uppnå dessa mål måste stärka processen inom Transatlantiska ekonomiska rådet, särskilt genom att ta fram gemensamma normer för nya områden som kräver reglering, exempelvis nanoteknik, eller ekonomiska tillväxtområden såsom teknik för elektriska fordon. Parlamentet uppmanar enträget EU och Förenta staterna att se till att företrädarna för den transatlantiska lagstiftardialogen blir nära involverade i Transatlantiska ekonomiska rådets arbete, eftersom lagstiftarna delar ansvaret med sina respektive verkställande organ för att genomföra och utöva tillsyn över många av besluten inom Transatlantiska ekonomiska rådet.
5. Europaparlamentet uppmanar EU och Förenta staterna att utbyta erfarenheter och bästa praxis när det gäller sätt att stimulera entreprenörskap, bland annat genom stöd till nyetablerade företag och hantering av konkurser.

Torsdagen den 17 november 2011

6. Europaparlamentet understryker behovet av att stärka samarbetsinsatserna inom ramen för ett partnerskap för forskning och innovation.

7. Europaparlamentet betonar behovet av att anta och genomföra en för EU och Förenta staterna gemensam färdplan för råvaror fram till 2020 med särskild hänsyn till sällsynta jordartsmetaller, som bör främja samarbetet om resurseffektivitet, innovation inom utvinnings- och återvinningsteknik för råvaror och forskning om ersättning. Parlamentet efterlyser en transatlantisk strategi för att främja den globala styrningen i fråga om råvaror genom samarbetsinsatser som exempelvis ett internationellt forum för råvaror, liknande det internationella energiforumet.

8. Europaparlamentet betonar vikten av samarbete för att främja energieffektivitet, förnybar energi och höga kärnsäkerhetsnormer i hela världen och välkomnar den fortsatta samordningen av programmen för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning och samarbetet om utveckling av energiteknik.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att påskynda förhandlingarna med Förenta staterna om produktsäkerhet och ser positivt på att den amerikanska myndigheten för konsumentproduktsäkerhet (Consumer Product Safety Committee) nu har fått behörighet att förhandla med EU om ett avtal som bör förbättra utbytet av information om farliga produkter och skador och om korrigerande åtgärder som vidtas i både EU-medlemsstaterna och Förenta staterna.

Global styrning, utrikespolitik och utveckling

10. Europaparlamentet påminner om att fria och öppna demokratier främjar fred och stabilitet och utgör den bästa garantin för global säkerhet och uppmanar därför EU och Förenta staterna att ytterligare öka sitt samarbete för att främja freden, särskilt i Mellanöstern, och att stödja framväxande demokratier i Nordafrika.

11. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU och Förenta staterna att trycka på för att direkta förhandlingar mellan Israel och palestinierna ska återupptas i full överensstämmelse med internationell rätt, med målet att uppnå en tvåstatslösning på grundval av gränserna från 1967 och med Jerusalem som huvudstad för båda stater, där ett säkert Israel och en oberoende, demokratisk och livskraftig palestinsk stat existerar sida vid sida i fred och säkerhet. Medlemsstaterna och Förenta staterna uppmanas att ta itu med palestiniernas legitima begäran om att få vara representerade som en stat i FN till följd av förhandlingar inom FN:s ramar.

12. Särskilt uppmanar Europaparlamentet EU och Förenta staterna att genom ett gemensamt initiativ övertyga den israeliska regeringen om att återkalla sitt beslut att påskynda byggandet av 2 000 bostäder på Västbanken och kvarhålla tullavgifter som tillkommer den palestinska myndigheten, ett beslut som utgjorde en reaktion på att Palestina antagits som medlem i Unesco.

13. Europaparlamentet fördömer kraftfullt den eskalerande våldsanvändningen i Syrien och stöder Förenta staternas och EU-medlemsstaternas insatser i FN:s säkerhetsråd för att få fram en resolution som fördömer den syrisk regimens användning av dödligt våld och som kräver ett slut på detta våld. Resolutionen bör också innehålla sanktioner om detta krav inte uppfylls. Parlamentet välkomnar att Arabförbundet tillfälligt upphävt Syriens medlemskap och att kung Abdullah av Jordanien krävt att president Bashar al-Asad ska avgå.

14. Både EU och Förenta staterna uppmanas att fortsätta stödja de libyska övergångsmyndigheterna i alla deras insatser för att bygga upp ett demokratiskt samhälle för alla. Samtidigt betonar Europaparlamentet att detta stöd måste villkoras av att de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen respekteras och av att alla medborgare, särskilt kvinnor, ges möjlighet att bli delaktiga i det politiska livet.

Torsdagen den 17 november 2011

15. Europaparlamentet är mycket oroat över påståendena i Internationella atomenergiorganets (IAEA) senaste rapport om de framsteg som Iran gjort för att skaffa sig den kompetens som man behöver för att kunna konstruera och tillverka kärnvapen. Det är djupt beklagligt att Iran inte har samarbetat fullt ut med IAEA trots att landet upprepade gånger har försäkrat att dess kärnprogram drivs enbart för att utvinna energi för fredliga, civila ändamål. EU och Förenta staterna bör fortsätta sitt nära samarbete inom P5+1-gruppen för att upprätthålla ett högt tryck på Iran med hjälp av samtliga politiska, diplomatiska och ekonomiska medel, inklusive sanktioner, för att övertala Iran att uppfylla sina internationella ickespridnings-skyldigheter och för att avskräcka från och hålla tillbaka det hot som landet utgör för den internationella säkerheten.

16. Europaparlamentet framhåller att EU och Förenta staterna tillsammans förvaltar 90 procent av det globala utvecklingsbiståndet på hälsoområdet och 80 procent av det sammanlagda biståndet. Parlamentet välkomnar att utvecklingsdialogen mellan EU och Förenta staterna återupptogs i september 2011, eftersom det återstår bara fem år för att uppnå millennieutvecklingsmålen.

17. Europaparlamentet uppmanar EU och Förenta staterna att inom G20-gruppen verka för ett ökat globalt samarbete i syfte att ta itu med otillbörlig spekulation i livsmedelspriser och alltför stora svängningar i de globala livsmedelspriserna. Parlamentet betonar att G20-gruppen måste involvera länder som inte ingår i gruppen för att man ska kunna garantera global tillnärmning.

18. Europaparlamentet understryker att toppmötet också bör användas för att utbyta åsikter och förstärka samarbetet med tredjeländer, framför allt Briks-länderna.

19. Europaparlamentet framhåller att klimatförändringarna angår alla i hela världen och uppmanar kommissionen att arbeta för ett ambitiöst amerikanskt engagemang för framgångar vid den kommande konferensen i Durban, så att man kan se till att det utarbetas ett detaljerat mandat för att kunna slutföra förhandlingarna om en global och övergripande klimatöverenskommelse senast 2015. Parlamentet är här oroat över lagförslag nr 2594, som nyligen antogs av Förenta staternas representanthus och som kräver ett förbud för amerikanska flygbolag att delta i EU:s system för handel med utsläppsrätter. Parlamentet uppmanar Förenta staternas senat att inte anta detta lagförslag och efterlyser en konstruktiv dialog i denna fråga.

20. Europaparlamentet uppmanar toppmötet mellan EU och Förenta staterna att vid diskussionerna om ekonomin beakta sådana frågor som klimatskydd, resursknapphet, resurseffektivitet, tryggad energiförsörjning, innovation och konkurrenskraft. Parlamentet upprepar att internationellt samordnade åtgärder bidrar till att hantera koldioxidläckagen inom de relevanta sektorerna, framför allt inom energiintensiva sektorer.

Frihet och säkerhet

21. Europaparlamentet inser att all passagerar- och godstrafik inom det transatlantiska området bör omfattas av lämpliga och proportionella säkerhetsåtgärder.

22. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang Förenta staterna att sluta tillämpa breda allmänna restriktioner, såsom hundra procentig skanning av containrar eller förbud mot vätskor ombord på flygplan, och i stället gå över till mer riktade och riskbaserade tillvägagångssätt, såsom system med säkra operatörer och skanning av vätskor.

23. Parlamentet noterar kommissionens tillkännagivande av att förhandlingarna om ett EU/Förenta staterna-avtal om skydd av passageraruppgifter avslutats och kommer att noggrant granska avtalet vad gäller de krav som parlamentet framförde i sina resolutioner av den 5 maj 2010 ⁽¹⁾ och den 11 november 2010 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 70.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0397.

Torsdagen den 17 november 2011

24. Europaparlamentet understryker vikten av ett korrekt genomförande av avtalen mellan EU och Förenta staterna om utlämning och ömsesidig rättslig hjälp och de motsvarande bilaterala instrumenten.

25. Europaparlamentet upprepar att EU måste fortsätta att, på både politisk och teknisk nivå, för Förenta staterna påpeka att man ser det som viktigt att de fyra kvarvarande EU-medlemsstaterna får tillträde till programmet för viseringsundantag så snart som möjligt.

26. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att garantera skyddet av det globala internets integritet och kommunikationsfriheten genom att undvika ensidiga åtgärder för återkallande av IP-adresser eller domännamn.

27. Europaparlamentet tar de konkreta förslagen från de olika Europaparlamentsutskotten i beaktande och begär att Europaparlamentets delegation till Transatlantiska rådet ska användas sig av deras bidrag.

*

* *

28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlamentet, Förenta staternas kongress, medordförandena för Transatlantiska lagstiftardialogen, medordförandena för Transatlantiska ekonomiska rådet och dess sekretariat.

Ett öppet internet och nätneutralitet i Europa

P7_TA(2011)0511

Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om ett öppet internet och nätneutralitet i Europa

(2013/C 153 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 19 april 2011 om ett öppet internet och nätneutralitet i Europa (KOM (2011)0222),
- med beaktande av frågorna av den 12 oktober och av den 14 oktober 2011 till rådet om ett öppet internet och nätneutralitet i Europa (O-000243/2011 – B7-0641/2011 och O-000261/2011 – B7-0653/2011),
- med beaktande av kommissionens uttalande av den 18 december 2009 om nätneutralitet ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 1.8 g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster,
- med beaktande av artiklarna 20.1 b, 21.3 c–d och 22.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 07 mars 2002 om ändring av direktiv 2009/136/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster,

⁽¹⁾ EUT C 308, 18.12.2009, s. 2.

Torsdagen den 17 november 2011

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1211/2009 av den 25 november 2009 om inrättande av organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och byrån,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2011 "Europeiska bredbandssektorn: investeringar i digitalt baserad tillväxt" ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 maj 2010 om en digital agenda för Europa (KOM (2010)0245),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 31 maj 2010 om en digital agenda för Europa,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 april 2011 "Inre marknadsakten – Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden – Gemensamma insatser för att skapa ny tillväxt" (KOM(2011)0206),
- med beaktande av toppmötet om ett öppet internet och nätneutralitet i Europa som anordnades gemensamt av Europaparlamentet och kommissionen i Bryssel den 11 november 2010,
- med beaktande av studien från maj 2011 från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd med titeln "Nätneutralitet – utmaningar och åtgärder i EU och i Förenta staterna" (IP/A/IMCO/ST/2011-02),
- med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande av den 7 oktober 2011 om nätneutralitet, trafikstyrning, integritetsskydd och skydd av personuppgifter,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Rådet planerar att anta slutsatser om ett öppet internet och nätneutralitet i Europa vid sitt möte (transport, telekommunikation och energi) den 13 december 2011.
 - B. EU:s medlemsstater skulle ha uppfyllt kraven i 2009 års reformpaket för telekommunikationer i EU senast den 25 maj 2011, och kommissionen har redan vidtagit nödvändiga åtgärder för att se till att principerna i EU-fördraget och i unionens regelverk följs.
 - C. Parlamentet har uppmanat kommissionen att slå vakt om principerna om ett neutralt och öppet internet och att främja slutanvändarnas möjligheter att skaffa sig tillgång till och distribuera information samt använda applikationer och tjänster efter eget val.
 - D. Kommissionen har bett organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) att undersöka hinder för operatörsbyte, blockering eller strypning av internettrafiken samt transparens och tjänstekvalitet i medlemsstaterna.
 - E. Det öppna internet har varit en viktig drivkraft för konkurrenskraft, ekonomisk tillväxt, social utveckling och innovation och skapat en otrolig utveckling av tillämpningar, innehåll och tjänster online och därmed en ökad tillgång och efterfrågan på innehåll och tjänster. Det öppna internet har haft en avgörande betydelse för en snabb och fri spridning av kunskap, idéer och information, även i länder där tillgången till oberoende medier är begränsad.
 - F. Det finns tredjeländer där leverantörer av mobila bredband har förhindrats att blockera legala webbplatser och tillämpningar för IP- eller videotelefoni som konkurrerar med deras egna tjänster för röst- eller videotelefoni.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0322.

Torsdagen den 17 november 2011

- G. Internettjänster erbjuds över gränserna, och internet befinner sig i den globala ekonomins absoluta centrum.
- H. Bredband och internet är framför allt viktiga drivkrafter för att skapa ekonomisk tillväxt, arbetstillfällen och europeisk konkurrenskraft på global nivå, vilket även betonas i den digitala agendan för Europa.
- I. Europa kommer att kunna utnyttja den digitala ekonomins fulla potential endast genom att stimulera en väl fungerande inre digital marknad.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande och ställer sig bakom analysen, särskilt nödvändigheten av att internet förblir öppet och neutralt som en drivkraft för innovation och konsumentefterfrågan och samtidigt kan fortsätta att tillhandahålla kvalitetstjänster inom ramar som främjar och respekterar grundläggande rättigheter.
2. Europaparlamentet konstaterar att slutsatserna i kommissionens meddelande ger vid handen att det i nuläget inte finns något tydligt behov av ytterligare reglering av nätneutraliteten på europeisk nivå.
3. Europaparlamentet framhåller dock risken för konkurrensbegränsande och diskriminerande beteende i trafikstyrningen, särskilt inom vertikalt integrerade företag. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att offentliggöra resultaten av Berecs utredningar när det gäller påvisade fall av verksamhet som kan påverka nätneutraliteten i medlemsstaterna.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att EU:s befintliga regelverk för telekommunikationer tillämpas och efterlevs på ett enhetligt sätt och att senast sex månader efter det att resultaten av Berecs utredning offentliggjorts bedöma huruvida det behövs ytterligare regleringsåtgärder för att säkerställa yttrandefriheten, friheten att ta del av information, konsumenternas valfrihet samt mediemångfald, och för att få till stånd en effektivt fungerande konkurrens och innovation samt göra det lättare att uppnå långtgående fördelar i fråga om internetanvändning för enskilda människor, företag och offentlig förvaltning. Parlamentet poängterar att alla förslag till EU-reglering på nätneutralitetens område bör bli föremål för en konsekvensbedömning.
5. Europaparlamentet välkomnar Berecs arbete på detta område och uppmanar medlemsstaterna, särskilt de nationella tillsynsmyndigheterna, till ett nära samarbete med Berec.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med Berec och i samarbete med medlemsstaterna nära följa utvecklingen i fråga om trafikstyrning och samtrafiksavtal, särskilt med avseende på blockering, strypning eller orimlig prissättning av IP-telefoni och fildelning samt konkurrensbegränsande beteende och orimligt försämrad kvalitet, i enlighet med kraven i EU:s regelverk för telekommunikationer. Vidare uppmanas kommissionen att se till att leverantörer av internettjänster inte blockerar, diskriminerar, hindrar eller försämrar människors möjligheter att använda en tjänst för att få tillgång till, använda, skicka, lägga ut, ta emot eller erbjuda innehåll, tillämpningar eller tjänster av valfritt slag, oavsett källa eller mål.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge parlamentet information om befintlig trafikstyrning, samtrafikmarknaden och överbelastning i näten samt om huruvida det finns något samband med bristande investeringar. Kommissionen uppmanas även att ytterligare analysera frågan om "utrustningsneutralitet".
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och Berec att uppvisa en enhetlig inställning till nätneutralitet och säkerställa ett effektivt genomförande av EU:s regelverk för telekommunikationer.

Torsdagen den 17 november 2011

9. Europaparlamentet understryker att alla lösningar på frågan om nätneutralitet kräver en enhetlig europeisk strategi för att fungera effektivt. Därför uppmanar parlamentet kommissionen att nära följa antagandet av nationella bestämmelser om nätneutralitet och deras effekter på de nationella marknaderna och på den inre marknaden. Parlamentet anser att alla berörda parter skulle gynnas av att kommissionen antog EU-omfattande riktlinjer, även i fråga om mobilmarknaden, så att bestämmelserna om nätneutralitet i telekompaketet tillämpas och genomförs på ett ordentligt och konsekvent sätt.

10. Europaparlamentet framhåller betydelsen av samarbete och samordning mellan medlemsstaterna, särskilt mellan de nationella tillsynsmyndigheterna, tillsammans med kommissionen, för att EU ska kunna dra full nytta av den potential som internet erbjuder.

11. Europaparlamentet uppmärksammar de allvarliga riskerna med att frångå nätneutralitet – exempelvis i form av konkurrensbegränsande beteenden, blockering av innovation, inskränkningar i yttrandefrihet och mediemångfald, bristande medvetenhet bland konsumenterna och kränkningar av privatlivet – vilket kommer att inverka menligt på företag, konsumenter och det demokratiska samhället i stort. Parlamentet erinrar om Europeiska datatillsynsmannens yttrande om hur trafikstyrning inverkar på konfidentialiteten vid kommunikation.

12. Europaparlamentet påpekar att syftet med EU:s regelverk för telekommunikationer är att främja yttrandefrihet, icke-diskriminerande tillgång till innehåll, tillämpningar och tjänster samt effektiv konkurrens. Alla åtgärder som avser nätneutralitet bör därför, vid sidan av redan befintliga konkurrenslagor, syfta till att motverka konkurrensbegränsande metoder samt leda till investeringar och underlätta innovativa affärsmodeller för onlineekonomin.

13. Europaparlamentet anser att principen om nätneutralitet är en viktig förutsättning för att säkerställa ett innovativt ekosystem på internet och för att garantera lika villkor till gagn för Europas medborgare och företagare.

14. Europaparlamentet anser att effektiv konkurrens inom elektroniska kommunikationstjänster, transparens i fråga om trafikstyrning och tjänstekvalitet och möjlighet att lätt byta operatör tillhör de nödvändiga minimikraven för nätneutralitet, så att slutanvändarna garanteras frihet att göra de val och förfrågningar de vill.

15. Europaparlamentet inser att det krävs en rimlig trafikstyrning för att undvika att slutanvändarnas anslutning avbryts på grund av överbelastade nät. Europaparlamentet inser att det krävs en rimlig trafikstyrning för att undvika att slutanvändarnas anslutning avbryts på grund av överbelastade nät. Parlamentet uppmanar med kraft de behöriga nationella myndigheterna att till fullo utnyttja sina befogenheter enligt direktivet om samhällsomfattande tjänster för att införa minimistandarder för tjänsternas kvalitet, och anser att kvalitetssäkringen vid överföring av tidskritiska tjänster inte får tas som en förevändning för att åsidosätta "best effort"-principen.

16. Parlamentet uppmanar med kraft de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna att se till att ingrepp för att styra trafiken inte medför konkurrensbegränsande eller skadlig diskriminering. Parlamentet anser att specialiserade (eller administrerade) tjänster inte får inverka negativt på upprätthållandet av stabil internet-tillgång enligt "best effort"-principen. På så sätt främjar man innovation och yttrandefrihet, säkerställer konkurrens och undviker en ny digital klyfta.

Konsumentskydd

17. Europaparlamentet anser att trafikstyrningen måste vara öppen, bland annat genom bättre information till slutanvändarna, och framhåller att konsumenterna måste kunna göra underbyggda val och ha en reell möjlighet att byta till en ny leverantör som bäst kan tillgodose deras behov och önskemål, även när det gäller hastighet och mängd för nedladdningar och tjänster. Parlamentet framhåller i detta sammanhang vikten av att ge konsumenterna tydlig, verksam, meningsfull och jämförbar information om alla relevanta affärsmetoder med motsvarande verkan, i synnerhet för mobilt internet.

Torsdagen den 17 november 2011

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra ytterligare vägledning om rätten att byta operatör, i syfte att uppfylla kraven på öppenhet och främja lika rättigheter för konsumenter i hela EU.

19. Europaparlamentet noterar konsumenternas växande oro inför avvikelser mellan den påstådda och den faktiska hastigheten hos en internetanslutning. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att genomdriva förbudet mot vilseledande reklam på ett konsekvent sätt.

20. Europaparlamentet inser att det behövs nya sätt att öka medborgarnas förtroende och tillit till internetmiljön. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att gå vidare med att utveckla utbildningsprogram som syftar till att höja konsumenternas IKT-kompetens och minska den digitala utestängningen.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bjuda in representanter för konsumenterna och det civila samhället att aktivt och på jämställd fot med representanter för näringslivet delta i diskussionerna om internets framtid i EU.

*

* *

22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Förbud mot klusterammunition

P7_TA(2011)0512

Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om förbud mot klusterammunition

(2013/C 153 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av konventionen om klusterammunition, som trädde i kraft den 1 augusti 2010 och som den 8 november 2011 hade fått stöd av 111 stater (undertecknats av 108, bland dem 3 EU-medlemsstater; ratificerats av 63, bland dem 19 EU-medlemsstater, och tillträtts av 3),
- med beaktande av förslaget till protokoll (VI) om klusterammunition av den 26 augusti 2011 till konventionen om förbud mot eller inskränkningar i användningen av vissa konventionella vapen som kan anses vara ytterst skadebringande eller ha urskillningslösa verkningar,
- med beaktande av den resolution som FN:s generalförsamling antog den 2 december 2008 om konventionen om klusterammunition,
- med beaktande av meddelandet från FN:s generalsekreterare till statsparternas andra möte om konventionen om klusterammunition som framfördes av Sergio Duarte, hög representant med ansvar för nedrustningsfrågor, i Beirut den 13 september 2011,
- med beaktande av förklaringarna av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, särskilt om konventionen om klusterammunition av den 1 augusti 2010 och om den rapporterade användningen av klusterammunition i Libyen av den 29 april 2011,
- med beaktande av sin resolution av 20 november 2008 om konventionen om multipelbomber ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 16 E, 22.1.2010, s. 61.

Torsdagen den 17 november 2011

- med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2010 om ikraftträdandet av konventionen mot klustervapen och EU:s roll ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2011 om framsteg vid åtgärder mot minor ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Klusterammunition utgör en allvarlig risk för civila eftersom den vanligtvis drabbar ett stort område med dödlig effekt. Användning av sådan ammunition har efter det att en konflikt ägt rum orsakat många tragiska skador och dödsfall bland civila eftersom oexploderade substridsdelar ofta hittas av barn och andra intet ont anande oskyldiga.
 - B. Stödet från merparten av EU:s medlemsstater, parlamentariska initiativ och arbetet inom det civila samhällets organisationer har på ett avgörande sätt bidragit till att Osloprocessen kunde avslutas, varefter konventionen om klusterammunition trädde i kraft. Tjugotvå EU-medlemsstater är statspart i konventionen om klusterammunition och fem EU-medlemsstater har varken undertecknat eller ratificerat den.
 - C. Konventionen förbjuder statsparter att använda, utveckla, tillverka, på annat sätt förvärva, lagra, behålla och till någon direkt eller indirekt överföra klusterammunition samt att hjälpa, uppmuntra eller förmå någon att ägna sig åt verksamhet som enligt konventionen är förbjuden för en statspart.
 - D. I konventionen fastställs en ny humanitär standard för stöd till klusterammunitionsoffer, bland vilka inräknas de personer som direkt drabbats av klusterammunition, liksom också deras familjer och samhällen.
 - E. Förslaget till text i protokoll VI till konventionen om vissa konventionella vapen som kommer att diskuteras under den fjärde översynskonferensen om konventionen om vissa konventionella vapen är varken rättsligt jämförbart med eller ett komplement till konventionen om klusterammunition. Medan statsparterna i konventionen om klusterammunition är rättsligt bundna att förstöra all ammunition kommer detta förslag till protokoll enbart att förbjuda klusterammunition från tiden före 1980, och det innehåller en längre övergångsperiod som skulle göra det möjligt att göra undantag från reglerna i minst tolv år. I protokollet tillåts användning av klusterammunition med endast en självförstörmekanism och stater tillåts att använda klusterammunition med en så kallad felfrekvens på en procent eller mindre.
 - F. Sedan konventionen om klusterammunition undertecknades ska klusterammunition nyligen ha använts mot civila i Kambodja, Thailand och Libyen, och brådskande åtgärder måste nu vidtas för att garantera att oexploderade klustersubstridsdelar undanröjs för att förhindra ytterligare dödsfall eller skador.
- 1. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstaterna att inte anta, stödja eller i ett senare skede ratificera något protokoll till konventionen om vissa konventionella vapen som tillåter användning av den klusterammunition som har förbjudits i konventionen om klusterammunition, samt uppmanar rådet och medlemsstaterna att agera i enlighet med detta vid den fjärde översynskonferensen om konventionen om konventionella vapen i Genève den 14–25 november 2011.
- 2. Europaparlamentet beklagar djupt att det förslag till text i protokoll VI som ska diskuteras på konferensen försvagar skyddet av civila och hotar äventyra den klara och stränga internationella människorättsnorm som fastställts i konventionen om klusterammunition, som i sin helhet förbjuder dessa vapen.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0285.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0339.

Torsdagen den 17 november 2011

3. Europaparlamentet uppmanar stater att uppmärksamma de humanitära konsekvenserna och de höga politiska kostnaderna om de stöder detta förslag till protokoll som är fullt av undantag och kryphål som skulle tillåta användning av klusterammunition.
 4. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater och kandidatländer som inte är part i konventionen om klusterammunition att tillträda den, och uppmanar konventionens signatärstater att så snart som möjligt ratificera den.
 5. Europaparlamentet anser att protokoll VI inte är förenligt med konventionen om klusterammunition samt att de medlemsstater som har undertecknat konventionen har en rättslig skyldighet att kraftigt motsätta sig och säga nej till införandet av protokoll VI.
 6. Europaparlamentet uppmanar med kraft vice ordföranden/den höga representanten att påminna EU:s medlemsstater om deras rättsliga skyldighet enligt konventionen om klusterammunition. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att särskilt betona de tematiska målen om att minska klusterammunitionsshotet och se till att EU ansluter sig till konventionen om klusterammunition, något som är möjligt tack vare Lissabonfördraget.
 7. Europaparlamentet värdesätter att femton statsparter och signatärstater har förstört sina lager och att ytterligare tolv kommer att ha förstört sina lager före deadline. Røjning pågår i arton länder och tre andra områden.
 8. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte är part i konventionen, men som vill verka för en minskning av klusterammunitionens humanitära effekter, att vidta kraftfulla och transparenta nationella åtgärder i väntan på anslutning genom att bland annat anta ett moratorium för användning, tillverkning och överföring av klusterammunition samt att omgående börja förstöra den klusterammunition som de har i lager.
 9. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som har undertecknat konventionen om klusterammunition att anta lagstiftning för att genomföra den i respektive medlemsstat. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa transparens i de åtgärder de vidtar till följd av denna resolution och att regelbundet rapportera, bland annat till sina parlament, om sina åtgärder på konventionens område.
 10. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att inkludera en hänvisning till förbudet mot klusterammunition som en standardklausul i avtal med tredjeländer, vid sidan om standardklausulen om icke-spridning av massförstörelsevapen, särskilt i samband med EU:s förbindelser med sina grannländer.
 11. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att göra kampen mot klusterammunition till en integrerad del av gemenskapens program för externt bistånd, för att hjälpa tredjeländer med att förstöra lagren och ge humanitärt bistånd.
 12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, rådet och kommissionen att vidta åtgärder för att försöka hindra stater från att förse icke-statliga aktörer med klusterammunition.
 13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas och kandidatländernas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare samt Koalitionen mot klusterammunition.
-

Torsdagen den 17 november 2011

Modernisering av mervärdesskattelagstiftningen i syfte att stärka den digitala inre marknaden

P7_TA(2011)0513

Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om en modernisering av mervärdesskattelagstiftningen i syfte att stärka den digitala inre marknaden

(2013/C 153 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av frågan av den 30 september 2011 till kommissionen om en modernisering av lagstiftningen om mervärdesskatt för att stärka den digitala inre marknaden (O-000226/2011 – B7-0648/2011),
- med beaktande av artiklarna 113 och 167 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾,
- med beaktande av direktiv 2008/8/EG av den 12 februari 2008 om ändring av direktiv 2006/112/EG med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande "En digital agenda för Europa" (KOM(2010)0245),
- med beaktande av Europeiska kommissionens grönbok om mervärdesskattens framtid (KOM(2010)0695),
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2011 om att ta tillvara potentialen i den kulturella och den kreativa sektorn ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av 13 oktober 2011 om mervärdesskattens framtid ⁽⁴⁾,
- med beaktande av OECD:s riktlinjer om mervärdesskattens neutralitet,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Ett av Europa 2020-strategins centrala initiativ är att skapa en digital inre marknad.
 - B. EU:s digitala inre marknad är fortfarande splittrad.
 - C. Den ekonomiska krisen har allvarligt försämrat utsikterna till ekonomisk tillväxt. Den digitala ekonomin har potential att på ett betydande sätt bidra till välbefindandet i Europa under de kommande åren.
 - D. Internet Tax Freedom Act i Förenta staterna, som trädde i kraft 1998 och sedan dess har utvidgats, och som förbjuder federala och lokala myndigheter att tillämpa diskriminerande momssatser på online-försäljning, har haft stor betydelse för e-handeln och bidragit till framväxten av bolag som nu dominerar de globala marknaderna.

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.⁽²⁾ EUT L 44, 20.2.2008, s. 11.⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0240.⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0436.

Torsdagen den 17 november 2011

- E. EU behöver nå den inre marknadens fulla potential genom att underlätta onlinehandel och gränsöverskridande handel mellan medlemsstaterna.
 - F. Kommissionen utreder för närvarande mervärdesskattens framtid. I detta sammanhang måste Europa 2020-strategin beaktas.
1. Europaparlamentet påpekar att det nuvarande rättsliga ramverket, särskilt bilaga 3 till direktiv 2006/112/EG, är ett hinder för utvecklingen av nya digitala tjänster och därför oförenligt med de mål som fastställts i den digitala agendan.
 2. Europaparlamentet anser att de momssatser som tillämpas på böcker illustrerar bristerna i den nuvarande lagstiftningen. Medan medlemsstaterna får tillämpa reducerade mervärdesskattesatser på tillhandahållande av böcker i alla fysiska former omfattas e-böcker av en standardmoms på som lägst 15 procent. Parlamentet anser att denna diskriminering är ohållbar med tanke på tillväxtpotentialerna för detta marknadssegment.
 3. Europaparlamentet understryker att EU måste ha ambitioner och gå längre än att bara rätta till inkonsekvenser i det nuvarande rättsliga ramverket. Parlamentet anser att en prioritering vid översynen av momsbestämmelserna bör vara att uppmuntra företagen att utveckla och erbjuda nya alleuropeiska onlinetjänster.
 4. Europaparlamentet påpekar dock att EU bör utarbeta skräddarsydda lösningar utifrån sina egna behov. Parlamentet anser att i syfte att utveckla en verklig inre marknad skulle EU-lagstiftningen kunna tillåta medlemsstaterna att tillfälligt tillämpa en reducerad moms för tjänster med kulturellt innehåll som tillhandahålls elektroniskt.
 5. Europaparlamentet anser att denna nya kategori, som skulle ingå i nuvarande bilaga 3 till direktiv 2006/112/EG, skulle kunna täcka tillhandahållande av onlinetjänster, såsom tv, musik, böcker, tidningar och tidskrifter, av en EU-baserad leverantör till alla konsument i EU.
 6. Europaparlamentet anser att digital distribution av kulturellt, journalistiskt och kreativt innehåll gör det möjligt för upphovsmännen och innehållsleverantörerna att nå nya och större publik. Parlamentet anser att Europa behöver gå i bräschen när det gäller skapande, produktion och distribution (via alla plattformar) av digitalt innehåll, och att tillämpningen av en reducerad momssats för kulturellt innehåll online definitivt skulle kunna stimulera tillväxten.
 7. Europaparlamentet påminner om OECD:s principer om beskattning av e-handel som fastställdes på en konferens i Ottawa 1998 och som anger att bestämmelserna för skatt på konsumtion, såsom moms, bör leda till beskattning i den jurisdiktion där konsumtionen äger rum. Parlamentet konstaterar att enligt direktiv 2008/8/EG kommer OECD-principerna att gälla för EU från och med den 1 januari 2015.
 8. Europaparlamentet anser att en översyn av momslegislationsramverket som ger mer flexibilitet åt medlemsstaterna i tillämpningen av reducerade momssatser bör gå hand i hand med tillämpningen av principerna i direktiv 2008/8/EG. Parlamentet påpekar dock att för att alla medlemsstater ska kunna dra lika stor nytta av den digitala inre marknaden så bör principen om beskattning i den medlemsstat där konsumtionen äger rum tillämpas så snart som möjligt. Parlamentet betonar att en översyn måste leda till en förenkling av momssystemet, som t.ex. en enda kontaktpunkt för moms och eliminering av dubbelbeskattning.
 9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att se över direktiv 2008/8/EG så att moms obligatoriskt betalas i enlighet med destinationsprincipen före den 1 januari 2015.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Torsdagen den 17 november 2011

Förhandlingar om associeringsavtalet mellan EU och Georgien

P7_TA(2011)0514

Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 med Europaparlamentets rekommendationer till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om förhandlingarna om associeringsavtalet mellan EU och Georgien (2011/2133(INI))

(2013/C 153 E/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av de pågående förhandlingarna mellan EU och Georgien om att ingå ett associeringsavtal,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets extra möte den 1 september 2008 och rådets (yttre förbindelser) slutsatser av den 15 september 2008,
- med beaktande av rådets slutsatser om Georgien av den 10 maj 2010, där förhandlingsdirektiven antogs,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Georgien och Europeiska unionen, som trädde i kraft den 1 juli 1999,
- med beaktande av avtalet av den 12 augusti 2008 om eldupphör, som undertecknades av Georgien och Ryska federationen efter medling av EU, och avtalet av den 8 september 2008 om genomförande,
- med beaktande av talet av Georgiens president Micheil Saakasjvili inför Europaparlamentet den 23 november 2010,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från toppmötet i Prag om det östliga partnerskapet den 7 maj 2009,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 25 oktober 2010 om det östliga partnerskapet,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet av den 25 maj 2011 om ny respons på ett grannskap i förändring,
- med beaktande av den gemensamma handlingsplanen EU–Georgien inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken (ENP), som godkändes av samarbetsrådet EU–Georgien den 14 november 2006 och som innehåller strategiska och specifika mål baserade på ett engagemang för gemensamma värderingar och ett ändamålsenligt genomförande av politiska, ekonomiska och institutionella reformer,
- med beaktande av kommissionens framstegsrapport om Georgien, som antogs den 25 maj 2011,
- med beaktande av avtalen mellan EU och Georgien om förenklade viseringsförfaranden och om återtagande, som trädde i kraft den 1 mars 2011,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 30 november 2009 om ett partnerskap för rörlighet mellan Europeiska unionen och Georgien,
- med beaktande av kommissionens viktigaste rekommendationer från 2009 i samband med Georgiens förberedelser inför inledandet av förhandlingar om ett djupgående och omfattande frihandelsavtal med Georgien,
- med beaktande av undertecknandet av avtalet mellan Europeiska unionen och Georgien om skydd av geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel den 14 juli 2011,

Torsdagen den 17 november 2011

- med beaktande av undertecknandet av avtalet om ett gemensamt europeiskt luftrum mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater och Georgien den 2 december 2010,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 13/2010 med titeln ”Har det nya europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet införts på ett bra sätt och leder det till att resultat uppnås i Södra Kaukasien (Armenien, Azerbajdzjan och Georgien)?”,
- med beaktande av sina resolutioner av den 3 september 2008 om Georgien ⁽¹⁾, av den 20 maj 2010 om behovet av en EU-strategi för Sydkaukasien ⁽²⁾ och av den 7 april 2011 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken – den östliga dimensionen ⁽³⁾,
- med beaktande av artiklarna 90.4 och 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0374/2011), och av följande skäl:
 - A. Det östliga partnerskapet har skapat en meningsfull politisk ram för fördjupade förbindelser, snabbare politisk associering och stimulans till ekonomisk integration mellan EU och Georgien genom att stödja politiska och socioekonomiska reformer och underlätta närmandet till EU.
 - B. Med hjälp av nya associeringsavtal öppnar det östliga partnerskapet vägen för starkare bilaterala förbindelser, där hänsyn tas till partnerlandets särskilda situation och strävanden samt till dess förmåga att fullgöra de åtaganden som landet måste ingå till följd av avtalen.
 - C. En viktig förutsättning för fortsatta framsteg, liksom för att man med framgång ska kunna slutföra förhandlingarna och därefter genomföra associeringsavtalet på ett sätt som varaktigt påverkar utvecklingen i landet, är att Georgien aktivt engagerar sig och går in för att följa gemensamma värderingar och principer, bland annat demokrati, rättsstatsprincipen, goda styrelseformer och respekt för de mänskliga rättigheterna.
 - D. Tillnärmning av lagstiftning är ett viktigt sätt att främja samarbete mellan EU och Georgien.
 - E. Georgien är ett av de länder inom det östliga partnerskapet som är bäst på att anta reformer, även om det fortfarande förekommer problem med genomförandet av dem. Reformerna av rättssystemet, arbetstagarnas och kvinnornas rättigheter samt integrationen av minoriteter måste stärkas ytterligare.
 - F. Den olösta konflikten mellan Ryssland och Georgien hindrar stabiliteten och utvecklingen i Georgien. Ryssland ockuperar fortfarande de georgiska regionerna Abchazien och Tschinvali/Sydossetien i strid med grundläggande folkrättsliga normer och principer. Det har skett etniska rensningar och påtvingade demografiska förändringar i de områden som står under faktisk kontroll av ockupationsstyrkan, som bär ansvar för kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i dessa områden.
 - G. I det gemensamma meddelandet om ny respons på ett grannskap i förändring uppgav EU sin avsikt att arbeta mer aktivt för att lösa konflikter. Europeiska unionens övervakningsuppdrag (EUMM) genomför ett viktigt arbete på plats och EU:s särskilda representant för Sydkaukasien och krisen i Georgien är medordförande för Genève-samtalen. Samtalen har emellertid hittills inte gett något direkt resultat.

⁽¹⁾ EUT C 295 E, 4.12.2009, s. 26.

⁽²⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 136.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0153.

Torsdagen den 17 november 2011

- H. EU betonar att Georgien har rätt att ansluta sig till internationella organisationer eller allianser så länge landet respekterar folkrätten. Parlamentet upprepar sin starka tro på principen att inget tredjeland kan inlägga veto mot ett annat lands suveräna beslut att ansluta sig till en internationell organisation eller allians och att inget tredjeland har rätt att destabilisera en demokratiskt vald regering.
- I. Förhandlingarna med Georgien om associeringsavtalet går framåt i snabb takt. Ändå har förhandlingarna om det djupgående och omfattande frihandelsavtalet ännu inte inletts.
1. Europaparlamentet rekommenderar rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att i samband med de pågående förhandlingarna om associeringsavtalet
- a) se till att förhandlingarna med Georgien fortsätter i stadig takt,
- b) dessutom se till att associeringsavtalet bildar en heltäckande och framåtblickande ram för vidareutvecklingen av förbindelserna med Georgien under de kommande åren,

Politisk dialog och samarbete

- c) erkänna Georgien som en europeisk stat samt Georgiens strävanden, inklusive de som baserar sig på artikel 49 i fördraget om Europeiska unionen och låta EU:s engagemang och pågående förhandlingar med Georgien grunda sig på utsikten om medlemskap i EU, som fungerar som en värdefull drivkraft för reformer och som en nödvändig katalysator för allmänhetens stöd för dessa reformer; detta kan i sin tur stärka Georgiens åtagande när det gäller gemensamma värderingar och principerna om demokrati, rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter och goda styrelseformer,
- d) stärka EU:s stöd för Georgiens suveränitet och territoriella integritet och se till att avtalet, när det väl har ingåtts, är tillämpligt i hela Georgien; i detta avseende bör man fortsätta att aktivt engagera sig i konfliktlösning, bland annat tack vare Europeiska unionens övervakningsuppdrag, vars mandat nyligen förlängdes till och med den 15 september 2012,
- e) betona att alla internflyktingar och flyktingar på ett säkert och värdigt sätt måste kunna återvända hem och att de påtvingade demografiska förändringarna är oacceptabla,
- f) understryka vikten av etnisk och religiös tolerans, välkomna den lag som det georgiska parlamentet nyligen antog om registrering av religiösa organisationer och de åtgärder för positiv särbehandling inom utbildning som den georgiska regeringen antog i syfte att bättre integrera nationella minoriteter,
- g) erkänna de georgiska regionerna Abchazien och Tschinvali/Sydossetien som ockuperade territorier,
- h) intensifiera samtalen med Ryska federationen för att se till att landet ovillkorligen följer alla bestämmelser i avtalet av den 12 augusti 2008 mellan Ryssland och Georgien om eldupphör, särskilt bestämmelsen om att Ryssland ska garantera att Europeiska unionens övervakningsuppdrag får fullt och obegränsat tillträde till Abchaziens och Tschinvalis/Sydossetiens ockuperade territorier; samtidigt måste vikten av att skapa stabilitet i de båda regionerna understrykas,
- i) uppmana Ryssland att dra tillbaka sitt erkännande av de georgiska regionerna Abchaziens och Tschinvalis/Sydossetiens separation, att avbryta ockupationen av dessa georgiska territorier och att fullt ut respektera såväl Georgiens suveränitet och territoriella integritet som okränkbarheten av dess internationellt erkända gränser, i enlighet med folkrätten, FN-stadgan, slutakten från Helsingforskonferensen om säkerhet och samarbete i Europa och FN:s säkerhetsråds resolutioner,

Torsdagen den 17 november 2011

- j) välkomna Georgiens ensidiga åtagande att inte använda våld för att återta kontrollen över regionerna Abchazien och Sydossetien, vilket president Micheil Saakasjvili förklarade i ett tal i Europaparlamentet den 23 november 2010, och uppmana Ryssland att i sin tur åta sig att inte använda våld mot Georgien; samtidigt bör Georgiens strategi för ockuperade territorier och dess handlingsplan för ett ökat engagemang välkomnas som viktiga verktyg för försoning; man bör också betona behovet av en fördjupad dialog och personliga kontakter med lokalbefolkningen i Abchazien och Sydossetien för att möjliggöra försoning,
- k) välkomna det avtal som ingicks mellan Rysslands och Georgiens regeringar om Rysslands tillträde till Världshandelsorganisationen (WTO), i förhoppning om att avtalet behandlar Abchazien och Sydossetien som integrerade delar av Georgien,
- l) uppmana Georgien och Ryssland att delta i direkta, förutsättningslösa samtal om en rad ämnen, vid behov med hjälp av medling av en tredje part som båda har godkänt; detta bör komplettera och inte ersätta den befintliga Genèveprocessen,
- m) uttrycka oro över de terroristattacker som ägt rum i Georgien sedan förra året och uppmana Georgien och Ryssland att samarbeta i utredningen av dessa attacker, uppmana Georgien och Ryssland att trappa ned sin retorik om bombattentat och stöd för terrorism i syfte att skapa en anda av förtroende då dessa utredningar görs,

Rättvisa, frihet och säkerhet

- n) välkomna det avtal som nåddes mellan Georgien och Ryssland om Rysslands anslutning till WTO och som innehåller en överenskommelse om övervakning av handeln mellan de båda länderna,
- o) välkomna de stora framsteg som Georgien gjort när det gäller demokratiska reformer, bland annat stärkandet av demokratiska institutioner, särskilt ombudsmannamyndigheten, kampen mot korruption, reformen av domstolsväsendet samt ekonomiska reformer och liberalisering; likaså bör man gratulera Georgien till minskningen av den totala brottsligheten i landet, särskilt den grova brottsligheten,
- p) uppmana Georgiens regering att i högre grad delta i en konstruktiv politisk dialog med oppositionen och att vidareutveckla den demokratiska miljön för yttrandefrihet, särskilt tillgången till offentliga medier för alla politiska partier,
- q) uppmana Georgiens regering att ytterligare förbättra de fysiska förhållandena i fängelser och häkten, att fortsätta att till fullo stödja Georgiens människorättsförsvarare, som ansvarar för att övervaka brott mot de mänskliga rättigheterna, och att samtidigt överväga att göra det lättare för organisationerna i det civila samhället och icke-statliga människorättsorganisationer att besöka människor i fängelser och häkten,
- r) bedöma genomförandet av avtalet om förenklade viseringsförfaranden, återtagandeavtalet och partnerskapet för rörlighet mellan EU och Georgien, och att överväga att så småningom inleda en dialog mellan EU och Georgien för att få till stånd en liberalisering av viseringsbestämmelserna; associeringsavtalet måste återspegla de framsteg som gjorts med att liberalisera viseringsbestämmelserna när förhandlingarna om associeringsavtalet avslutas,
- s) i associeringsavtalet införa klausuler om skydd och främjande av mänskliga rättigheter som återspeglar de högsta internationella och europeiska normerna, och då dra full nytta av den ram som Europarådet och OSSE erbjuder; särskilt rättigheterna för internflyktingar och nationella och andra minoriteter bör framhållas,
- t) uppmärksamma de omfattande insatser som Georgien har gjort för att genomföra sin handlingsplan för internflyktingar, särskilt när det gäller tillgång till bostäder,

Torsdagen den 17 november 2011

- u) uppmuntra de georgiska myndigheterna att anta och genomföra en omfattande och effektiv lagstiftning mot diskriminering i enlighet med både lydelsen och andan i unionslagstiftningen och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna; den bör bland annat innehålla bestämmelser mot diskriminering på grund av sexuell läggning och könsidentitet,
- v) i associeringsavtalet betona vikten av att garantera de grundläggande friheterna, rättsstatsprincipen, goda styrelseformer och den fortsatta kampen mot korruption samt fortsätta att stödja reformen av domstolsväsendet som en av prioriteringarna för att öka allmänhetens förtroende för domstolsväsendet; likaså bör behovet av att bygga upp ett fullständigt oberoende rättsväsende betonas, bland annat genom åtgärder för att se till att mål med hög profil som rör politik, mänskliga rättigheter och beslagtagande av fastigheter får en rättvis prövning,
- w) uppmana den georgiska regeringen att främja mediefrihet, yttrandefrihet och mediepluralism, tillåta oberoende och objektiva medierapporteringar utan politiska eller ekonomiska påtryckningar, säkerställa ett trovärdigt och effektivt genomförande av åtgärder för att skydda journalister samt garantera insyn i ägandet av medier, särskilt i radio och tv, och fri tillgång till offentliga uppgifter,
- x) i associeringsavtalet införa ett avsnitt om skydd av barnets rättigheter, inklusive en anpassning av Georgiens gällande lagstiftning till konventionen om barnets rättigheter,
- y) betona vikten av att uppnå full jämställdhet mellan kvinnor och män, inte minst mot bakgrund av det enorma lönegapet mellan könen,

Ekonomi och sektoriellt samarbete

- z) så snart som möjligt inleda förhandlingarna om det djupgående och omfattande frihandelsavtalet och i detta sammanhang ge de georgiska myndigheterna det stöd de behöver för att genomföra förhandlingarna och i sin tur genomföra detta frihandelsavtal efter en noggrann och grundlig bedömning av dess sociala och miljömässiga konsekvenser,
- aa) stödja inledandet av förhandlingar om ett djupgående och omfattande frihandelsavtal snarast möjligt och så snart Georgien har uppfyllt de centrala rekommendationer som kommissionen fastställt och EU:s medlemsstater ställt sig bakom, så att Georgien i större utsträckning kan integreras med sin största handelspartner; detta är nödvändigt för att man ska kunna upprätthålla Georgiens ekonomiska tillväxt och få bukt med den ekonomiska krisen och de skador som uppstod till följd av kriget med Ryssland 2008,
- ab) uppmuntra Georgiens framsteg med att förbättra sin lagstiftning, öka myndigheternas effektivitet och säkerställa höga normer för kvalitetskontroll av sina produkter för att efterleva de krav som kommissionen fastställt,
- ac) från EU:s sida stödja Georgien ekonomiskt och tekniskt för att säkerställa en fortsättning på de lagstiftningsreformer och institutionella reformer som krävs för att man ska åstadkomma en anpassning till det djupgående och omfattande frihandelsavtalet, och att påskynda arbetet med genomförandet av de centrala rekommendationer som fastställs i handlingsplanen för EU–Georgien,
- ad) betona hur viktigt det är för EU att Georgien garanterar att giftigt och radioaktivt avfall på dess territorium bortskaffas på ett korrekt sätt, som en förutsättning för att underlätta handel, särskilt på jordbruksområdet för att främja livsmedelssäkerhet,
- ae) i associeringsavtalet införa åtaganden om att följa Internationella arbetsorganisationens arbetstagarättigheter och arbetsnormer, särskilt konventionerna 87 och 98, och EU:s sociala stadga samt om att utveckla en äkta, strukturerad och icke-diskriminerande dialog mellan arbetsmarknadens parter i praktiken och om att Georgiens tillnärmning till EU:s sociallagstiftning skulle underlätta landets möjligheter till medlemskap i EU,

Torsdagen den 17 november 2011

- af) uppmana de georgiska myndigheterna att engagera sig starkare i sysselsättningspolitik och social sammanhållning samt att dessutom skapa en miljö som gynnar EU:s normer i fråga om social marknadsekonomi,
- ag) ta hänsyn till de betydande ansträngningar som gjorts av Georgiens regering under de senaste åren för att öppna landets ekonomi genom att fastställa mycket låga tullar på industriprodukter, anta en rättslig och reglerande ram som främjar företagande och investeringar samt stärka rättsstatsprincipen,
- ah) inkludera sekventiella åtaganden som omfattar handelsrelaterade nyckelområden, såsom icke-tariffära handelshinder, förenklade handelsprocedurer, bestämmelser om ursprung, sanitära och fytosanitära åtgärder, immateriella rättigheter, investeringar och konkurrenspolitik, samt att slutföra åtgärderna inom de områden som ingår i handlingsplanen,
- ai) uppmuntra Georgien att eftersträva reformer som gynnar företagande och förbättrar landets förmåga i fråga om skatteuppbörd och dess tvistlösningsmekanism vid avtalstvister, samtidigt som man verkar för socialt ansvarstagande från företagens sida och en hållbar utveckling; likaså bör man uppmuntra Georgien att investera i sin infrastruktur, i synnerhet när det gäller offentliga tjänster, bekämpa befintliga ojämlikheter, särskilt i landsbygdsområden, och uppmuntra samarbete mellan sakkunniga från EU:s medlemsstater och deras motparter i Georgien för att främja genomförandet av reformer i landet, samt, som en del av det dagliga arbetet, dela med sig av sina bästa metoder avseende EU:s styrelse reformer,
- aj) uppmuntra ett brett sektoriellt samarbete; framför allt bör fördelarna klargöras och konvergens i lagstiftningen på det här området främjas,
- ak) i associeringsavtalet införa bestämmelser om Georgiens möjlighet att delta i gemenskapsprogram och gemenskapsorgan, vilket är grundläggande för att främja europeiska normer på alla nivåer,
- al) understryka behovet av hållbar utveckling, bland annat genom att främja förnybara energikällor och energieffektivitet med hänsyn till EU:s klimatmål; likaså bör man betona Georgiens betydelse för att trygga EU:s energiförsörjning genom att främja prioriterade projekt och politiska åtgärder som syftar till att utveckla den södra gaskorridoren (Nabucco, AGRI, transkaspiska gasledningen, White Stream, EAOTC),
- am) uppmuntra och hjälpa de georgiska myndigheterna i deras investeringsprogram för uppbyggnad av ny produktionskapacitet i vattenkraftverk i enlighet med EU:s standarder och normer som ett sätt att diversifiera sitt energibehov,

Övriga frågor

- an) samråda med Europaparlamentet om föreskrifterna om parlamentariskt samarbete,
- ao) ta med klara riktmärken för hur associeringsavtalet ska genomföras och föreskriva övervakningsmekanismer, bland annat att rapporter regelbundet ska lämnas till Europaparlamentet,
- ap) tillhandahålla riktat ekonomiskt och tekniskt bistånd till Georgien så att landet kan uppfylla de åtaganden som följer av förhandlingarna om associeringsavtalet och av dess fullständiga genomförande, genom att fortsätta att tillhandahålla övergripande program för institutionsuppbyggnad; anslå ytterligare medel till utveckling av de lokala och regionala myndigheternas administrativa kapacitet med hjälp av åtgärder inom ramen för det östliga partnerskapet, till partnerskapsprogram, samråd på hög nivå, utbildningsprogram och utbytesprogram för arbetstagare samt till yrkespraktik och stipendier för yrkesutbildning,

Torsdagen den 17 november 2011

- aq) i enlighet med det gemensamma meddelandet om ny respons på ett grannskap i förändring öka EU:s stöd till det civila samhällets organisationer och medierna i Georgien för att de ska kunna sköta den inre övervakningen av de reformer och åtaganden som regeringen gjort samt för att ansvarsskyldigheten i anslutning till dessa reformer och åtaganden ska bli större,
- ar) uppmuntra EU:s förhandlare att fortsätta sitt goda samarbete med Europaparlamentet och att med stöd av dokumentation fortlöpande informera parlamentet om hur förhandlingarna fortskrider, detta i enlighet med artikel 218.10 i EUF-fördraget, där det står att parlamentet omedelbart och fullständigt ska informeras i alla skeden av förfarandet.

*

* *

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med Europaparlamentets rekommendationer till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten samt till Georgien för kännedom.

Integrering av ett jämställdhetsperspektiv i Europaparlamentets arbete

P7_TA(2011)0515

Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om integrering av ett jämställdhetsperspektiv i Europaparlamentets arbete (2011/2151(INI))

(2013/C 153 E/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den fjärde internationella kvinnokonferensen som hölls i Peking i september 1995, den deklaration och den handlingsplan som antogs i Peking samt de påföljande slutdokument som blev resultatet,
- med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen där värden som är gemensamma för medlemsstaterna betonas, såsom mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 2, 3, 4, 5, 21 och 23,
- med beaktande av den allmänna förklaringen från 1948 om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av FN:s konvention från 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (Cedaw),
- med beaktande av den europeiska pakten för jämställdhet (2011–2020) som antogs av Europeiska rådet i mars 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om en strategi för jämställdhet 2010–2015 (KOM(2010)0491),
- med beaktande av den omfattande rapport som utarbetades av Europeiska unionens svenska ordförandeskap 2009, "Peking +15: Handlingsplanen och Europeiska unionen", där man visar på de hinder som gör att jämställdheten för närvarande inte kan förverkligas fullt ut,

⁽¹⁾ Bilaga till rådets slutsatser av den 7 mars 2011.

Torsdagen den 17 november 2011

- med beaktande av rådets slutsatser av den 2–3 juni 2005 där medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att stärka de institutionella mekanismerna för främjande av jämställdhet och skapa en ram för utvärdering av genomförandet av handlingsplanen från Peking, i syfte att åstadkomma en mer konsekvent och systematisk övervakning av framstegen,
- med beaktande av sina resolutioner av den 15 juni 1995 om den fjärde internationella kvinnokonferensen i Peking om "Jämställdhet, utveckling och fred" ⁽¹⁾, den 10 mars 2005 om uppföljningen av handlingsprogrammet från FN:s fjärde kvinnokonferens (Beijing + 10) ⁽²⁾ samt den 25 februari 2010 om Peking +15 – FN:s handlingsplan för jämställdhet ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2003 om integrering av ett jämställdhetsperspektiv i Europaparlamentet ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 januari 2007 om integrering av ett jämställdhetsperspektiv i utskottens verksamhet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 april 2009 om integreringen av ett jämställdhetsperspektiv i utskottens och delegationernas arbete ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 maj 2009 om jämställdhetsperspektivet i EU:s yttre förbindelser samt freds- och nationsuppbyggnad ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europarådets pionjärarbete för integrering av ett jämställdhetsperspektiv och särskilt till "Declaration on Making Gender Equality a Reality" som antogs vid ministerkommitténs etthundranittonde möte ⁽⁸⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0351/2011), och av följande skäl:
 - A. Integrering av ett jämställdhetsperspektiv innebär mer än att bara främja jämställdhet genom att genomföra specifika åtgärder för att bistå kvinnor, eller i vissa fall det underrepresenterade könet. Det är snarare fråga om att uppbåda samtliga allmänna politiska strategier och åtgärder för det specifika målet att åstadkomma jämställdhet.
 - B. FN har inrättat UN Women (Förenta nationernas enhet för jämställdhet och kvinnors egenmakt), som från och med den 1 januari 2011 har stärkt FN-systemets institutionella upplägg till stöd för jämlikhet mellan könen och kvinnors egenmakt. Ramen för detta är deklarationen och handlingsplanen från Peking ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 166, 3.7.1995, s. 92.

⁽²⁾ EUT C 320 E, 15.12.2005, s. 247.

⁽³⁾ EUT C 348 E, 21.12.2010, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT C 61 E, 10.3.2004, s. 384.

⁽⁵⁾ EUT C 244 E, 18.10.2007, s. 225.

⁽⁶⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 18.

⁽⁷⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 32.

⁽⁸⁾ Ministerkommitténs etthundranittonde möte i Madrid, 12 maj 2009.

⁽⁹⁾ FN:s generalförsamlings resolution 64/289 av den 21 juli 2010, om "System-wide coherence".

Torsdagen den 17 november 2011

- C. I artikel 8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fastställs principen om integrering av ett jämställdhetsperspektiv, och där anges att unionen i all sin verksamhet ska syfta till att undanröja bristande jämställdhet mellan kvinnor och män och främja jämställdhet mellan dem.
- D. Jämställdhetsprincipen fastställs genom artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, och där anges att unionen ska bygga på värdena respekt för människans värdighet, frihet och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter samt att dessa värden ska vara gemensamma för medlemsstaterna i ett samhälle som kännetecknas av mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män.
- E. Integrering av ett jämställdhetsperspektiv i parlamentets lagstiftningsarbete och politiska arbete kan, i vissa fall, bäst uppnås genom fokuserade ändringsförslag till förslag till betänkanden, som läggs fram i det ansvariga utskottet i form av ändringsförslag som syftar till integrering av ett jämställdhetsperspektiv. Denna strategi har utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män tillämpat aktivt sedan 2009.
- F. Detta tillvägagångssätt har tillämpats med framgång för att integrera ett jämställdhetsperspektiv i de nyligen utarbetade resolutionerna av den 18 maj 2010 om kärnkompetenser för en värld i förändring: genomförandet av arbetsprogrammet "Utbildning 2010"⁽¹⁾ och av den 8 juni 2011 om halvtidsöversynen av Europeiska unionens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration⁽²⁾.
- G. Medlemsstaterna deltar i alla viktigare internationella ramverk om jämställdhet och kvinnors rättigheter och det finns ett antal policydokument på EU-nivå. Det konkreta engagemanget för att främja integrering av jämställdhetsperspektivet och kvinnors egenmakt måste dock stärkas eftersom framstegen med att genomföra de befintliga policydokumenten är måttliga och budgetanslagen för jämställdhetsfrågor otillräckliga.
- H. Kommissionen har, jämte sin strategi för jämställdhet (2010–2015), fastställt nyckelåtgärder som ska verkställas av vart och ett av dess olika generaldirektorat – ett tecken på att EU går mot ett mer helhetsinriktat och konsekvent synsätt på integrering av jämställdhetsperspektivet⁽³⁾.
- I. Kommissionen har åtagit sig att inom ramen för sin kvinnostadga⁽⁴⁾ stärka jämställdhetsperspektivet i alla sina politiska åtgärder under sin mandatperiod.
- J. Europeiska jämställdhetsinstitutet (EIGE) har fått i uppgift att utveckla, analysera, utvärdera och sprida metodverktyg för att stödja jämställdhetsintegrering i all gemenskapspolitik och i den därav följande nationella politiken samt stödja integrering av ett jämställdhetsperspektiv i alla gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan⁽⁵⁾.
- K. Det behövs ett nära samarbete med EIGE i dess arbete med att sprida korrekta metodverktyg och för att bättre utvärdera integreringen av ett jämställdhetsperspektiv i parlamentets arbete.

⁽¹⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 8.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0256.

⁽³⁾ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar om "Actions to implement the Strategy for Equality between Women and Men 2010–2015" (SEK(2010)1079/2).

⁽⁴⁾ Meddelande om "Ett förstärkt engagemang för jämställdhet: Kvinnostadga" (KOM(2010)0078).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1922/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett europeiskt jämställdhetsinstitut, (EUT L 403, 30.12.2006, s. 9).

Torsdagen den 17 november 2011

- L. Kommissionen har för avsikt att genomföra jämställdhetsintegrering som en nödvändig del av sina beslutsprocesser, inbegripet genom konsekvensanalyser och utvärderingsprocesser ur ett jämställdhetsperspektiv och har därför utarbetat en "Vägledning för konsekvensanalys ur jämställdhetsperspektiv" ⁽¹⁾.
 - M. Politiken för integrering av ett jämställdhetsperspektiv ska komplettera och inte ersätta specifika strategier för jämställdhet och positiva åtgärder, och ingår i en dubbel ansats för att uppnå målet jämställdhet mellan kvinnor och män.
 - N. Diskriminering på grund av kön eller sexuell läggning påverkar transpersoner negativt. Europaparlamentet, kommissionen och åtskilliga medlemsstater tar i allt större utsträckning med könsidentitetsfrågor i sin jämställdhetspolitik och jämställdhetsverksamhet.
 - O. Majoriteten av parlamentsutskotten fäster i allmänhet vikt vid integreringen av jämställdhetsperspektivet (till exempel inom ramen för lagstiftningsarbetet, i de institutionella förbindelserna med utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, vid utarbetandet av handlingsplaner för jämställdhet etc.). En minoritet av utskotten intresserar sig dock sällan eller aldrig för detta.
1. Europaparlamentet utfäster sig att med jämna mellanrum anta och genomföra en handlingsplan för integrering av ett jämställdhetsperspektiv i parlamentet med det övergripande målet att främja jämställdhet mellan kvinnor och män genom att på ett konkret och verksamt sätt införliva jämställdhetsperspektivet i samtliga strategier och verksamheter, så att de olika effekter åtgärderna har för kvinnor och män kan utvärderas, de befintliga initiativen samordnas, och målen och prioriteringarna, liksom metoderna för att uppnå dem, anges i detalj.
2. Europaparlamentet bekräftar att det huvudsakliga syftet för dess handlingsplan för integrering av ett jämställdhetsperspektiv för nästa treårsperiod bör vara att åstadkomma mer konsekvent och effektivt genomförande av jämställdhetsintegrering i allt parlamentsarbete, med utgångspunkt i följande prioriteter:
- a) Fortsatt engagemang från parlamentets presidiums sida, genom arbetet i högnivågruppen för jämställdhet och mångfald.
 - b) En dubbel ansats – jämställdhetsintegrering i parlamentets verksamheter genom dels effektivt arbete från det ansvariga utskottets sida och dels integrering av jämställdhetsperspektivet i de övriga utskottens och delegationernas arbete.
 - c) Medvetenhet om behovet av jämvikt mellan könen i de beslutsfattande processerna, vilket ska uppnås genom att man ökar kvinnors representation i parlamentets styrande organ, i de politiska gruppernas presidier, i utskottens och delegationernas presidier, vid sammansättningen av delegationer och andra uppdrag, såsom valövervakning, samt genom att man ökar mäns representation på de områden där de är underrepresenterade.
 - d) Införliva jämställdhetsanalys i budgetförfarandets samtliga steg för att garantera att kvinnors och mäns behov och prioriteringar beaktas lika mycket och att konsekvenserna av att kvinnor och män tilldelas EU-resurser utvärderas.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=4028&langId=en>

Torsdagen den 17 november 2011

- e) En verksam press- och informationspolitik som systematiskt tar hänsyn till jämställdhet mellan könen och undviker könsstereotyper.
 - f) Fortsatt framläggande av regelbundna rapporter till kammaren om de framsteg som uppnåtts ifråga om jämställdhetsintegrering i arbetet i parlamentets utskott och delegationer.
 - g) Fokusering på behovet av tillräckliga finansiella och mänskliga resurser så att parlamentets organ får de nödvändiga verktygen, inbegripet verktyg för jämställdhetsanalys och -utvärdering, och den sakkunskap i jämställdhetsfrågor (forskning och dokumentation, utbildad personal, experter) samt de konsuppdelade uppgifter och den statistik som behövs. Sekretariatet uppmanas att anordna regelbundet utbyte av bästa metoder och skapande av nätverk, liksom utbildning för Europaparlamentets personal om integrering av ett jämställdhetsperspektiv och om budgetering ur ett jämställdhetsperspektiv.
 - h) Fortsatt utveckling av parlamentets nätverk för jämställdhetsintegrering, till vilket varje utskott utsett en ledamot med ansvar för att genomföra jämställdhetsintegrering i utskottets arbete.
 - i) Uppmärksamhet på hur viktigt det är att använda exakta termer och definitioner som överensstämmer med internationella normer när man diskuterar integrering av ett jämställdhetsperspektiv.
 - j) Metodikstöd och analysstöd från EIGE.
3. Europaparlamentet uppmanar sitt ansvariga utskott att utreda hur det förfarande på bästa sätt kan införlivas i arbetsordningen, enligt vilket utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män antar ändringsförslag till ett specifikt betänkande vilka belyser konsekvenserna av ett politikområde för jämställdheten, i enlighet med de tidsfrister och förfaranden som fastställts av det berörda utskottet.
4. Europaparlamentet uppmanar parlamentsutskotten med ansvar för den fleråriga budgetramen och strukturfonderna att, för att se till att man i den fleråriga budgetramen efter 2013 beaktar jämställdhetsperspektivet, bedöma konsekvenserna av de föreslagna utgiftsprioriteringarna, inkomstkällorna och förvaltningsverktygen ur ett jämställdhetsperspektiv innan den fleråriga budgetramen antas, för att säkerställa att samtliga EU:s finansieringsprogram har jämställdhetsmål i sina grundrättsakter och att det i dem avdelas specifik finansiering av åtgärder för att uppnå dessa mål.
5. Europaparlamentet lyckönskar parlamentets nätverk för jämställdhetsintegrering och de utskott som genomför en integrering av ett jämställdhetsperspektiv i sitt arbete, och uppmanar övriga utskott att se till att de engagerar sig för strategin för integrering av ett jämställdhetsperspektiv och genomför den i sitt arbete.
6. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att parlamentets utskott ges lämpliga verktyg så att de kan få en riktig förståelse av integreringen av ett jämställdhetsperspektiv, såsom konsuppdelade indikatorer och uppgifter och konsuppdelad statistik samt information om hur budgetmedlen fördelas utifrån ett jämställdhetsperspektiv, på ett sådant sätt att utskotten uppmuntras att utnyttja intern kompetens (det berörda utskottets sekretariat, berörd utredningsavdelning, biblioteket osv.) och extern kompetens vid lokala, regionala, nationella och internationella institutioner, både offentliga och privata, i små, medelstora och stora företag samt vid universitet som arbetar med jämställdhet.
7. Europaparlamentet ser positivt på de specifika initiativ som flera parlamentsutskott tagit på detta område, särskilt jordbruksutskottets utarbetande av ett initiativbetänkande om kvinnors roll i jordbruk och i landsbygdsområden och fiskerikutskottets anordnande av en offentlig utfrågning om kvinnornas roll för en hållbar utveckling av EU:s fiskeområden.

Torsdagen den 17 november 2011

8. Europaparlamentet drar slutsatsen, på grundval av det frågeformulär som förelagts parlamentets utskottsordförande och vice ordförande med ansvar för jämställdhetsfrågor, att det råder stora skillnader vad gäller arbetet för jämställdhetsintegrering i parlamentsutskotten och att det är frivilligt. Fokuseringen på jämställdhet är stark på vissa områden och på andra områden obetydlig eller obefintlig.
9. Europaparlamentet ser positivt på arbetet i de interparlamentariska delegationerna och valövervakningsuppdragen och deras insatser i relationerna med parlament i tredjeländer för att lösa frågor om jämställdhet och egenmakt, genom en mer systematisk övervakning och uppföljning av frågor som kvinnlig könsstympning och mödradödlighet samt genom att arbeta närmare med utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män när det gäller att anordna gemensamma möten och utbyta information på dessa områden.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, på ett mer konsekvent och systematiskt sätt, åtgärda och prioritera ojämlikhet mellan kvinnor och män vid planering och genomförande av strategier inom alla politikområden, och upprepar med eftertryck att integreringen av jämställdhetsfrågor måste förbättras i alla politikområden för att målen för jämställdhet mellan kvinnor och män ska uppnås.
11. Europaparlamentet upprepar behovet av att fokusera på relationerna mellan könen som skapar och vidmakthåller den bristande jämställdheten.
12. Europaparlamentet anser att parlamentets arbete för integrering av ett jämställdhetsperspektiv också bör omfatta könsidentitetsfrågor och bedöma vilka konsekvenser strategier och verksamhet har för transpersoner. Kommissionen uppmanas att beakta könsidentitet i all jämställdhetspolitik och jämställdhetsverksamhet.
13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Europarådet.

Bekämpande av olagligt fiske på global nivå

P7_TA(2011)0516

Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om att bekämpa olagligt fiske på global nivå – EU:s roll (2010/2210(INI))

(2013/C 153 E/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s havsrättskonvention av den 10 december 1982,
- med beaktande av konventionen om biologisk mångfald och Riodeklarationen om miljö och utveckling som antogs vid FN:s konferens om miljö och utveckling i juni 1992,
- med beaktande av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) avtal om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet, som godkändes vid FAO-konferensens 27:e session i november 1993 ("iakttagandeavtalet"),
- med beaktande av 1995 års avtal om tillämpning av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 angående bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd ("FN:s fiskbeståndsavtal" från augusti 1995),

Torsdagen den 17 november 2011

- med beaktande av FAO:s uppförandekod för ansvarsfullt fiske som antogs av FAO-konferensen i oktober 1995,
- med beaktande av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som antogs i juni 1998 ("Århuskonventionen"),
- med beaktande av FAO:s internationella handlingsplan för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, som antogs av FAO-rådet i juni 2001,
- med beaktande av kommissionens meddelande från maj 2002 om gemenskapens åtgärdsplan för att stoppa illegalt, icke rapporterat och oreglerat fiske (KOM(2002)0180),
- med beaktande av förklaringen från världstoppmötet om hållbar utveckling som hölls i Johannesburg mellan den 26 augusti och 4 september 2002,
- med beaktande av sin resolution av den 15 februari 2007 om genomförande av EU:s handlingsplan avseende olagligt, orapporterat och oreglerat fiske ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-förordningen) ⁽²⁾, rådets förordning (EG) nr 1006/2008 av den 29 september 2008 om tillstånd till fiskeverksamhet för gemenskapens fiskefartyg i vatten utanför gemenskapens vatten (fisketillträdesförordningen) ⁽³⁾ och rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (kontrollförordningen) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av FAO:s avtal om hamnstatsåtgärder som ska förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, som antogs vid FAO-konferensens 36:e session, i Rom i november 2009,
- med beaktande av FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrås rapport från 2011 om gränsöverskridande organiserad brottslighet inom fiskeindustrin,
- med beaktande av rapporten "Deterring Illegal Activities in the Fisheries Sector – Genetics, Genomics, Chemistry and Forensics to Fight IUU Fishing and in Support of Fish Product Traceability" från kommissionens gemensamma forskningscentrum från 2011,
- med beaktande av FN:s kommande konferens om hållbar utveckling som kommer att hållas i Brasilien i juni 2012,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0362/2011), och av följande skäl:
 - A. 71 procent av jordens yta består av hav, vilka binder 16 gånger mer koldioxid än vad som binds på land. Haven är mycket viktiga för hela jordens klimatsystem och livsuppehållande system och förser en betydande del av jordens befolkning med mat, uppehälle, energi och transportvägar.

⁽¹⁾ EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 502.

⁽²⁾ EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 286, 29.10.2008, s. 33.

⁽⁴⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

Torsdagen den 17 november 2011

- B. Det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket (IUU-fisket) beräknas uppgå till mellan 11 och 26 miljoner ton per år, vilket motsvarar minst 15 procent av världens fångster och omöjliggör ett ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbart utnyttjande av världens marina resurser.
 - C. Genom den överenskommelse som nåddes vid den 10:e partskonferensen om biologisk mångfald i Nagoya i oktober 2010 fastställdes internationella åtaganden om att åtminstone halvera förlusterna av den biologiska mångfalden senast 2020.
 - D. Världshaven utgör 90 procent av livsmiljön för livet på jorden.
 - E. Två tredjedelar av världshaven ligger utanför nationell jurisdiktion, vilket gör att det saknas en övergripande förvaltning av internationella vatten (fritt hav) och att det befintliga lapptäcket av lagar framför allt bygger på 1600-talets principer om fri tillgång till havet och inte följer de miljöprinciper som sedan länge gäller på land och i atmosfären.
 - F. Ett av målen i FAO:s avtal om hamnstatsåtgärder som ska förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske är att undanröja "bekvämlighetshamnarna" som fungerar som fristäder för IUU-fartyg och är en inkörsport för handel med olagliga fångster.
 - G. EU:s nya kontrollpaket, som består av IUU-förordningen, kontrollförordningen och fiskekontrollförordningen, utgör ett omfattande instrument för att bekämpa angreppen på haven eftersom det specificerar ansvarsområdena för flagg-, kust-, hamn- och marknadsstater för både EU-medlemsstater och tredjeländer.
 - H. EU är världens största importör av fiskeriprodukter och en av de ledande aktörerna på fiskeområdet. EU har därmed ett stort ansvar för att gå i bräschen för mobiliseringen av det internationella samfundet i kampen mot IUU-fiske.
1. Europaparlamentet anser att IUU-fiske är ett av de allvarligaste hoten mot den biologiska mångfalden i världshaven.
 2. Europaparlamentet är övertygat om att IUU-fiske är ett enormt miljömässigt och ekonomiskt problem inom både havs- och insjöfisket i hela världen, eftersom IUU-fisket medför att fiskeförvaltningen undermineras och fiskbeståndens hållbarhet samt livsmedelstryggheten hotas, samtidigt som marknaden snedvrids vilket leder till oöverskådliga sociala och ekonomiska effekter på samhället som helhet, inklusive i utvecklingsländerna.
 3. Europaparlamentet understryker att IUU-fiske och den kommersiella verksamheten i samband med detta utgör illojal konkurrens för de fiskare och andra i branschen som följer lagen, samt leder till ekonomiska problem för fiskesamhällen, konsumenter och branschen som helhet.
 4. Europaparlamentet understryker det globala ledarskap som EU har påtagit sig genom sitt nya kontrollpaket, som består av IUU-förordningen, kontrollförordningen och fiskekontrollförordningen. Parlamentet anser att paketet utgör ett omfattande instrument för att bekämpa angreppen på haven eftersom det specificerar ansvarsområdena för flagg-, kust-, hamn- och marknadsstater för både EU-medlemsstater och tredjeländer samt skyldigheterna när det gäller de egna medborgarnas verksamheter. Detta instrument måste tillämpas strikt.

Torsdagen den 17 november 2011

5. Europaparlamentet understryker behovet av att öka samordningen mellan kommissionen, gemenskapens kontrollorgan för fiske och medlemsstaterna för att förbättra informationsinsamlingen och informationsutbytet och underlätta en rigorös och transparent tillämpning av unionens fiskelagstiftning.
6. Europaparlamentet anser att ansvaret för att se till att fartygen följer gällande förvaltningsregler och andra bestämmelser, reglerna för insamling och rapportering av uppgifter om fångster och fiskeansträngning samt reglerna för spårbarhet, inklusive genom validering av fångstcertifikat, måste ligga hos flaggstaten eftersom delegering till en annan stat skulle underminera kampen mot IUU-fisket.
7. Europaparlamentet kräver att kommissionen och medlemsstaternas kontrollmyndigheter ges tillräckliga mänskliga, ekonomiska och tekniska resurser så att de kan införa dessa förordningar.
8. Europaparlamentet betonar att kommissionen och medlemsstaterna måste, för EU:s trovärdighets skull, finna och bestraffa EU-företag som bryter mot EU:s lagstiftning. Det är i det sammanhanget fortfarande en bit kvar till en tillfredsställande bekämpning av IUU-fiske både inom EU:s eget territorium och bland EU-företag i tredjeländers vatten.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att garantera att olagligt fiske bekämpas till havs och i inlandsvatten och betonar att det är nödvändigt att undersöka om kontrollmekanismerna och tillämpningen av dessa räcker till.
10. Europaparlamentet begär att man utnyttjar översynen av den gemensamma fiskeripolitiken till att ta fram incitament som gynnar lagligt fiske till nytta för fiskare, miljö, konsumenter och producenter i EU.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att till slutet av 2012 undersöka om det inom EU förekommer fritidsfiske i sådan omfattning att det i realiteten kan betecknas som IUU-fiske.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skapa en europeisk kustbevakning för att förbättra den gemensamma övervaknings- och inspektionskapaciteten och effektivt bekämpa nuvarande eller framtida hot till sjöss, exempelvis terrorism, pirater, IUU-fiske, olaglig handel eller havsföreningar.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sina insatser för att stärka informationsutbytet i syfte att integrera övervakningen till sjöss, framför allt insatserna för att harmonisera kustbevakningens uppgifter på EU nivå.
14. Europaparlamentet anser att tillräckliga medel måste avsättas för att unionen ska kunna nå sina mål i kampen mot IUU-fisket. Medlemsstaterna bör få tillräckliga resurser för att kunna tillämpa befintliga förordningar. Parlamentet påpekar också att tillräckliga medel måste avsättas i budgeten för införandet av eventuella framtida metoder (till exempel elektroniska övervakningssystem).
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att årligen publicera redovisningar över hur varje enskild medlemsstat genomför den gemensamma fiskeripolitiken och ange svaga punkter som behöver förbättras samt att med alla till buds stående medel, däribland att peka ut medlemsstater som inte tar sitt ansvar, se till att reglerna följs så att man kan skapa ett tillförlitligt och transparent kontrollsystem.
16. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut om att införa ett poängbaserat licenssystem som ytterligare ett instrument för att medlemsstaterna ska kunna upptäcka oegentligheter i varje del av försäljningskedjan och utdöma stränga påföljder vid överträdelser.

Torsdagen den 17 november 2011

17. Eftersom fiskbestånden, fiskeflottorna och det kapital som finansierar flottorna har så stor rörlighet och eftersom fiskmarknaden är global anser Europaparlamentet att IUU-fiske endast kan bekämpas effektivt genom bilateralt och multilateralt internationellt samarbete samt genom utförligt informationsutbyte i rätt tid rörande fiskefartyg, deras verksamhet, deras fångster och andra relevanta punkter.

18. Europaparlamentet uppmanar EU att kräva att tredjeländer effektivt bekämpar IUU-fisket genom att bland annat främja undertecknande, ratificering och genomförande av FAO:s avtal om hamnstatsåtgärder, FN:s fiskbeståndsavtal, FAO:s iakttagandeavtal och FN:s havsrättskonvention samt de olika fångstdokumentationssystem som de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna redan använder inom sina handelsavtal, partnerskapsavtal om fiske och EU:s utvecklingspolitik.

19. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att se till att alla tredjeländer som EU har ingått ett partnerskapsavtal om fiske med tillämpar Internationella arbetsorganisationens regler om grundläggande rättigheter i arbetslivet, särskilt i fråga om den sociala dumpning som IUU-fisket kan leda till.

20. Europaparlamentet betonar att de tidigare begränsningarna av möjligheterna till övervakning, kontroll och tillsyn av fisket till stora delar har försvunnit genom tekniska framsteg, såsom utveckling inom rymd- och satellittekniken, och att nyckeln till att bekämpa IUU-fiske i dag framför allt är regeringarnas politiska vilja att vidta effektiva och ansvarsfulla åtgärder.

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstater att undersöka och åtala fartyg, ägare, företag eller personer som är inblandade i IUU-fiske, däribland blandning av IUU-fångster med lagliga fångster, på samma sätt som de skulle undersöka och åtala andra som begår miljö- eller ekobrott. Fällande domar bör ge kännbara påföljder, såsom permanent indragning av licenser och förbud mot tillträde till hamnanläggningar vid allvarliga eller upprepade brott.

22. Europaparlamentet beklagar djupt att fartyg som tidigare ertappats med olagligt fiske har erhållit EU-stöd.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra kraven för alla former av ekonomiskt stöd så att ekonomiska sanktioner och avslag på finansieringsmöjligheter tillämpas på fartygsägare som konstaterats ha bedrivit olagligt fiske.

24. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att inte bevilja stöd från Fonden för fiskets utveckling till de fartyg som bedriver IUU-verksamhet.

25. Europaparlamentet betonar att fiskeindustrin måste ta ett större ansvar och göras ansvarig för att man ska uppnå en hållbar användning av de marina resurserna. Parlamentet anser att det måste till ökad insyn i alla delar av fiskebranschen och dess verksamhet, inklusive en överenskommelse om internationella kriterier för att fastställa nyttjanderättsförhållanden för fartyg och de rättigheter eller licenser de innehar, samt villkoren för offentliggörande av dessa. Dessutom är övervakningen av fiskefartyg i internationella vatten mycket viktig.

26. Europaparlamentet anser att EU bör föregå med gott exempel genom att införa och främja ökad insyn vad gäller beslut som rör fiskeriförvaltning i internationella organ och i tredjeländer med vilka EU har fiskeförbindelser.

Torsdagen den 17 november 2011

27. Europaparlamentet anser att fiske som följer de åtgärder som vidtagits på global, regional och nationell nivå, och som grundar sig på en ansvarsfull och hållbar användning av resurser, främjar ekonomisk tillväxt och arbetstillfällen såväl i EU som i utvecklingsländer, medan IUU-fiske ger påtagliga ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser, som är än mer skadliga för utvecklingsländer då de hindrar förverkligandet av millennieutvecklingsmålen i allmänhet, och mål 1, 7 och 8 i synnerhet.

28. Europaparlamentet understryker fiskets gränsöverskridande art och behovet av att samarbeta på såväl bilateral som multilateral nivå för att bekämpa IUU-fiske, så att de åtgärder som syftar till att bekämpa IUU-fiske kan tillämpas av alla på ett transparent, icke-diskriminerande och rättvist sätt, samtidigt som den finansiella, tekniska och mänskliga kapaciteten i utvecklingsländerna, i synnerhet i de små östaterna, beaktas.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att dess politik är konsekvent så att utvecklingspolitiken som bekämpar fattigdom är införlivad i den EU-politik som bekämpar IUU-fiske samt miljömässiga och kommersiella problem.

30. Europaparlamentet understryker det direkta sambandet mellan IUU-fiske och statlig styrning, och begär att alla externa stödåtgärder vidtas i förening med en stark politisk vilja hos mottagarlandet att förbjuda IUU-fiske i sina vatten och att allmänt förbättra styrningen inom fiskerisektorn.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utvidga sitt ekonomiska och tekniska stöd, däribland offentligt utvecklingsbistånd och partnerskapsavtal om fiske, till kontroll- och övervakningsprogram i utvecklingsländernas vatten, och att då prioritera regionala program före bilaterala. Parlamentet uppmanar vidare till en ökad samordning av alla biståndsgivare, såväl europeiska som andra, i finansieringen av sådana program.

32. Europaparlamentet menar också att EU aktivt bör utnyttja samarbetet i partnerskapsavtalen om fiske för att mer effektivt kunna bekämpa IUU-fisket.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i den mån det är nödvändigt, förstärka de ekonomiska anslagen till fiskerisektorn i de avtal man sluter med utvecklingsländer, så att utvecklingsländerna kan stärka sin institutionella, mänskliga och tekniska kapacitet att bekämpa IUU-fiske och i större utsträckning respektera de globala och regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas åtgärder och EU-lagstiftningen.

34. Europaparlamentet understryker att det civila samhället måste göras delaktigt och att företagen inom fiskerisektorn måste fås att ta sitt ansvar genom att tillämpa lagliga fiskemetoder och samarbeta med myndigheter för att bekämpa IUU-fiske inom ramen för företagens sociala och miljömässiga ansvar.

35. Europaparlamentet ber kommissionen att undersöka möjligheten att lägga till FAO:s avtal om hamnstatsåtgärder, FN:s fiskbeståndsavtal och FAO:s iakttagandeavtal till den förteckning över instrument som ska införas för att länder ska vara behöriga för GSP plus – det allmänna preferenssystemet – som nu håller på att ses över. Parlamentet kräver att exportlicenserna ska dras in för alla länder som saluför produkter som härstammar från IUU-fiske. Parlamentet anser dessutom att EU bör samarbeta med sådana länder för att förbjuda saluföring av dessa produkter.

36. Europaparlamentet erinrar om att det inom ramen för det handelsutbyte som omfattas av WTO:s regler inte går att skilja frågan om IUU-fisket från frågan om partnerskapsavtal om fiske. Parlamentet framhåller problemet med att vissa bearbetade fiskeriprodukter undantas från ursprungsbestämmelserna, framför allt när det gäller Papua Nya Guinea, vilket gör att dessa produkter blir svårare att spåra och öppnar upp möjligheten för IUU-fiske.

Torsdagen den 17 november 2011

37. Europaparlamentet anser att EU i de regionala fiskeriförvaltningsorganisationer som unionen är medlem i ska arbeta för att

- upprätta förteckningar för allt fiske inom de regionala organisationernas ansvarsområden över fiskefartyg, inklusive stödfartyg, som har tillstånd att fiska, samt förteckningar över fartyg som har identifierats som IUU-fartyg (svarta listor); förteckningarna ska uppdateras ofta, ges stor spridning och samordnas mellan organisationerna,
- stärka de regionala organisationernas iakttagandekommittéer så att de kan granska kontraktsparternas agerande och vid behov införa effektiva sanktioner,
- utöka förteckningen över specifika åtgärder som kontraktsparterna ska vidta som flagg-, kust-, hamn- och marknadsstater, samt stater med nyttjanderätt inom de enskilda regionala organisationerna,
- införa lämpliga kontroll- och övervakningsprogram till havs,
- förbjuda omlastningar till havs,
- utveckla system för att dokumentera fångsterna, inledningsvis för de viktigaste arterna inom respektive regionala organisation,
- införa obligatorisk användning av elektroniska verktyg inklusive VMS, elektroniska loggböcker och andra spårningsanordningar när det är relevant,
- införa obligatoriska och regelbundna utvärderingar av enskilda regionala organisationer och krav på att åtgärder vidtas i enlighet med rekommendationerna,
- införa ett krav på att ledare av delegationer till de regionala organisationerna ska lämna en redovisning av finansiella intressen om det föreligger risk för intressekonflikter,

38. Europaparlamentet vill se en snabb utvidgning av nätverket av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer så att allt fiske och alla områden i det fria havet omfattas, antingen genom att nya regionala organisationer upprättas eller genom att befintliga organisationers mandat utvidgas. Parlamentet anser att IUU-fiskets globala karaktär gör att det krävs ett kraftigt utökat samarbete inom organisationerna, både vad gäller informationsutbyte och sanktioner mot fartyg och konventionsparter.

39. Europaparlamentet anser att rätten att fiska i det fria havet måste, i största möjliga utsträckning enligt internationell rätt, villkoras med att staterna följer de relevanta internationella organens regler och fullständigt genomför alla förvaltningsåtgärder som de antar.

40. Europaparlamentet konstaterar att FAO är den viktigaste källan till vetenskapliga råd och rekommendationer när man undersöker frågor som gäller globalt fiske och vattenbruk, eftersom fiskets utveckling och förvaltning så är mer knutet till bevarandet av den biologiska mångfalden och skyddet av miljön.

41. Europaparlamentet stöder fullt ut det nuvarande FAO-initiativet om att ta fram ett globalt register över fiskefartyg, kyltransportfartyg och leveransfartyg. Registret bör vara obligatoriskt och så snart som möjligt inkludera fartyg över 10 bruttoton.

Torsdagen den 17 november 2011

42. Europaparlamentet stöder en snabb utveckling av det system för att utvärdera flaggstaternas agerande som nu håller på att tas fram av FAO, då detta kan användas för att utöva påtryckningar på stater som inte uppfyller sina skyldigheter enligt internationell rätt. Parlamentet efterlyser effektiva mekanismer för att införa sanktioner mot stater som inte förhindrar att fartyg under deras flagg stöder eller ägnar sig åt IUU-fiske och tillser att de följer relevant lagstiftning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa marknadsinstrumenten för att stoppa olagligt fiske på ett rättvist och öppet sätt och utan att diskriminera andra länder. Parlamentet stöder FAO:s beslut att inleda internationella samråd om hur flaggstaterna uppfyller sina skyldigheter enligt internationell rätt.

43. Europaparlamentet kräver att det snabbt införs åtgärder för att se till att användningen av bekvämlighetsflagg upphör. En bekvämlighetsflagg gör att fiskefartyg kan verka olagligt, ostraffat och till ett högt pris för ekosystemet till havs, fiskbestånden, kustsamhällena, livsmedelstryggheten i framför allt utvecklingsländerna samt den legitima och laglydiga fiskeriindustrin.

44. Europaparlamentet betonar behovet av att se till att EU:s intressen inte är inblandade i sådana former av piratfiske och uppmanar därför medlemsstaterna att se till att deras medborgare inte stöder eller ägnar sig åt IUU-fiske.

45. Europaparlamentet stöder kommissionens arbete med att skapa ett offentligt register över de fartygsägare som bevisligen har deltagit i IUU-fiske. Parlamentet anser att registret bör vara i linje med det register som administreras av Gemenskapens kontrollorgan för fiske i Vigo.

46. Europaparlamentet anser att oberoende utvärderingar av såväl flaggstaternas som de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas agerande bör genomföras av ett FN-organ och utan ytterligare dröjsmål.

47. Europaparlamentet erkänner bristen på internationellt samarbete i hanteringen av de negativa effekterna av annan mänsklig aktivitet än fiske som påverkar havsmiljön och uppmanar kommissionen att främja inrättandet av en global myndighet för att fylla detta tomrum, eventuellt under FN:s överinseende.

48. Europaparlamentet betonar att konceptet med marknadsstaternas ansvar måste utvecklas fullt ut för att man ska kunna stänga marknaderna för produkter som kommer från IUU-fiske. Parlamentet anser att EU snarast måste föra en diskussion med andra viktiga marknadsstater, däribland – men inte enbart – USA, Japan och Kina, om hur man ska samarbeta sinsemellan och snarast möjligt utveckla de internationella rättsliga instrument som skulle kunna användas för att stoppa, ingripa mot och besluta om påföljder för handel med IUU-fisk, i överensstämmelse med Världshandelsorganisationens bestämmelser och inom ramen för FN-systemet.

49. Europaparlamentet betonar att bevarandet och utvecklingen av EU:s fiskerisektor till viss del är beroende av en sträng kontroll av vilka IUU-fiskeprodukter som saluförs på den europeiska och globala marknaden. Parlamentet framhåller hur viktig denna sektor är för den fysiska planeringen, livsmedelstryggheten och bevarandet av arbetstillfällen och resurser i EU:s vatten.

50. Europaparlamentet anser att EU redan har instrument för att motverka det olagliga fisket, och eftersom EU är en av världens största fiskemarknader skulle dessa instrument kunna ge avskräckande effekter med obestridliga praktiska följder om de användes på rätt sätt. Parlamentet kräver därför att man inte beviljar eller att man drar in licenserna för export till EU från de länder eller kontraktsparter som inte samarbetar med regionala fiskeriförvaltningsorganisationer i fastställandet av instrument som fångstdokumentationssystem eller hamnstatsåtgärder.

Torsdagen den 17 november 2011

51. Europaparlamentet påpekar att handeln är ett av de viktigaste vapnen i kampen mot IUU-fisket. Parlamentet beklagar därför än en gång den bristande samordningen mellan generaldirektoratet för havsfrågor och fiske och generaldirektoratet för handel. Samtidigt som generaldirektoratet för havsfrågor och fiske fastställer alltför många mål för att bekämpa IUU-fisket, tycks målet för generaldirektoratet för handel vara att i allt högre grad öppna EU-marknaderna för import, oavsett ursprung och kontrollgarantier, och att bevilja preferenstullar och undantag från ursprungsreglerna, vilket bara leder till att man överlämnar EU:s marknader till länder som anses vara åtminstone toleranta mot IUU-fisket.

52. Europaparlamentet anser i detta sammanhang att marknaden, och då framför allt importörerna, i större utsträckning måste göras ansvarig, eftersom marknaden är den kanske enskilt största orsaken till IUU-fiske.

53. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att konsumenterna alltid ska kunna vara säkra på att den produkt de köper har fiskats på lagligt sätt.

54. Europaparlamentet uppmanar både kommissionen och medlemsstaterna att bli bättre på att upplysa konsumenter om olika märkningar, till exempel Marine Stewardship Councils märkning, som ger konsumenterna inblick och garantier för att de köper fisk som fångats på lagliga och hållbara villkor.

55. Europaparlamentet stöder helhjärtat de nya riktlinjer som godkändes vid FAO:s fiskerikommittés möte i februari 2011 och som har till syfte att harmonisera systemet för märkning av fiskeprodukter för att bekämpa det olagliga fisket. Märkningen bör innehålla tydliga uppgifter om fiskens kommersiella och vetenskapliga namn, typen av fiske och, framför allt, zonen där fisken har fångats.

56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att gå vidare med utvecklingen av ett globalt fångst-dokumentationsprogram.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja utvecklingen och användandet av tekniker som ger heltäckande, effektiv spårbarhet för fiskprodukter i hela leveranskedjan, till exempel elektroniska taggar för att spåra fiskar, satellitspårning av fiske- och stödfartyg, samt inrättandet av en global databas för fiskbestånd DNA och andra genetiska databaser för att identifiera fiskprodukter och deras geografiska ursprung enligt beskrivningen i rapporten "Deterring Illegal Activities in the Fisheries Sector – Genetics, Genomics, Chemistry and Forensics to Fight IUU Fishing and in Support of Fish Product Traceability" från kommissionens gemensamma forskningscentrum.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att öka de medel som avsätts till kampen mot korruption och organiserad brottslighet på alla nivåer.

59. Europaparlamentet välkomnar den rapport som FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå nyligen la fram om gränsöverskridande organiserad brottslighet inom fiskeribranschen, samt dess förklaring av hur organiserade kriminella grupper utökar sitt inflytande både uppströms (tillhandahållande av fartyg och besättning, tankning osv.) och nedströms (försäljning och transport) i fiskeribranschen.

60. Europaparlamentet är djupt oroat av att personer som bedriver IUU-fiske, vilket bör ses som en form av gränsöverskridande organiserad brottslighet, även är inblandade i kriminell verksamhet som utnyttjande av människor och människohandel, penningtvätt, korruption, häleri, skatteflykt och smuggling. Parlamentet betonar att det behövs mer omfattande och integrerade åtgärder mot IUU-fiske, där man även genomför kontroller av handel och import.

61. Europaparlamentet stöder till fullo rekommendationerna i rapporten från FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå, däribland ett utvidgat internationellt samarbete för att undersöka brottslighet till havs, förbättrad insyn i äganderäts- och driftsförhållandena för fiskefartyg samt motarbetande av att fiskefartyg säljs till och används av företag som har okända nyttjanderättshavare.

Torsdagen den 17 november 2011

62. Europaparlamentet påpekar att FN:s konvention om gränsöverskridande organiserad brottslighet är ett av de mest ratificerade fördragen. Konventionen förpliktigar kontraktsparterna att samarbeta kring utredningar, åtal och rättsprocesser vid gränsöverskridande organiserad brottslighet. Konventionen skapar därmed viktiga förutsättningar för att bekämpa IUU-fiske.

63. Europaparlamentet anser att IUU-fiske bör göras till ett prioriterat område inom Interpol, som måste ges resurser och undersökningsbefogenheter att övervaka och bekämpa de gränsöverskridande brottsliga aspekterna av detta fiske.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka den amerikanska Lacey-lagen och diskutera om vissa delar av den kan användas i ett EU-sammanhang, särskilt det ansvar som läggs på butikerna när det gäller lagliga fiskeprodukter.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i förekommande fall inbegripa ovannämnda principer i sina bilaterala fiskeavtal.

66. Europaparlamentet kräver att EU lägger fram förslag om att frågan om internationell förvaltning av världshaven prioriteras vid nästa världstoppmöte om hållbar utveckling, i Brasilien 2012, dvs. vid 30-årsjubileet av FN:s havsrättskonvention.

67. Europaparlamentet påpekar att olagligt fiske måste bekämpas på global nivå för att det ska vara möjligt att uppnå en hållbar global utveckling. Dessa åtgärder bör därför vara ett uttryckligt krav i partnerskapsavtalen om fiske och utgöra en väsentlig del av handelspolitikens åtaganden, samarbetspolitikens utvecklingsmål och EU:s utrikespolitiska prioriteringar.

68. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas nationella parlament, sekretariatet i de regionala fiskeriförvaltningsorganisationer där EU är avtalsslutande part och FAO:s fiskerikommitté.

Iran – de senaste fallen av brott mot de mänskliga rättigheterna

P7_TA(2011)0517

Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om Iran – nya kränkningar av de mänskliga rättigheterna

(2013/C 153 E/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Iran, i synnerhet resolutionerna om de mänskliga rättigheterna och särskilt de av den 7 september 2010 och 20 januari 2011,
- med beaktande av resolution 16/9 från FN:s råd för de mänskliga rättigheterna om fastställande av mandat för en särskild rapportör för människorättssituationen i Iran,
- med beaktande av de 123 rekommendationerna i samband med den universella periodiska granskning som rådet för de mänskliga rättigheterna gjorde i februari 2010,
- med beaktande av att ordföranden i FN:s råd för de mänskliga rättigheterna den 17 juni 2011 utsåg Ahmed Shaheed till FN:s särskilde rapportör för människorättssituationen i Iran, och med beaktande av interimrapporten av den 23 september 2011 om människorättssituationen i Iran, som den särskilde rapportören lade fram vid det 66:e sammanträdet i FN:s generalförsamling,

Torsdagen den 17 november 2011

- med beaktande av rapporten av den 15 september 2011 om människorättssituationen i Islamiska republiken Iran, som FN:s generalsekreterare lade fram vid FN:s generalförsamlings 66:e sammanträde,
- med beaktande av rapporten av den 10 juni 2011 från Dokumentationscentrum för de mänskliga rättigheterna i Iran om de iranska fängelsemyndigheternas användning av våldtäkt som tortyrmetod,
- med beaktande av uttalandena från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 15 och 26 september 2011 om frihetsberövandet av människorättsadvokaten Nasrin Sotoudeh och gripandet av sex oberoende filmare samt av den 18 oktober 2011 om domarna mot filmaren Jafar Panahi och skådespelerskan Marzieh Vafamehr,
- med beaktande av att EU den 10 oktober 2011 skärpte sina restriktiva åtgärder till följd av allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Iran,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolutioner 62/149 av den 18 december 2007 och 63/168 av den 18 december 2008 om ett moratorium för bruket av dödsstraff,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering samt konventionen om barnets rättigheter, i vilka Iran är fördragslutande part,
- med beaktande av Islamiska republiken Irans konstitution, i synnerhet artiklarna 23–27 och 32–35, som garanterar yttrande-, mötes-, förenings- och religionsfrihet samt grundläggande rättigheter för åtalade och frihetsberövade.
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den rådande människorättssituationen i Iran kännetecknas av en pågående trend med systematiska kränkningar av grundläggande rättigheter. Människorättsförsvarare (särskilt personer som kämpar för kvinnors, barns och minoriteters rättigheter), journalister, bloggare, konstnärer, studentledare, advokater, fackföreningsmedlemmar och miljöaktivister lever alltjämt under stort tryck och ett ständigt hot att bli gripna.
 - B. De mest angelägna frågorna handlar om otaliga brister i rättsväsendet, metoder som tortyr och grym eller förnedrande behandling av frihetsberövade – bland annat genom våldtäkt – ojämlik behandling av kvinnor, förföljelse av religiösa och etniska minoriteter och brist på medborgerliga och politiska rättigheter, i synnerhet genom trakasserier och hot mot människorättsförsvarare, advokater och aktörer inom det civila samhället.
 - C. Antalet avrättningar i Iran under det första halvåret 2011 innebär att Iran är det land i världen som avrättar flest personer i förhållande till sin folkmängd. Detta står i kontrast till den globala trenden i riktning mot ett avskaffande av dödsstraffet.
 - D. Trots att Iran har undertecknat den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och officiellt har förbjudit avrättningar av personer under 18 år, vittnar olika rapporter om att Iran avrättar fler ungdomsbrottslingar än något annat land.
 - E. De iranska myndigheterna har så här långt inte fullgjort sina FN-skyldigheter och har vägrat att samarbeta med den särskilde rapportören. Interimsrapporten beskriver ett "mönster med systematiska kränkningar" och "intensifierade" övergrepp, uttrycker bestörtning över det tilltagande bruket av dödsstraff vid mindre brott utan vederbörlig rättsprocess och gör gällande att minst 200 officiella avrättningar och 146 hemliga avrättningar har utförts hittills under 2011 i staden Mashad i de östra delarna av landet. Under 2010 avrättades över 300 personer i hemlighet i Iran.

Torsdagen den 17 november 2011

- F. Även anhöriga till iranier som fängslats eller ställts inför rätta grips, förhöras och trakasseras utanför Iran och i EU. Tusentals iranier har flytt landet och funnit en fristad i grannländer.
- G. Oppositionsledarna Mir Hossein Mousavi och Mehdi Karroubi har olagligen suttit i husarrest och varit godtyckligt frihetsberövade sedan den 14 februari 2011. Tillsammans med sina politiskt aktiva hustrur har dessa ledare under vissa perioder blivit tvångsförflyttade till okända platser där de förvägrats all kontakt med vänner och anhöriga och löpt allvarlig risk för tortyr.
- H. I februari och mars 2011 greps hundratals människor och minst tre miste livet när tusentals demonstranter gick ut på gatorna för att visa sitt stöd för demokratirörelserna i de arabiska grannländerna och för att protestera mot frihetsberövandet av oppositionsledarna Mir Hossein Mousavi och Mehdi Karroubi.
- I. I april 2011 dödade säkerhetsstyrkor flera tiotals demonstranter, i flertalet fall etniska araber, och grep tiotals andra i Khuzestan-provinsen i de sydvästra delarna av landet. I Azarbaijan-provinsen greps och skadades dessutom tiotals personer i samband med miljöprotester mot uttorkningen av Urmiasjön.
- J. Trycket mot religiösa minoriteter, i synnerhet bahaier, personer som konverterat och olikänkande shialärda ökar stadigt. Trots att bahaierna är den största icke-muslimska religiösa minoriteten utsätts de för svår diskriminering och förvägras bland annat utbildning. Rättsliga förfaranden pågår mot deras sju fängslade ledare, och över 100 medlemmar av denna gemenskap sitter alltjämt gripna. Det finns rapporter om att minst 207 kristna greps under det första halvåret 2011. Sunnimuslimer diskrimineras alltjämt i lag och i praxis och förhindras att fullt ut utöva sin rätt till religionsfrihet. Det pågår en statligt understödd förtalskampanj mot den sufiska (och shiamuslimska) Nimatullahi-orden, där alla former av mysticism utmålas som satanism och där tillbedjare av sufism förföljs. Det mest flagranta exemplet är den väpnade attacken i Kavar i september 2011, där en människa dödade och andra blev allvarligt skadade.
- K. Människor som konverterat från islam har gripits, och artikel 225 i förslaget till strafflag syftar till att göra dödsstraff obligatoriskt för dömda manliga avfallingar. Den protestantiske pastorn Yousef Nadarkhani riskerar alltjämt att avrättas som avfalling.
- L. Det iranska revolutionsgardet, underrättelsetjänsten och Basij-milisen spelar en aktiv roll i det svåra och brutala förtrycket i Iran.
- M. Hbt-personer utsätts för förföljelse, trakasserier, grym behandling och till och med dödsstraff. De diskrimineras på grund av sin sexuella läggning, bland annat när det gäller tillgång till arbete, bostad, utbildning och vård, och blir socialt marginaliserade.
- N. Fängelsedomarna mot de framträdande studentaktivisterna Bahareh Hedayat, Mahdieh Golroo och Majid Tavakoli har alla skärpts med sex månader sedan de åtalats för "regimfientlig propaganda". Den 15 september 2011 fick den politiska aktivisten och doktoranden Somayeh Tohidlou ta emot 50 piskrapp efter att ha avtjänat ett ettårigt fängelsestraff i Evinfängelset. Somayeh Tohidlou hade redan innan avtjänat ett 70 dagar långt fängelsestraff. Båda fängelsedomarna och de 50 piskrappen var straff som hon dömdes till för att ha ägnat sig åt bloggning och annan verksamhet på internet. Den 9 oktober 2011 fick studentaktivisten Payman Aref ta emot 74 piskrapp innan han frigavs från ett fängelsestraff som han dömts till för att ha förolämpat den iranske presidenten.

Torsdagen den 17 november 2011

- O. Den framstående iranske filmproducenten Jafar Panahi har ådömts ett sexårigt fängelsestraff, som bekräftats i högre instans. Den framstående skådespelerskan Marzieh Vafamehr ådömdes ett ettårigt fängelsestraff plus 90 piskrapp efter att ha spelat i en film som beskrev de svåra villkoren för konstnärer i Iran. Den 17 september 2011 frihetsberövade de iranska myndigheterna sex oberoende dokumentärfilmare – Mohsen Shahrnazdar, Hadi Afarideh, Katayoun Shahabi, Naser Safarian, Shahnam Bazdar och Mojtaba Mir Tahmaseb – och anklagade dem för att arbeta för BBC:s Persienavdelning och för att spionera för denna nyhetskanals räkning.
- P. Sedan 2009 har dussintals advokater gripits för att ha utövat sitt yrke, däribland Nsrin Soutoudeh, Mohammad Seifzadeh, Houtan Kian och Abdolfattah Soltani. Shirin Ebadi, som har tilldelats Nobels fredspris, har tvingats i exil efter att myndigheterna stängde hennes center för människorättsförsvarare. Advokater som tar sig an försvaret av politiska fångar och samvetsfångar utsätter sig för en allt större personlig risk.
- Q. De iranska myndigheterna har meddelat att de är i färd med att ta fram ett internet som ska verka parallellt med och i slutändan ersätta det öppna världsomfattande internet. Detta internet följer islams principer och beskrivs som ett "halal-nätverk". Detta "halal-internet" skulle i praktiken ge de iranska myndigheterna full kontroll över all trafik och allt innehåll på internet, vilket innebär en allvarlig kränkning av yttrandefriheten och en begränsning av tillgången till informations- och kommunikationsnätverk.
- R. Det har ofta rapporterats om att EU-företag (eller EU-baserade företag) har gett de iranska myndigheterna tekniskt stöd och skräddarsydd teknik som har använts för att (online) eftersöka och spåra människorättsförsvarare och aktivister och som bidrar till människorättskränkningarna.
1. Europaparlamentet är mycket oroat över den konstant försämrade människorättssituationen i Iran, det växande antalet politiska fångar, det fortsatt höga antalet avrättningar, bl.a. av minderåriga, den utbredda tortyren, orättvisa rättegångar och hutlösa borgensbelopp samt de kraftiga begränsningarna av informationsfriheten, yttrandefriheten, föreningsfriheten, trosfriheten, utbildningsfriheten och rörelsefriheten.
2. Europaparlamentet lovordar modet hos alla de iranier som kämpar för grundläggande friheter, respekt för mänskliga rättigheter och demokratiska principer, och som vill leva i ett samhälle fritt från förtryck och hot.
3. Europaparlamentet fördömer kraftfullt bruket av dödsstraffet i Iran och uppmanar, i enlighet med FN:s generalförsamlings resolutioner 62/149 och 63/138, de iranska myndigheterna att inrätta ett moratorium för avrättningar i avvaktan på att dödsstraffet ska avskaffas.
4. Europaparlamentet efterlyser en ändring av Irans strafflag så att det blir förbjudet för rättsliga och administrativa myndigheter att utdöma kroppsstraff. Parlamentet påminner om att bruket av kroppsstraff – som är detsamma som tortyr – är oförenligt med artikel 7 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter. Parlamentet fördömer kraftfullt piskningen av studentaktivisterna So-mayeh Tohidlou och Payman Aref.
5. Europaparlamentet är berett att stödja ytterligare sanktioner för personer som gör sig skyldiga till människorättskränkningar. Parlamentet uppmanar de EU-medlemsstater som är permanenta medlemmar av FN:s säkerhetsråd att ta upp frågan om att inleda en utredning om huruvida de brott som begåtts av de iranska myndigheterna är att likställa med brott mot mänskligheten.

Torsdagen den 17 november 2011

6. Europaparlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att släppa alla politiska fångar, däribland de politiska ledarna Mir-Hossein Mousavi och Mehdi Karroubi, människorättsadvokaterna Nasrin Sotoudeh och Abdolfattah Soltani, studentaktivisterna Bahareh Hedayat, Abdollah Momeni, Mahdieh Golroo och Majid Tavakoli, journalisten Abdolreza Tajik, pastor Yousef Nadarkhani, filmproducenterna Jafar Panahi och Mohammad Rasoulof samt alla övriga personer som räknas upp i rapporten från FN:s särskilde rapportör för människorättsituationen i Iran, Ahmed Shaheed.
7. Europaparlamentet beklagar djupt bristen på rättvisa och insyn i rättsordningen samt det faktum att rättspersonalen saknar lämplig yrkesutbildning, och uppmanar de iranska myndigheterna att garantera ett rättvist och öppet förfarande.
8. Europaparlamentet uppmanar den iranska regeringen att omedelbart låta FN:s särskilde rapportör Ahmed Shaheed resa in i Iran så att denne kan ta itu med landets pågående människorättskris. Parlamentet konstaterar att regeringens fullständiga brist på samarbete med den särskilde rapportörens mandat och dess fortsatta vägran att bevilja honom inresetillstånd är ett tecken på att landet inte har någon avsikt att vidta betydelsefulla åtgärder för att förbättra situationen för de mänskliga rättigheterna.
9. Europaparlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att visa att de har för avsikt att helhjärtat samarbeta med det internationella samfundet för att förbättra människorättsläget i Iran, och uppmanar den iranska regeringen att fullgöra alla sina skyldigheter enligt både internationell rätt och de internationella konventioner som landet har undertecknat. Parlamentet understryker vikten av fria och rättvisa val.
10. Europaparlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att omedelbart frige de konstnärer som för närvarande sitter fängslade i Iran och att upphöra med förföljelserna – i form av frihetsberövande eller andra trakasserier – av konstnärer. Parlamentet konstaterar att sådan behandling är oförenlig med de internationella människorättsprinciper som Iran frivilligt har anslutit sig till. Parlamentet påpekar att rätten till yttrandefrihet i konstnärlig form och i skrift fastställs i artikel 19 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som Iran har undertecknat.
11. Europaparlamentet uppmanar Iran att vidta åtgärder för att säkerställa full respekt för rätten till religionsfrihet och trosfrihet, bl.a. genom att garantera att lagstiftning och praxis är fullständigt förenliga med artikel 18 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, och påpekar att detta även kräver att rätten för var och en att fritt byta religion måste vara förbehållslöst och fullständigt garanterad.
12. Europaparlamentet uppmanar Iran att omedelbart vidta åtgärder för att säkerställa att bahaierna skyddas mot alla typer av diskriminering, att kränkningar av deras rättigheter omedelbart utreds, att de som befinnas skyldiga ställs inför rätta och att medlemmarna av denna grupp får full upprättelse.
13. Europaparlamentet fördömer Iran för att olagligt störa BBC:s Persienavdelnings och Deutsche Welles tv-signaler från Hotbird- och Eutelsat W3A-satelliterna, och uppmanar Eutelsat att inte tillhandahålla iranska statliga tv-kanaler tjänster så länge som Iran fortsätter att använda Eutelsat-tjänster för att blockera oberoende tv-program.
14. Europaparlamentet är oroat över att (europeisk) teknik för censur, filtrering och övervakning används i syfte att kontrollera och censurera informations- och kommunikationsflöden samt spåra upp medborgare, i första hand människorättsförsvarare, som i det senaste fallet med Creativity Software. Parlamentet uppmanar de europeiska företagen att ta sitt samhällsansvar genom att inte förse Iran med varor, teknik och tjänster som kan sätta iranska medborgares medborgerliga och politiska rättigheter på spel.
15. Europaparlamentet betonar att fri tillgång till information och kommunikationsmedel och ocensurerad tillgång till internet (internetfrihet) är universella rättigheter som genom att de garanterar öppenhet och ansvarsskyldighet är oumbärliga för demokratin och yttrandefriheten, vilket FN:s råd för mänskliga rättigheter lät meddela den 6 maj 2011.

Torsdagen den 17 november 2011

16. Europaparlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att häva eller ändra all lagstiftning som medger eller skulle kunna leda till diskriminering mot och åtal och bestraffning av människor till följd av deras sexuella läggning eller könsidentitet, och att säkerställa att alla personer som har frihetsberövats enbart på grund av en (frivillig) sexuell handling eller sin sexuella läggning omedelbart och ovillkorligen frigges.
17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erbjuda en fristad för iranska medborgare som har flytt sitt land, t.ex. genom fristadsinitiativet.
18. Europaparlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att acceptera fredliga protester och att ta itu med de många problem som det iranska folket brottas med. Parlamentet är särskilt oroat över den överhängande miljökatastrofen i området kring Urmiasjön och uppmanar regeringen att med fast hand gå in och försöka stabilisera miljön i området, då miljontals iranier är beroende av en god miljö i detta område.
19. Europaparlamentet uppmanar EU:s företrädare och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att uppmuntra de iranska myndigheterna att på nytt ta del i människorättsdialogen.
20. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att fokusera på EU-medborgare i iranska fängelser och att göra allt som står i dess makt för att garantera att de mår bra och att de frigges.
21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s generalsekreterare, högste ledarens kansli, ordföranden för Irans högsta domstol samt Irans regering och parlament.

Egypten, särskilt fallet med bloggaren Alaa Abd El Fattah

P7_TA(2011)0518

Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om Egypten, särskilt fallet med bloggaren Alaa Abd El Fattah

(2013/C 153 E/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner, i synnerhet resolutionerna av den 17 februari 2011 ⁽¹⁾ om situationen i Egypten och 27 oktober 2011 ⁽²⁾ om situationen i Egypten och Syrien, särskilt för de kristna samfundet,
- med beaktande av associeringsavtalet mellan EU och Egypten, särskilt artikel 2,
- med beaktande av artiklarna 10, 18 och 19 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av artiklarna 14.1 och 18 i den internationella konventionen från 1966 om medborgerliga och politiska rättigheter, som Egypten är part i,
- med beaktande av artiklarna 6 och 9 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna från 1950,
- med beaktande av FN:s förklaring från 1981 om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering grundad på religion eller övertygelse,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0064.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0471.

Torsdagen den 17 november 2011

- med beaktande av Europeiska unionens riktlinjer om människorättsförsvarare,
- med beaktande av uttalandet av den 10 oktober 2011 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, om våldet i Egypten,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 21 februari 2011, i vilka Catherine Ashton (den höga representanten) uppmanades att avlägga rapport om antagna åtgärder och konkreta förslag när det gäller att ytterligare stärka Europeiska unionens insatser för främjande av och respekt för religion och religionsfrihet,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 10 oktober 2011 och Europeiska rådets slutsatser av den 23 oktober 2011 om Egypten,
- med beaktande av sina årliga rapporter om situationen för de mänskliga rättigheterna i världen och särskilt sin resolution av den 16 december 2010 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 30 oktober 2011 kallade den militära åklagaren bloggaren Alaa Abd El Fattah till förhör och beordrade därefter ett preliminärt frihetsberövande i två veckor i fängelset i Bab al-Khalq i Kairo. Han anklagades för att ha "uppviglat till våld mot de väpnade styrkorna" och för att ha "angripit militär personal" i samband med den senaste tidens sammandrabbningar i Maspero, som startade med en fredlig demonstration för koptiska kristnas rättigheter den 9 oktober 2011 i Kairo, där minst 25 egyptier dödades och mer än 300 sårades. Ytterligare 30 civila har frihetsberövats i samma mål.
 - B. Den 3 november 2011 bekräftade militärdomstolen att Alaa Abd El Fattah skulle frihetsberövas i 115 dagar och därefter överfördes han till Tora-fängelset. Den 13 november förlängdes hans frihetsberövande med 15 dagar i väntan på ytterligare utredning.
 - C. Alaa Abd El Fattah vägrade att svara på militärdomstolens frågor om händelserna. Han förklarade att han endast tänkte svara inför en opartisk civil domstol, eftersom han ansåg att militärdomstolen inte hade legitimitet och behörighet att förhöra civila.
 - D. Var och en ska vara berättigad till en rättvis och offentlig förhandling vid en behörig, oavhängig och opartisk domstol som upprättats enligt lag.
 - E. Alaa Abd El Fattah har tidigare varit frihetsberövad under Mubarakregimen i 45 dagar 2006 efter att ha deltagit i protester till stöd för ett oberoende rättsväsende.
 - F. Den frihetsberövade bloggaren Maikel Nabil Sanad fortsätter sin hungerstrejk och hans hälsotillstånd är kritiskt. Den 11 oktober 2011 beslutade den militära appellationsdomstolen att upphäva hans dom på tre års fängelse och beordrade en ny rättegång. Vid den andra förhandlingen den 1 november 2011 i denna nya process sköts hans rättegång upp till den 13 november 2011 och vid detta datum ytterligare en gång till den 27 november 2011, eftersom han på nytt vägrade att samarbeta med den militära domstolen då han motsatte sig att civila ställs inför militära domstolar.
 - G. Egypten befinner sig i en kritisk period i samband med övergången till demokrati och brottas med stora utmaningar och svårigheter i denna process.
 - H. Sociala medier har spelat en viktig roll i den arabiska våren, även i Egypten. Bloggare, journalister och människorättsförsvarare fortsätter att vara måltavlor för trakasserier och skrämseltaktik i Egypten.

Torsdagen den 17 november 2011

- I. Enligt olika människorättsorganisationer har sedan mars 2011 över 12 000 civila ställts inför rätta i militärdomstolar i Egypten. De civila som gripits enligt undantagslagarna ställs fortfarande inför rätta i militärdomstolar i landet, vilket bryter mot miniminormerna för rättvisa rättegångar och rätten till försvar. En stor majoritet av Egyptens icke-statliga människorättsorganisationer, advokatsamfund och politiker från alla partigrupper har krävt att civila ska ställas inför rätta i civila domstolar för att säkerställa en korrekt rättegång.
- J. Europeiska unionen har gång på gång upprepat sitt engagemang för yttrandefrihet, tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet och betonat att regeringar är skyldiga att garantera dessa friheter över hela världen.
1. Europaparlamentet uppmanar med kraft de egyptiska myndigheterna att omedelbart frisläppa Alaa Abd El Fattah, som fängslades på grund av att han vägrade att svara på militärdomstolens frågor om händelserna den 9 oktober 2011, eftersom han anser att militärdomstolen inte är en opartisk och legitim domstol. Parlamentet uppmanar de egyptiska myndigheterna att garantera att inga bloggare, journalister eller människorättsförsvarare utsätts för direkta eller indirekta trakasserier och hot i landet.
 2. Europaparlamentet fördömer kraftfullt militärdomstolens juridiska trakasserier gentemot Alaa Abd El Fattah. Parlamentet upprepar sin uppmaning till det styrande militärrådet att utan dröjsmål upphäva undantagslagen och avbryta rättegångarna mot civila i militära domstolar, samt att omedelbart frisläppa alla samvetsfångar och politiska fångar som frihetsberövats av militära domstolar. Parlamentet betonar att civila inte bör ställas inför militära domstolar, som inte uppfyller grundläggande rättegångsstandarder.
 3. Europaparlamentet uppmanar de egyptiska myndigheterna att garantera opartiska domstolar i enlighet med artikel 10 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948: "Envar är under full likställighet berättigad till rättvis och offentlig rannsakning inför oavhängig och opartisk domstol vid fastställandet av såväl hans rättigheter och skyldigheter som varje anklagelse mot honom för brott".
 4. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att en oavhängig och opartisk civil rättsenhet tillåts göra en oberoende, ingående och transparent utredning av Masperohändelserna, som startade med en fredlig demonstration till stöd för de koptiska kristnas rättigheter den 9 oktober 2011 i Kairo, i syfte att ställa alla ansvariga till svars, och uttrycker på nytt sitt deltagande med offren och deras anhöriga. Parlamentet uppmanar med kraft de egyptiska myndigheterna att se till att de olika utredningarna genomförs på ett oavhängigt och opartiskt sätt genom att tillåta ordentlig kontroll.
 5. Europaparlamentet uttrycker återigen sin solidaritet med den egyptiska befolkningen i denna kritiska och svåra övergång till demokrati i landet, och upprepar sitt stöd för folkets legitima demokratiska strävanden. Parlamentet uppmanar de egyptiska myndigheterna att fullt ut respektera grundläggande rättigheter, däribland tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet, yttrandefrihet och frihet att använda internet, friheten att hålla fredliga sammankomster och föreningsfrihet.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Arabrepubliken Egyptens regering.
-

Torsdagen den 17 november 2011

Behovet av allmänt tillgängliga 112-larmtjänster

P7_TA(2011)0519

Europaparlamentets förklaring av den 17 november 2011 om behovet av allmänt tillgängliga 112-larmtjänster

(2013/C 153 E/23)

Europaparlamentet avger denna förklaring

- med beaktande av det för EU gemensamma europeiska larmnummret "112" som infördes genom rådets beslut 91/396/EEG av den 29 juli 1991, förstärkt genom direktiv 98/10/EG om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för telefoni och allmän tjänst för telekommunikationer i en konkurrensutsatt omgivning,
- med beaktande av direktiv 2009/136/EG om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikations-tjänster,
- med beaktande av artikel 123 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. De flesta av EU:s larmtjänster är enbart tillgängliga via rösttelefonisamtal, en omständighet som utesluter miljontals medborgare – exempelvis döva och tal- och hörselskadade användare – från livräddande tjänster och som gör att dessa tjänster är otillgängliga i situationer som kräver att de anropas på ett tyst och diskret sätt.
 - B. Europeiska unionen har ratificerat FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder och har antagit såväl en strategi för personer med funktionshinder för 2010–2020 som den digitala agendan som bl.a. befordrar principen om universell design.
 - 1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att framlägga lagstiftningsförslag och förslag till standardisering som syftar till att göra 112-tjänsterna fullt tillgängliga för samtliga medborgare. Härvid bör prioritet ges åt videobaserade teckenspråkstjänster och textbaserade tjänster för att säkerställa att larmtjänsterna är tillgängliga för döva och tal- och hörselskadade.
 - 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med utgångspunkt i pilotprojektet om totalkonversation främja utvecklingen av en fullt tillgänglig och tillförlitlig lösning för nästa generations 112-tjänster som är oberoende av apparater och nät.
 - 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namnen på undertecknarna ⁽¹⁾ till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

⁽¹⁾ Förteckningen över ledamöter som har undertecknat förklaringen offentliggörs i bilaga 1 till protokollet av den 17 november 2011 (P7_PV(2011)11-17(ANN1)).

Tisdagen den 15 november 2011

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Samordning av de skyddsåtgärder som krävs av de i artikel 54 andra stycket i EUF-fördraget avsedda bolagen *I**

P7_TA(2011)0477

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (omarbetning) (KOM(2011)0029 – C7-0037/2011 – 2011/0011(COD))

(2013/C 153 E/24)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2011)0029),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 50.2 g i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0037/2011),
 - med beaktande av artiklarna 294.3, 50.1 och 50.2 g i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 15 mars 2011 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽²⁾,
 - med beaktande av artiklarna 87 och 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0348/2011), och av följande skäl:
- A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.

⁽¹⁾ EUT C 132, 3.5.2011, s. 113.

⁽²⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Tisdagen den 15 november 2011

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0011

Fastställt vid första behandlingen den 15 november 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../EU om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (omarbetning)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2012/30/EU).

Atenkonventionen om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, med undantag för artiklarna 10 och 11 ***

P7_TA(2011)0478

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om utkastet till rådets beslut om Europeiska unionens anslutning till 2002 års protokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, med undantag för artiklarna 10 och 11 (08663/2011 – C7-0142/2011 – 2003/0132A(NLE))

(2013/C 153 E/25)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (08663/2011),
- med beaktande av 2002 års protokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods (08663/2011),
- med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 100.2, 218.6 andra stycket led a och 218.8 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0142/2011),
- med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
- med beaktande av rekommendationen från utskottet för transport och turism och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0356/2011).

Tisdagen den 15 november 2011

1. Europaparlamentet godkänner anslutningen till protokollet.
2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen, till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna samt till Internationella sjöfartsorganisationen.

Atenkonventionen om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, med avseende på artiklarna 10 och 11 ***

P7_TA(2011)0479

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om utkastet till rådets beslut om Europeiska unionens anslutning till 2002 års protokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, med avseende på artiklarna 10 och 11 (08663/2011 – C7-0143/2011 – 2003/0132B(NLE))

(2013/C 153 E/26)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (08663/2011),
 - med beaktande av 2002 års protokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods (08663/2011),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 81.1 och 81.2 leden a och c jämförd med artikel 218.6 andra stycket led a och 218.8 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0143/2011),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för rättsliga frågor (A7-0341/2011).
1. Europaparlamentet godkänner anslutningen till protokollet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen, regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna samt till Internationella sjöfartsorganisationen.

Tisdagen den 15 november 2011

Europa-Medelhavsavtal EU/Jordanien om luftfart ***

P7_TA(2011)0480

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om utkastet till beslut av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om ingående av Europa-Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Hashemitiska konungariket Jordanien, å andra sidan (09189/2011 – C7-0122/2011 – 2010/0180(NLE))

(2013/C 153 E/27)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till beslut av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet (09189/2011),
 - med beaktande av Europa-Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Hashemitiska konungariket Jordanien, å andra sidan (14366/2010),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 100.2 och artikel 218.6 andra stycket a v och 218.8 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0122/2011),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för transport och turism (A7-0347/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Hashemitiska konungariket Jordanien.

Ingående av ett avtal om ett gemensamt luftrum mellan EU och Georgien ***

P7_TA(2011)0481

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om utkastet till beslut av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om ingående av avtalet om ett gemensamt luftrum mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater och Georgien (09185/2011 – C7-0124/2011 – 2010/0186(NLE))

(2013/C 153 E/28)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till beslut av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet (09185/2011),

Tisdagen den 15 november 2011

- med beaktande av avtalet om ett gemensamt europeiskt luftrum mellan å ena sidan Europeiska unionen och dess medlemsstater och, å andra sidan, Georgien (14370/2010),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 100.2, artikel 218.6 andra stycket a v och artikel 218.8 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0124/2011),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för transport och turism (A7-0344/2011).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Georgien.

Tillfälligt upphävande av de autonoma tullarna i Gemensamma tulltaxan för import av vissa industriprodukter till Kanarieöarna *

P7_TA(2011)0482

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till rådets förordning om tillfälligt upphävande av de autonoma tullarna i Gemensamma tulltaxan för import av vissa industriprodukter till Kanarieöarna (KOM(2011)0259 – C7-0146/2011 – 2011/0111(CNS))

(2013/C 153 E/29)

(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2011)0259),
 - med beaktande av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0146/2011),
 - med beaktande av artiklarna 55 och 46.1 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A7-0357/2011).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet har godkänt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.
-

Tisdagen den 15 november 2011

Ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (indirekta åtgärder) *

P7_TA(2011)0483

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till rådets beslut om det särskilda program som ska genomföras genom indirekta åtgärder för genomförande av sjunde ramprogrammet (2012–2013) för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (KOM(2011)0073 – C7-0075/2011 – 2011/0043(NLE))

(2013/C 153 E/30)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2011)0073),
 - med beaktande av artikel 7 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hört av rådet (C7-0075/2011),
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0358/2011).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 106a i Euratom-fördraget.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra sitt utkast.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1**Förslag till beslut
Skäl 3a (nytt)**

(3a) *Ramprogrammet (2012–2013) bör utformas och genomföras på grundval av principer om enkelhet, stabilitet, öppenhet, rättssäkerhet, konsekvens, excellens och förtroende i enlighet med rekommendationerna i Europaparlamentets resolution av den 11 november 2010 om förenklat genomförande av ramprogrammen för forskning ⁽¹⁾.*

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0401.

Tisdagen den 15 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 2

Förslag till beslut
Skäl 8

(8) Lämpliga åtgärder som står i proportion till EU:s ekonomiska intressen bör vidtas för övervakning av det ekonomiska stödets effekter och av hur effektivt dessa medel används, i syfte att undvika oegentligheter och bedrägerier. Alla åtgärder bör dessutom vidtas för att återvinna belopp som förlorats, utbetalats felaktigt eller inte använts korrekt enligt förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002, rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

(8) Lämpliga åtgärder som står i proportion till EU:s ekonomiska intressen bör vidtas för övervakning av det ekonomiska stödets effekter och av hur effektivt dessa medel används, i syfte att undvika oegentligheter och bedrägerier. **Särskild uppmärksamhet bör ägnas utveckling av avtalsmässiga arrangemang som minskar risken för underlåtenhet att fullgöra förpliktelser samt omfördelningen av risker och kostnader över tid.** Alla åtgärder bör dessutom vidtas för att återvinna belopp som förlorats, utbetalats felaktigt eller inte använts korrekt enligt förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002, rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

Ändring 3

Förslag till beslut
Artikel 2 – punkt 1 – led a

a) Forskning om fusionsenergi (inbegripet Iter).

a) Forskning om fusionsenergi (inbegripet **främst** Iter).

Ändring 4

Förslag till beslut
Artikel 6 – punkt 2

2. I arbetsprogrammet ska beaktas forskning på det aktuella området som genomförs av medlemsstaterna, associerade stater samt europeiska och internationella organisationer. Det ska uppdateras vid behov.

2. I arbetsprogrammet ska beaktas forskning på det aktuella området som genomförs av medlemsstaterna, associerade stater samt europeiska och internationella organisationer, **såväl som industrin**. Det ska uppdateras vid behov.

Ändring 5

Förslag till beslut
Artikel 6 – punkt 3

3. Arbetsprogrammet ska innehålla kriterier för bedömning av förslag om indirekta åtgärder inom ramen för de olika finansieringsmetoderna, och för urval av projekt. Kriterierna kommer att vara excellens, effekter och genomförande. Kriterierna och eventuella viktningar och trösklar får beskrivas närmare eller kompletteras i arbetsprogrammet.

3. Arbetsprogrammet ska innehålla kriterier för bedömning av förslag om indirekta åtgärder inom ramen för de olika finansieringsmetoderna, och för urval av projekt. Kriterierna kommer att vara excellens, effekter och genomförande. Kriterierna och eventuella viktningar och trösklar **som tydligt motiveras** får beskrivas närmare eller kompletteras i arbetsprogrammet.

Tisdagen den 15 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 6

Förslag till beslut
Artikel 7 – punkt 2a (ny)

2a. De kommittéer som anges i punkt 2 bör alltid ha en rimlig könsfördelning och en rimlig fördelning mellan medlemsstater som utför forskning och utveckling på kärnenergiområdet.

Ändring 7

Förslag till beslut
Bilaga – del I – rubrik I.A – punkt 1 – stycke 3

FoU-verksamheten för bygget av Iter-reaktorn ska bedrivas i fusionsorganisationerna och europeiska industriföretag. I verksamheten kommer bl.a. att ingå utveckling **och** provning av komponenter och system.

FoU-verksamheten för bygget av Iter-reaktorn ska bedrivas i fusionsorganisationerna och europeiska industriföretag. I verksamheten kommer bl.a. att ingå utveckling, provning, **validering och kontroller** av **tillförlitligheten hos** komponenter och **driftsäkra** system.

Ändring 8

Förslag till beslut
Bilaga – del I – rubrik I.A – punkt 2 – strecksats 2a (ny)

— *Planering av ett nytt satellitexperiment under det åttonde ramprogrammet som kan komplettera Iter-försöket, för att säkerställa den prestanda som krävs och begränsa riskerna och driftskostnaderna, och som även kan omfatta studier av viktiga aspekter av Demotekniken.*

Ändring 9

Förslag till beslut
Bilaga – del I – rubrik I.A – punkt 4 – strecksats 3

— Undersökningar av fusionsenergins samhällsaspekter och ekonomiska aspekter och kampanjer för att öka allmänhetens medvetenhet och kunskap om fusionsenergi.

— Undersökningar av fusionsenergins samhällsaspekter och ekonomiska aspekter och kampanjer för att öka allmänhetens medvetenhet och kunskap om fusionsenergi. **Det ska i synnerhet tillses att allmänheten förmedlas rätt information, och särskilda insatser kommer att göras för att effektivare nå ut med och förmedla information om programmet.**

Ändring 10

Förslag till beslut
Bilaga – del I – rubrik I.A – punkt 6

Genomförandet av Iter i Europa inom den internationella ram som tillhandahålls av Iter-organisationen kommer att berika den nya forskningsinfrastrukturen med en stark europeisk dimension.

Genomförandet av Iter i Europa inom den internationella ram som tillhandahålls av Iter-organisationen kommer att berika den nya forskningsinfrastrukturen med en stark europeisk dimension **och kommer inom ramen för det kompletterande EU-programmet att leda till förverkligandet av en ny forskningsinfrastruktur till stöd för Iter-experimentet.**

Tisdagen den 15 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 11

Förslag till beslut

Bilaga – del I – rubrik I.B – inledningen

Det övergripande målet är att särskilt förbättra säkerhetsprestanda, resurseffektivitet och kostnadseffektivitet vid kärnklyvning och vid användning av strålning inom industri och medicin. Indirekta åtgärder inom kärnklyvning och strålskydd kommer att genomföras inom de fem *de* huvudområden som beskrivs nedan. Det finns viktiga kopplingar till forskningen inom EU:s sjunde ramprogram, antaget genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG, inte minst inom områdena energi, europeiska standarder, fortbildning, miljöskydd, hälsa, materialvetenskap, förvaltning, gemensamma infrastrukturer, säkerhet och säkerhetskultur. Internationellt samarbete kommer att vara ett viktigt element inom många verksamhetsområden, inte minst avancerade kärnenergisystem som undersöks inom det internationella forumet för fjärde generationens reaktorer.

Det övergripande målet är att särskilt förbättra säkerhetsprestanda, resurseffektivitet och kostnadseffektivitet vid kärnklyvning och vid användning av strålning inom industri och medicin. Indirekta åtgärder inom kärnklyvning och strålskydd kommer att genomföras inom de fem huvudområden som beskrivs nedan. Det finns viktiga kopplingar till forskningen inom EU:s sjunde ramprogram, antaget genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG, inte minst inom områdena energi, europeiska standarder, fortbildning, miljöskydd, hälsa, materialvetenskap, förvaltning, gemensamma infrastrukturer, säkerhet och säkerhetskultur **samt till förslagen om kärnklyvning i den strategiska EU-planen för energiteknik som rådet antog i mars 2008.** Internationellt samarbete kommer att vara ett viktigt element inom många verksamhetsområden, inte minst avancerade kärnenergisystem som undersöks inom det internationella forumet för fjärde generationens reaktorer. **Den generation kärnkraftverk som nu är i drift i Europa har i allmänhet en livslängd på 40 år och det planeras för eventuella förlängningar av deras livslängd. Tredje generationens och den framtidssäkra fjärde generationens reaktorer planeras få en livslängd på 60 år eller längre samtidigt som drift- och underhållskostnader till följd av åldrandet minimeras.**

Ändring 12

Förslag till beslut

Bilaga – del I – rubrik I.B – inledningen – stycke 1a (nytt)

Det finns ett tydligt behov av att utöka samarbetet med IAEA om de säkerhetsstandarder som ska gälla för alla kärnkraftsanläggningar och all kärnkraftsverksamhet. Dessa standarder bör i vid utsträckning tillämpas av formgivare, tillverkare och driftoperatörer inom kraftproduktion, medicin, industri, forskning och utbildning.

Ändring 13

Förslag till beslut

Bilaga – del I – rubrik I.B – punkt 1 – rubriken

1. Geologisk slutförvaring

1. **All lagring, inbegripet** geologisk slutförvaring

Tisdagen den 15 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 14

Förslag till beslut

Bilaga – del I – rubrik I.B – punkt 1 – stycke 1

Syftet är att genom praktikorienterad forskning lägga en solid vetenskaplig och teknisk grund för att demonstrera tekniken för, och säkerheten hos, geologisk slutförvaring av använt bränsle och *långlivat* radioaktivt avfall och för att stödja utvecklingen av en gemensam europeisk ståndpunkt i de viktigaste frågorna kring förvaltning och deponering av avfall.

Syftet är att genom praktikorienterad forskning lägga en solid vetenskaplig och teknisk grund för att demonstrera tekniken för, och säkerheten hos, geologisk slutförvaring av använt bränsle och *långlivat* radioaktivt avfall, ***inbegripet långlivat avfall från avvecklingen av civil kärnenergi och radioisotoptillämpningar inom medicin, industri och jordbruk samt forskning och undervisning***, och för att stödja utvecklingen av en gemensam europeisk ståndpunkt i de viktigaste frågorna kring förvaltning och deponering av avfall.

Ändring 15

Förslag till beslut

Bilaga – del I – rubrik I.B – punkt 1 – stycke 2

Geologisk slutförvaring: Här ingår ingenjörstekniska studier och demonstration av utformning av förvar, bestämning på plats av bergtekniska egenskaper – både i allmänt inriktade och plats-specifika underjordiska laboratorier – utforskning av miljön vid slutförvarsplatser, undersökning av relevanta processer i närområdet (avfallsform och anlagda barriärer) och på större avstånd (berggrund och utsläppsvägar till biosfären), utveckling av pålitliga metoder för bedömning av prestanda och säkerhet samt utredning av frågor om offentligt beslutsfattande och samhällsfrågor som har betydelse för allmänhetens acceptans av detta sätt för slutförvaring av kärnavfall.

Geologisk slutförvaring: Här ingår ingenjörstekniska studier och demonstration av utformning av förvar, bestämning på plats av bergtekniska egenskaper – både i allmänt inriktade och plats-specifika underjordiska laboratorier – utforskning av miljön vid slutförvarsplatser, undersökning av relevanta processer i närområdet (avfallsform och anlagda barriärer) och på större avstånd (berggrund och utsläppsvägar till biosfären), utveckling av pålitliga metoder för bedömning av prestanda och säkerhet samt utredning av frågor om offentligt beslutsfattande och samhällsfrågor som har betydelse för allmänhetens acceptans av detta sätt för slutförvaring av kärnavfall. ***För att säkerställa en mer effektiv inneslutning av radioaktiva ämnen för oförutsedda händelser måste solida system som upprätthåller samma tjänst med sänkt drift inrättas.***

Ändring 16

Förslag till beslut

Bilaga – del I – rubrik I.B – punkt 2 – stycke 2

Säkerhet hos kärnenergianläggningar: Driftssäkerhet hos befintliga och framtida kärnenergianläggningar, framför allt bedömning av kärnkraftverkens livslängd och skötsel, säkerhetskultur (minimering av risken för mänskliga eller organisatoriska fel), metoder för avancerad säkerhetsbedömning, verktyg för numerisk simulering, instrumentering och styrning, samt förebyggande av allvarliga olyckor och skadebegränsning. Även tillhörande åtgärder för att optimera kunskapshanteringen och upprätthålla yrkeskompetensen ingår.

Säkerhet hos kärnenergianläggningar: Driftssäkerhet hos befintliga och framtida kärnenergianläggningar, ***med särskild hänsyn tagen till Fukushima-olyckans konsekvenser för forskningen***, framför allt bedömning av kärnkraftverkens livslängd och skötsel, säkerhetskultur (minimering av risken för mänskliga eller organisatoriska fel), metoder för avancerad säkerhetsbedömning, verktyg för numerisk simulering, instrumentering och styrning, samt förebyggande av allvarliga olyckor och skadebegränsning. Även tillhörande åtgärder för att optimera kunskapshanteringen och upprätthålla yrkeskompetensen ingår. ***Som en konsekvens av Fukushima-olyckan bör bland annat följande åtgärder vidtas: förbättrad motståndskraft mot jordbävningar, omdefiniering av olyckor som inte går att förutse, analyser av gemensamma feltyper, förbättrad hantering av nödsituationer, undvikande av ansamlingar av väte från reaktioner av varm metall/ånga, rekombination av väte samt utformning av filter-/skrubbersystem som står emot gasövertryck.***

Tisdagen den 15 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 17**Förslag till beslut****Bilaga – del I – rubrik I.B – punkt 2 – stycke 3**

Avancerade nukleära system: Öka befintliga system och bränslens effektivitet och undersökning av avancerade reaktorsystem i syfte att bedöma deras potential, "motståndskraft" mot spridning för kärnvapentillverkning samt effekter för hållbarhet på lång sikt, inklusive verksamhet inom grundforskningen och viktig tvärvetenskaplig forskning (som materialvetenskap) och studier av bränslecykeln, innovativa bränslen samt avfallshanteringsaspekter som separation och transmutation, samt effektivare användning av klyvbart material i befintliga reaktorer.

Avancerade nukleära system: Öka befintliga system och bränslens effektivitet och undersökning av avancerade reaktorsystem i syfte att bedöma deras potential, "motståndskraft" mot spridning för kärnvapentillverkning samt effekter för hållbarhet på lång sikt, inklusive verksamhet inom grundforskningen och viktig tvärvetenskaplig forskning (som materialvetenskap) och studier av bränslecykeln, innovativa bränslen samt avfallshanteringsaspekter som separation och transmutation, samt effektivare användning av klyvbart material i befintliga reaktorer. **Ovan nämnda aktiviteter bör vara inriktade på att stödja det europeiska industriella initiativet för hållbar kärnenergi, som lanserades i november 2010 i samband med det belgiska ordförandeskapets konferens om den strategiska EU-planen för energiteknik, och omfatta utformningen av de viktiga forskningsprojekten Astrid, Allegro, Alfred och Myrrha.**

Blankning och vissa aspekter av kreditwappar *I**

P7_TA(2011)0486

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om blankning och vissa aspekter av kreditwappar (KOM(2010)0482 – C7-0264/2010 – 2010/0251(COD))

(2013/C 153 E/31)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2010)0482),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0264/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 10 november 2011 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

⁽¹⁾ EUT C 91, 23.3.2011, s. 1.⁽²⁾ EUT C 84, 17.3.2011, s. 34.

Tisdagen den 15 november 2011

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0055/2011).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen ⁽¹⁾.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Denna ståndpunkt ersätter de ändringsförslag som antogs den 5 juli 2011 (Antagna texter, P7_TA(2011)0312).

P7_TC1-COD(2010)0251

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 15 november 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om blankning och vissa aspekter av kreditswappar

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 236/2012.)

Europeisk statistik över permanenta grödor ***I

P7_TA(2011)0487

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om europeisk statistik över permanenta grödor (KOM(2010)0249 – C7-0129/2010 – 2010/0133(COD))

(2013/C 153 E/32)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0249),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 338.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0129/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 3 oktober 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0188/2011).

Tisdagen den 15 november 2011

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0133

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid den första behandlingen den 15 november 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om europeisk statistik över permanenta grödor och om upphävande av förordning (EEG) nr 357/79 och direktiv 2001/109/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1337/2011.)

Ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (direkta åtgärder) *

P7_TA(2011)0488

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till rådets beslut om det särskilda program som genom direkta åtgärder ska genomföras av gemensamma forskningscentrumet för genomförande av ramprogrammet (2012–2013) för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (KOM(2011)0074 – C7-0078/2011 – 2011/0044(NLE))

(2013/C 153 E/33)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådets beslut (KOM(2011)0074),
 - med beaktande av artikel 7 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0078/2011),
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0340/2011).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

Tisdagen den 15 november 2011

4. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra sitt utkast.
5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1

Förslag till beslut

Skäl 5

(5) Vid genomförandet av det särskilda programmet bör man särskilt sträva efter att främja forskares rörlighet och utbildning samt innovation inom Europeiska unionen. JRC bör bland annat tillhandahålla ändamålsenlig utbildning på området för kärnteknisk säkerhet och fysiskt skydd.

(5) Vid genomförandet av det särskilda programmet bör man särskilt sträva efter att främja forskares rörlighet och utbildning samt innovation inom Europeiska unionen. JRC bör bland annat tillhandahålla ändamålsenlig utbildning på området för kärnteknisk säkerhet och fysiskt skydd. **Dessutom bör JRC bistå vid övervakningen av utbildningens kvalitet och effektivitet, liksom samordningen av befintliga utbildningsprogram inom kärnenergi i EU samt i kandidat- och grannländerna.**

Ändring 2

Förslag till beslut

Skäl 5a (nytt)

(5a) **Ökat fokus och ökade budgetmedel behövs för initiativ som är knutna till kärnforskning, särskilt när det gäller investeringar i mänskligt kapital och åtgärder för att minska risken för kompetensbrist de kommande åren (till exempel bidrag till forskare på kärnenergiområdet) och följaktligen förlusten av ledarskap för EU.**

Ändring 3

Förslag till beslut

Skäl 6a (nytt)

(6a) **Ramprogrammet (2012–2013) bör genomföras på grundval av principerna om enkelhet, stabilitet, öppenhet, rättssäkerhet, konsekvens, excellens och förtroende i enlighet med rekommendationerna i Europaparlamentets resolution av den 11 november 2010 om förenklat genomförande av ramprogrammen för forskning ⁽¹⁾**

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0401.

Tisdagen den 15 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 4**Förslag till beslut
Skäl 10a (nytt)**

(10a) Förvaltningen av EU:s forskningsstöd bör vara mer förtroendebaserad och risktolerant i alla faser av projekten, samtidigt som ansvarigheten säkerställs, med flexibla EU-bestämmelser.

Ändring 5**Förslag till beslut
Skäl 11**

(11) Lämpliga åtgärder som står i proportion till EU:s ekonomiska intressen bör vidtas för övervakning av det ekonomiska stödets effekter och av hur effektivt dessa medel används, i syfte att undvika oegentligheter och bedrägerier. Alla åtgärder bör vidtas för att återvinna belopp som förlorats, utbetalats felaktigt eller inte använts korrekt enligt förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002, rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

(11) Lämpliga åtgärder som står i proportion till EU:s ekonomiska intressen bör vidtas för övervakning av det ekonomiska stödets effekter och av hur effektivt dessa medel används, i syfte att undvika oegentligheter och bedrägerier. **Särskild uppmärksamhet bör ägnas utveckling av avtalsmässiga arrangemang som minskar risken för underlåtenhet att fullgöra förpliktelser samt omfördelningen av risker och kostnader över tid.** Alla åtgärder bör vidtas för att återvinna belopp som förlorats, utbetalats felaktigt eller inte använts korrekt enligt förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002, rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

Ändring 6**Förslag till beslut
Artikel 2 – punkt 1 – led ca (nytt)**

(ca) Avveckling.

Ändring 7**Förslag till beslut
Artikel 6 – punkt 1**

1. Kommissionen ska utarbeta ett flerårigt arbetsprogram för genomförande av det särskilda programmet, med en tidsplan för genomförandet och en detaljerad redogörelse för målen och de vetenskapliga och tekniska prioriteringarna i bilagan.

1. Kommissionen ska utarbeta ett flerårigt arbetsprogram för genomförande av det särskilda programmet, med en tidsplan för genomförandet och en detaljerad redogörelse för målen och de vetenskapliga och tekniska prioriteringarna i bilagan **samt de nödvändiga medlen.**

Tisdagen den 15 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 8

Förslag till beslut

Bilaga – avsnitt 3 – led 3.1 – led 3.1.1

Hantering av utbränt bränsle och högaktivt kärnavfall omfattar bearbetning, konditionering, transport, mellanlagring och djupförvar. Slutmålet är att förebygga utsläpp av radionuklider i biosfären under dessa skeden och under den mycket långa tid det tar för ämnens radioaktivitet att avta. Artificiella och naturliga barriärers utformning och funktion i det relevanta tidsperspektivet, och korrekt bedömning av detta, är viktiga moment när det gäller att uppnå dessa mål. Resultaten beror bland annat på bränslets och/eller avfallets beteende i den geologiska miljön. Sådana studier omfattas av detta särskilda program.

Hantering av utbränt bränsle och högaktivt kärnavfall omfattar bearbetning, konditionering, transport, mellanlagring och djupförvar. Slutmålet är att förebygga utsläpp av radionuklider i biosfären under dessa skeden och under den mycket långa tid det tar för ämnens radioaktivitet att avta. Artificiella och naturliga barriärers utformning och funktion i det relevanta tidsperspektivet, och korrekt bedömning **och övervakning** av detta, är viktiga moment när det gäller att uppnå dessa mål. Resultaten beror bland annat på bränslets och/eller avfallets beteende i den geologiska miljön. Sådana studier omfattas av detta särskilda program.

Ändring 9

Förslag till beslut

Bilaga – avsnitt 3 – led 3.1 – led 3.1.3

3.1.3. Grundläggande aktinidforskning

För att bevara vår kompetens och ledande ställning inom civil kärnteknik måste vi främja tvärvetenskaplig grundforskning om kärnämnen som en resurs som kan leda till ny teknisk innovation. Detta i sin tur förutsätter kännedom om hur grundämnena med elektroner i elektronskal 5f, de s.k. aktiniderna, och deras föreningar reagerar under (ofta extrema) termodynamiska parametrar. På grund av den sparsamma tillgången till data från experiment och på att modellering är en så komplex uppgift, har vi för närvarande endast ytterst begränsad kunskap om dessa mekanismer. Grundforskning om dessa frågor är en viktig förutsättning för att vi ska kunna öka vår kunskap om dessa grundämnens egenskaper och hålla vår ledande position i den moderna kondenserade materiens fysik. Utvecklingar i fråga om avancerade modeller och simulationer kommer utnyttjas maximalt för att öka de experimentella programmens verkan.

JRC:s grundläggande aktinidforskningsprogram kommer att fortsätta att ligga i spetsen för aktinidfysik och aktinidkemi, och har som främsta uppgift att tillhandahålla experimentanläggningar av världsklass för forskare från universitet och forskningscentrum. Dessa anläggningar ska ge forskarna möjlighet att undersöka aktinidmaterials egenskaper för att fullborda sin utbildning och bidra till kärnvetenskapens utveckling.

utgår

Ändring 10

Förslag till beslut

Bilaga – avsnitt 3 – led 3.1 – led 3.1.6 – stycke 1

I avdelning II kapitel 3 i fördraget anges det att det ska fastställas grundläggande säkerhetsnormer för befolkningens och arbetstagarnas hälsoskydd mot de faror som uppstår till

I avdelning II kapitel 3 i fördraget anges det att det ska fastställas grundläggande säkerhetsnormer för befolkningens och arbetstagarnas hälsoskydd mot de faror som uppstår till

Tisdagen den 15 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

följd av joniserande strålning. I artiklarna 31–38 i fördraget fastställs medlemsstaternas och kommissionens roller i fråga om hälsoskydd, kontroll av radioaktivitetsnivån i **luft, vatten och jord**, utsläpp i miljön **och hanteringen av kärnavfall**. I enlighet med artikel 39 i fördraget ska JRC biträda kommissionen då denna fullgör dessa uppgifter.

ÄNDRING

följd av joniserande strålning. I artiklarna 31–38 i fördraget fastställs medlemsstaternas och kommissionens roller i fråga om hälsoskydd, kontroll av radioaktivitetsnivån i **miljön** och utsläpp i miljön. **JRC kommer i samarbete med sina internationella partner att fortsätta att utveckla nätverk för mätning av radioaktivitet i miljön och omedelbart offentliggöra de insamlade uppgifterna**. I enlighet med artikel 39 i fördraget ska JRC biträda kommissionen då denna fullgör dessa uppgifter.

Ändring 11

Förslag till beslut

Bilaga – avsnitt 3 – led 3.1 – led 3.1.6 – stycke 2

Mot bakgrund av de nya gränsvärdena för radionuklider i dricksvatten och livsmedelsingredienser kommer JRC att ta fram analysteknik och relevant referensmaterial. JRC kommer att jämföra resultaten från medlemsstaternas övervakningslaboratorier för att bedöma jämförbarheten mellan de övervakningsuppgifter som rapporteras enligt artiklarna 35 och 36 i fördraget och för att främja harmoniseringen av systemen för övervakning av radioaktivitet med hjälp av referensmaterial.

Mot bakgrund av de nya gränsvärdena för radionuklider i dricksvatten och livsmedelsingredienser kommer JRC att ta fram analysteknik och relevant referensmaterial. JRC kommer att jämföra resultaten från medlemsstaternas övervakningslaboratorier för att bedöma jämförbarheten mellan de övervakningsuppgifter som rapporteras enligt artiklarna 35 och 36 i fördraget och för att främja harmoniseringen av systemen för övervakning av radioaktivitet med hjälp av referensmaterial. **Denna verksamhet kommer att beakta rådets direktiv, som ska antas i enlighet med artikel 31 i Euratomfördraget, om krav avseende skydd av allmänhetens hälsa mot radioaktiva ämnen i dricksvatten.**

Ändring 12

Förslag till beslut

Bilaga – avsnitt 3 – led 3.2 – led 3.2.1

Kärnsäkerhet och fungerande anläggningars tillförlitlighet måste ständigt förbättras för att lösa de nya problem som uppstår när marknader avregleras och anläggningarnas drifttid förlängs, och till följd av kärnkraftsindustrins "renässans". För att man ska kunna bibehålla och förbättra säkerhetsnivån hos västerländska och ryska typer av kärnkraftverk krävs en utökning och validering av avancerade och förbättrade metoder för säkerhetsbedömning och tillhörande analysinstrument. JRC genomför riktade experiment för att öka vår kunskap om grundläggande fysikaliska fenomen och processer och därigenom göra det möjligt att validera och kontrollera deterministisk och sannolikhetsbaserad säkerhetsbedömning med hjälp av avancerade modeller av anläggningsprocesser (reaktivitet och termohydraulik), av komponenter under driftbelastning/åldrande samt av mänskliga och organisatoriska faktorer. JRC kommer också att fortsätta att spela en viktig roll när det gäller inrättandet och driften av ett europeiskt clearinghus för återkoppling av erfarenheter från drift av kärnkraftverk (European Clearinghouse for Operational Experience Feedback) till nytta för alla medlemsstater. Detta clearinghus ska ge aktuella rapporter om specifika anläggningsrelaterade frågor och underlätta effektiv spridning och tillämpning

Kärnsäkerhet och fungerande anläggningars tillförlitlighet måste ständigt förbättras för att lösa de nya problem som uppstår när marknader avregleras och anläggningarnas drifttid förlängs, och till följd av kärnkraftsindustrins "renässans". För att man ska kunna bibehålla och förbättra säkerhetsnivån hos västerländska och ryska typer av kärnkraftverk krävs en utökning och validering av avancerade och förbättrade metoder för säkerhetsbedömning och tillhörande analysinstrument. JRC genomför riktade experiment för att öka vår kunskap om grundläggande fysikaliska fenomen och processer och därigenom göra det möjligt att validera och kontrollera deterministisk och sannolikhetsbaserad säkerhetsbedömning med hjälp av avancerade modeller av anläggningsprocesser (reaktivitet och termohydraulik), av komponenter under driftbelastning/åldrande samt av mänskliga och organisatoriska faktorer. JRC kommer också att fortsätta att spela en viktig roll när det gäller inrättandet och driften av ett europeiskt clearinghus för återkoppling av erfarenheter från drift av kärnkraftverk (European Clearinghouse for Operational Experience Feedback) till nytta för alla medlemsstater. Detta clearinghus ska ge aktuella rapporter om specifika anläggningsrelaterade frågor och underlätta effektiv spridning och tillämpning

Tisdagen den 15 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

av återkoppling om operationella erfarenheter för ökad säkerhet i kärnkraftsanläggningar. Detta kommer att gagna alla europeiska tillsynsmyndigheter.

av återkoppling om operationella erfarenheter för ökad säkerhet i kärnkraftsanläggningar. Detta kommer att gagna alla europeiska tillsynsmyndigheter. **JRC kommer även att förbättra sin vetenskapliga expertis på området med hänsyn till den ökade vikten av avveckling av kärnreaktorer samt den växande marknaden och de tekniska aspekter som följer därav. Programmet kommer att omfatta viktiga aspekter av forskning och utbildning för experter på avveckling av reaktorer (metoder, utbildning på arbetsplatsen och vetenskaplig bakgrund).**

Företags, forskningscentrums och universitets deltagande i indirekta åtgärder inom Europeiska atomenergigemenskapens ramprogram (2012–2013) *

P7_TA(2011)0489

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till rådets förordning om företags, forskningscentrums och universitets deltagande i indirekta åtgärder inom Europeiska atomenergigemenskapens ramprogram (2012–2013) (KOM(2011)0071 – C7-0076/2011 – 2011/0045(NLE))

(2013/C 153 E/34)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2011)0071),
 - med beaktande av artiklarna 7 och 10 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, i enlighet med vilka Europaparlamentet har hört av rådet (C7-0076/2011),
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0345/2011).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 15 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1
Förslag till förordning
Skäl 1

(1) Europeiska atomenergigemenskapens ramprogram för verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2012–2013) antogs genom rådets beslut nr .../.../Euratom av den om ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning inom kärnenergiområdet (2012–2013). Kommissionen har ansvaret för genomförandet av ramprogrammet (2012–2013) och de särskilda programmen, inbegripet det som rör de finansiella aspekterna.

(1) Europeiska atomenergigemenskapens ramprogram för verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2012–2013), **som** antogs genom rådets beslut nr .../.../Euratom av den om ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning inom kärnenergiområdet (2012–2013), **avser att komplettera andra EU-åtgärder på det forskningspolitiska området som är nödvändiga för genomförandet av Europa 2020-strategin, särskilt vad gäller utbildning och yrkesutbildning, konkurrenskraft och innovation, industri, sysselsättning och miljö.** Kommissionen har ansvaret för genomförandet av ramprogrammet (2012–2013) och de särskilda programmen, inbegripet det som rör de finansiella aspekterna.

Ändring 2
Förslag till förordning
Skäl 4a (nytt)

(4a) **Ramprogrammet (2012–2013) bör bidra till förverkligandet av innovationsunionen, som är ett av flaggskeppsinitiativen i Europa 2020-strategin, genom att stärka konkurrensen i syfte att uppnå vetenskaplig spetskompetens och påskynda genomförandet av nyckelinnovationer på kärnenergiområdet, särskilt när det gäller kärnfusion och kärnsäkerhet, och samtidigt aktivt anta utmaningarna inom energisektorn och till följd av klimatförändringarna.**

Ändring 3
Förslag till förordning
Skäl 4b (nytt)

(4b) **Ramprogrammet (2012–2013) bör utformas och genomföras på grundval av principer om enkelhet, stabilitet, öppenhet, rättssäkerhet, konsekvens, excellens och förtroende i enlighet med rekommendationerna i Europaparlamentets resolution av den 11 november 2010 om förenklat genomförande av ramprogrammen för forskning ⁽¹⁾.**

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0401.

Tisdagen den 15 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 4

Förslag till förordning
Skäl 5a (nytt)

(5a) *Initiativ vid sidan av den huvudsakliga kärnforskningen måste uppmärksammas mer och få ökade budgetmedel, särskilt investeringar i humankapital och insatser för att hantera risken för kompetensbrist under de kommande åren (t.ex. stipendier till forskare på kärnenergiområdet) och som en följd därav att EU förlorar sin ledande roll.*

Ändring 5

Förslag till förordning
Skäl 6a (nytt)

(6a) *Särskild uppmärksamhet bör ägnas utveckling av avtalsmässiga arrangemang som minskar risken för underlåtenhet att fullgöra förpliktelser samt omfördelningen av risker och kostnader över tid.*

Ändring 6

Förslag till förordning
Skäl 8

(8) Ramprogrammet (2012–2013) bör främja deltagande av regionerna i gemenskapens yttersta randområden samt av många olika företag, forskningscentrum och universitet.

(8) Ramprogrammet (2012–2013) bör främja deltagande av regionerna i gemenskapens yttersta randområden samt av många olika företag, forskningscentrum och universitet, *vars forskningsverksamhet bör vara grundad på respekten för grundläggande etiska principer, framför allt de som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.*

Ändring 7

Förslag till förordning
Skäl 23a (nytt)

(23a) *Genomförandet av Iter i Europa, i enlighet med avtalet av den 21 november 2006 om bildandet av en internationell fusionsenergiorganisation för gemensamt genomförande av Iter-projektet, bör utgöra ett centralt inslag i forskningsverksamheten inom området fusionsenergi enligt ramprogrammet (2012–2013).*

Tisdagen den 15 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 8

**Förslag till förordning
Artikel 11 – stycke 2**

De får också, beroende på den indirekta åtgärdens typ och syften, innehålla ytterligare krav beträffande typ av deltagare och, eventuellt, etableringsort.

De får också, beroende på den indirekta åtgärdens typ och mål, innehålla ytterligare **motiverade** krav beträffande typ av deltagare och, eventuellt, etableringsort.

Ändring 9

**Förslag till förordning
Artikel 12 – punkt 3**

3. Ansökningsomgångar ska ha tydliga mål så att förslagsställare inte lämnar in ansökningar i onödan.

3. Ansökningsomgångar ska ha tydliga **kvantitativa och kvalitativa** mål så att förslagsställare inte lämnar in ansökningar i onödan.

Ändring 10

**Förslag till förordning
Artikel 14 – punkt 1 – stycke 2**

Kriterierna ska vara excellens, effekter och genomförande. Inom denna ram ska arbetsprogrammet dessutom innehålla utvärderings- och urvalskriterier, varvid ytterligare krav, viktningar och trösklar får läggas till, eller ange ytterligare detaljer om tillämpningen av kriterierna.

Kriterierna ska vara excellens, effekter och genomförande. Inom denna ram ska arbetsprogrammet dessutom innehålla utvärderings- och urvalskriterier, varvid ytterligare **tydligt motiverade** krav, viktningar och trösklar får läggas till, eller ange ytterligare detaljer om tillämpningen av kriterierna.

Ändring 11

**Förslag till förordning
Artikel 14 – punkt 3a (ny)**

3a. Alla skeden i processen bör optimeras för att undvika förseningar och främja kostnadseffektivitet. Det gäller tillgången till utkast till arbetsprogram, offentliggörandet av ansökningsomgångar, utarbetandet av förslag, urvalsförfarandena och den tid det tar att godkänna bidrag och betala ut pengarna.

Ändring 12

**Förslag till förordning
Artikel 16 – punkt 2 – stycke 4**

Lämpliga åtgärder ska vidtas för att säkerställa en rimlig könsfördelning när grupper av oberoende experter utses.

Lämpliga åtgärder ska vidtas för att säkerställa en rimlig könsfördelning **och en jämn fördelning mellan medlemsstater som utför forskning och utbildning på kärnenergiområdet** när grupper av oberoende experter utses.

Tisdagen den 15 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 13

Förslag till förordning

Artikel 16 – punkt 2 – stycke 4a (nytt)

Lämpliga åtgärder ska vidtas för att säkerställa en god balans mellan näringslivet (inbegripet små och medelstora företag) och den akademiska världen när grupper av oberoende experter ska utses.

Ändring 14

Förslag till förordning

Artikel 30 – punkt 3 – stycke 1 – led e

e) inte inbegripa icke stödberättigande kostnader, i synnerhet konstaterbara indirekta skatter inklusive mervärdesskatt, avgifter, räntor, **reserver för eventuella framtida förluster eller krav**, valutakursförluster, kostnader förknippade med kapitalavkastning, deklarerade eller uppkomna kostnader, eller ersätta i samband med något annat EU-projekt, skulder och avgifter för skulder, orimliga eller obetänksamma utgifter och andra kostnader som inte uppfyller kraven i punkterna a–d.

e) inte inbegripa icke stödberättigande kostnader, i synnerhet konstaterbara indirekta skatter inklusive **icke återbetalbar** mervärdesskatt, avgifter, räntor, valutakursförluster, kostnader förknippade med kapitalavkastning, deklarerade eller uppkomna kostnader, eller ersätta i samband med något annat EU-projekt, skulder och avgifter för skulder, orimliga eller obetänksamma utgifter och andra kostnader som inte uppfyller kraven i punkterna a–d.

Ändring 15

Förslag till förordning

Artikel 52 – punkt 2 – led a

a) Inom ramen för associeringskontrakten med högst 40 %: utgifter inom särskilda samarbetsprojekt mellan de associerade som av den rådgivande kommittén har rekommenderats för prioriterat stöd och som har godkänts av kommissionen; prioriterat stöd ska koncentreras på **åtgärder som är relevanta för Iter/DEMO, utom för projekt som redan fått prioritetsstatus under tidigare ramprogram.**

a) Inom ramen för associeringskontrakten med högst 40 %: utgifter inom särskilda samarbetsprojekt mellan de associerade som av den rådgivande kommittén har rekommenderats för prioriterat stöd och som har godkänts av kommissionen; prioriterat stöd ska koncentreras på **försök som syftar till att optimera Iters prestanda och bidra till fastställandet av Demo-programmet.**

Onsdagen den 16 november 2011

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2010/019 IE/Construction 41 från Irland

P7_TA(2011)0496

Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/019 IE/Construction 41 från Irland) (KOM(2011)0617 – C7-0313/2011 – 2011/2252(BUD))

(2013/C 153 E/35)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0617 – C7-0313/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾ (IIA av den 17 maj 2006), särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av trepartsförfarandet enligt punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0375/2011), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lämpliga lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av effekterna av genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att ansöka om stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
 - D. Irland har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 4 866 uppsägningar (varav 3 205 berörs av stödåtgärder) i 1 482 företag som är verksamma inom huvudgrupp 41 (Byggnad av hus) ⁽³⁾ enligt Nace rev. 2 i Nuts II-regionerna Border, Midland and Western (IE01) och Southern and Eastern (IE02) i Irland. Dessa två regioner som gränsar till varandra utgör hela staten Irland.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

Onsdagen den 16 november 2011

E. Ansökan uppfyller kriterierna för stöd enligt förordningen om fonden.

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden kan tas i anspråk snabbare. Parlamentet uppskattar mot denna bakgrund det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen, efter en begäran från Europaparlamentet, om att påskynda frigörandet av bidrag, i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan om medel från fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, öppenhet och synlighet för fonden kommer att uppnås.

2. Europaparlamentet påminner om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden, särskilt de mest sårbara och minst kvalificerade arbetstagarna.

3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör garanteras att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit uppsagda. Parlamentet betonar vidare att fonden endast får medfinansiera aktiva arbetsmarknadsåtgärder som leder till långsiktig sysselsättning. Parlamentet påminner om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer. Parlamentet beklagar att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter skulle kunna utgöra ett incitament för företag att ersätta fast anställda med en mera flexibel arbetsstyrka med korttidskontrakt.

4. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster samordnar och kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.

5. Europaparlamentet välkomnar att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången innehåller betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Parlamentet erinrar om att fonden inrättades som ett enskilt och särskilt instrument med sina egna mål och tidsfrister och den därför förtjänar särskilt avsatta anslag i stället för de överföringar från andra budgetrubriker som tidigare gjorts, vilket skulle kunna vara till hinder för att uppnå de olika politiska målen. Parlamentet noterar att det belopp för betalningsbemyndiganden som ursprungligen infördes under budgetpost 04 05 01 kommer att ha förbrukats helt efter det att budgetmyndighetens två parter antagit de förslag om utnyttjande av fonden som lämnats hittills.

6. Europaparlamentet välkomnar ökningen av budgetpost 04 05 01 med 50 000 000 EUR i ändringsbudget 3/2011. Parlamentet noterar att anslag från denna budgetpost kommer att användas för att täcka 6 091 460 EUR av det belopp som krävs för den här ansökan och eftersom betalningsbemyndiganden finns tillgängliga för 2011 under budgetpost 04 02 01 "Slutförande av Europeiska socialfonden (ESF) – Mål 1 (2000–2006)" kan ett ytterligare belopp på 6 598 378 EUR som behövs för den här ansökan göras tillgängligt för överföring.

7. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.

8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 16 november 2011

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/019 IE/Construction 41 från Irland))

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/772/EU.)

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2010/021 IE/Construction 71 från Irland

P7_TA(2011)0497

Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/021 IE/Construction 71 från Irland) (KOM(2011)0619 – C7-0315/2011 – 2011/2254(BUD))

(2013/C 153 E/36)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0619 – C7-0315/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾ (IIA av den 17 maj 2006), särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av trepartsförfarandet enligt punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0377/2011), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lämpliga lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av effekterna av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att ansöka om stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Onsdagen den 16 november 2011

- C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
- D. Irland har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 842 uppsägningar (varav 554 berörs av stödåtgärder) i 230 företag som är verksamma inom huvudgrupp 71 (Arkitekt- och teknisk konsultverksamhet; teknisk provning och analys) ⁽¹⁾ enligt Nace rev 2 i Nuts II-regionerna Border, Midland and Western (IE01) och Southern and Eastern (IE02) i Irland. Dessa två regioner som gränsar till varandra utgör hela staten Irland.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för stöd enligt förordningen om fonden.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden kan tas i anspråk snabbare. Parlamentet uppskattar mot denna bakgrund det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen, efter en begäran från Europaparlamentet om att påskynda frigörandet av bidrag, i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan om medel från fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, öppenhet och synlighet för fonden kommer att uppnås.
 2. Europaparlamentet påminner om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden, särskilt de mest sårbara och minst kvalificerade arbetstagarna.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör garanteras att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit uppsagda. Parlamentet betonar vidare att fonden endast får medfinansiera aktiva arbetsmarknadsåtgärder som leder till långsiktig sysselsättning. Parlamentet påminner om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer. Parlamentet beklagar att fonden skulle kunna utgöra ett incitament för företag att ersätta fast anställda med en mera flexibel arbetsstyrka med korttidskontrakt.
 4. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster samordnas och kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
 5. Europaparlamentet välkomnar att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången innehåller betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser fonden. Parlamentet erinrar om att fonden inrättades som ett enskilt och särskilt instrument med sina egna mål och tidsfrister och därför förtjänar särskilt avsatta anslag i stället för de överföringar från andra budgetrubriker som tidigare gjorts vilket skulle kunna vara till hinder för att uppnå de politiska målen.
 6. Europaparlamentet poängterar att det totala belopp i betalningsbemyndiganden som ursprungligen fördes upp under budgetpost 04 05 01 kommer att ha förbrukats helt och hållet med ansökan EGF/2010/019 IE/Construction 41 från Irland. Parlamentet anser att eftersom betalningsbemyndiganden finns tillgängliga under budgetpost 04 02 01 (Slutförande av Europeiska socialfonden (ESF) – Mål 1 (2000–2006)) kan därför ett ytterligare belopp på 1 387 819 EUR som behövs för denna ansökan göras tillgängligt för överföring.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

Onsdagen den 16 november 2011

7. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/021 IE/Construction 71 från Irland)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/774/EU.)

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2010/020 IE/Construction 43 från Irland

P7_TA(2011)0498

Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/020 IE/Construction 43 från Irland) (KOM(2011)0618 – C7-0314/2011 – 2011/2253(BUD))

(2013/C 153 E/37)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2011)0618 – C7-0314/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾ (IIA av den 17 maj 2006), särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av trepartsförfarandet enligt punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Onsdagen den 16 november 2011

- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0376/2011), och av följande skäl:
- A. Europeiska unionen har inrättat lämpliga lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av effekterna av genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att ansöka om stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
- D. Irland har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 3 382 uppsägningar (varav 2 228 berörs av stödåtgärder) i 1 560 företag som är verksamma inom huvudgrupp 43 (Specialiserad bygg- och anläggningsverksamhet) ⁽¹⁾ enligt Nace rev 2 i Nuts II-regionerna Border, Midland and Western (IE01) och Southern and Eastern (IE02) i Irland.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden kan tas i anspråk snabbare. Parlamentet uppskattar mot denna bakgrund det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen, efter en begäran från Europaparlamentet om att påskynda frigörandet av bidrag, i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan om medel från fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, öppenhet och synlighet för fonden kommer att uppnås.
 2. Europaparlamentet påminner om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden, särskilt de mest sårbara och minst kvalificerade arbetstagarna.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör garanteras att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit uppsagda. Parlamentet betonar vidare att fonden endast får medfinansiera aktiva arbetsmarknadsåtgärder som leder till långsiktig sysselsättning. Parlamentet påminner om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer. Parlamentet beklagar att fonden skulle kunna utgöra ett incitament för företag att ersätta fast anställda med en mera flexibel arbetsstyrka med korttidskontrakt.
 4. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster samordnas och kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

Onsdagen den 16 november 2011

5. Parlamentet erinrar om att fonden inrättades som ett enskilt och särskilt instrument med sina egna mål och tidsfrister och att den därför förtjänar särskilt avsatta anslag i stället för de överföringar från andra budgetrubriker som tidigare gjorts, vilket skulle kunna vara till hinder för att uppnå de olika politiska målen. Det belopp för betalningsbemyndiganden som ursprungligen infördes under budgetpost 04 05 01 förbrukades helt med ansökan EGF/2010/019 IE/Construction 41 från Irland.
6. Europaparlamentet konstaterar dock att för att utnyttja Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i detta fall kommer betalningsbemyndiganden att överföras från en budgetpost avsedd för "Slutförande av Europeiska socialfonden (ESF) – Mål 1 (2000–2006)".
7. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/020 IE/Construction 43 från Irland)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/773/EU.)

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2011/001 AT/Niederösterreich-Oberösterreich från Österrike

P7_TA(2011)0499

Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/001 AT/Niederösterreich-Oberösterreich från Österrike) (KOM(2011)0579 – C7-0254/2011 – 2011/2199(BUD))

(2013/C 153 E/38)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0579 – C7-0254/2011),

Onsdagen den 16 november 2011

- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾ (IIA av den 17 maj 2006), särskilt punkt 28,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
 - med beaktande av trepartsförfarandet enligt punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
 - med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0379/2011), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lämpliga lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att ansöka om stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
 - D. Österrike har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 2 338 uppsägningar (varav 502 berörs av stödåtgärder) i 706 företag som är verksamma inom sektorn Nace rev 2 huvudgrupp 49 (Landtransport; transport i rörsystem) enligt Nace rev. 2 i Nuts II-regionerna Niederösterreich (AT12) och Oberösterreich (AT31) i Österrike.
 - E. Ansökan uppfyller kriterierna för stöd enligt förordningen om fonden.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden kan tas i anspråk snabbare. Parlamentet uppskattar mot denna bakgrund det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen, efter en begäran från Europaparlamentet om att påskynda frigörandet av bidrag, i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan om medel från fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, transparens och synlighet för fonden kommer att uppnås.
2. Europaparlamentet påminner om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden, särskilt de mest sårbara och minst kvalificerade arbetstagarna.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Onsdagen den 16 november 2011

3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör garanteras att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit uppsagda. Parlamentet betonar vidare att fonden endast får medfinansiera aktiva arbetsmarknadsåtgärder som leder till långsiktig sysselsättning. Parlamentet påminner om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer. Parlamentet beklagar att fonden skulle kunna utgöra ett incitament för företag att ersätta fast anställda med en mera flexibel arbetsstyrka med korttidskontrakt.
4. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster samordnas och kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
5. Europaparlamentet välkomnar att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången fastställer betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser fonden. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och därför förtjänar ett särskilt anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, vilket skedde tidigare, och som kunde inverka negativt på uppnåendet av de olika politiska målen.
6. Europaparlamentet välkomnar den planerade ökningen av budgetpost 04 05 01 med 50 000 000 EUR i ändringsbudget 3/2011, som kommer att användas till att finansiera den här ansökan.
7. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT**

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/001 AT/Niederösterreich-Oberösterreich från Österrike)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/770/EU.)

Onsdagen den 16 november 2011

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2011/004 EL/ALDI Hellas från Grekland

P7_TA(2011)0500

Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/004 EL/ALDI Hellas från Grekland) (KOM(2011)0580 – C7-0255/2011 – 2011/2200(BUD))

(2013/C 153 E/39)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0580 – C7-0255/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾ (IIA av den 17 maj 2006), särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av trepartsförfarandet enligt punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0378/2011), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lämpliga lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att ansöka om stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
 - D. Grekland har ansökt om bidrag till följd av ett fall med 642 uppsägningar i två företag inom detaljhandelssektorn (stormarknad och leverantör) som är verksamma i regionerna Centrala Makedonien och Attika, där de flesta ALDI-stormarknaderna fanns. Mindre uppsägningar från ALDI har också förekommit i andra grekiska regioner, t.ex. Östra Makedonien och Thrakien, Västra Makedonien, Epirus, Västra Grekland, Sterea Ellada och Peloponnesos. Av de 642 uppsägningarna inträffade 554 under referensperioden och 88 inträffade före referensperioden, men är berättigade till stöd enligt artikel 3a b i förordning (EG) nr 1927/2006. Samtliga 642 uppsagda arbetstagare berörs av stödåtgärder från fonden.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Onsdagen den 16 november 2011

- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att fonden kan tas i anspråk snabbare. Parlamentet uppskattar mot denna bakgrund det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen, efter en begäran från Europaparlamentet om att påskynda frigörandet av bidrag, i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan om medel från fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av fonden och att större effektivitet, transparens och synlighet för fonden kommer att uppnås.
 2. Europaparlamentet påminner om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Fonden kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden, särskilt de mest sårbara och minst kvalificerade arbetstagarna.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör garanteras att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit uppsagda. Parlamentet betonar vidare att fonden endast får medfinansiera aktiva arbetsmarknadsåtgärder som leder till långsiktig sysselsättning. Parlamentet påminner om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer. Parlamentet beklagar att fonden skulle kunna utgöra ett incitament för företag att ersätta fast anställda med en mera flexibel arbetsstyrka med korttidskontrakt.
 4. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster samordnas och kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
 5. Europaparlamentet välkomnar att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången fastställer betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser fonden. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att den därför förtjänar ett särskilt anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, vilket skedde tidigare, och som kunde inverka negativt på uppnåendet av de olika politiska målen.
 6. Europaparlamentet välkomnar den planerade ökningen av budgetpost 04 05 01 med 50 000 000 EUR i ändringsbudget 3/2011, som kommer att användas till att finansiera den här ansökan.
 7. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 16 november 2011

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/004 EL/ALDI Hellas från Grekland)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2011/771/EU.)

Europeiska kulturarvsmärket *II**

P7_TA(2011)0502

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 november 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av Europeiska unionens insats för det europeiska kulturarvsmärket (10303/2011 – C7-0236/1/2011 – 2010/0044(COD))

(2013/C 153 E/40)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (10303/1/2011 – C7-0236/2011),
 - med beaktande av det motiverade yttrande från den franska senaten som lagts fram i enlighet med protokoll (nr 2) om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽¹⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0076),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 72 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för kultur och utbildning (A7-0331/2011).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

⁽¹⁾ Antagna texter, 16.12.2010, P7_TA(2010)0486.

Onsdagen den 16 november 2011

4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Gemensamt europeiskt järnvägsområde ***I

P7_TA(2011)0503

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättandet av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (omarbetning) (KOM(2010)0475 – C7-0268/2010 – 2010/0253(COD))

(2013/C 153 E/41)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0475),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 91 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0268/2010),
- med beaktande av artikel 14 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och dess protokoll nr 26 avseende tjänster i allmänhetens intresse,
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om genomförande av direktiven i det första järnvägspaketet ⁽¹⁾,
- med beaktande av det motiverade yttrandet från den luxemburgska deputeradekammaren, inom ramen för protokoll nr 2 om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen, där man hävdar att förslaget till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 16 mars 2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 28 januari 2011 ⁽³⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽⁴⁾,
- med beaktande av skrivelsen av den 26 maj 2011 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för transport och turism i enlighet med artikel 87.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 87 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A7-0367/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 125.

⁽²⁾ EUT C 132, 3.5.2011, s. 99.

⁽³⁾ EUT C 104, 2.4.2011, s. 53.

⁽⁴⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Onsdagen den 16 november 2011

- A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0253

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 november 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om inrättandet av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av förslaget till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

med beaktande av följande:

- (1) Rådets direktiv 91/440/EEG av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar ⁽³⁾, rådets direktiv 95/18/EG av den 19 juni 1995 om tillstånd för järnvägsföretag ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för nyttjande av järnvägsinfrastruktur ⁽⁵⁾ har ändrats på väsentliga punkter 2004 och 2007. Eftersom ytterligare ändringar är nödvändiga och med tanke på kopplingen mellan dessa bestämmelser, bör dessa direktiv av tydlighetsskäl omarbetas och slås samman till en enda rättsakt.

⁽¹⁾ EUT C 132, 3.5.2011, s. 99.

⁽²⁾ EUT C 104, 2.4.2011, s. 53.

⁽³⁾ EGT L 237, 24.8.1991, s. 25.

⁽⁴⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 70.

⁽⁵⁾ EGT L 75, 15.3.2001, s. 29.

Onsdagen den 16 november 2011

- (2) En större integrering av unionens transportsektor är en viktig del av fullbordandet av den inre marknaden och järnvägar är en viktig del av unionens transportsektor med sikte på att uppnå hållbar rörlighet.
- (2a) *Järnvägssektorns andel av transportmarknaden har inte ökat under det senaste årtiondet, vilket går stick i stäv med målen i järnvägspaketet från 2001 ("första järnvägspaketet", nämligen Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/12/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/13/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag ⁽²⁾ och direktiv 2001/14/EG) vilket visar att den gällande lagstiftningen måste förstärkas ytterligare för att stödja denna sektor. Denna omarbetning är därför nödvändig. [Ändr. 1]*
- (2b) *Det stora antalet överträdelseförfaranden mot medlemsstaterna visar att den gällande lagstiftningen ger upphov till olika tolkningar och att det första järnvägspaketet måste förtydligas och förbättras för att säkerställa att den europeiska järnvägsmarknaden verkligen öppnas. [Ändr. 2]*
- (2c) *Investeringarna i utveckling och underhåll av järnvägsinfrastrukturen räcker fortfarande inte till för att garantera sektorns utveckling och konkurrensförmåga. [Ändr. 3]*
- (2d) *Direktiven i det första järnvägspaketet har inte hindrat att det finns stora variationer i infrastrukturavgifternas struktur och nivå samt när det gäller hur och enligt vilken tidsplan kapacitetstilldelningen sker. [Ändr. 4]*
- (2e) *Otillräcklig öppenhet när det gäller marknadsvillkoren är ett uppenbart hinder för konkurrenskraftiga järnvägstjänster. [Ändr. 5]*
- (3) Effektiviteten hos järnvägssystemet bör förbättras för att det ska kunna integreras i en konkurrenskraftig marknad med hänsyn till järnvägaras speciella karaktär.
- (3a) *Förekomsten i medlemsstaterna av olika sociala trygghetssystem inom järnvägssektorn medför en risk för illojal konkurrens mellan nytillkomna och redan etablerade järnvägsföretag, och det krävs därför att det sker en harmonisering av systemen med full respekt för sektorns och medlemsstaternas särdrag. [Ändr. 6]*
- (3b) *Regleringsorganens tillsynsfunktioner måste garanteras för att säkerställa icke-diskriminering mellan järnvägsföretag, samordning av principerna för fastställande av avgifter och efterlevnad av särredovisningskravet. [Ändr. 7]*
- (3c) *Fullbordandet av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde kräver fullständig driftskompatibilitet inom järnvägssystemet i EU. Europeiska järnvägsbyrån bör få lämpliga befogenheter och resurser för att snabbare uppnå detta mål, bland annat när det gäller att ta fram gemenskapsstandarder för certifiering av rullande materiel samt säkerhets- och signalsystem. [Ändr. 8]*
- (4) Regional-, stads- och förortstjänster samt transportverksamheter i form av pendeltrafik genom tunneln under Engelska kanalen bör undantas från direktivets tillämpningsområde. **Museijärnvägar med egna spår bör också undantas från direktivets tillämpningsområde. [Ändr. 9]**

⁽¹⁾ EGT L 75, 15.3.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 75, 15.3.2001, s. 26.

Onsdagen den 16 november 2011

- (5) För att göra järnvägstransporterna effektiva och konkurrenskraftiga i jämförelse med andra transportsätt bör medlemsstaterna säkerställa att järnvägsföretag har en status som oberoende operatörer som handlar på ett marknadsorienterat sätt och anpassar sig till marknadens behov.
- (6) För att säkerställa framtida utveckling och effektiv drift av järnvägssystemet bör en åtskillnad göras mellan transportverksamheten och förvaltningen av infrastrukturen. I denna situation är det nödvändigt att driva dessa två verksamheter var för sig och ha separat redovisning för dem, **varvid full insyn måste råda för att undvika att offentliga medel används för annan kommersiell verksamhet.** [Ändr. 10]
- (6a) **Infrastrukturförvaltarens och järnvägsföretagets redovisningar måste vara helt åtskilda. Allmänna medel som har tilldelats ett av verksamhetsområdena bör inte få överföras till ett annat verksamhetsområde. Detta förbud måste framgå klart i redovisningsreglerna för varje verksamhetsområde. Medlemsstaterna och de nationella regleringsorganen bör se till att förbudet tillämpas effektivt.** [Ändr. 11]
- (6b) **Alla järnvägsföretag, oberoende av deras företagsform, måste följa gällande nationell lagstiftning avseende socialt skydd och hälsa för att undvika social dumpning och illojal konkurrens.** [Ändr. 12]
- (6c) **För att ge järnvägstransporterna möjlighet att konkurrera med vägtransporterna bör det skapas enhetlighet inom de olika nationella regelverken, såsom säkerhetsföreskrifterna för järnvägstrafiken, hanteringen av följedokument, tågbildningsföreskrifterna och dokumenteringen av dem, signaler och beteckningar för tågkörning, åtgärder och kontroller som genomförs i samband med transporter av farligt gods och enhetlig registrering och övervakning av avfallstransporter.** [Ändr. 13]
- (7) Principen om frihet att tillhandahålla tjänster bör tillämpas på järnvägssektorn, varvid hänsyn måste tas till denna sektors särskilda kännetecken.
- (8) För att öka konkurrensen vid utbudet av transporttjänster när det gäller bekvämlighet och service bör medlemsstaterna behålla det övergripande ansvaret för utveckling av lämplig järnvägsinfrastruktur.
- (9) I brist på gemensamma regler om fördelning av infrastrukturkostnaderna, bör medlemsstaterna efter samråd med infrastrukturförvaltare fastställa regler för järnvägsföretagens betalning för nyttjandet av järnvägsinfrastrukturen. Dessa regler bör inte diskriminera mellan järnvägsföretag.
- (10) Medlemsstaterna bör säkerställa att infrastrukturförvaltare och de befintliga, offentligt ägda eller offentligt styrda järnvägsföretagen ges en sund ekonomisk struktur med vederbörligt beaktande av unionens regler om statligt stöd.
- (10a) **Unionen bör undersöka alternativa finansieringskällor för europeiska järnvägsprojekt genom innovativa finansiella instrument som t.ex. EU-projektobligationer, för att uppmuntra privata investeringar och öka tillgången till riskkapital. Samtidigt måste järnvägsmarknaden göras mer attraktiv för alternativa privata investerare med hjälp av tydliga rättsliga ramar som är öppna för insyn.** [Ändr. 14]

Onsdagen den 16 november 2011

- (10b) *Medlemsstaterna och infrastrukturförvaltarna bör kunna finansiera infrastrukturinvesteringar på annat sätt än genom direkt statlig finansiering, t.ex. finansiering från den privata sektorn. [Ändr. 15]*
- (11) ***Brådskande** åtgärder bör vidtas för att öppna ~~marknaden~~ **marknaderna i de enskilda medlemsstaterna och främja konkurrens**, för att **person- och** godstrafiken och i synnerhet de gränsöverskridande varutransporterna ska fungera effektivt, **särskilt i de fall då avvikande spårvidd fortsätter att utgöra ett fysiskt hinder för konkurrensen.** [Ändr. 16]*
- (12) För att säkerställa att tillträdesrätten till järnvägsinfrastrukturen tillämpas på ett enhetligt och icke-diskriminerande sätt överallt inom unionen är det lämpligt att införa ett tillstånd för järnvägsföretag.
- (13) Vid resor med mellanliggande stopp bör nya marknadsaktörer tillåtas ta upp och lämna av passagerare längs linjen för att ~~garantera~~ säkerställa att sådan verksamhet blir ekonomiskt bärkraftig och för att potentiella konkurrenter inte ska missgynnas i förhållande till befintliga järnvägsföretag.
- (14) Införandet av ~~sådan~~ ny internationell persontrafik med öppet tillträde och med mellanliggande stopp bör ~~inte medföra att marknaden för inhemsk persontrafik öppnas, utan bör endast inriktas på stopp utmed den internationella sträckan. Det huvudsakliga syftet med de nya förbindelserna sådana~~ **förbindelser** bör vara att befordra passagerare på internationell resa. Vid fastställandet av huruvida detta är förbindelsens huvudsakliga syfte bör kriterier som till exempel den andel av omsättning och volym som härrör från inhemsk eller internationell befordran av passagerare samt förbindelsens längd beaktas. Fastställandet av förbindelsens huvudsakliga syfte bör göras av respektive nationellt regleringsorgan på begäran av en berörd part. [Ändr. 17]
- (15) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg ⁽¹⁾ har medlemsstater och lokala myndigheter möjlighet att ingå avtal om allmänna tjänster som kan ge exklusiva rättigheter att bedriva viss trafik. Det är därför nödvändigt att ~~garantera~~ säkerställa överensstämmelse mellan bestämmelserna i den förordningen och principen om öppnandet av marknaden för internationell persontrafik för konkurrens.
- (15a) ***Enligt förordning (EG) nr 1370/2007 får medlemsstaterna skydda arbetstagarnas rättigheter i samband med att tillhandahållandet av transporttjänster skiljs från infrastrukturförvaltningen, vilket kan leda till en överlåtelse av företag.** [Ändr. 18]*
- (16) Att öppna den internationella persontrafiken för konkurrens kan få konsekvenser för organisering och finansiering av persontrafik på järnväg som tillhandahålls enligt ett avtal om allmänna tjänster. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att på begäran av de behöriga myndigheter som tilldelade avtalet om allmänna tjänster begränsa rätten till tillträde till marknaden, om denna rätt skulle äventyra den ekonomiska jämvikten för dessa avtal om allmänna tjänster och det berörda regleringsorgan som avses i artikel 55 **och, i förekommande fall, det nätverk av regleringsorgan som anges i artikel 57** i detta direktiv ger sitt godkännande på grundval av en objektiv ekonomisk analys. [Ändr. 19]

⁽¹⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 1.

Onsdagen den 16 november 2011

- (17) Vid bedömningen av huruvida den ekonomiska jämvikten för ett avtal om allmänna tjänster kan komma att äventyras, bör på förhand fastställda kriterier beaktas, till exempel lönsamhetskonsekvenserna för tjänster som ingår i avtalet om allmänna tjänster, inklusive konsekvenserna för nettokostnaderna för den behöriga offentliga myndighet som ingick avtalet, passagerarnas efterfrågan, biljettpriser, arrangemang för utfärdande av biljetter, plats för och antal stopp på båda sidor om gränsen samt tidtabell och turtäthet för den föreslagna nya förbindelsen. Medlemsstaterna får i överensstämmelse med en sådan bedömning och det berörda regleringsorganets beslut bevilja, ändra eller vägra rätten till tillträde till den internationella persontrafik ansökan gäller, inklusive uttag av en avgift från operatören av en ny internationell förbindelse för persontrafik, i linje med den ekonomiska analysen och i enlighet med unionens lagstiftning och principerna om jämlikhet och icke-diskriminering.
- (18) För att bidra till driften av persontrafik på järnväg på linjer där det föreligger en skyldighet att tillhandahålla allmänna tjänster, bör medlemsstater kunna låta de myndigheter som ansvarar för dessa tjänster ta ut en avgift på persontrafik som omfattas av dessa myndigheters behörighet. Denna avgift bör bidra till att finansiera de skyldigheter att tillhandahålla allmänna tjänster som fastställts i avtal om allmänna tjänster.
- (18a) *Marknadsutvecklingen har visat att det är av största vikt att stärka regleringsorganets roll. Om dessa organ ska spela en central roll för att säkerställa en miljö med rättvisa tillträdesvillkor behöver de tilldelas de ekonomiska resurser och den personal och logistiska utrustning som krävs för att utföra uppgiften. [Ändr. 20]*
- (18b) *Det nationella regleringsorganet måste vara en oberoende regleringsmyndighet med behörighet att ta upp ärenden till behandling på eget initiativ och genomföra utredningar, och det måste kunna utfärda yttranden samt fatta verkställbara beslut i syfte att säkerställa en öppen marknad utan hinder där det råder fri och rättvis konkurrens. [Ändr. 21]*
- (19) Det nationella regleringsorganet bör fungera så att eventuella intressekonflikter och all eventuell inblandning i tilldelning av det aktuella avtalet om allmänna tjänster undviks, *utan att det påverkar möjligheten att finansiera organet genom den nationella budgeten eller genom avgifter som tas ut från järnvägssektorn, eller att offentliggöra relevant information.* Regleringsorganets behörighet bör utvidgas till att omfatta bedömning av syftet med en internationell förbindelse och när så är lämpligt de potentiella ekonomiska följderna för befintliga avtal om allmänna tjänster. [Ändr. 22]
- (19a) *Det nationella regleringsorganet bör vara helt oberoende, i fråga om organisation, finansieringsbeslut, rättslig struktur och beslutsfattande, i förhållande till varje infrastrukturförvaltare, ansvarigt uppbördsorgan, tilldelningsorgan eller sökande. Det nationella regleringsorganet måste ha den administrativa kapacitet i form av personal och resurser som krävs för att säkerställa en järnvägsmarknad som karaktäriseras av öppenhet och insyn. Antalet anställda bör stå i direkt relation till marknadens behov och variera därefter. Organet bör fatta beslut om klagomål, agera på eget initiativ, göra utredningar vid tvister och övervaka utvecklingen på marknaden. Det bör assisteras av en regleringsenhet vid kommissionen. Dessutom bör det nationella regleringsorganet upprätthålla en databas över sina förslag till beslut, som bör vara tillgänglig för kommissionen. [Ändr. 23]*
- (20) För att investera i tjänster som använder specialiserad infrastruktur, såsom höghastighetslinjer, behöver sökande rättsäkerhet med tanke på de omfattande, långsiktiga investeringar som detta innebär.

Onsdagen den 16 november 2011

- (21) De nationella regleringsorganen bör ~~utbyta~~, **under kommissionens ledning, skapa ett nätverk för att stärka sitt samarbete genom framtagandet av gemensamma principer och utbytet av bästa praxis och information och.** De bör också, om lämpligt i enskilda fall, samordna principer och praxis för bedömningen av huruvida den ekonomiska jämvikten för ett avtal om allmänna tjänster äventyras. De bör successivt utarbeta **gemensamma** riktlinjer **på EU-nivå** på grundval av gjorda erfarenheter. **På grundval av de erfarenheter som detta nätverk av regleringsorgan har gjort bör kommissionen dessutom lägga fram ett förslag om inrättande av ett europeiskt regleringsorgan.** [Ändr. 24 och 25]
- (22) För att säkerställa rättvis konkurrens mellan järnvägsföretag bör regleringsorganet hantera ~~en åtskillnad göras mellan~~ tillhandahållandet av transporttjänster och driften av anläggningar för tjänster. ~~I denna situation är det nödvändigt att driva dessa två typer av verksamheter var för sig i separata juridiska personer. Sådant oberoende behöver inte innebära att det inrättas ett separat organ eller företag för varje anläggning för tjänster på ett öppet och icke-diskriminerande sätt i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i detta direktiv.~~ [Ändr. 26]
- (22a) **Förbättrad tillgång till reseinformation och biljettförsäljningstjänster på stationer för passagerare bör komplettera andra regleringsinitiativ som syftar till att underlätta utformning och utveckling av telematiktillämpningar för passagerare.** [Ändr. 138]
- (23) För att ~~garantera~~ säkerställa pålitliga och tillräckliga tjänster är det nödvändigt att se till att järnvägsföretagen alltid uppfyller vissa krav avseende gott anseende, ekonomisk förmåga, **sociala normer** och yrkesmässig kompetens. [Ändr. 27]
- (24) För att skydda kunder och berörda tredjeparter är det **ytterst** viktigt att säkerställa att järnvägsföretagen är försäkrade i tillräcklig omfattning för att täcka eventuellt civilrättsligt ansvar. **Järnvägsföretaget bör även tillåtas täcka sin ansvarsskyldighet i händelse av olyckor genom garantier från banker eller andra företag, under förutsättning att denna täckning ges på marknadsmässiga villkor, inte utgör statligt stöd och inte innebär diskriminering mot andra järnvägsföretag.** [Ändr. 28]
- (25) ~~Järnvägsföretagen~~ **Samtliga järnvägsföretag** bör även vara skyldiga att rätta sig efter **såväl** nationella regler ~~eller som~~ unionens regler om tillhandahållande av järnvägstjänster, som tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt, i syfte att säkerställa att ~~det de~~ är i stånd att utföra sina aktiviteter på ett fullständigt säkert sätt och ~~under vederbörligt~~ **med fullt** hänsynstagande till ~~hälsa, säkerhet, gällande skyldigheter avseende~~ sociala förhållanden, **hälsa och säkerhet** och arbetstagares och konsumenters rättigheter på **alla** spårsträckningar. [Ändr. 29 och 30]
- (26) Förfarandena för tilldelning, bibehållande och ändring av tillstånd för järnvägsföretag bör tillåta insyn och överensstämma med principen om icke-diskriminering.
- (26a) **Beviljandet av tillstånd för järnvägsföretagens rullande materiel försvåras fortfarande alltför ofta på otillbörligt sätt, vilket innebär att marknadstillträdet störs. Ett starkt mandat för Europeiska järnvägsbyrån är därför lämpligt i detta avseende. Kommissionen uppmanas således att inom ramen för översynen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 881/2004 av den 29 april 2004 om inrättande av en europeisk järnvägsbyrå⁽¹⁾ undersöka om Europeiska järnvägsbyråns befogenheter kan utvidgas på detta område.** [Ändr. 31]

⁽¹⁾ EUT L 164, 30.4.2004, s. 1.

Onsdagen den 16 november 2011

- (27) För att säkerställa insyn och icke-diskriminerande tillträde till järnvägsinfrastrukturen och järnvägsrelaterade tjänster för samtliga järnvägsföretag ska all information som krävs för att utnyttja tillträdesrätten offentliggöras i en beskrivning av järnvägsnätet, **även i format som är anpassade för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet**. [Ändr. 32]
- (28) Lämpliga system för tilldelning av kapacitet tillsammans med konkurrenskraftiga operatörer kommer att leda till en bättre balans mellan transportsätten.
- (29) Främjande av en optimal användning av järnvägsinfrastrukturen kommer att leda till minskade transportkostnader för samhället.
- (30) Lämpliga avgiftssystem för järnvägsinfrastruktur tillsammans med lämpliga avgiftssystem för annan transportinfrastruktur och konkurrenskraftiga operatörer bör skapa bästa möjliga balans mellan olika transportsätt på en hållbar grund.
- (31) Systemen för fastställande och uttag av avgifter och tilldelning av kapacitet bör möjliggöra lika och icke-diskriminerande tillträde för alla företag och i möjligaste mån söka tillgodose behoven hos samtliga användare och trafiktyper på ett rättvist och icke-diskriminerande sätt. Systemen för fastställande och uttag av avgifter och tilldelning av kapacitet bör medge sund konkurrens vid tillhandahållandet av järnvägstjänster.
- (32) Inom de ramar som fastställs av medlemsstaterna bör systemen för fastställande och uttag av avgifter och tilldelning av kapacitet uppmuntra järnvägsinfrastrukturförvaltare till en optimal användning av infrastrukturen.
- (33) Genom systemen för tilldelning av kapacitet bör järnvägsföretagen ges klara och överensstämmande ~~signaler~~ indikationer, så att de kan fatta rationella beslut.
- (34) Alla avgiftssystem sänder ekonomiska signaler till användare. Det är viktigt att dessa signaler till järnvägsföretagen är samstämmiga **och tydliga**, så att företagen kan fatta rationella **och hållbara** beslut. [Ändr. 33]
- (35) För att ta hänsyn till användarnas, eller de potentiella användarnas, behov av järnvägsinfrastrukturkapacitet för att planera sin verksamhet, samt till kundernas och finansierarnas behov, är det viktigt att infrastrukturförvaltaren säkerställer att infrastrukturkapacitet tilldelas på ett sätt som återspeglar behovet av att bibehålla och förbättra nivån på tjänsternas tillförlitlighet.
- (36) Det är önskvärt att ge järnvägsföretagen och infrastrukturförvaltaren incitament att reducera drifts-avbrott till ett minimum och förbättra järnvägsnätets prestanda.
- (37) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att tillåta köpare av järnvägstjänster att delta direkt i förfarandet för tilldelning av kapacitet.
- (38) Det är viktigt att beakta verksamhetskraven för såväl sökande som för infrastrukturförvaltaren.

Onsdagen den 16 november 2011

- (40) Det är viktigt att infrastrukturförvaltarna ges största möjliga flexibilitet vid tilldelning av infrastrukturkapacitet, men samtidigt bör den sökandes rimliga krav tillgodoses.
- (40a) *Sökande som tillhandahåller tjänster med tåg med enstaka vagnslast ska uppmuntras i syfte att utvidga den potentiella marknaden för nya järnvägs kunder. Det är därför viktigt att infrastrukturförvaltaren tar dessa sökande i beaktande vid tilldelningen av kapacitet så att de kan dra full fördel av denna rättsliga ram, och för att öka nya sektors andel av järnvägs marknaden. [Ändr. 34]*
- (41) Vid förfarandet för tilldelning av kapacitet måste det förhindras att önskemål från andra företag som innehar eller avser att inneha rätten att utnyttja infrastrukturen för att utveckla sin verksamhet begränsas på ett obefogat sätt.
- (42) I systemen för tilldelning av kapacitet och fastställande och uttag av avgifter kan hänsyn behöva tas till det faktum att olika delar i järnvägsinfrastrukturnätet har utformats med tanke på olika huvudanvändare.
- (43) Eftersom olika användare och typer av användare ofta kommer att inverka olika på infrastrukturkapaciteten måste olika verksamheters behov avvägas på rätt sätt.
- (44) Transporttjänster som tillhandahålls enligt avtal med en offentlig myndighet kan behöva omfattas av särskilda regler för att vara intressanta för användarna.
- (45) I systemen för fastställande och uttag av avgifter och tilldelning av kapacitet måste hänsyn tas till effekten av ökande infrastrukturkapacitetsutnyttjande och i sista hand kapacitetsbrist.
- (46) De olika tidsramarna för planering av trafikformerna bör säkerställa att även ansökningar om infrastrukturkapacitet som lämnas in efter det att den årliga tågplaneprocessen avslutats kan beaktas.
- (47) För att säkerställa ett optimalt resultat för järnvägsföretagen är det önskvärt att kräva en undersökning av hur infrastrukturkapacitet utnyttjas i de fall där det krävs en samordning av önskemålen om kapacitet för att tillgodose användarnas behov.
- (48) Med hänsyn till infrastrukturförvaltarnas monopolställning bör det krävas av dem att de undersöker tillgänglig infrastrukturkapacitet och metoder för att förstärka den, när användarnas önskemål inte kan tillgodoses vid förfarandet för tilldelning av kapacitet.
- (49) Brist på information om andra järnvägsföretags önskemål och om begränsningar inom systemet kan göra det svårt för järnvägsföretag att optimera sina ansökningar om infrastrukturkapacitet.
- (50) Det är viktigt att säkerställa en bättre samordning av tilldelningssystem för att göra järnvägen mer intressant för trafik som använder mer än en infrastrukturförvaltares järnvägsnät och i synnerhet för internationell trafik. *Det är i detta sammanhang önskvärt att det på sikt inrättas ett europeiskt regleringsorgan. [Ändr. 35]*

Onsdagen den 16 november 2011

- (51) Det är viktigt att minska den snedvridning av konkurrensen som kan uppstå antingen mellan järnvägsinfrastrukturer eller mellan transportsätt på grund av mycket olika principer för beräkning av avgifter.
- (52) Det är önskvärt att fastställa vilka delar av infrastrukturtjänsterna som är väsentliga för att en operatör ska kunna tillhandahålla en tjänst och bör tillhandahållas som motprestation till lägsta möjliga tillträdesavgifter.
- (53) **Ökade** investeringar i järnvägsinfrastruktur – **särskilt i befintlig sådan** – är nödvändiga, och avgiftssystemen för infrastrukturen bör ge infrastrukturförvaltare incitament att göra lämpliga investeringar ekonomiskt lönsamma **och miljömässigt hållbara**. [Ändr. 36]
- (54) För att lämpliga och rättvisa nivåer för infrastrukturavgifter ska kunna fastställas behöver infrastrukturförvaltare bokföra och fastställa värdet på sina tillgångar och ha en klar uppfattning om kostnadsfaktorerna i driften av infrastrukturen.
- (55) När beslut som rör transporter fattas bör hänsyn tas till externa kostnader, och det bör säkerställas att infrastrukturavgifter för järnväg kan bidra till internaliseringen av externa kostnader på ett samstämmigt och balanserat sätt för alla transportsätt.
- (56) Det är viktigt att säkerställa att avgifterna för inrikes och internationell trafik tillåter att marknadens behov tillgodoses av järnvägen. Följaktligen bör infrastrukturavgifterna fastställas till den kostnad som uppstår som en direkt följd av den tågtrafik som bedrivs.
- (57) Den generella nivån på kostnadstäckningen via infrastrukturavgifter inverkar på hur höga statliga bidrag som behövs. Medlemsstaterna kan tänkas fordra olika nivåer av generell kostnadstäckning. Alla avgiftssystem bör dock möjliggöra att trafik som åtminstone kan täcka de extrakostnader den medför kan använda järnvägsnätet.
- (58) Järnvägsinfrastruktur är till sin natur ett monopol. Det är därför nödvändigt att vidta åtgärder som ger infrastrukturförvaltare incitament att sänka kostnaderna och förvalta infrastrukturen effektivt.
- (58a) **För att öka järnvägens andel av gods- och persontrafiken jämfört med andra transportsätt bör medlemsstaterna i samband med internaliseringen av externa kostnader se till att de differentierade avgifterna inte får negativa följder för infrastrukturförvaltarens finansiella jämvikt. Om infrastrukturförvaltarena ändå lider förlust på grund av denna differentiering rekommenderas det att medlemsstaterna täcker skillnaden, med hänsyn tagen till bestämmelserna om statligt stöd.** [Ändr. 37]
- (59) ~~Utvecklingen av järnvägstransporterna bör uppnås bl.a. genom att de tillgängliga unionsinstrumenten används, dock utan att redan fastställda prioriteringar åsidosätts.~~ [Ändr. 38]
- (60) Rabatter för järnvägsföretag måste motsvaras av faktiska administrativa kostnadsbesparingar, särskilt besparingar avseende transaktionskostnader. Rabatter kan också användas för att främja effektiv infrastrukturanvändning.
- (61) ~~Järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare bör ges incitament att minimera avbrott i trafik på järnvägsnätet.~~ [Ändr. 39]

Onsdagen den 16 november 2011

- (62) ~~Tilldelningen av kapacitet är förbunden med en kostnad för infrastrukturförvaltaren och det bör krävas betalning för denna kostnad. [Ändr. 40]~~
- (63) Effektiv förvaltning och rättvis och icke-diskriminerande användning av järnvägsinfrastrukturen förutsätter att det upprättas ~~ett~~ **nationella** regleringsorgan som utövar tillsyn av tillämpningen av föreskrifterna i detta direktiv och som också kan fungera som besvärsorgan, utan att detta påverkar möjligheten till prövning i domstol. [Ändr. 41]
- (64) Särskilda åtgärder krävs för att beakta vissa medlemsstaters särskilda geopolitiska och geografiska situation och den särskilda organiseringen av järnvägssektorn i flera medlemsstater samtidigt som den inre marknadens integritet säkerställs.
- (65) ~~Kommissionen bör bemyndigas att anpassa bilagorna till detta direktiv. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, måste de antas som delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget.) För att säkerställa korrekt övervakning av järnvägsmarknaden och lämplig reglering när det gäller uttagande av avgifter för användning av järnvägsinfrastruktur och tilldelning av infrastrukturkapacitet, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på de kriterier och förfaranden som ska följas när det gäller marknadsövervakning, vissa delar av beskrivningen av järnvägsnätet, vissa principer för fastställande och uttag av avgifter, den tillfälliga nedsättningen av avgiften för tåg utrustade med ETCS (European Train Control System), vissa delar av kvalitetskraven på utförandet, de kriterier som ska följas avseende kraven på den som ansöker om infrastrukturkapacitet, tidsplanen för tilldelningsförfarandet, den föreskrivna bokföringen samt gemensamma principer och praxis för beslutsfattandet som utvecklats av regleringsorganen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under det förberedande arbetet, även på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt. [Ändr. 42]~~
- (66) ~~De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ^(*). För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av det här direktivet bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽²⁾. [Ändr. 43]~~
- (67) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen kan målen för detta direktiv, nämligen att främja utvecklingen av Europeiska unionens järnvägar, att fastställa de övergripande principerna för beviljande av tillstånd för järnvägsföretag och att samordna de ordningar i medlemsstaterna som reglerar tilldelningen av järnvägsinfrastrukturkapacitet och avgifterna för användningen av denna, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, på grund av att sådan tillståndsgivning och driften av viktiga delar av järnvägsnäten har en uppenbar internationell aspekt, och med hänsyn till behovet av att säkerställa rättvisa och icke-diskriminerande villkor för tillträde till infrastrukturen, och målen kan därför, till följd av deras transnationella konsekvenser, bättre uppnås av unionen. Detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

^(*) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Onsdagen den 16 november 2011

- (68) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör begränsas till de bestämmelser som utgör en avsevärd förändring jämfört med tidigare direktiv. Skyldigheten att införliva de bestämmelser som är i huvudsak oförändrade föreligger enligt de tidigare direktiven.
- (69) En medlemsstat som saknar järnvägsnät och inte avser att skaffa ett sådant inom den närmaste framtiden skulle åläggas en oproportionerlig och meningslös skyldighet om den var tvungen att införliva och genomföra detta direktiv. Sådana medlemsstater bör därför undantas från den skyldigheten.
- (70) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽¹⁾ uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i unionens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (71) Detta direktiv bör inte påverka de tidsfrister som fastställs i del B i bilaga XI, inom vilka medlemsstaterna ska uppfylla tidigare direktiv.
- (71a) Med hänvisning till Europaparlamentets resolutioner av den 12 juli 2007 ⁽²⁾ och den 17 juni 2010 ⁽³⁾ om genomförandet av det första järnvägspaketet samt med hänvisning till genomförandet av direktiv 2001/12/EG bör kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag om särskiljande av förvaltningen av infrastrukturen från transportverksamheten senast vid utgången av 2012. Eftersom järnvägssektorn fortfarande inte har öppnats fullständigt bör kommissionen senast vid utgången av 2012 lägga fram ett lagstiftningsförslag om marknadsöppnande. [Ändr. 44]**

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Detta direktiv fastställer
 - a) de tillämpliga reglerna för förvaltningen av järnvägsinfrastrukturen och järnvägstransporter utförda av järnvägsföretag som är etablerade eller kommer att etableras i en medlemsstat, som anges i kapitel II.
 - b) de kriterier som ska tillämpas när en medlemsstat utfärdar, förnyar eller ändrar tillstånd som är avsedda för järnvägsföretag som är eller kommer att vara etablerade inom unionen, som anges i kapitel III.
 - c) de principer och förfaranden som ska tillämpas vid fastställande och uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och vid tilldelning av järnvägsinfrastrukturkapacitet, som anges i kapitel IV.
2. Detta direktiv gäller användning av järnvägsinfrastrukturen för inrikes och internationell järnvägstrafik.

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.⁽²⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 551.⁽³⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 125.

Onsdagen den 16 november 2011

Artikel 2

Undantag från tillämpningsområdet

1. Kapitel II är inte tillämpligt på järnvägsföretag som enbart tillhandahåller stadstrafik, förortstrafik eller regional trafik.
2. Medlemsstaterna får undanta följande företag från tillämpningsområdet för kapitel III:
 - a) Företag som enbart tillhandahåller tjänster som avser persontrafik på lokal och regional fristående järnvägsinfrastruktur utan förbindelse med det allmänna nätet.
 - b) Järnvägsföretag som enbart tillhandahåller stads- eller förortstrafik på järnväg för personer.
 - c) Järnvägsföretag som enbart tillhandahåller regional godstrafik.
 - d) Företag som enbart utför godstransporter på privatägd järnvägsinfrastruktur som endast används av ägaren till järnvägsinfrastrukturen för egen godstransport.

2a. Medlemsstaterna får undanta följande från tillämpningsområdet för artiklarna 6, 7, 8 och 13 samt kapitel IV:

— *Järnvägsföretag som enbart tillhandahåller godstrafiktjänster på järnvägsinfrastruktur som förvaltas av dessa företag före den ... (*) som har en spårvidd som skiljer sig från det huvudsakliga järnvägsnätet i medlemsstaten och som är förbunden med en järnvägsinfrastruktur i ett tredjeland, förutsatt att den förvaltade infrastrukturen inte är identifierad i Europaparlamentets och rådets beslut nr 661/2010/EU av den 7 juli 2010 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet ⁽¹⁾. [Ändr. 134 och 135]*

3. Medlemsstaterna får undanta följande från tillämpningsområdet för kapitel IV:
 - a) Lokala och regionala fristående järnvägsnät för persontrafik.
 - b) Järnvägsnät som enbart är avsedda att användas för stads- och förortstjänster för persontrafik.
 - c) Regionala järnvägsnät som utnyttjas för regional godstrafik uteslutande av ett järnvägsföretag som inte omfattas av punkt 1, till dess att en annan sökande ansöker om kapacitet på det järnvägsnätet.
 - d) Privatägd järnvägsinfrastruktur som endast används av ägaren till järnvägsinfrastrukturen för egen godstransport.
 - e) Järnvägstransporter som transiterar genom unionen.

Medlemsstaterna får fastställa tidsperioder och tidsfrister för tidsplanen för kapacitetstilldelning som skiljer sig från dem som anges i artikel 43.2, bilaga VIII punkt 4) och bilaga IX punkterna 3, 4 och 5, för internationella tåglägen som ska fastställas i samarbete med infrastrukturförvaltare från tredjeländer i ett nätverk vars spårvidd skiljer sig från den normala inom järnvägsnätet i unionen. [Ändr. 45]

(*) Datumet för detta direktivs ikraftträdande.

(¹) EUT L 204, 5.8.2010, s. 1.

Onsdagen den 16 november 2011

3a. Medlemsstaterna får från tillämpningen av artikel 31.5 undanta fordon som drivs eller som är avsedda att drivas till och från tredjeländer på ett nät vars spårvidd avviker från den normala i EU:s allmänna nät. [Ändr. 46]

4. Med undantag av artiklarna 6.1, 10, 11, 12 och 28 är detta direktiv inte tillämpligt på företag, vars verksamhet på järnväg är begränsad till att tillhandahålla endast pendeltrafiktjänster för befordran av motorfordon genom tunneln under Engelska kanalen och transportverksamhet i form av pendeltrafiktjänster genom tunneln under Engelska kanalen.

5. Medlemsstaterna får ~~undanta från tillämpligheten~~ från tillämpningen av artiklarna 10, 11, 12 och 28 undanta varje transitförbindelse med järnväg genom unionen vilken börjar och slutar utanför unionens territorium.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- 1) "järnvägsföretag": varje offentligt eller privat företag med tillstånd i enlighet med detta direktiv vars huvudsakliga verksamhet består i att tillhandahålla tjänster för transport av gods och/eller passagerare på järnväg med kravet att företaget måste tillhandahålla dragkraft; detta gäller även företag som endast tillhandahåller dragkraft.
- 2) "infrastrukturförvaltare": varje organ eller företag som särskilt ansvarar för att anlägga, förvalta och underhålla järnvägsinfrastruktur, inklusive trafikledning, trafikstyrning och signalering **i enlighet med gällande säkerhetsbestämmelser**. Infrastrukturförvaltarens **viktigaste** uppgifter ~~med avseende på järnvägsnät eller del av ett järnvägsnät får tilldelas olika organ eller företag är att fatta beslut om tilldelning av tåglägen, vilket innefattar både fastställande av tåglägen, bedömning av tillgänglighet och tilldelning av enskilda tåglägen, och att fatta beslut om infrastrukturavgifter, vilket innefattar fastställande och uttag av avgifterna, samt om infrastrukturinvesteringar.~~ [Ändr. 47]
- 2a) **regleringsorgan: en myndighet som i en medlemsstat övervakar att den relevanta lagstiftningen tillämpas korrekt, som inte på något sätt deltar i det politiska beslutsfattandet och som är helt oberoende av företag, särskilt de företag som avses i leden 1 och 2.** [Ändr. 48]
- 3) "järnvägsinfrastruktur": alla de anläggningar som finns förtecknade i ~~bilaga 1.A i kommissionens förordning (EEG) nr 2598/70 av den 18 december 1970 om vilka uppgifter som ska tas upp under de olika rubrikerna på blanketterna för redovisning i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 1108/70 av den 4 juni 1970 (*), vilka av tydlighetsskäl finns förtecknade i bilaga I till det här direktivet.~~ [Ändr. 49]
- 4) "internationell godstrafik": transporttjänst med tåg som passerar minst en gräns till en medlemsstat; tåget får bildas och/eller kopplas isär och vagnar eller vagnarupper får ha olika ursprung och olika destination, förutsatt att alla vagnar passerar minst en gräns.
- 5) "internationell persontrafik": persontrafik där tåget passerar minst en medlemsstats gräns och vars främsta syfte är att befordra passagerare mellan stationer i skilda medlemsstater; tåget får kopplas ihop och/eller isär och olika sektioner får ha olika ursprung och olika destination, förutsatt att alla vagnar passerar minst en gräns.

(*) EGT L 278, 23.12.1970, s. 1.

Onsdagen den 16 november 2011

- 6) "stads- och förortstrafik": transporter som utförs för att tillgodose transportbehoven inom en stads-kärna eller en storstadsregion samt transportbehov mellan denna storstadsregion och omgivande områden.
- 7) "regional trafik": transporter som utförs för att tillgodose transportbehoven i en region **eller i gräns-regioner**. [Ändr. 50]
- 8) transit: passage genom unionens territorium utan att lasta eller lossa gods och/eller utan att ta upp eller lämna av passagerare på unionens territorium.
- 9) "tillstånd": en auktorisation som utfärdats av en medlemsstat till ett företag, enligt vilken dess kompetens att tillhandahålla järnvägstransporttjänster erkänns; denna kompetens får begränsas till utförande av särskilda slags transporttjänster.
- 10) "tillståndsmyndighet": det organ som är ansvarigt för utfärdande av tillstånd inom en medlemsstat.
- 11) "tilldelning": tilldelning av järnvägsinfrastrukturkapacitet av en infrastrukturförvaltare.
- 12) "sökande": ett järnvägsföretag och andra fysiska eller juridiska personer, såsom ~~till exempel~~ behöriga myndigheter enligt förordning (EG) nr 1370/2007 och befraktare, speditörer samt operatörer för kombinerade transporter, som har ett allmännyttigt eller kommersiellt intresse av att ansöka om infrastrukturkapacitet.
- 13) "överbelastad infrastruktur": en del av en infrastruktur där efterfrågan på infrastrukturkapacitet inte helt kan tillgodoses under vissa perioder ens efter en samordning av olika ansökningar om kapacitet.
- 14) "kapacitetsförstärkningsplan": en åtgärd eller en serie åtgärder med en tidsplan för genomförandet med syftet att minska de kapacitetsbegränsningar som har lett till att en del av infrastrukturen förklaras som "överbelastad infrastruktur".
- 15) "samordning": det förfarande genom vilket infrastrukturförvaltaren och sökanden ska försöka finna en lösning på situationer där det finns konkurrerande ansökningar om infrastrukturkapacitet.
- 16) "ramavtal": en rättsligt bindande allmän överenskommelse enligt offentligrättsliga eller privaträttsliga bestämmelser vilken fastställer rättigheterna och skyldigheterna för en sökande och infrastrukturförvaltaren i förhållande till den infrastrukturkapacitet som ska tilldelas och de avgifter som ska tas ut över en tidsperiod som är längre än en tågplanepериод.
- 17) "infrastrukturkapacitet": möjlighet att planera begärda tåglägen för en del av infrastrukturen under en viss period.
- 18) "järnvägsnät": hela den järnvägsinfrastruktur som förvaltas av en infrastrukturförvaltare.
- 19) "beskrivning av järnvägsnät": en redogörelse som i detalj anger allmänna regler, tidsfrister, förfaranden och kriterier för avgiftssystemen och för tilldelning av kapacitet, inbegripet annan information som krävs för att kunna ansöka om infrastrukturkapacitet.

Onsdagen den 16 november 2011

- 20) "tågläge": den infrastrukturkapacitet som behövs för att köra ett visst tåg från en plats till en annan under en viss period.
- 21) "tågplan": uppgifter om alla planerade rörelser av tåg och rullande materiel som kommer att äga rum på den berörda infrastrukturen under den tid som tågplanen gäller.

KAPITEL II

UTVECKLING AV UNIONENS JÄRNVÄGAR

AVSNITT 1

Förvaltningsmässigt oberoende

Artikel 4

Järnvägsföretags och infrastrukturförvaltares oberoende ställning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att järnvägsföretag som direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av medlemsstaterna när det gäller förvaltning, administration och intern kontroll över frågor som gäller administration, ekonomi och bokföring ~~ska ha~~ har en oberoende ställning som innebär att de ska hålla i synnerhet tillgångar, budget och bokföring åtskilda från statens.

2. Infrastrukturförvaltaren ska med iakttagande av den ram och de specifika regler för avgifter och tilldelning som medlemsstaterna fastställer ha ansvaret för sin egen förvaltning, administration och interna kontroll.

2a. Infrastrukturförvaltarna ska ombesörja sina egna IT-tjänster för att säkerställa att kommersiellt känslig information skyddas på ett tillfredsställande sätt. [Ändr. 51]

2b. Medlemsstaterna ska också se till att både järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare som inte är helt oberoende av varandra ansvarar för sin egen personalpolitik. [Ändr. 52]

Artikel 5

Förvaltning av järnvägsföretagen enligt kommersiella principer

1. Medlemsstaterna ska göra det möjligt för järnvägsföretagen att anpassa sin verksamhet till marknaden och genomföra denna verksamhet på sina ledningsorgans ansvar för att kunna erbjuda effektiva och lämpliga transporter till lägsta möjliga kostnad för den servicekvalitet som krävs.

Järnvägsföretag ska drivas enligt de principer som gäller för kommersiella företag, oberoende av ägarförhållandena i järnvägsföretagen. Detta ska också gälla de åtaganden i fråga om allmän trafikplikt som ålagts dem av medlemsstater och för de avtal om allmän trafik som de sluter med de behöriga myndigheterna i staten.

2. Järnvägsföretag ska själva fastställa planer för sin verksamhet inklusive investeringar och ekonomiska program. Sådana planer ska utformas i syfte att uppnå ekonomisk jämvikt i företagen och i fråga om övriga tekniska, ekonomiska och finansiella mål för verksamheten. De ska också ange metoden för uppnåendet av dessa mål.

3. Med beaktande av ~~riktlinjerna för den allmänna policyn~~ de allmänna politiska riktlinjer som utfärdas av varje medlemsstat och med hänsyn till nationella planer och kontrakt (som kan vara fleråriga) inklusive investeringar och ekonomiska planer, ska järnvägsföretag särskilt ha frihet att

Onsdagen den 16 november 2011

- a) fastställa sin interna organisation utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 7, 29 och 39,
- b) styra tillgången och marknadsföringen av tjänster och bestämma priserna för tjänsterna utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 1370/2007,
- c) fatta beslut om personal, tillgångar och upphandling,
- d) utöka sin marknadsandel, utveckla ny teknologi och nya tjänster och införa nya metoder för driften,
- e) etablera ny verksamhet inom områden som har anknytning till järnvägsdriften.

4. Om medlemsstaten direkt eller indirekt äger eller kontrollerar järnvägsföretaget ska dess kontrollrättigheter i förhållande till ledningen inte vara större än de ledningsrelaterade rättigheter som enligt nationell bolagsrätt tillerkänns aktieägare i privata aktiebolag. ~~Riktlinjer för policy~~ Politiska riktlinjer, som nämns i punkt 3, vilka staten kan fastställa för företag när det gäller utövande av aktieägarkontroll, ska endast vara av generell natur och får inte vara ett hinder för specifika affärsbeslut som fattas av ledningen.

AVSNITT 2

Särskiljande av förvaltningen av infrastrukturen från transportverksamheten och av olika typer av transportverksamheter

Artikel 6

Transparent särredovisning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att separata resultat- och balansräkningar förs och offentliggörs dels för verksamhet som avser järnvägsföretags tillhandahållande av transporttjänster dels för verksamhet som avser förvaltningen av järnvägsinfrastruktur. Allmänna medel som utbetalas till det ena av dessa två verksamhetsområden får inte överföras till det andra.
2. Medlemsstaterna får även bestämma att denna åtskillnad kräver att det ska finnas speciella avdelningar inom ett enda företag eller att infrastrukturen och transporttjänster ska förvaltas av särskilda enheter **i syfte att säkerställa konkurrensutvecklingen, fortsatta investeringar och ett kostnadseffektivt tjänstetillhandahållande i järnvägssektorn.**
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att separata resultaträkningar och balansräkningar upprättas och offentliggörs å ena sidan för verksamhet som avser tillhandahållande av godstransport på järnväg och, å andra sidan, för verksamhet som avser tillhandahållande av persontrafik. Allmänna medel som utbetalas till verksamhet som rör transport i allmänhetens tjänst ska redovisas separat för varje avtal om allmän trafik i tillämplig bokföring och får inte överföras till verksamhet som rör andra transporttjänster eller andra verksamheter.
4. **För att säkerställa fullständig transparens i infrastrukturkostnaderna ska** bokföringen för de olika verksamhetsområdena som avses i punkterna 1 och 3 ska göras på ett sätt som medger övervakning av förbudet mot överföring av allmänna medel från ett verksamhetsområde, för vilket de utbetalats, till ett annat ~~efterlevnaden av de punkterna och övervakning av användningen av inkomster från infrastrukturavgifter, överskott från annan affärsverksamhet samt offentlig och privat finansiering till infrastrukturförvaltaren. Infrastrukturförvaltaren~~ **Infrastrukturförvaltaren** intäkter ska inte under några omständigheter användas av ett järnvägsföretag eller ett organ eller företag som kontrollerar ett järnvägsföretag, eftersom detta kan stärka dess marknadsställning eller göra det möjligt för det att nå ekonomiska fördelar i förhållande till andra järnvägsföretag. Under överinseende av det regleringsorgan som avses i artikel 55 ska denna punkt inte förhindra återbetalning, inbegripet betalning av marknadsmässig ränta, av det använda kapital som det organ eller företag som kontrollerar järnvägsföretaget ställt till infrastrukturförvaltaren förfogande. [Ändr. 53]

Onsdagen den 16 november 2011

Artikel 7

Oberoende ifråga om en infrastrukturförvaltares väsentliga uppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de uppgifter, ~~enligt förteckningen i bilaga II~~, som ett rättvist och icke-diskriminerande tillträde till infrastrukturen, **enligt definitionen i artikel 3.3**, är beroende av, anförtros organ eller företag som själva inte tillhandahåller järnvägstransporttjänster. Oberoende av organisatoriska strukturer måste det kunna påvisas att detta mål uppnåts. **För trafikledningen på järnvägsnätet krävs det dock ett effektivt samarbete mellan järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare.**

~~Bilaga II får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 60.~~

Medlemsstaterna får emellertid på järnvägsföretag eller annat organ överlåta ansvaret för att bidra till utvecklingen av järnvägsinfrastrukturen, exempelvis genom investeringar, underhåll och finansiering.

2. Om infrastrukturförvaltaren inte är oberoende i förhållande till samtliga järnvägsföretag, ~~i juridisk mening~~ till sin rättsliga form och med avseende på organisation eller beslutsfattande, ska de uppgifter som beskrivs i avsnitt 3 och 4 i kapitel IV utföras av ett avgiftsorgan respektive av ett tilldelningsorgan som är oberoende i förhållande till samtliga järnvägsföretag ~~i juridisk mening och med avseende på~~ med avseende på rättslig form, organisation och beslutsfattande.

3. När det i bestämmelserna i avsnitt 2 och 3 i kapitel IV hänvisas till en infrastrukturförvaltares väsentliga uppgifter ska bestämmelserna anses vara tillämpliga på avgiftsorganet eller tilldelningsorganet för deras respektive behörighetsområden.

3a. Kommissionen ska senast den 31 december 2012 lägga fram ett förslag till direktiv med bestämmelser om särskiljandet av infrastrukturförvaltningen från transportförvaltningen samt ett förslag om öppnande av den nationella marknaden för persontrafik på järnväg som inte sänker järnvägstransporttjänsternas kvalitet och som upprätthåller den allmänna trafikplikten. [Ändr. 54 och 137]

AVSNITT 3

Förbättring av det finansiella läget

Artikel 8

Sund finansiering av infrastrukturförvaltaren

1. Medlemsstaterna ska utveckla sin nationella järnvägsinfrastruktur, när så är nödvändigt med hänsyn till unionens allmänna behov. För detta ändamål ska de senast ~~två år efter ikraftträdandet av detta direktiv~~ **den ... (*) och efter samråd med berörda parter och intressenter, inbegripet berörda lokala och regionala myndigheter, fackföreningar, fackliga samorganisationer och företrädare för användarna**, offentliggöra en strategi för utveckling av järnvägsinfrastrukturen i syfte att tillgodose framtida rörlighetsbehov på grundval av en sund och hållbar finansiering av järnvägssystemet. Strategin ska omfatta en period av minst ~~fem år~~ **sju år** och ska kunna förlängas.

2. **När inkomsterna inte räcker för att möta infrastrukturförvaltarens finansiella behov ska medlemsstaterna, utan att det påverkar avgiftsbestämmelserna i artiklarna 31 och 32 i detta direktiv och** med beaktande av artiklarna 93, 107 och 108 i EUF-fördraget ~~får medlemsstaterna också tilldela infrastrukturförvaltaren tillräckliga medel i förhållande till dess uppgifter, infrastrukturens storlek och de finansiella kraven, särskilt för att täcka nya investeringar.~~

(*) **Datumet för detta direktivs ikraftträdande.**

Onsdagen den 16 november 2011

3. Inom ramen för den allmänna politik som fastställs av staten och med beaktande av den strategi för utveckling av järnvägsinfrastrukturen som avses i punkt 1 ska infrastrukturförvaltaren anta en verksamhetsplan, inklusive investerings- och finansieringsplaner. Planen ska utformas för att säkerställa en optimal och effektiv användning och utveckling av infrastrukturen, och ett optimalt och effektivt tillhandahållande av infrastruktur, samtidigt som ekonomisk balans säkerställs och medel tillhandahålls som gör det möjligt att uppnå dessa mål. Infrastrukturförvaltaren ska säkerställa att sökande rådfrågas **på ett icke-diskriminerande sätt** innan verksamhetsplanen **investeringsplanen** godkänns **avseende villkoren för tillgång till och användning av, samt typ, tillhandahållande och utveckling av infrastrukturen**. Det regleringsorgan som avses i artikel 55 ska avge ett icke bindande yttrande om huruvida verksamhetsplanen är lämplig för uppnåendet av dessa mål **behandlar sökande på ett diskriminerande sätt**.

4. Medlemsstaterna ska **säkerställa att det** under normala verksamhetsförhållanden och över en period på högst ~~tre~~ **två** år ~~säkerställa~~ balans i ~~en infrastrukturförvaltarens~~ **infrastrukturförvaltarens** räkenskaper, så att inkomsterna från infrastrukturavgifter, överskott från annan affärsverksamhet ~~och statlig finansiering~~, **icke återbetalningspliktiga bidrag från privata källor och statlig finansiering, inbegripet förskottsbetalningar från staten i förekommande fall**, åtminstone täcker utgifterna för infrastrukturen, inbegripet förskottsbetalningar från staten i förekommande fall **hållbar finansiering av långsiktig förnyelse av tillgångar när så är lämpligt**. [Ändr. 55]

Utan att det påverkar ett eventuellt långsiktigt mål enligt vilket användarna ska täcka infrastrukturkostnaderna för alla transportsätt på grundval av en intermodal rättvis och icke-diskriminerande konkurrens får en medlemsstat kräva att infrastrukturförvaltaren balanserar sin redovisning utan statlig finansiering, när järnvägstransporterna kan konkurrera med andra transportsätt, inom ramverket för avgifter enligt artiklarna 31 och 32.

Artikel 9

Öppenhet i fråga om skuldlättnader

1. Utan att det påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd och i enlighet med artiklarna 93, 107 och 108 i EUF-fördraget ~~+~~ ska medlemsstaterna använda lämpliga medel för att hjälpa till att minska skulderna hos offentligt ägda eller styrda järnvägsföretag till en nivå som inte förhindrar en sund finansiell förvaltning och hjälpa till att förbättra deras finansiella situation.

2. För de ändamål som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna kräva att en särskild återbetalningsenhet upprättas inom räkenskapsavdelningarna i sådana företag.

Enhetens balansräkning får, tills lånen är avvecklade, belastas med alla de lån som upptagits av företaget både för att finansiera investeringar och för att täcka driftskostnader som uppstått till följd av järnvägstransporter eller genom förvaltningen av järnvägsinfrastrukturen. Skulder som härrör från dotterföretags verksamhet får inte medräknas.

3. Punkterna 1 och 2 gäller inte för skulder, eller räntor på sådana skulder, som företagen har ådragit sig efter den ... (*) ~~den 15 mars 2001 eller dagen för anslutningen till unionen för medlemsstater som anslöt sig till unionen efter den 15 mars 2001~~ **ikraftträdandet av detta direktiv**. [Ändr. 56]

AVSNITT 4

Tillgång till järnvägsinfrastruktur och till järnvägstjänster

Artikel 10

Villkor för tillgång till järnvägsinfrastruktur

1. Järnvägsföretag som omfattas av detta direktiv ska på rättvisa, icke-diskriminerande och öppna villkor beviljas tillträde till infrastrukturen i alla medlemsstater i syfte att utföra alla sorters godstransporttjänster. Detta ska inbegripa tillträde till järnvägsspår till hamnar.

(*) **Datumet för detta direktivs ikraftträdande.**

Onsdagen den 16 november 2011

2. Järnvägsföretag som omfattas av detta direktiv ska beviljas rätt till tillträde till infrastrukturen i samtliga medlemsstater för att bedriva internationell persontrafik. Vid internationell persontrafik ska järnvägsföretagen ha rätt att ta upp passagerare vid varje station utmed den internationella sträckan och att lämna av dem vid en annan, inbegripet stationer som ligger i samma medlemsstat.

Rätten till tillträde till infrastrukturen i de medlemsstater i vilka andelen internationell passagerartrafik med tåg utgör mer än hälften av omsättningen för persontrafiken för järnvägsföretag i den medlemsstaten ska beviljas senast den 31 december 2011.

Efter begäran från relevanta behöriga myndigheter eller berörda järnvägsföretag ska det eller de relevanta regleringsorgan som avses i artikel 55 fastställa huruvida det huvudsakliga syftet med trafiken är att befordra passagerare mellan stationer i olika medlemsstater.

Villkoren för tillgång till järnvägsinfrastruktur får under inga omständigheter leda till att det blir omöjligt för passagerare att få information om eller köpa en biljett för en resa från en plats till en annan, oavsett antalet järnvägsoperatörer som helt eller delvis bedriver persontrafik mellan dessa två platser. [Ändr. 57]

Kommissionen ~~får~~ **ska, på grundval av regleringsorganens erfarenheter och senast den ... (*)**, anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera förfarandet och kriterierna för tillämpningen av denna punkt. Dessa åtgärder, som är avsedda att säkerställa genomförandet av detta direktiv på enhetliga villkor, ska antas som genomförandeakter i enlighet med **det granskningsförfarande som avses i** artikel 64.3. [Ändr. 58]

Artikel 11

Begränsning av tillträdesrätten och av rätten att ta upp och lämna av passagerare

1. Medlemsstaterna får begränsa tillträdesrätten enligt artikel 10 för trafik mellan en avreseplats och en bestämmelseplats vilka omfattas av ett eller flera avtal om allmänna tjänster som överensstämmer med gällande unionslagstiftning. En sådan begränsning får dock inte leda till en inskränkning av rätten att ta upp passagerare vid varje station utmed en internationell sträcka och att lämna av dem vid en annan, inbegripet stationer som ligger i samma medlemsstat, såvida inte utövandet av denna rätt skulle äventyra den ekonomiska jämvikten för ett avtal om allmänna tjänster.

2. Huruvida den ekonomiska jämvikten för ett avtal om allmänna tjänster skulle äventyras ska avgöras av det eller de berörda regleringsorgan som avses i artikel 55 på grundval av en objektiv ekonomisk analys och i förväg fastställda kriterier på begäran av

- a) den eller de behöriga myndigheter som tilldelade avtalet om allmänna tjänster,
- b) varje annan berörd behörig myndighet med rätt att begränsa tillträde enligt denna artikel,
- c) infrastrukturförvaltaren, eller
- d) det järnvägsföretag som utför avtalet om allmänna tjänster.

(*) 18 månader efter detta direktivs ikraftträdande.

Onsdagen den 16 november 2011

De behöriga myndigheterna och de järnvägsföretag som tillhandahåller de allmänna tjänsterna ska förse det eller de berörda regleringsorganen med de uppgifter som rimligen krävs för att fatta ett beslut. Regleringsorganet ska beakta de erhållna uppgifterna, i förekommande fall samråda med samtliga berörda parter, och meddela de berörda parterna sitt motiverade beslut inom en i förväg fastställd, rimlig tid och under alla omständigheter senast inom två månader **en månad** efter att ha mottagit alla relevanta uppgifter **den begäran som avses i punkt 2. [Ändr. 59]**

3. Regleringsorganet ska motivera sitt beslut och ange inom vilken tidsperiod och på vilka villkor en omprövning av beslutet får begäras av

a) den eller de berörda behöriga myndigheterna,

b) infrastrukturförvaltaren,

c) det järnvägsföretag som genomför avtalet om allmänna tjänster, eller

d) det järnvägsföretag som söker tillträde.

4. Kommissionen ~~får~~ **ska, på grundval av regleringsorganens erfarenheter och senast den ... (*) 18 månader efter detta direktivs ikraftträdande,** anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera förfarandet och kriterierna för tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel. Dessa åtgärder, som är avsedda att säkerställa genomförandet av detta direktiv på enhetliga villkor, ska antas som genomförandeakter i enlighet med **det granskningsförfarande som avses i** artikel 64.3. [Ändr. 60]

5. Medlemsstaterna får också begränsa rätten att ta upp och lämna av passagerare vid stationer inom samma medlemsstat längs en sträcka med internationell persontrafik, där en exklusiv rätt att befördra passagerare mellan dessa stationer har beviljats enligt ett koncessionsavtal som tilldelats genom ett rättvist konkurrensutsatt anbudsförfarande och i överensstämmelse med tillämpliga principer i unionslagstiftningen före den 4 december 2007. Denna begränsning får gälla under avtalets ursprungliga giltighetstid eller i 15 år, beroende på ~~vilket~~ vilken period som är kortast.

6. Medlemsstaterna ska se till att de beslut som avses i punkterna 1, 2, 3 och 5 kan bli föremål för rättslig prövning.

Artikel 12

Uttag av avgift av järnvägsföretag som bedriver persontrafik

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.2 får medlemsstaterna, på de villkor som fastställs i denna artikel, tillåta den myndighet som ansvarar för persontrafik på järnväg att ta ut en avgift av de järnvägsföretag som bedriver persontrafik för trafikering av linjer som faller under denna myndighets behörighet och som utförs mellan två stationer i denna medlemsstat.

I detta fall ska de järnvägsföretag som bedriver inrikes eller internationell persontrafik på järnväg omfattas av samma avgift för trafikering av linjer som faller under denna myndighets behörighet.

2. Avgiften är avsedd att kompensera denna myndighet för skyldigheten att tillhandahålla allmänna tjänster som fastställts i avtal om allmänna tjänster vilka tilldelats i enlighet med unionsrätten. De intäkter som en sådan avgift inbringar och som betalas i ersättning får inte överstiga vad som är nödvändigt för att helt eller delvis täcka kostnaden i samband med den aktuella skyldigheten att tillhandahålla allmänna tjänster, med beaktande av relevanta intäkter och en rimlig vinst för att fullgöra dessa skyldigheter.

(*) 18 månader efter detta direktivs ikraftträdande.

Onsdagen den 16 november 2011

3. Uttaget av avgiften ska vara förenligt med unionsrätten och i synnerhet iakttas principerna om rättvisa, öppenhet, icke-diskriminering och proportionalitet, särskilt vad gäller förhållandet mellan tjänstens genomsnittliga pris för passageraren och avgiftsnivån. De totala avgifter som tagits ut enligt denna punkt får inte äventyra den ekonomiska bärkraften för den persontrafik på järnväg som de tas ut på.

4. De berörda myndigheterna ska spara de uppgifter som är nödvändiga för att säkerställa att avgifternas ursprung och användningen av dem kan spåras. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om detta.

Kommissionen ska göra en jämförande analys av metoderna för fastställande av avgifterna i medlemsstaterna, i syfte att ta fram en enhetlig beräkningsmetod för fastställande av avgifterna. [Ändr. 61]

Artikel 13

Villkor för tillgång till tjänster

1. ~~Järnvägsföretagen~~ **Infrastrukturförvaltarna** ska på ~~en icke-diskriminerande grundval ha rätt till lika villkor tillhandahålla samtliga järnvägsföretag~~ det minimipaket av tillträdestjänster som anges i punkt 1 i bilaga III.

2. ~~Tjänster~~ **Tjänsteleverantörer** enligt punkt 2 ska **på lika villkor tillhandahålla samtliga järnvägsföretag tillträde, inbegripet spårtilträde, till de tjänster som anges i punkt 2 i bilaga III** ~~punkt 2 i bilaga III punkt 2 ska tillhandahållas av alla tjänsteleverantörer på ett icke-diskriminerande sätt och till de tjänster som tillhandahålls i dessa anläggningar, under överinseende av regleringsorganet i enlighet med vad som anges i artikel 56.~~

Om ~~tjänsteleverantören~~ **en tjänsteleverantör som avses i bilaga III punkt 2** tillhör ett organ eller företag som också är aktivt och har en dominerande ställning på minst en av de marknader för järnvägstransporttjänster för vilka anläggningen används, ska tjänsteleverantören vara organiserad på ett sådant sätt att den i ~~rättsligt och~~ organisatoriskt avseende samt i fråga om beslutfattande är oberoende i förhållande till detta organ eller företag. **Tjänsteleverantören och ett sådant organ eller företag ska ha separat redovisning, bl.a separata balans- och resultaträkningar.**

Järnvägsföretags begäran om tillträde till anläggningen för tjänster **ska besvaras inom en period som fastslås av det nationella regleringsorganet och får avslås endast om det finns livskraftiga alternativ som gör det möjligt för dem att bedriva den berörda gods- eller persontrafiken på samma linje under ekonomiskt godtagbara förhållanden. Det är tjänsteleverantören som ska bevisa att det finns ett livskraftigt** ~~Sådana avslag ska skriftligen motiveras av tjänsteleverantören som också ska föreslå ett ekonomiskt och tekniskt genomförbart alternativ. Avslaget ska inte innebära att tjänsteleverantören måste investera i resurser eller anläggningar för att tillgodose alla ansökningar från järnvägsföretag.~~

Om intressekonflikter uppstår ska tjänsteleverantören sträva efter att finna bästa möjliga lösning på alla önskemål. Om inget livskraftigt alternativ är tillgängligt, samtidigt som det inte är möjligt att tillgodose alla ansökningar om kapacitet för den berörda anläggningen på grundval av påvisade behov, ska det regleringsorgan som avses i artikel 55 på eget initiativ eller på grundval av ett klagomål ~~från en sökande~~ vidta lämpliga åtgärder, **med hänsyn tagen till samtliga berörda intressenters behov**, för att säkerställa att en lämplig del av kapaciteten tilldelas andra järnvägsföretag än de som utgör en del av det organ eller företag som tjänsteleverantören också tillhör. Nybyggda underhållsanläggningar och andra tekniska anläggningar som utvecklats för ~~specifika~~ **ny rullande materiel för höghastighetståg, omnämnda i kommissionens beslut 2008/232/EG av den 21 februari 2008 om tekniska specifikationer för driftskompatibiliteten avseende delsystemet Rullande materiel i det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg ⁽¹⁾**, får emellertid reserveras för användning av ett järnvägsföretag för en period av ~~ten~~ **tio** år från det att de börjar tas i drift.

⁽¹⁾ EUT L 84, 26.3.2008, s. 132.

Onsdagen den 16 november 2011

Om anläggningen för tjänster inte har varit i bruk under minst ~~två på varandra följande år~~ **ett år och järnvägsföretag har låtit meddela tjänsteleverantören sitt intresse för denna anläggning på grundval av påvisade behov**, ska dess ägare offentliggöra att driften av anläggningen kan leasas eller hyras **som anläggning för järnvägstjänster, om inte tjänsteleverantören visar att en pågående omlägningsprocess hindrar att anläggningen används av ett järnvägsföretag.**

3. Om ~~infrastrukturförvaltaren~~ **tjänsteleverantören** erbjuder några av de tjänster som beskrivs som tilläggstjänster i bilaga III punkt 3 ska dessa på begäran tillhandahållas alla järnvägsföretag på ett icke-diskriminerande sätt.

4. Järnvägsföretagen kan begära ytterligare extra tjänster, som anges i i bilaga III punkt 4, från infrastrukturförvaltaren eller från andra ~~leverantörer~~ **tjänstetillhandahålller**. Infrastrukturförvaltaren är inte skyldig att tillhandahålla dessa tjänster.

~~5. Bilaga III får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 60.~~
[Ändr. 62 och 162]

AVSNITT 5

Gränsöverskridande överenskommelser

Artikel 14

Allmänna principer för gränsöverskridande överenskommelser

1. ~~Alla bestämmelser i gränsöverskridande överenskommelser mellan~~ Medlemsstater ska säkerställa att de gränsöverskridande överenskommelser som de ingår inte diskriminerar vissa ~~som diskriminerar mellan järnvägsföretag, eller som begränsar järnvägsföretags frihet att bedriva gränsöverskridande trafik, ogiltigförklaras härmed.~~ **[Ändr. 63]**

Dessa överenskommelser ska anmälas till kommissionen. Kommissionen ska granska sådana överenskommelsers förenlighet med detta direktiv och besluta i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 64.2 huruvida de berörda överenskommelserna får fortsätta att gälla. Kommissionen ska meddela sitt beslut till Europaparlamentet, rådet och medlemsstaterna.

2. Utan att det påverkar behörighetsfördelningen mellan unionen och medlemsstaterna, i enlighet med unionens lagstiftning, ska förhandlingarna om och tillämpningen av gränsöverskridande överenskommelser mellan medlemsstater och tredjeländer omfattas av ett förfarande för samarbete mellan medlemsstater och kommissionen.

Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera ~~det förfarande~~ **de förfaranden** som ska följas för ~~tillämpningen av denna punkt~~ **det samarbete som avses i första stycket**. Dessa ~~åtgärder~~ **genomförandeåtgärder**, som är avsedda att säkerställa genomförandet av detta direktiv på enhetliga villkor, ska antas som genomförandeakter i enlighet med ~~artikel 63.3~~ **det rådgivande förfarande som avses i artikel 64.2.** **[Ändr. 64]**

AVSNITT 6

Kommissionens övervakningsuppgifter

Artikel 15

Marknadsövervakningens omfattning

1. Kommissionen ska vidta de åtgärder som krävs för att övervaka de tekniska, **sociala** och ekonomiska förutsättningarna och följa marknadsutvecklingen, **inbegripet sysselsättningsutvecklingen, samt efterlevnaden av relevant unionsrätt på området för europeiska järnvägstransporter**.

Onsdagen den 16 november 2011

2. I detta sammanhang ska kommissionen till sitt arbete nära knyta företrädare för medlemsstaterna, **även företrädare för de regleringsorgan som avses i artikel 55**, och företrädare för de berörda sektorerna, **bl.a. berörda lokala och regionala myndigheter, järnvägssektorns arbetsmarknadsparter och användarna**, ~~även användarna~~, för att dessa bättre ska kunna övervaka utvecklingen inom järnvägssektorn och på marknaden, utvärdera effekten av de antagna åtgärderna och analysera konsekvenserna av kommissionens planerade åtgärder. **Kommissionen ska även göra Europeiska järnvägsbyrån delaktig där så är lämpligt.**

3. Kommissionen ska övervaka användningen av järnvägsnäten och utvecklingen av ramvillkor för järnvägssektorn, särskilt fastställande och uttag av infrastrukturavgifter, tilldelning av kapacitet, investeringar i järnvägsinfrastruktur, utveckling i fråga om järnvägstransporttjänsters priser och kvalitet, järnvägstransporttjänster som omfattas av avtal om allmän trafik, tillståndsgivning, **graden av marknadsöppnande, sysselsättning och sociala förhållanden** samt graden av harmonisering, **särskilt avseende sociala rättigheter**, mellan och inom medlemsstaterna ~~som utvecklas. Den ska säkerställa aktiv samverkan mellan medlemsstaternas respektive regleringsorgan.~~

4. Kommissionen ska ~~reglerbundet~~ **vartannat år** rapportera till Europaparlamentet och rådet om

a) utvecklingen av den inre marknaden för järnvägstrafik **och järnvägsanknutna tjänster, inklusive graden av marknadsöppnande,**

b) grundförutsättningarna, däribland för kollektivtrafik på järnväg,

ba) sysselsättningsutvecklingen samt arbetsförhållandena och de sociala förhållandena i sektorn,

c) läget för det europeiska järnvägsnätet,

d) utnyttjandet av tillträdesrätt,

e) hinder för en effektivare järnvägstrafik,

f) begränsningar i infrastrukturen,

g) behovet av lagstiftning.

5. För kommissionens marknadsövervakning ska medlemsstaterna på årlig basis tillhandahålla ~~den följande~~ **följande** information som anges i bilaga IV samt alla andra erforderliga uppgifter som begärs av kommissionen:

a) **Utveckling av järnvägstransporternas effektivitet och ersättning för allmän trafikplikt.**

b) **Graden av marknadsöppnande och rättvis konkurrens i varje medlemsstat och järnvägsföretagens modala andel av samtliga transporter.**

c) **De resurser och den verksamhet som regleringsorganen tar i anspråk i sin egenskap som besvärsgörare.**

d) **Relevant utveckling avseende omstrukturering av redan etablerade järnvägsföretag och antagande/genomförande av nationella transportstrategier under det gångna året.**

Onsdagen den 16 november 2011

- e) *Viktiga utbildningsinitiativ/utbildningsåtgärder avseende järnvägstransporter i en medlemsstat under det gångna året.*
- f) *Sysselsättning och sociala förhållanden hos järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare och andra företag vid utgången av det gångna året.*
- g) *Investeringar i höghastighetsnätet under det gångna året.*
- h) *Järnvägsnätets längd vid slutet av det gångna året.*
- i) *Avgifter för tillträde till järnvägsspår under det gångna året.*
- j) *Förekomst av ett system för verksamhetsstyrning, som inrättats i enlighet med artikel 35 i detta direktiv.*
- k) *Antal aktiva tillstånd som utfärdats av den behöriga nationella myndigheten.*
- l) *Status för ERTMS-utbyggnad.*
- m) *Antal tillbud, olyckor och allvarliga olyckor i enlighet med definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar ⁽²³⁾, som inträffat i järnvägsnätet under det gångna året.*
- n) *Annan relevant utveckling.*
- o) *Utvecklingen av underhållsmarknader och graden av marknadsöppnande för underhållstjänster.*

Bilaga IV får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter **i syfte att uppdatera den information som krävs för övervakning av järnvägsmarknaden** i enlighet med det förfarande som avses i artikel 60a. [Ändr. 65]

KAPITEL III

TILLSTÅND FÖR JÄRNVÄGSFÖRETAG

AVSNITT 1

Organ med ansvar för utfärdande av tillstånd

Artikel 16

Organ med ansvar för utfärdande av tillstånd

Varje medlemsstat ska utse det organ som är ansvarigt för utfärdande av tillstånd och för att de åligganden som följer av detta kapitel uppfylls.

Det organ som utses ska inte själv tillhandahålla järnvägstransporttjänster och ska vara oberoende i förhållande till företag eller enheter som gör detta.

⁽²³⁾ EUT L 164, 30.4.2004, s. 44.

Onsdagen den 16 november 2011

AVSNITT 2

Villkor för erhållande av tillstånd

Artikel 17

Allmänna krav

1. Ett järnvägsföretag ska vara berättigat att ansöka om tillstånd i den medlemsstat där det är etablerat, under förutsättning att medlemsstater eller medborgare i medlemsstater sammanlagt äger mer än 50 % av detta järnvägsföretag och i praktiken kontrollerar det, antingen direkt eller indirekt via ett eller flera mellanliggande företag, om inte annat föreskrivs i en överenskommelse med ett tredjeland i vilken unionen är en part.
2. Medlemsstaterna ska inte utfärda tillstånd eller förlänga dessas giltighet om kraven enligt detta kapitel inte uppfylls.
3. Järnvägsföretag som uppfyller de krav som ställs i detta kapitel har rätt att få tillstånd.
4. Inget järnvägsföretag ska tillåtas tillhandahålla järnvägstransporttjänster som faller inom tillämpningsområdet för detta kapitel såvida det inte har beviljats ett lämpligt tillstånd för ifrågavarande slag av tjänster.

Ett sådant tillstånd ska emellertid inte i sig berättiga innehavaren till tillträde till järnvägsinfrastrukturen.

5. Kommissionen ~~får~~ **ska** anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera ~~det förfarande de för-~~ **de för-** ~~faranden~~ som ska följas för ~~tillämpningen av denna artikel, inklusive användningen~~ **tillståndsgivning och införande** av en gemensam mall för tillstånd **i enlighet med de krav som anges i avsnitt 2**. Dessa åtgärder ~~genomförandeåtgärder~~, som är avsedda att säkerställa genomförandet av detta direktiv på enhetliga villkor, ska antas som genomförandeakter i enlighet med ~~artikel 63.3~~ **det rådgivande förfarande som avses i artikel 64.2. [Ändr. 66]**

Artikel 18

Villkor för erhållande av ett tillstånd

Ett järnvägsföretag måste innan dess verksamheter påbörjas kunna visa för den berörda medlemsstatens tillståndsmyndigheter att det vid varje tidpunkt kommer att kunna uppfylla de krav med avseende på gott anseende, ekonomisk förmåga, yrkesmässig kompetens och täckning för civilrättsligt ansvar som räknas upp i artiklarna 19 till 22.

För dessa syften ska varje företag som ansöker om tillstånd tillhandahålla all relevant information.

Artikel 19

Krav avseende gott anseende

Medlemsstaterna ska definiera villkoren för att kraven på gott anseende ska anses vara uppfyllda för att ~~garantera~~ säkerställa att det järnvägsföretag som ansöker om tillstånd eller de personer som ansvarar för dess skötsel

- a) inte har dömts för allvarliga brott, inklusive brott på det ekonomiska området,
- b) inte har varit föremål för konkursförfarande,

Onsdagen den 16 november 2011

- c) inte har dömts för allvarliga överträdelser av särskild lagstiftning som är tillämplig på transporter,
- d) inte har dömts för ~~allvarlig eller upprepad~~ **någon** underlåtenhet att uppfylla skyldigheter enligt social- eller arbetsrättslig lagstiftning, inklusive skyldigheter enligt lagstiftningen om **säkerhet**, arbetarskydd **och hälsa**, eller skyldigheter enligt tulllagstiftning när det gäller ett företag som önskar bedriva gränsöverskridande godstransporter som ska genomgå tullförfaranden. [Ändr. 67]

Artikel 20

Krav avseende ekonomisk förmåga

1. Kraven på ekonomisk förmåga är uppfyllda om ett järnvägsföretag som ansöker om tillstånd kan visa att det är i stånd att uppfylla sina ~~verkliga~~ nuvarande och eventuella skyldigheter, som bedömts föreligga på grundval av realistiska antaganden, under en period av tolv månader. **Tillståndsmyndigheten ska kontrollera ekonomisk förmåga med hjälp av järnvägsföretagets årsredovisningar eller, såvitt det avser företag som ansöker om tillstånd men inte kan förete årsredovisningar, med hjälp av balansräkningen.** [Ändr. 68]

2. För dessa syften ska varje ansökan om tillstånd åtminstone åtföljas av ~~de~~ närmare upplysningar ~~som anges i bilaga V~~ **om följande aspekter:**

- a) **Tillgängliga medel, inklusive bankmedel, beviljade checkräkningskrediter och lån.**
- b) **Medel och tillgångar som kan användas som säkerhet.**
- c) **Rörelsekapital.**
- d) **Relevanta kostnader, inklusive inköpskostnader eller förskottsbetalningar som är redovisade för fordon, mark, byggnader, anläggningar och rullande materiel.**
- e) **Företagets fasta kostnader.**
- f) **Skatter och sociala avgifter.** [Ändr. 69]

3. **Tillståndsmyndigheten får inte anse att en sökande uppfyller kraven på ekonomisk förmåga om den som en följd av sin verksamhet har betydande skulder med avseende på skatter och sociala avgifter.** [Ändr. 70]

4. **Tillståndsmyndigheten får framför allt begära att ett expertutlåtande och lämpliga handlingar som upprättats av en bank, en sparbank, en revisor eller en auktoriserad revisor överlämnas. Dessa dokument måste inbegripa information avseende de förhållanden som avses i punkt 2 a-f i denna artikel.** [Ändr. 71]

~~Bilaga V får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 60.~~ [Ändr. 72]

Artikel 21

Krav på yrkesmässig kompetens

Kraven på yrkesmässig kompetens är uppfyllda då det järnvägsföretag som ansöker om tillstånd kan visa att det förfogar eller kommer att förfoga över en ledningsorganisation som har den kunskap eller erfarenhet som är nödvändig för att utöva en säker och pålitlig operativ kontroll och tillsyn över den typ av verksamhet som specificeras i tillståndet. **Företaget ska när ansökan görs även visa att det innehar ett säkerhetsintyg i enlighet med artikel 10 i direktiv 2004/49/EG.** [Ändr. 73]

Onsdagen den 16 november 2011

Artikel 22

Krav avseende civilrättsligt ansvar

Utan att det påverkar tillämpningen av kapitel III i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer⁽²⁴⁾ ska ett järnvägsföretag vara tillräckligt försäkrat **eller ha garantier på marknadsmässiga villkor** för att enligt nationell och internationell lagstiftning täcka sin ansvarsskyldighet i händelse av olyckor, särskilt avseende gods, post eller tredje part. **Nivån på vad som anses vara en lämplig täckningsgrad får variera för att beakta tjänsternas särdrag, särskilt för järnvägsverksamhet som bedrivs för kulturella ändamål eller museiändamål på det allmänna järnvägsnätet.** [Ändr. 140]

AVSNITT 3

Tillståndets giltighet

Artikel 23

Rumslig och tidsmässig giltighet

1. Ett tillstånd ska vara giltigt inom hela unionens territorium.
2. Ett tillstånd ska vara giltigt så länge som järnvägsföretaget uppfyller de skyldigheter som anges i detta kapitel. Tillståndsmyndigheten får emellertid föreskriva regelbunden omprövning. I så fall ska omprövningen genomföras minst vart femte år.
3. Särskilda bestämmelser som reglerar ett tillstånds tillfälliga upphörande eller återkallelse får införlivas i tillståndet.

Artikel 24

Tillfälligt tillstånd, tillfällig indragning och godkännande

1. I fall då det föreligger allvarliga tvivel med avseende på huruvida ett järnvägsföretag som tillståndsmyndigheten har beviljat tillstånd efterlever kraven i avsnitt 2 och 3 i detta kapitel, särskilt kraven i artikel 18, får tillståndsmyndigheten vid varje tidpunkt kontrollera huruvida järnvägsföretaget verkligen efterlever dessa krav.

I fall då en tillståndsmyndighet är förvissad om att ett järnvägsföretag inte längre kan uppfylla kraven ska den tills vidare dra in eller återkalla tillståndet.

2. I fall där en tillståndsmyndighet i en medlemsstat konstaterar att det föreligger allvarliga tvivel med avseende på efterlevnaden av kraven i detta kapitel från ett sådant järnvägsföretags sida, till vilket tillstånd har utfärdats av en annan medlemsstats tillståndsmyndighet, ska den utan dröjsmål underrätta den senare myndigheten.

3. Utan hinder av punkt 1, i fall där ett tillstånd tillfälligt dragits in eller återkallats på grund av bristande efterlevnad av kravet på ekonomisk förmåga, får tillståndsmyndigheten bevilja ett tillfälligt tillstånd medan järnvägsföretaget omorganiseras, förutsatt att säkerheten inte äventyras. Ett tillfälligt tillstånd kan emellertid inte vara giltigt för mer än sex månader från den dag det beviljades.

4. När ett järnvägsföretag har upphört med verksamheten under sex månader eller inte har påbörjat verksamheten inom sex månader efter det att tillståndet meddelades får tillståndsmyndigheten besluta att en ny ansökan om tillstånd ska ges in eller att tillståndet tillfälligt ska dras in.

⁽²⁴⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 14.

Onsdagen den 16 november 2011

Vad gäller påbörjandet av verksamhet får järnvägsföretaget begära att en längre tidsfrist fastställs med beaktande av den speciella arten av de tjänster som tillhandahålls.

5. I händelse av en förändring som påverkar ett järnvägsföretags rättsliga ställning, särskilt i händelse av ett samgående eller övertagande, får tillståndsmyndigheten besluta att en ny ansökan om tillstånd ska ges in. Järnvägsföretaget i fråga får fortsätta med verksamheten såvida inte tillståndsmyndigheten beslutar att säkerheten är i fara. I sådana fall ska skälen för ett sådant beslut anges.

6. I fall där ett järnvägsföretag avser att göra betydande ändringar av, eller utvidga, sina verksamheter ska dess tillstånd åter inges till tillståndsmyndigheten för omprövning.

7. Tillståndsmyndigheten får inte tillåta ett järnvägsföretag mot vilket ett konkursförfarande eller dylikt har inletts att behålla sitt tillstånd om myndigheten är övertygad om att det inte föreligger några realistiska möjligheter att åstadkomma en tillfredsställande finansiell omstrukturering inom rimlig tid.

8. När en tillståndsmyndighet utfärdar, tillfälligt drar in, återkallar eller ändrar ett tillstånd ska den berörda medlemsstaten omedelbart informera kommissionen om detta. Kommissionen ska omedelbart informera de andra medlemsstaterna.

Artikel 25**Förfarande för meddelande av tillstånd**

1. Förfarandena för meddelande av tillstånd ska offentliggöras av den berörda tillståndsmyndigheten, som ska informera Europeiska järnvägsbyrån om detta.

2. Tillståndsmyndigheten ska besluta över en ansökan så snart som möjligt, men inte senare än tre månader efter det att all relevant information, i synnerhet de upplysningar som anges i bilaga V, har inletts. Tillståndsmyndigheten ska beakta all tillgänglig information. Beslutet ska utan dröjsmål meddelas till det järnvägsföretag som har ansökt om tillstånd. Ett avslag ska ange de skäl som det grundar sig på.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillståndsmyndighetens beslut kan göras till föremål för domstolsprövning.

KAPITEL IV**UTTAG AV AVGIFTER FÖR UTNYTTJANDE AV JÄRNVÄGSINFRASTRUKTUR OCH TILLDELNING AV JÄRNVÄGSINFRASTRUKTURKAPACITET****AVSNITT 1****Allmänna principer****Artikel 26****Effektivt utnyttjande av infrastrukturkapacitet**

Medlemsstaterna ska säkerställa att avgiftssystemen och systemen för tilldelning av järnvägsinfrastrukturkapacitet är förenliga med principerna i detta direktiv, och att infrastrukturförvaltare sålunda ges möjlighet att marknadsföra den tillgängliga infrastrukturkapaciteten och använda den så effektivt som möjligt.

Onsdagen den 16 november 2011

Artikel 27

Beskrivning av järnvägsnätet

1. Infrastrukturförvaltaren ska efter samråd med berörda parter, inklusive det regleringsorgan som avses i artikel 55, upprätta och offentliggöra en beskrivning av järnvägsnätet som kan erhållas till en avgift som inte får överstiga kostnaden för offentliggörandet av beskrivningen. Beskrivningen av järnvägsnätet ska offentliggöras på minst två av unionens officiella språk, **varav ett ska vara engelska**. Innehållet i beskrivningen av järnvägsnätet ska göras tillgängligt gratis i elektroniskt format via Europeiska järnvägsbyråns webbportal. [Ändr. 75]

2. Beskrivningen av järnvägsnätet ska ange vilken typ av infrastruktur som är tillgänglig för järnvägsföretag. Den ska innehålla **följande** information om de villkor som gäller för att få tillträde till den berörda järnvägsinfrastrukturen och till anläggningar för tjänster: ~~Innehållet i beskrivningen av järnvägsnätet fastställs i bilaga VI.~~

- a) *Ett avsnitt som visar beskaffenheten på den infrastruktur som järnvägsföretag har tillgång till och villkoren för att få tillträde till denna.*
- b) *Ett avsnitt om principerna för avgifter och taxor.*
- c) *Ett avsnitt om principer och kriterier för tilldelning av kapacitet. Tjänsteleverantörer som inte styrs av infrastrukturförvaltaren ska tillhandahålla information om avgifter för tillgång till anläggningen och för tillhandahållandet av tjänster, och information om tekniska tillträdesvillkor som ska tas med i beskrivningen av järnvägsnätet.*
- d) *Ett avsnitt med information angående den ansökan om tillstånd som avses i artikel 25 och säkerhetsintyg som utfärdats i enlighet med direktiv 2004/49/EG.*
- e) *Ett avsnitt med information om förfaranden för tvistlösning och överklagande avseende tillgång till järnvägsinfrastruktur och järnvägstjänster och avseende den verksamhetsstyrning som avses i artikel 35.*
- f) *Ett avsnitt med information om tillgång till och avgifter för anläggningar för tjänster som anges i bilaga III.*
- g) *Ett modellavtal för ingående av ramavtal mellan en infrastrukturförvaltare och en sökande i enlighet med artikel 42.*

Informationen i beskrivningen av järnvägsnätet ska uppdateras varje år och vara förenlig med eller hänvisa till de register över infrastruktur som ska offentliggöras i enlighet med artikel 35 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägs-systemet inom gemenskapen ⁽¹⁾. Infrastruktur som inte underhålls på lämpligt sätt och vars kvalitet försämras ska i god tid rapporteras till användarna.

Informationen i leden a–g får ändras och specificeras av kommissionen i enlighet med bilaga VI i ljuset av gjorda erfarenheter till följd av det förfarande som avses i artikel 60a. [Ändr. 76]

Bilaga VI får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 60a.

⁽¹⁾ EUT L 191, 18.7.2008, s. 1

Onsdagen den 16 november 2011

3. Beskrivningen av järnvägsnätet ska uppdateras regelbundet och ändras vid behov.
4. Beskrivningen av järnvägsnätet ska offentliggöras senast fyra månader innan tidsfristen för ansökan om infrastrukturkapacitet löper ut.

Artikel 28

Överenskommelser mellan järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare

Järnvägsföretag som utför järnvägstransporter ska i enlighet med offentligrättsliga eller privaträttsliga bestämmelser ingå nödvändiga överenskommelser med den berörda järnvägsinfrastrukturens infrastrukturförvaltare. De villkor som reglerar sådana överenskommelser ska vara icke-diskriminerande och medge insyn samt stå i överensstämmelse med bestämmelserna i detta direktiv.

AVSNITT 2

Infrastrukturavgifter och avgifter för tjänster

Artikel 29

Fastställande och uppbörd av avgifter

1. Medlemsstaterna ska fastställa ett ramverk för fastställande och uttag av avgifter med beaktande av det förvaltningsmässiga oberoende som anges i artikel 4.

Med beaktande av villkoret om förvaltningsmässigt oberoende ska medlemsstaterna även fastställa särskilda regler för fastställande och uttag av avgifter eller delegera detta till infrastrukturförvaltaren.

Medlemsstaterna ska säkerställa att ramverket och reglerna för fastställande och uttag av avgifter offentliggörs i beskrivningen av järnvägsnätet.

Utan att det påverkar infrastrukturförvaltarens oberoende ställning enligt artikel 4, och förutsatt att det rör sig om en rättighet som direkt och grundlagsenligt har tilldelats åtminstone två år innan detta direktiv trädde i kraft, får det nationella parlamentet granska och vid behov se över nivån på de avgifter som infrastrukturförvaltaren har fastställt. Vid en sådan eventuell översyn ska man se till att avgifterna är förenliga med detta direktiv liksom med ramverket och reglerna för fastställande och uttag av avgifter. [Ändr. 141/rev]

Infrastrukturförvaltaren ska fastställa och uppbära avgiften för utnyttjande av infrastruktur.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att infrastrukturförvaltarna samarbetar för att möjliggöra tillämpning av effektiva avgiftssystem för järnvägstrafiktjänster som utnyttjar mer än ett järnvägsnät. Infrastrukturförvaltare ska särskilt verka för att säkerställa största möjliga konkurrenskraft för internationell järnvägstrafik och effektiv användning av järnvägsnäten.

Medlemsstaterna ska säkerställa att företrädare för infrastrukturförvaltare vars avgiftsbeslut berör andra infrastrukturer samarbetar för att **gemensamt** samordna avgifterna eller för att ta ut avgifter för användning av relevant infrastruktur på internationell nivå. [Ändr. 77]

3. Med undantag för de speciella arrangemang som avses i artikel 32.2 ska infrastrukturförvaltarna säkerställa att det avgiftssystem som används är baserat på samma principer över hela deras järnvägsnät.

Onsdagen den 16 november 2011

4. Infrastrukturförvaltarna ska säkerställa att avgiftssystemet tillämpas på ett sådant sätt att avgifterna blir likvärdiga och icke-diskriminerande för olika järnvägsföretag som utför likvärdiga tjänster på en liknande del av marknaden och att de avgifter som faktiskt tillämpas uppfyller de regler som fastställts i beskrivningen av järnvägsnätet.

5. Infrastrukturförvaltarna ska respektera den konfidentiella naturen hos företagsinformation som sökande tillhandahållit.

Artikel 30

Infrastrukturkostnader och redovisning

1. Infrastrukturförvaltarna ska ges incitament att, med vederbörlig hänsyn till säkerhet och upprätthållande och förbättring av kvaliteten på infrastrukturtjänsten, sänka kostnaderna för att tillhandahålla infrastruktur samt nivån på tillträdesavgifter.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa genomförandet av punkt 1 genom ett avtal mellan den behöriga myndigheten och infrastrukturförvaltaren för en period på minst ~~fem år~~ **sju år** varigenom den statliga finansieringen tilldelas.

3. Kontraktsvillkoren och de betalningsvillkor som överenskommits för att tillhandahålla finansiering till infrastrukturförvaltaren ska avtalas i förväg och gälla hela kontraktstiden.

Grundläggande principer och parametrar i sådana avtal fastställs i bilaga VII, ~~vilken får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 60.~~

Medlemsstaterna ska samråda med berörda parter minst en månad innan avtalet undertecknas samt offentliggöra det inom en månad efter det att det har ingåtts.

Infrastrukturförvaltaren ska sörja för att dess verksamhetsplan är förenlig med bestämmelserna i avtalet.

~~Det regleringsorgan som avses i artikel 55 ska bedöma huruvida infrastrukturförvaltarens planerade inkomster på medellång till lång sikt är lämpliga för att man ska kunna uppnå de överenskomna prestandamålen, och ska utfärda relevanta rekommendationer, senast en månad innan avtalet undertecknas.~~

~~Den behöriga myndigheten ska ge motiveringar till regleringsorganet om den har för avsikt att frågå dessa rekommendationer. [Ändr. 78]~~

4. Infrastrukturförvaltare ska upprätta och föra en förteckning över de tillgångar de förvaltar, vilken ska innehålla en aktuell värdering av dessa tillgångar liksom närmare uppgifter om kostnader för förnyelse och uppgradering av infrastrukturen.

5. Infrastrukturförvaltaren och tjänsteleverantören ska fastställa en metod för hur kostnader ska fördelas mellan de olika tjänster som erbjuds enligt bilaga III och mellan typer av ~~järnvägsfordon~~ rullande materiel, på grundval av bästa tillgängliga kunskap om kostnadskausaltet och principerna för fastställande och uttag av avgifter enligt artikel 31. Medlemsstaterna får kräva godkännande i förväg. Metoden ska uppdateras med jämna mellanrum så att den motsvarar bästa internationella praxis.

Onsdagen den 16 november 2011

Artikel 31

Principer för fastställande och uttag av avgifter

1. Avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och av anläggningar för tjänster ska betalas till infrastrukturförvaltaren respektive tjänsteleverantören och användas för att finansiera deras verksamheter.

2. Medlemsstaterna ska kräva att infrastrukturförvaltaren och tjänsteleverantören tillhandahåller regeringsorganet all nödvändig information om de avgifter som tas ut. Infrastrukturförvaltaren och tjänsteleverantören måste i detta avseende kunna visa för varje järnvägsföretag att de avgifter för infrastrukturen och för tjänster som järnvägsföretaget verkligen faktureras enligt artiklarna 30–37 överensstämmer med de metoder, regler och i tillämpliga fall nivåer som anges i beskrivningen av järnvägsnätet.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 4 eller 5 i denna artikel eller artikel 32 ska avgiften för minimipaketet fastställas till den kostnad som uppstår som en direkt följd av den tågtrafik som bedrivs, i enlighet med bilaga VIII punkt 1.

Bilaga VIII punkt 1 får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter i enlighet med det förfarande som avses i ~~artikel 60~~ **artikel 60a**.

4. En extra avgift får inbegripas i infrastrukturavgifterna för att visa att det föreligger en brist på kapacitet i fråga om identifierbara delar av infrastrukturen under perioder av överbelastning.

5. ~~När avgiftsuttag för kostnaden för bullereffekter tillåts i unionslagstiftningen för godstransport på väg ska infrastrukturavgifterna~~ **Infrastrukturavgifterna ska** modifieras för att ta hänsyn till kostnaden för bullereffekter som orsakas av tågdriften i enlighet med bilaga VIII punkt 2. **Sådana modifieringar av infrastrukturavgifterna ska tillåta kompensation för investeringar i eftermodifiering av rullande materiel med den mest ekonomiskt lönsamma bromsteknik som är tillgänglig och som har låga bullernivåer. Medlemsstaterna ska se till att införandet av sådana differentierade avgifter inte inverkar negativt på infrastrukturförvaltarens ekonomiska jämvikt. Reglerna för europeisk medfinansiering ska ändras så att det blir möjligt att medfinansiera eftermodifiering av rullande materiel för att minska buller, såsom redan är fallet när det gäller ERTMS.**

Bilaga VIII punkt 2 får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter i enlighet med det förfarande som avses i ~~artikel 60~~ **artikel 60a**, i synnerhet för att specificera faktorerna i differentierade infrastrukturavgifter **förutsatt att detta inte snedvrider konkurrensen inom järnvägssektorn eller gentemot vägtransportsektorn till förfång för järnvägssektorn.**

Infrastrukturavgifterna får ändras för att ta hänsyn till kostnaden för annan miljöpåverkan som driften av tåg förorsakar och som inte nämns i bilaga VIII punkt 2. Varje sådan ändring, som kan säkerställa internaliseringen av externa kostnader för luftföroreningar som släpps ut som ett resultat av tågdriften, ska differentieras i enlighet med påverkans omfattning.

Uttag av andra miljökostnader som resulterar i en ökning av de totala intäkterna för infrastrukturförvaltaren får ske endast under förutsättning att sådana uttag ~~tillåts~~ **tillämpas** i unionslagstiftningen för godstransport på väg. Om fastställande och uttag av dessa miljökostnader för godstransport på väg inte tillåts i unionslagstiftningen får sådana ändringar inte resultera i någon genomgripande förändring av de totala intäkterna för infrastrukturförvaltaren.

Onsdagen den 16 november 2011

Om fastställande och uttag av miljökostnader leder till extra intäkter ska medlemsstaterna besluta hur dessa intäkter ska användas **till förmån för transportsystemen**. De relevanta myndigheterna ska spara erforderliga uppgifter för att säkerställa att miljöavgifternas ursprung och användningen av dem kan spåras. Medlemsstaterna ska regelbundet informera kommissionen om detta. [Ändr. 79]

6. För att undvika oönskade oproportionerliga variationer får de avgifter som anges i punkterna 3, 4 och 5 fastställas på en genomsnittsnivå beräknad på en rimlig spridning av järnvägstrafik och tider. Den relativa storleken på infrastrukturavgifterna ska dock stå i proportion till de kostnader som kan hänföras till tjänsterna.

7. Det tillhandahållande av tjänster som avses i bilaga III punkt 2 ska inte omfattas av denna artikel. Den avgift som tas ut för sådana tjänster får dock under inga förhållanden överstiga kostnaden för tillhandahållandet av tjänsten, plus en rimlig vinst.

8. Om de tjänster som i bilaga III punkterna 3 och 4 anges som tilläggstjänster eller extra tjänster endast tillhandahålls av en leverantör ska den avgift som tas ut för denna tjänst inte överstiga kostnaden för att tillhandahålla tjänsten, plus en rimlig vinst.

9. Avgifter får tas ut för kapacitet som används för underhåll av infrastruktur. Dessa avgifter ska inte överstiga den minskade nettointäkt för infrastrukturförvaltaren som förorsakas av underhållet.

10. Tjänsteverantören vid anläggningen för tillhandahållande av de tjänster som anges i bilaga III punkterna 2, 3 och 4 ska förse infrastrukturförvaltaren med den information om avgifter som ska inkluderas i beskrivningen av järnvägsnätet i enlighet med artikel 27.

Artikel 32

Undantag från principerna för avgifter

1. För att uppnå full kostnadstäckning för infrastrukturförvaltarens kostnader får medlemsstaterna, om marknaden kan tåla detta, **tillåta infrastrukturförvaltaren att** fastställa prishöjningar på grundval av principer om effektivitet, öppenhet och icke-diskriminering, samtidigt som största möjliga konkurrenskraft säkerställs, ~~särskilt för internationella godstransporter med järnväg~~ **i järnvägssektorn**. Avgiftssystemet ska respektera de produktivitetsökningar som järnvägsföretagen uppnått.

Avgifternas nivå får dock inte sättas så högt att de marknadssegment som kan betala åtminstone den kostnad som uppstår som en direkt följd av driften av tågtrafiken, plus ett vinstuttag som marknaden kan bära, hindras från att använda infrastrukturen.

Innan en medlemsstat godkänner en sådan prishöjning ska den säkerställa att infrastrukturförvaltaren utvärderar prishöjningens relevans för specifika marknadssegment. Den förteckning över marknadssegment som fastställts av infrastrukturförvaltaren ska åtminstone omfatta följande tre segment: godstrafik, persontrafik inom ramen för ett avtal om allmän trafikplikt samt övrig persontrafik. Infrastrukturförvaltare får ytterligare dela upp marknadssegment.

Marknadssegment inom vilka järnvägsföretag för närvarande inte bedriver trafik, men inom vilka de kan komma att tillhandahålla tjänster under giltighetstiden för avgiftssystemet, ska också fastställas. Infrastrukturförvaltaren ska inte inkludera en prishöjning i avgiftssystemet för dessa marknadssegment.

Onsdagen den 16 november 2011

Förteckningen över marknadssegment ska offentliggöras i beskrivningen av järnvägsnätet och den ska ses över minst vart femte år.

~~Dessa Ytterligare marknadssegment ska fastställas i enlighet med de kriterier **det förfarande** som fastläggs i punkt 3 i bilaga VIII punkt 3 efter förhandsgodkännande från regleringsorganet. För marknadssegment där det inte finns någon trafik får prishöjningar inte inkluderas i avgiftssystemet.~~

~~Punkt 3 i bilaga VIII får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter i enlighet med **det förfarande** som avses i artikel 60.~~

1a. Infrastrukturförvaltarna får vid godstransporter från och till tredjeländer som drivs på ett järnvägsnät vars spårvidd avviker från spårvidden på unionens huvudjärnvägsnät fastställa högre avgifter för att uppnå full täckning för sina kostnader.

2. För särskilda framtida investeringsprojekt, eller särskilda investeringsprojekt som har avslutats efter 1988, får infrastrukturförvaltaren fastställa eller fortsätta att fastställa högre avgifter på grundval av den långsiktiga kostnaden för sådana projekt om de ökar effektiviteten eller kostnadseffektiviteten eller båda och annars inte skulle kunna företas eller ha företagits. En sådan avgiftsordning får även inbegripa överenskommerelser om fördelning av de risker som sammanhänger med nya investeringar.

3. Tåg som utrustats med ETCS och som går i trafik på linjer som är utrustade med nationella system för trafikstyrning och signalering ska medges en tillfällig nedsättning av infrastrukturavgiften i enlighet med bilaga VIII punkt 5. **Infrastrukturförvaltaren ska kunna säkerställa att en sådan nedsättning inte leder till inkomstförlust. Denna nedsättning ska kompenseras genom högre avgifter på samma järnvägslinje för tåg som inte utrustats med ETCS.**

~~Punkt 5 i bilaga VIII får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter i enlighet med **det förfarande** som avses i artikel 60~~ **artikel 60a i syfte att ytterligare främja ERTMS.**

4. För att förhindra diskriminering ska det säkerställas att varje infrastrukturförvaltares genomsnittliga och marginella avgifter för likvärdigt utnyttjande av infrastrukturen är jämförbara och att jämförbara tjänster inom samma marknadssegment är belagda med samma avgifter. Infrastrukturförvaltaren ska i beskrivningen av järnvägsnätet visa att avgiftssystemen uppfyller dessa krav om detta är möjligt utan att konfidentiell företagsinformation avslöjas.

5. Om en infrastrukturförvaltare har för avsikt att ändra de grunddrag i avgiftssystemet som avses i punkt 1 ska han offentliggöra detta senast tre månader före utgången av tidsfristen för offentliggörande av beskrivningen av järnvägsnätet enligt artikel 27.4.

Medlemsstaterna får besluta att offentliggöra det ramverk och de regler för fastställande och uttag av avgifter som specifikt ska gälla för internationell godstrafik till och från tredjeländer på ett järnvägsnät vars spårvidd avviker från spårvidden på unionens huvudjärnvägsnät med andra instrument och tidsfrister än dem som föreskrivs i artikel 29.1, om detta krävs för att säkerställa sund konkurrens. [Ändr. 80]

Artikel 33

Rabatter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 101, 102, 106 och 107 i EUF-fördraget, och trots den direktkostnadsprincip som fastställs i artikel 31.3 i detta direktiv, ska varje rabatt på de avgifter som infrastrukturförvaltaren debiterar järnvägsföretag för en tjänst vara förenlig med de villkor som anges i den här artikeln.

Onsdagen den 16 november 2011

2. Med undantag av vad som sägs i punkt 3 ska rabatter begränsas till den faktiska besparingen av administrativa kostnader för infrastrukturförvaltaren. När rabattnivåer bestäms får hänsyn inte tas till de kostnadsbesparingar som redan medräknats i den påförda avgiften.
3. Infrastrukturförvaltarna får införa program, som är tillgängliga för alla användare av infrastrukturen för bestämda trafikflöden, med tidsbegränsade rabatter för att främja utvecklingen av ny järnvägstrafik eller rabatter som uppmuntrar till användning av avsevärt underutnyttjade linjer.
4. Rabatter får endast gälla avgifter som tas ut för ett bestämt infrastrukturavsnitt.
5. Likartade rabattsystem ska tillämpas för likartade tjänster. Rabattsystem ska tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt på alla järnvägsföretag.

Artikel 34

System för ersättning av icke täckta miljökostnader, olycksrelaterade kostnader och infrastrukturkostnader

1. Medlemsstaterna får införa ett tidsbegränsat system för ersättning för användning av järnvägsinfrastruktur för bevisligen icke täckta miljökostnader, olycksrelaterade kostnader och infrastrukturkostnader i konkurrerande transportslag i den mån dessa kostnader överstiger motsvarande kostnader för järnvägen.
2. Om ett järnvägsföretag som får ersättning har ensamrätt, ska ersättningen åtföljas av jämförbara förmåner till användarna.
3. Den beräkningsmetod som använts och de gjorda beräkningarna ska offentliggöras. Det ska särskilt vara möjligt att redovisa de specifika icke uttagna kostnaderna för den konkurrerande transportinfrastruktur som undvikits genom järnvägstransport och säkerställa att systemet tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt för företagen.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att systemet är förenligt med bestämmelserna i artiklarna 93, 107 och 108 i EUF-fördraget.

Artikel 35

Verksamhetsstyrning genom kvalitetskrav på utförande

1. Avgiftssystemet i fråga om infrastrukturen ska motivera järnvägsföretagen och infrastrukturförvaltaren att reducera driftsavbrotten till ett minimum och förbättra järnvägsnätets prestanda med hjälp av en verksamhetsstyrning genom kvalitetskrav på utförande. Detta får inbegripa sanktioner för verksamhet som stör driften av järnvägsnätet och ersättning till de företag som lider skada av trafikstörningarna och bonus till verksamhet som går bättre än planerat.
2. Grundprinciperna för denna verksamhetsstyrning ~~vilka anges i punkt 4 i bilaga VIII, består av följande element som~~ ska tillämpas för hela järnvägsnätet::
 - a) *För att uppnå en överenskommen kvalitetsnivå för tjänsterna och för att inte äventyra en tjänsts ekonomiska livskraft ska infrastrukturförvaltaren komma överens med sökande, efter godkännande från regleringsorganet, om de viktigaste parametrarna för verksamhetsstyrningen, i synnerhet värdet av förseningar och tröskelvärdena för betalningar som ska verkställas inom ramen för verksamhetsstyrningen avseende både enskilda tåg och ett järnvägsföretags samtliga tåg under en viss tidsperiod.*

Onsdagen den 16 november 2011

- b) *Infrastrukturförvaltaren ska meddela järnvägsföretagen tågplanen, som ska användas som grund för beräkning av förseningar, minst fem dagar före tågavgången.*
- c) *Utan att befintliga förfaranden för överklaganden och bestämmelserna i artikel 50 åsidosätts, ska det i händelse av tvister avseende verksamhetsstyrningen finnas en metod för tvistlösning tillgänglig för ett skyndsamt avgörande av sådana ärenden. Om denna metod tillämpas ska ett beslut fattas inom tio arbetsdagar.*
- d) *En gång per år ska infrastrukturförvaltaren offentliggöra den årliga genomsnittliga tjänstekvalitetsnivå som uppnåtts av järnvägsföretagen på grundval av de viktigaste parametrarna som överenskommits för verksamhetsstyrningen. [Ändr. 81]*

Bilaga VIII punkt 4, *som innehåller ytterligare element avseende verksamhetsstyrningen*, får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter i enlighet med det förfarande som avses i ~~artikel 60~~ *artikel 60a*. [Ändr. 82]

Artikel 36

Bokningsavgifter

Infrastrukturförvaltarna får ta ut en lämplig avgift för kapacitet som är tilldelad men inte utnyttjad. Denna avgift ska främja ett effektivt utnyttjande av kapaciteten. Om ~~det finns fler än en två eller flera~~ sökande för ett tågläge som ska tilldelas *begär överlappande tåglägen* inom ramen för den årliga tågplaneprocessen ska en reservationsavgift ~~tas ut av~~ *avkrävas den sökande som tilldelats hela tågläget – eller en del av detta –, men som inte utnyttjar det.* [Ändr. 83]

Infrastrukturförvaltarna ska alltid kunna upplysa alla berörda parter om vilken infrastrukturkapacitet som redan har tilldelats de järnvägsföretag som är användare.

Artikel 37

Samarbete avseende avgiftssystem för fler än ett nät

Medlemsstaterna ska säkerställa att infrastrukturförvaltare samarbetar för att möjliggöra en effektiv tillämpning av prishöjningar enligt artikel 32, och verksamhetsstyrning genom kvalitetskrav på utförande enligt artikel 35, för trafik som passerar genom fler än ett nät. I syfte att optimera konkurrenskraften för internationell järnvägstrafik ska infrastrukturförvaltare inrätta lämpliga förfaranden i enlighet med de regler som fastställs i detta direktiv.

AVSNITT 3

Tilldelning av infrastrukturkapacitet

Artikel 38

Rätt till kapacitet

1. Infrastrukturkapacitet ska tilldelas av en infrastrukturförvaltare. Infrastrukturkapacitet som tilldelats en sökande får av mottagaren inte överlåtas till ett annat företag eller för en annan verksamhet.

~~Varje transaktion som rör~~ Handel med infrastrukturkapaciteten ska vara förbjuden och ska medföra uteslutning från ytterligare tilldelning av kapacitet.

När ett järnvägsföretag utnyttjar kapacitet för att utföra tjänster för en sökande som inte är ett järnvägsföretag ska detta inte anses som en överlåtelse.

Onsdagen den 16 november 2011

2. Rätten att utnyttja en bestämd infrastrukturkapacitet i form av ett tågläge får tilldelas sökande för högst en tågplaneperiod.

En infrastrukturförvaltare och en sökande får sluta ett ramavtal på det sätt som anges i artikel 42 för utnyttjande av kapacitet på den relevanta järnvägsinfrastrukturen för en längre tidsperiod än en tågplaneperiod.

3. Infrastrukturförvaltares och sökandes rättigheter och skyldigheter i fråga om varje tilldelning av kapacitet ska fastställas i avtal eller i medlemsstaters lagstiftning.

4. När en sökande avser att begära infrastrukturkapacitet för att bedriva internationell persontrafik enligt artikel 2 ska den informera de berörda infrastrukturförvaltarna och regleringsorganen. För att göra det möjligt för dem att bedöma huruvida syftet med den internationella trafiken är att befordra passagerare mellan stationer i olika medlemsstater, och att bedöma vilka de potentiella ekonomiska följderna för befintliga avtal om allmänna tjänster är, ska regleringsorganen se till att information ges till de behöriga myndigheter som har beviljat persontrafik på järnväg på den sträckan enligt ett avtal om allmänna tjänster, varje annan berörd behörig myndighet med rätt att begränsa tillträde enligt artikel 9.3 och varje järnvägsföretag som utför avtalet om allmänna tjänster på denna internationella persontrafiklinje.

Artikel 39

Tilldelning av kapacitet

1. Medlemsstaterna får fastställa ett regelverk för tilldelning av infrastrukturkapacitet under förutsättning att villkoret om förvaltningsmässigt oberoende som anges i artikel 4 respekteras. Särskilda regler för tilldelning av kapacitet ska fastställas. Infrastrukturförvaltaren svarar för kapacitetstilldelningsförfarandet. Infrastrukturförvaltaren ska särskilt säkerställa att infrastrukturkapacitet tilldelas på ett rättvist och icke-diskriminerande sätt och i enlighet med unionens lagstiftning.

2. Infrastrukturförvaltarna ska respektera den konfidentiella naturen hos den företagsinformation som tillhandahålls dem.

Artikel 40

Samarbete vid tilldelning av infrastrukturkapacitet på mer än ett järnvägsnät

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att infrastrukturförvaltarna samarbetar för att på ett effektivt sätt kunna tillhandahålla och tilldela infrastrukturkapacitet på mer än ett järnvägsnät, inklusive enligt ramavtal som avses i artikel 42. Infrastrukturförvaltare ska införa lämpliga förfaranden i enlighet med reglerna i detta direktiv, och de ska organisera tåglagen för internationell trafik i enlighet därmed.

Medlemsstaterna ska säkerställa att företrädare för infrastrukturförvaltare vars beslut om tilldelning berör andra infrastrukturförvaltare samarbetar för att samordna tilldelning av eller för att tilldela all relevant infrastrukturkapacitet på internationell nivå, utan att det påverkar tillämpningen av specifika regler i ~~unionens lagstiftning~~ **unionsrätten** om nät med inriktning på godstransport på järnväg. **Deltagarna i detta samarbete ska säkerställa att namnet på medlemmarna, arbetsmetoder och alla relevanta kriterier som används för att bedöma och tilldela infrastrukturkapacitet offentliggörs.** Lämpliga företrädare för infrastrukturförvaltare från tredjeländer kan innefattas i dessa förfaranden. [Ändr. 85]

Onsdagen den 16 november 2011

2. Kommissionen och företrädare för regleringsorganen, som samarbetar ~~enligt~~ i enlighet med artikel 57, ska informeras om ~~och bjudas in att närvara som observatörer vid alla möten där~~ gemensamma principer och gemensam praxis för tilldelning av infrastruktur ~~utvecklas~~. Om IT-baserade tilldelningssystem används ska regleringsorganen erhålla tillräcklig information från dessa system så att de kan utöva sin myndighets-tillsyn i enlighet med bestämmelserna i artikel 56. [Ändr. 86]

3. Vid varje möte eller annan aktivitet som äger rum för att tilldela infrastrukturkapacitet för järnvägs-transporttjänster över flera järnvägsnät, får beslut endast fattas av företrädare för infrastrukturförvaltarna.

4. Deltagarna i det samarbete som avses i punkt 1 ska säkerställa att namnet på medlemmarna, arbetsmetoder och alla relevanta kriterier som används för att bedöma och tilldela infrastrukturkapacitet offentliggörs.

5. Infrastrukturförvaltare ska inom ramen för det samarbete som avses i punkt 1 bedöma behovet av och vid behov föreslå och organisera tåglägen för internationell trafik för att underlätta godstrafik som är föremål för en sådan ansökan som avses i artikel 48.

Sådana på förhand arrangerade tåglägen för internationell trafik ska göras tillgängliga för sökande genom någon av de deltagande infrastrukturförvaltarna.

Artikel 41

Sökande

1. Ansökningar om infrastrukturkapacitet får göras av sökande ~~enligt detta direktiv. För att använda en sådan infrastrukturkapacitet ska de sökande ge ett järnvägsföretag ansvaret för att ingå en överens-~~
kommelse med infrastrukturförvaltaren i enlighet med artikel 28. [Ändr. 84]

2. Infrastrukturförvaltaren kan ställa krav på sökande för att se till att berättigade förväntningar om framtida intäkter och utnyttjande av infrastrukturen säkerställs. Sådana krav får endast innefatta bestämmelser om en ekonomisk garanti som inte får överstiga en lämplig nivå, som ska stå i proportion till sökandens planerade verksamhetsnivå, och en garanti avseende förmågan att ansöka om infrastrukturkapacitet i överensstämmelse därmed.

3. ~~Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare specificera De kriterier som ska användas för tillämpningen av punkt 2~~ **får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter. Dessa åtgärder, som är avsedda att säkerställa genomförandet av detta direktiv på enhetliga villkor, ska antas som genomförande-**
akter i enlighet med artikel 63.3 det förfarande som avses i artikel 60a. [Ändr. 87]

Artikel 42

Ramavtal

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 101, 102 och 106 i EUF-fördraget får ett ramavtal ingås mellan en infrastrukturförvaltare och en sökande. I ett sådant ramavtal ska anges de särskilda egenskaperna hos den infrastrukturkapacitet som en sökande har behov av och erbjuds under en tidsperiod som är längre än en tågplaneperiod. Ett ramavtal ska inte i detalj ange ett tågläge utan ska vara utformat på ett sådant sätt att den sökandes legitima kommersiella behov tillgodoses. En medlemsstat får begära förhandsgodkännande av ett sådant ramavtal från det regleringsorgan som avses i artikel 55 i detta direktiv.

Onsdagen den 16 november 2011

2. Ramavtal får inte utformas på ett sätt som hindrar andra sökande eller trafiktjänster från att använda den relevanta infrastrukturen.
3. Villkoren i ett ramavtal ska kunna ändras eller begränsas för att göra det möjligt att bättre utnyttja järnvägsinfrastrukturen.
4. Ett ramavtal får innehålla bestämmelser om sanktioner om det blir nödvändigt att ändra eller upphäva avtalet.
5. Ramavtal ska i princip omfatta en period om fem år och ska kunna förnyas för perioder av samma längd som den ursprungliga giltighetstiden. Infrastrukturförvaltaren får samtycka till en kortare eller längre period i särskilda fall. Varje period som är längre än fem år ska vara motiverad av att affärskontrakt, särskilda investeringar eller risker föreligger.
6. För trafik som utnyttjar sådan särskild infrastruktur som avses i artikel 49 vilken kräver omfattande och långsiktiga investeringar, vilka motiverats av sökanden, får ramavtal gälla under en period om 15 år. En längre period än 15 år ska endast kunna tillåtas i exceptionella fall, i synnerhet när det gäller omfattande och långsiktiga investeringar och särskilt när dessa omfattas av åtaganden i avtal, däribland en flerårig amorteringsplan.

I sådana exceptionella fall får i ramavtalet i detalj anges de kapacitetsegenskaper som ska tillhandahållas sökanden under ramavtalets löptid. Sådana egenskaper får bland annat avse turtäthet, volym och tåglägenas kvalitet. Infrastrukturförvaltaren får minska den reserverade kapacitet som under minst en månad har utnyttjats mindre än den tröskelkvot som anges i artikel 52.

Från och med den 1 januari 2010 får ett initialt ramavtal upprättas för en femårsperiod, som kan förnyas en gång, på grundval av de kapacitetsegenskaper som utnyttjas av sökande som bedriver trafik före den 1 januari 2010, för att särskilda investeringar eller förekomsten av affärskontrakt ska beaktas. Det regleringsorgan som avses i artikel 55 ska vara ansvarigt för att bevilja ikraftträdande av ett sådant avtal.

7. Samtidigt som den konfidentiella naturen hos företagsinformationen respekteras ska alla berörda parter få tillgång till det allmänna innehållet i varje ramavtal.

Artikel 43

Tidsplan för tilldelningsförfarandet

1. Infrastrukturförvaltaren ska iakta den tidsplan för tilldelning av kapacitet som anges i bilaga IX.

Bilaga IX får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 60a.

2. Infrastrukturförvaltarna ska komma överens med andra berörda infrastrukturförvaltare om vilka tåglägen för internationell trafik som ska ingå i tågplanen, innan samråd om utkastet till tågplan inleds. Anpassningar ska endast göras om det är absolut nödvändigt **och ska vederbörligen motiveras. [Ändr. 88]**

Artikel 44

Ansökan

1. Sökande får i enlighet med offentligrättsliga eller privaträttsliga bestämmelser, ansöka hos infrastrukturförvaltaren om ett avtal som ger rätt att använda järnvägsinfrastruktur mot den avgift som avses i kapitel IV, avsnitt 2.

Onsdagen den 16 november 2011

2. För ansökningar som gäller tågplanen ska de tidsfrister som anges i bilaga IX iakttas.
3. En sökande som är avtalspart i ett ramavtal ska ansöka i enlighet med det avtalet.
4. Sökande ska ansöka om infrastrukturkapacitet som avser mer än ett järnvägsnät genom att inge en ansökan till en infrastrukturförvaltare. Den infrastrukturförvaltaren ska sedan tillåtas att på den sökandes vägnar begära kapacitet hos de övriga berörda infrastrukturförvaltarna.
5. Infrastrukturförvaltarna ska säkerställa att sökande som begär infrastrukturkapacitet på mer än ett järnvägsnät kan ansöka direkt till vilket gemensamt organ som helst som infrastrukturförvaltarna eventuellt upprättar, till exempel en enda kontaktpunkt för järnvägskorridorer.

Artikel 45**Tågplaneprocess**

1. Infrastrukturförvaltaren ska i så stor utsträckning som möjligt tillmötesgå alla ansökningar om infrastrukturkapacitet, inklusive sådana ansökningar om tåglägen som avser mer än ett järnvägsnät, och i så stor utsträckning som möjligt ta hänsyn till alla förhållanden av betydelse för sökanden, inklusive den ekonomiska effekten på deras verksamhet.
2. Infrastrukturförvaltaren får prioritera särskilda tjänster i tågplane- och samordningsprocessen, men endast i enlighet med artiklarna 47 och 49.
3. Infrastrukturförvaltaren ska samråda med berörda parter om utkastet till tågplan och ge dem en tidsfrist på minst en månad för att lämna sina synpunkter. Berörda parter ska omfatta alla som har ansökt om infrastrukturkapacitet samt andra parter som vill få möjlighet att lämna synpunkter på hur tågplanen eventuellt påverkar deras möjlighet att upphandla järnvägstjänster under tågplaneperioden.
4. Infrastrukturförvaltaren ska på begäran, inom rimlig tid och i god tid för den samordningsprocess som avses i artikel 46 göra följande information tillgänglig gratis för sökande i skriftlig form för granskning:
 - a) Tåglägen som begärts av alla andra sökande på samma linjer.
 - b) Tåglägen som tilldelats alla andra sökande och begärda men ej tilldelade tåglägen för alla andra sökande på samma linjer.
 - c) Tåglägen som tilldelats alla andra sökande på samma linjer som i den föregående tågplanen.
 - d) Återstående tillgänglig kapacitet på relevanta linjer.
 - e) Fullständig information om de kriterier som använts i kapacitetstilldelningsförfarandet.
5. Infrastrukturförvaltaren ska vidta lämpliga åtgärder för att lösa de problem som tas upp.

Onsdagen den 16 november 2011

Artikel 46

Samordningsprocess

1. Om intressekonflikter uppstår under den tågplaneprocess som avses i artikel 45 ska infrastrukturförvaltaren genom en samordning av ansökningarna sträva efter att finna bästa möjliga lösning på alla önskemål.
2. Om det uppstår en situation som kräver samordning ska infrastrukturförvaltaren inom rimliga gränser ha rätt att föreslå en annan infrastrukturkapacitet än den som har begärts.
3. Infrastrukturförvaltaren ska sträva efter att genom samråd med lämpliga sökande lösa eventuella konflikter.
4. De principer som styr samordningsprocessen ska anges i beskrivningen av järnvägsnätet. Dessa ska särskilt spegla svårigheterna med att skapa tåglägen för internationell trafik och hur ändringar kan påverka andra infrastrukturförvaltare.
5. Om ansökningar om infrastrukturkapacitet inte kan tillgodoses utan samordning ska infrastrukturförvaltaren sträva efter att tillmötesgå alla ansökningar genom en samordning.
6. Utan att befintliga förfaranden för överklaganden och artikel 56 åsidosätts, ska i händelse av att tvister uppstår i samband med tilldelning av infrastrukturkapacitet en metod för tvistlösning finnas tillgänglig för att lösa tvisten skyndsamt. Denna metod ska anges i beskrivningen av järnvägsnätet. Om denna metod tillämpas, ska ett beslut nås inom tio arbetsdagar.

Artikel 47

Överbelastad infrastruktur

1. Om det efter koordinering av begärda tåglägen och efter samråd med sökandena inte är möjligt att helt tillgodose alla ansökningar om infrastrukturkapacitet ska infrastrukturförvaltaren omedelbart förklara den del av infrastrukturen där detta har inträffat som överbelastad. Detta ska även gälla infrastruktur där kapacitetsbrist kan förväntas inom en nära framtid.
2. Om infrastruktur har förklarats som överbelastad ska infrastrukturförvaltaren göra en kapacitetsanalys i enlighet med artikel 50, såvida inte en kapacitetsförstärkningsplan i enlighet med artikel 51 redan håller på att genomföras.
3. Om avgifter enligt artikel 31.4 inte har tagits ut eller givit ett tillfredsställande resultat och infrastrukturen har förklarats vara överbelastad får infrastrukturförvaltaren dessutom använda prioriteringskriterier för att tilldela infrastrukturkapacitet.
4. I prioriteringskriterierna ska hänsyn tas till tjänstens betydelse för samhället i förhållande till varje annan tjänst som följaktligen inte kommer att tilldelas kapacitet.

För att säkerställa utvecklingen av adekvata transporttjänster i detta sammanhang, i synnerhet för att uppfylla kraven på allmännyttiga tjänster eller för att gynna utvecklingen av godstransporter med järnväg, **särskilt internationell transport**, kan får medlemsstaterna på ett icke-diskriminerande sätt vidta nödvändiga åtgärder för att sådana tjänster ska prioriteras vid tilldelningen av infrastrukturkapacitet. [Ändr. 89]

Onsdagen den 16 november 2011

Medlemsstaterna ~~kan~~ får i förekommande fall garantera infrastrukturförvaltaren en ersättning som motsvarar en eventuell inkomstförlust som sammanhänger med behovet att tilldela vissa tjänster en bestämd kapacitet i enlighet med andra stycket.

Dessa åtgärder och denna ersättning~~ar~~ ska även innefatta att hänsyn tas till effekterna av sådan icke-tilldelning av kapacitet i andra medlemsstater.

5. ~~Betydelsen av godstrafiktjänster och särskilt internationella sådana ska beaktas i tillräcklig grad när Prioriteringskriterierna bestäms.~~ **ska inbegripa godstrafiktjänster och särskilt internationella sådana.**
[Ändr. 90]

6. De förfaranden och kriterier som ska tillämpas när infrastrukturen är överbelastad ska redovisas i beskrivningen av järnvägsnätet.

Artikel 48

Ad hoc-ansökningar

1. Infrastrukturförvaltaren ska besvara *ad hoc*-ansökningar om enskilda tåglägen så fort som möjligt och under alla omständigheter inom högst fem arbetsdagar. Information om reservkapacitet ska göras tillgänglig för alla sökande som eventuellt önskar använda denna kapacitet.

2. Infrastrukturförvaltarna ska vid behov göra en uppskattning av behovet av reservkapacitet som ska finnas tillgänglig inom ramen för den slutligt fastställda tågplanen för att göra det möjligt för dem att snabbt besvara förväntade *ad hoc*-ansökningar om kapacitet. Detta ska även gälla vid fall av överbelastad infrastruktur.

Artikel 49

Särskild infrastruktur

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska infrastrukturkapacitet kunna utnyttjas för alla typer av trafik som har de egenskaper som är nödvändiga för att kunna utnyttja ett tågläge.

2. Om det finns lämpliga alternativa järnvägslinjer får infrastrukturförvaltaren efter samråd med berörda parter reservera särskild infrastruktur för att användas för bestämda typer av trafik. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 101, 102 och 106 i EUF-fördraget får infrastrukturförvaltaren i sådana fall prioritera denna typ av trafik vid tilldelningen av infrastrukturkapacitet.

Att infrastrukturen reserverats för ett visst ändamål ska inte hindra andra typer av trafik från att använda sådan infrastruktur om kapacitet finns tillgänglig.

3. Om infrastruktur har reserverats enligt punkt 2 ska detta redovisas i beskrivningen av infrastruktur-nätet.

Artikel 50

Kapacitetsanalys

1. Syftet med en kapacitetsanalys är att identifiera de begränsningar i fråga om infrastrukturkapacitet som gör att ansökningar om kapacitet inte kan tillgodoses fullt ut och att föreslå metoder för att kunna tillmötesgå ytterligare ansökningar. Denna analys ska identifiera orsakerna till överbelastningarna och de åtgärder som kan vidtas på kort och medellång sikt för att minska dessa.

Onsdagen den 16 november 2011

2. Analysen ska omfatta infrastrukturen, driften och karaktären av olika tjänster som utförs jämte alla dessa faktors inverkan på infrastrukturkapaciteten. De åtgärder som ska beaktas ska särskilt avse omledning av trafik, ändring av tidtabell, ändrade hastigheter eller förbättringar av infrastruktur.

3. En kapacitetsanalys ska vara avslutad inom sex månader efter det att infrastrukturen har förklarats som överbelastad.

Artikel 51

Kapacitetsförstärkningsplan

1. Senast sex månader efter det att kapacitetsanalysen har avslutats ska infrastrukturförvaltaren lägga fram en kapacitetsförstärkningsplan.

2. En kapacitetsförstärkningsplan ska upprättas efter samråd med användare av den relevanta överbelastade infrastrukturen.

Den ska ange

- a) orsakerna till överbelastningen,
- b) den sannolika framtida trafikutvecklingen,
- c) hinder för infrastrukturutveckling,
- d) alternativ och kostnader för kapacitetsförstärkning, inklusive sannolika ändringar av tillträdesavgifter.

På grundval av en kostnadsnyttoanalys för de möjliga åtgärder som angivits ska den också avgöra vilka åtgärder som ska vidtas för en infrastrukturkapacitetsförstärkning, inbegripet en tidtabell för genomförande av åtgärderna.

Planen kan bli underkastad medlemsstatens förhandsgodkännande. Det regleringsorgan som avses i artikel 55 får avge ett yttrande om huruvida de åtgärder som anges i verksamhetsplanen är lämpliga **ska övervaka samrådsprocessen för att se till att den genomförs på ett icke-diskriminerande sätt. [Ändr. 91]**

Om ett transeuropeiskt nät eller ett tågläge av stor betydelse för ett eller flera transeuropeiska nät är överbelastat får det nätverk av regleringsorgan som avses i artikel 57 avge ett yttrande om huruvida de åtgärder som anges i verksamhetsplanen är lämpliga. [Ändr. 92]

3. En infrastrukturförvaltare ska upphöra att ta ut varje avgift ~~som debiteras~~ för den aktuella infrastrukturen enligt artikel 31.4 i fall när

- a) infrastrukturförvaltaren inte lägger fram en kapacitetsförstärkningsplan, eller
- b) infrastrukturförvaltaren inte lyckas genomföra de åtgärder som anges i kapacitetsförstärkningsplanen.

Infrastrukturförvaltaren får emellertid, med förbehåll för godkännande från det regleringsorgan som avses i artikel 55, fortsätta att ta ut dessa avgifter om

- a) kapacitetsförstärkningsplanen inte kan genomföras på grund av faktorer utanför infrastrukturförvaltarens kontroll, eller

Onsdagen den 16 november 2011

- b) de alternativ som står till buds inte är ekonomiskt eller finansiellt hållbara.

Artikel 52

Utnyttjande av tåglägen

1. I beskrivningen av järnvägsnätet ska infrastrukturförvaltaren ange enligt vilka villkor hänsyn kommer att tas till tidigare utnyttjandegrad av tåglägen, när prioriteringar görs vid tilldelningsförfarandet.
2. I synnerhet när det gäller överbelastad infrastruktur ska infrastrukturförvaltaren begära återlämning av ett tågläge som under minst en månad har utnyttjats mindre än en tröskelkvot som ska fastställas i beskrivningen av järnvägsnätet, om det inte berodde på andra orsaker än ekonomiska som operatören inte kunnat råda över.

Artikel 53

Infrastrukturkapacitet för underhållsarbete

1. Ansökningar om infrastrukturkapacitet för att möjliggöra underhållsarbeten ska inges under tågplane-processen.
2. Infrastrukturförvaltaren ska ta tillräcklig hänsyn till hur infrastrukturkapacitet som reserveras för planerat spårunderhållsarbete påverkar de sökande.
3. Infrastrukturförvaltaren ska ~~i god tid~~ informera berörda parter om oplanerat underhållsarbete **minst en vecka innan det påbörjas**. [Ändr. 93]

Artikel 54

Särskilda åtgärder som ska vidtas i händelse av störningar

1. I händelse av störningar i tågtrafiken på grund av tekniska missöden eller olyckor ska infrastrukturförvaltaren vidta alla nödvändiga åtgärder för att återställa den normala situationen. I detta syfte ska infrastrukturförvaltaren utarbeta en beredskapsplan med en förteckning över alla organ som ska informeras i händelse av en allvarig olycka eller en allvarig störning av tågtrafiken.

1a. Infrastrukturförvaltarna ska ha handlingsplaner för att hantera olyckor eller tekniska missöden. [Ändr. 94]

2. I en nödsituation och om det är absolut nödvändigt på grund av ett allvarligt fel som gör att infrastrukturen under en period blir oanvändbar får de tåglägen som tilldelats återtas utan förvarning under den tid som behövs för att reparera systemet.

Om infrastrukturförvaltaren anser det nödvändigt får denne begära att järnvägsföretagen ger tillgång till de resurser som enligt förvaltarens bedömning är mest lämpliga för att återställa den normala situationen så snart som möjligt.

3. ~~Medlemsstaterna får kräva av järnvägsföretag att dessa medverkar till att säkerställa efterlevnad och övervakning i fråga om sitt uppfyllande av säkerhetsstandarder och säkerhetsbestämmelser. Med undantag för force majeure, däribland brådskande och viktigt arbete som utförs av säkerhetsskäl, får ett tågläge som tilldelats en godstransport enligt denna artikel inte återkallas senare än två månader före utsatt tid i tågplanen, om inte sökanden ifråga samtycker till återkallandet. I sådana fall ska den berörda infrastrukturförvaltaren göra sitt bästa för att erbjuda sökanden ett tågläge av motsvarande kvalitet och tillförlitlighet, vilket sökanden har rätt att godta eller avvisa. Om sökanden väljer att avvisa erbjudandet ska han minst ha rätt till ersättning för motsvarande kostnader.~~ [Ändr. 95]

Onsdagen den 16 november 2011

AVSNITT 4

Regleringsorgan

Artikel 55

Nationella regleringsorgan

1. Varje medlemsstat ska upprätta ett enda nationellt regleringsorgan för järnvägssektorn. Detta organ ska vara en fristående myndighet som organisatoriskt, funktionellt, hierarkiskt och i fråga om beslutsfattande är rättsligt åtskilt från och oberoende i förhållande till alla andra offentliga myndigheter. Det ska också i fråga om organisation, finansieringsavgöranden, juridisk struktur och beslutsfattande vara oberoende i förhållande till varje infrastrukturförvaltare, avgiftsorgan, tilldelningsorgan eller sökande. 1 Organet ska dessutom vara funktionellt oberoende av varje behörig myndighet som deltar i tilldelning av ett avtal om offentliga tjänster. **Regleringsorganet ska besitta nödvändig organisatorisk kapacitet ifråga om personella och materiella resurser – en kapacitet som måste vara anpassad till järnvägssektorns verksamhetsnivå i medlemsstaten, såsom trafikvolymen, och till nätverkets storlek – för att kunna genomföra de uppgifter det ålagts enligt artikel 56.**

2. Medlemsstaterna får inrätta regleringsorgan som har behörighet för flera reglerade sektorer, om dessa integrerade regleringsmyndigheter uppfyller de krav avseende oberoende som anges i punkt 1.

3. Ordföranden och styrelsen för regleringsorganet för järnvägssektorn ska utses **av det nationella parlamentet eller av ett annat behörigt parlament** för en fast period som kan förlängas och i enlighet med klara regler som garanterar oberoende. De ska väljas bland personer som **besitter kunskaper om och erfarenheter av reglering inom järnvägssektorn eller kunskaper om och erfarenheter av reglering inom andra sektorer, företrädesvis bland personer som** under en period av ~~tre~~ **minst två år eller en längre period som fastställts i enlighet med nationell lagstiftning** före utnämningen och under mandattiden varken direkt eller indirekt har haft någon befattning hos, något ansvar hos, något intresse i eller någon affärsförbindelse med de reglerade företagen eller enheterna. **De ska uttryckligen intyga detta genom en vederbörlig redovisning av sina intressen.** Därefter ska de inte ha någon befattning hos, något ansvar hos, något intresse i eller någon affärsförbindelse med något av de reglerade företagen eller någon av de reglerade enheterna under en period av ~~tre~~ **minst två år eller en längre period som fastställts i enlighet med nationell lagstiftning**. De ska ha full bestämmanderätt när det gäller rekrytering och förvaltning av regleringsorganets personal. **De måste fungera helt oberoende och får under inga omständigheter ta emot instruktioner från regeringar eller privata eller offentliga företag.** [Ändr. 96]

Artikel 56

Regleringsorganets **De nationella regleringsorganens** uppgifter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 46.6, ska en sökande som anser sig ha blivit orättvist behandlad, diskriminerad eller på något sätt kränkt kunna överklaga till regleringsorganet, särskilt när det gäller beslut som fattats av infrastrukturförvaltaren eller i tillämpliga fall järnvägsföretaget eller tjänsteleverantören om

- a) beskrivning av järnvägsnätet,
- b) de kriterier som fastställs i denna beskrivning,
- c) tilldelningsförfarandet och dess resultat,
- d) avgiftssystemet,
- e) nivån eller strukturen i fråga om de infrastrukturavgifter som den sökande måste eller kan bli tvungen att betala,

Onsdagen den 16 november 2011

f) åtgärder för tillträde enligt artiklarna 10, 11 och 12,

g) tillgång till och avgifter för tjänster i enlighet med artikel 13,

ga) tillstånd, i de fall där regleringsorganet inte också är tillståndsgivande organ i enlighet med artikel 16.

1a. Regleringsorganet får vidta åtgärder på eget initiativ och ska fatta beslut om varje klagomål och vidta åtgärder för att avhjälpa en situation inom högst en månad efter att ha mottagit klagomålet. Om ett beslut om att vägra tilldelning av infrastrukturkapacitet eller villkoren i ett erbjudande om kapacitet överklagas ska regleringsorganet antingen bekräfta att det inte behövs någon ändring av infrastrukturförvaltarens beslut eller begära en ändring av det beslutet i enlighet med riktlinjer som regleringsorganet anger.

Kommissionen ska på eget initiativ granska tillämpningen och efterlevnaden av bestämmelserna i detta direktiv om regleringsorganens mandat och deras tidsfrister för att fatta beslut, i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 64.2.

2. Regleringsorganet ska också ha befogenhet att övervaka konkurrensen samt hindra diskriminerande och marknadssnedvridande utveckling på marknaderna för järnvägstjänster och se över led a g i punkt 1 a-ga på eget initiativ och i syfte att förhindra diskriminering av sökande, bl.a. genom att vidta lämpliga korrigerande åtgärder. I synnerhet ska det kontrollera huruvida beskrivningen av järnvägsnätet innehåller diskriminerande bestämmelser eller ger infrastrukturförvaltaren godtyckliga befogenheter som kan användas för diskriminering av sökande. ~~Regleringsorganet ska ha den organisatoriska kapacitet som krävs för att utföra dessa uppgifter. I detta syfte ska regleringsorganet även ha ett nära samarbete med det nationella säkerhetsorgan som har till uppgift att bedöma driftskompatibilitetskomponenternas överensstämmelse eller lämplighet för användning eller att handlägga förfarandet för EU-kontroll av delsystemen i enlighet med direktiv 2008/57/EG. På begäran av sökande i förfaranden som handläggs av det nationella säkerhetsorganet och som kan få följder för marknadstillträdet, ska det nationella säkerhetsorganet meddela regleringsorganet relevanta aspekter av förfarandet. Regleringsorganet ska utforma rekommendationer. Det nationella säkerhetsorganet ska lämna motiveringar till regleringsorganet om det har för avsikt att frånga dessa rekommendationer.~~

3. Regleringsorganet ska säkerställa att de avgifter som infrastrukturförvaltaren fastställer är förenliga med avsnitt 2 i kapitel IV och inte är diskriminerande. Förhandlingar mellan sökande och en infrastrukturförvaltare om nivån på infrastrukturavgifter ska bara vara tillåten om de sker under överinseende av regleringsorganet. Regleringsorganet ska ingripa om det är sannolikt att förhandlingarna strider mot detta kapitel.

3a. Regleringsorganet ska kontrollera att järnvägsföretagens och infrastrukturförvaltarnas redovisning följer bestämmelserna om särredovisning i artikel 6.

3b. Om så fastställs i nationell lagstiftning ska regleringsorganet i enlighet med artikel 10.2 fastställa huruvida det huvudsakliga syftet med trafiken är att befordra passagerare mellan stationer i olika medlemsstater samt i enlighet med artikel 11.2 avgöra huruvida den ekonomiska jämvikten för ett avtal om allmänna tjänster skulle äventyras genom trafik som regleras i artikel 10 mellan en avreseplats och en bestämmelseplats, vilka omfattas av ett eller flera avtal om allmänna tjänster.

3c. Regleringsorganet ska delge kommissionen alla klagomål som rör ett beslut fattat av ett regleringsorgan enligt punkterna 1–3b. Kommissionen ska inom två veckor efter att ha mottagit klagomålet om nödvändigt kräva att beslutet ifråga ändras så att det är förenligt med unionsrätten. Regleringsorganet ska ändra sitt beslut med beaktande av de förändringar som kommissionen begär.

Onsdagen den 16 november 2011

3d. Regleringsorganet ska minst en gång om året rådfråga företrädarna för användarna av järnvägs-tjänster för gods- och passagerarbefordran i syfte att beakta deras syn på järnvägsmarknaden, inbegripet tjänsternas kvalitet, infrastrukturavgifterna samt priset på järnvägstjänsterna och insynen i prissättningen. [Ändr. 97]

4. Regleringsorganet ska ha befogenhet att begära relevant information från infrastrukturförvaltaren, sökande och alla inblandade tredje parter i den berörda medlemsstaten. Begärd information ska lämnas in utan onödigt dröjsmål. Regleringsorganet ska ha rätt att genom lämpliga sanktioner, däribland böter, se till att en sådan begäran verkställs. Information som ska tillhandahållas regleringsorganet inbegriper alla data som regleringsorganet behöver inom ramen för sin överklagandefunktion och i sitt arbete för att övervaka konkurrensen på marknaderna för järnvägstjänster i enlighet med punkt 2. Detta inbegriper data som erfordras för statistikändamål och för observation av marknaden.

5. Regleringsorganet ska fatta beslut om varje klagomål och vidta åtgärder för att avhjälpa en situation inom högst två månader efter det att all information lämnats in. När det är lämpligt ska regleringsorganet på eget initiativ besluta om lämpliga åtgärder för att korrigera en icke önskvärd utveckling på dessa marknader, i synnerhet med avseende på **punkt 1 a-ga.**

Ett beslut av regleringsorganet ska vara bindande för alla parter som omfattas av beslutet, och det ska inte omfattas av kontroll av en annan administrativ instans. Regleringsorganet ska kunna se till att dess beslut verkställs genom lämpliga sanktioner, däribland böter.

Om ett beslut om att vägra tilldelning av infrastrukturkapacitet eller villkoren i ett erbjudande om kapacitet överklagas ska regleringsorganet antingen bekräfta att det inte behövs någon ändring av infrastrukturförvaltarens beslut, eller begära en ändring av det beslutet i enlighet med riktlinjer som regleringsorganet anger.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de beslut som fattas av regleringsorganet kan överklagas till domstol. Överklagandet får ha suspensiv verkan på regleringsorganets beslut endast om den domstol som behandlar överklagandet fastställer att direkt tillämplighet för regleringsorganets beslut kan orsaka oåterkalleliga skador för sökanden.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om konfliktlösning och överklagandeförfaranden avseende beslut som fattas av infrastrukturförvaltare och leverantörer av tjänster som förtecknas i bilaga III offentliggörs av regleringsorganet.

8. Regleringsorganet ska ha befogenhet att utföra revisioner eller ta initiativ till externa revisioner hos infrastrukturförvaltare och, när det är relevant, järnvägsföretag för att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna om särredovisning i artikel 6.

Medlemsstaterna ska säkerställa att infrastrukturförvaltare och alla företag eller andra enheter som utför eller integrerar olika typer av järnvägstransport eller infrastrukturförvaltning som avses i artikel 6.1 och 6.2 tillhandahåller regleringsorganet detaljerad föreskriven bokföring så att det kan fullgöra sina olika uppgifter. Denna föreskrivna bokföring måste innehålla åtminstone de element som anges i bilaga X. Regleringsorganet får också av denna bokföring dra slutsatser beträffande frågor om statligt stöd som det ska rapportera till de myndigheter som har ansvaret för att lösa dessa frågor.

Bilaga X får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter i enlighet med det förfarande som avses i **artikel 60a.**

Onsdagen den 16 november 2011

Artikel 56a

Regleringsorganets befogenheter

1. För att utföra de uppgifter som anges i artikel 56 ska regleringsorganet ha befogenhet att
 - a) verkställa sina beslut genom lämpliga sanktioner, däribland böter. Ett beslut av regleringsorganet ska vara bindande för alla parter som omfattas av beslutet, och det ska inte omfattas av kontroll av en annan nationell administrativ instans,
 - b) begära relevant information från infrastrukturförvaltaren, sökande och alla inblandade tredje parter i den berörda medlemsstaten samt genom lämpliga sanktioner, däribland böter, se till att en sådan begäran verkställs; information som ska tillhandahållas regleringsorganet inbegriper alla uppgifter som regleringsorganet behöver inom ramen för sin överklagandefunktion och i sitt arbete för att övervaka konkurrensen på marknaderna för järnvägstjänster; detta inbegriper uppgifter som erfordras för statistikändamål och för marknadsobservation; begärd information ska lämnas in utan onödigt dröjsmål,
 - c) utföra revisioner eller ta initiativ till externa revisioner hos infrastrukturförvaltare och, när det är relevant, järnvägsföretag för att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna om särredovisning i artikel 6.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de beslut som fattas av regleringsorganet kan överklagas till domstol. Överklagandet ska inte ha suspensiv verkan på regleringsorganets beslut.
3. Om det uppstår tvister om beslut som fattats av regleringsorganen för gränsöverskridande transporttjänster får de berörda parterna överklaga till kommissionen i syfte att erhålla ett bindande beslut om det berörda beslutets överensstämmelse med unionsrätten senast en månad efter att överklagandet mottagits.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att regleringsorganets beslut offentliggörs.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att infrastrukturförvaltare och alla företag eller andra enheter som utför olika typer av järnvägstransport eller infrastrukturförvaltning, inklusive tjänsteleverantörerna, som avses i artikel 6 tillhandahåller regleringsorganet detaljerad föreskriven bokföring, så att det kan fullgöra sina olika uppgifter. Denna föreskrivna bokföring måste innehålla åtminstone de element som anges i bilaga X. Regleringsorganet får av denna bokföring också dra slutsatser beträffande frågor om statligt stöd, vilka ska rapporteras till de myndigheter som har ansvaret för att lösa dessa frågor.

Bilaga X får ändras i ljuset av gjorda erfarenheter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 60a. [Ändr. 98]

Artikel 57

Samarbete mellan *de nationella* regleringsorganen och kommissionens befogenheter

1. De nationella regleringsorganen ska utbyta information om sitt arbete och om principerna och rutinerna för sina beslut och även samarbeta på annat sätt för att i hela unionen samordna sitt beslutsfattande. För detta ändamål ska de arbeta tillsammans i en arbetsgrupp **ett formellt fastställt nätverk** som sammanträder med jämna mellan rum **på uppmaning av kommissionen, som ska leda dessa möten. I detta syfte ska kommissionen se till att regleringsorganen samarbetar aktivt och den ska vidta åtgärder om ett regleringsorgan missköter sitt uppdrag.** ~~Kommissionen ska stödja regleringsorganen i detta arbete.~~

Onsdagen den 16 november 2011

Kommissionens företrädare ska bestå av personer från både transport- och konkurrensenheterna.

Kommissionen ska upprätta en databas i vilken de nationella regleringsorganen ska registrera uppgifter om alla klagomålsförfaranden, såsom datum för klagomål, inledda initiativförfaranden, förslag till beslut och slutgiltiga beslut, berörda parter, huvudfrågor i förfarandena, problem rörande tolkningen av järnvägslagstiftningen samt undersökningar på eget initiativ om frågor som rör tillgång eller avgiftsbeläggning som avser internationella järnvägstransporter.

2. Regleringsorganen ska ~~kunna~~ ha ett nära samarbete, däribland genom arbetsöverenskommelser, för att tillhandahålla ömsesidig assistans i regleringsorganens arbete för att övervaka marknaden och vid handläggning av klagomål och undersökningar.

3. I händelse av ett klagomål eller en undersökning på eget initiativ om frågor som rör tillgång eller avgiftsbeläggning som avser ett tågläge för internationell trafik, samt inom ramen för övervakningen av konkurrensen på marknaden i samband med internationella järnvägstransporttjänster, ska det berörda regleringsorganet **underrätta kommissionen och** samråda med regleringsorganen i alla andra medlemsstater genom vilka det berörda tågläget för internationell trafik passerar och begära all nödvändig information från dem innan det fattar sitt beslut. **Nätverket av regleringsorgan ska även avge ett yttrande.**

4. De regleringsorgan som rådfrågats enligt punkt 3 ska tillhandahålla all information som de själva har rätt att begära enligt sin nationella lagstiftning. Denna information får endast användas för handläggning av det klagomål eller den undersökning som avses i punkt 3.

5. Det regleringsorgan som tar emot klagomålet eller genomför en undersökning på eget initiativ ska överlämna relevant information till ansvarigt regleringsorgan så att det organet kan vidta åtgärder med avseende på de berörda parterna.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla samarbetande företrädare för infrastrukturförvaltare enligt artikel 40.1 tillhandahåller, utan dröjsmål, all information som är nödvändig för handläggningen av det klagomål eller den undersökning som avses i punkt 3 i denna artikel och som begärs av regleringsorganet i den medlemsstat där den samarbetande företrädaren finns. Det regleringsorganet ska ha rätt att överlämna sådan information om det berörda tågläget för internationell trafik till de regleringsorgan som avses i punkt 3.

6a. Kommissionen får på eget initiativ delta i den verksamhet som anges i punkterna 2-6 och ska ge information om detta till det nätverk av regleringsorgan som anges i punkt 1.

7. **Det nätverk av regleringsorgan som inrättats enligt punkt 1** ska utveckla gemensamma principer och gemensam praxis för beslutsfattande för vilket de är bemyndigade enligt detta direktiv. Kommissionen får anta ~~genomförandeåtgärder för att fastställa~~ **och komplettera** sådana gemensamma principer och sådan gemensam praxis. Dessa åtgärder, som är avsedda att säkerställa genomförandet av detta direktiv på enhetliga villkor, ska antas som genomförandeakter i enlighet med artikel 63.3 ~~det förfarande som avses i artikel 60a.~~

Nätverket av regleringsorgan ska också se över beslut och praxis som fattas respektive tillämpas av samarbetande infrastrukturförvaltare enligt artikel 40.1 och som genomför bestämmelser i detta direktiv eller på annat sätt underlättar internationell järnvägstransport. [Ändr. 99]

Onsdagen den 16 november 2011

Artikel 57a

Ett europeiskt regleringsorgan

Utifrån erfarenheterna från nätverket av regleringsorgan ska kommissionen senast den ... () utarbeta ett lagstiftningsförslag om inrättande av ett europeiskt regleringsorgan. Detta organ ska ha kontroll- och medlingsbefogenheter för att kunna hantera gränsöverskridande och internationella problem samt utöva en överklagandefunktion i fråga om beslut som fattats av de nationella regleringsorganen. [Ändr. 100]*

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 58

Bestämmelserna i detta direktiv ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ⁽¹⁾.

Artikel 59

Undantag

1. Till och med den 15 mars 2013 behöver Irland, i egenskap av en medlemsstat ~~på en ö~~ med järnvägsförbindelse med endast en annan medlemsstat, och Förenade kungariket, för vilket det i fråga om Nordirland råder samma förhållande,

a) inte anförtro ett oberoende organ de uppgifter som ett rättvist och icke-diskriminerande tillträde till infrastruktur är beroende av, enligt artikel 7.1 första stycket, i den mån den artikeln ålägger medlemsstater att inrätta oberoende organ för att utföra de uppgifter som anges i artikel 7.2,

b) inte tillämpa kraven i artiklarna 27, 29.2, 38, 39, 42, 46.4, 46.6, 47, 49.3, 50-53, 55 och 56 under förutsättning att beslut om tilldelning av infrastrukturkapacitet eller fastställande och uttag av avgifter kan överklagas, om ett järnvägsföretag begär detta skriftligt, inför ett oberoende organ som ska fatta ett beslut inom två månader efter det att all relevant information lagts fram och vars beslut ska kunna överklagas i domstol.

2. Om mer än ett järnvägsföretag med tillstånd enligt artikel 17, eller, i fråga om Irland och Nordirland, ett järnvägsföretag med sådant tillstånd i ett annat land, lämnar in en formell ansökan om att få bedriva konkurrerande järnvägstrafik i, till eller från Irland eller Nordirland, ska beslut om den fortsatta tillämpligheten av detta undantag fattas enligt det **rådgivande** förfarande som avses i artikel 64.2.

Undantagen enligt punkt 1 ska inte gälla om ett järnvägsföretag som bedriver järnvägstrafik i Irland eller Nordirland lämnar in en formell ansökan om att få bedriva järnvägstrafik på, till eller från en annan medlemsstats territorium, utom i fråga om Irland för järnvägsföretag som bedriver trafik i Nordirland och i fråga om Förenade kungariket för järnvägsföretag som bedriver trafik i Irland.

Inom ett år efter det att den eller de berörda medlemsstaterna mottagit antingen det beslut som avses i första stycket i denna punkt eller meddelande om den formella ansökan som avses i andra stycket i denna punkt ska den eller de berörda medlemsstaterna (Irland eller Förenade kungariket med avseende på Nordirland) anta lagstiftning för att genomföra de artiklar som avses i punkt 1.

(*) *Två år efter detta direktivs offentliggörande.*

(1) EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

Onsdagen den 16 november 2011

3. Ett undantag enligt punkt 1 får förlängas med tidsperioder på högst fem år. Senast tolv månader innan undantaget löper ut får en medlemsstat som har det undantaget ansöka om ett förnyat undantag hos kommissionen. Varje ansökan av detta slag ska motiveras. Kommissionen ska behandla ansökan och fatta beslut i enlighet med det **rådgivande** förfarande som avses i artikel 64.2. Det förfarandet ska tillämpas för alla beslut i samband med en sådan ansökan.

När kommissionen fattar sitt beslut ska den ta hänsyn till eventuella förändringar i det geopolitiska läget samt till utvecklingen av marknaden för järnvägstrafik i, från och till den medlemsstat som begärt ett förnyat undantag.

Artikel 59a

Delegering av befogenhet

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 60a avseende marknadsövervakningens omfattning i enlighet med artikel 15.5, vissa element i beskrivningen av järnvägsnätet i enlighet med artikel 27.2, vissa principer för fastställande och uttag av avgifter i enlighet med artikel 31.3 och 31.5, den tillfälliga nedsättningen av infrastrukturavgiften för ETCS i enlighet med artikel 32.3, vissa element i verksamhetsstyrningen i enlighet med artikel 35.2, de kriterier som ska användas för kraven på dem som ansöker om infrastrukturkapacitet i enlighet med artikel 41.3, tidsplanen för tilldelningsförfarandet i enlighet med artikel 43.1, den föreskrivna bokföringen i enlighet med artikel 56a.5 samt de gemensamma principer och den gemensamma praxis för beslutsfattande som regleringsorganen utvecklat i enlighet med artikel 57.7. [Ändr. 101]

Artikel 60

Utövande av delegering

1. ~~Befogenheten att anta de delegerade akter som nämns i artiklarna 7.1 andra stycket, 13.5 andra stycket, 15.5 andra stycket, 20 tredje stycket, 27.2, 30.3 andra stycket, 31.5 andra stycket, 32.1 tredje stycket, 32.3, 35.2, 43.1 och 56.8 tredje stycket ges till kommissionen på obestämd tid.~~

2. ~~Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.~~

3. ~~Befogenheter att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 61 och 62. [Ändr. 102]~~

Artikel 60a

Utövande av delegering

1. **Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.**

2. **Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 15.5, 27.2, 31.3, 31.5, 32.3, 35.2, 41.3, 43.1, 56a.6 och 57.7 ska ges till kommissionen för en period av fem år från den ... (*). Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.**

(*) Datumet för detta direktivs ikraftträdande.

Onsdagen den 16 november 2011

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 15.5, 27.2, 31.3, 31.5, 32.3, 35.2, 41.3, 43.1, 56a.6 och 57.7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antagits enligt artiklarna 15.5, 27.2, 31.3, 31.5, 32.3, 35.2, 41.3, 43.1, 56a.6 och 57.7 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ. [Ändr. 103]

Artikel 61

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 60.1 får återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida delegeringen av befogenheter ska återkallas ska informera den andra lagstiftaren och kommissionen senast en månad innan det slutliga beslutet fattas, och ange de delegerade befogenheter som kan komma att återkallas samt skälen till återkallandet.

3. Beslutet om återkallande innebär att den delegering av befogenheter som anges i beslutet ska upphöra att gälla. Det får verkan omedelbart eller vid ett senare datum som anges i beslutet. Det påverkar inte giltigheten för delegerade akter som redan har trätt i kraft. Det ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. [Ändr. 104]

Artikel 62

Invändningar mot delegerade akter

1. Europaparlamentet och rådet får invända mot en delegerad akt inom två månader efter anmälningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ får denna period förlängas med en månad.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av denna period har invänt mot den delegerade akten, eller om både Europaparlamentet och rådet före den dagen har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte göra invändningar, ska den delegerade akten träda i kraft den dag som anges i dess bestämmelser.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en antagen delegerad akt får den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta. [Ändr. 105]

Artikel 63

Genomförandeåtgärder

1. Medlemsstaterna får göra kommissionen uppmärksam på alla frågor som rör genomförandet av detta direktiv. Lämpliga beslut ska antas i enlighet med det **rådgivande** förfarande som avses i artikel 64.2.

Onsdagen den 16 november 2011

2. Kommissionen ska på begäran av ~~en medlemsstat~~ **ett nationellt regleringsorgan och andra behöriga nationella myndigheter** eller på eget initiativ i specifika fall granska tillämpningen och efterlevnaden av bestämmelserna i detta direktiv, ~~och De nationella regleringsorganen ska upprätthålla en för kommissionen tillgänglig databas över sina utkast till beslut. Kommissionen ska~~ inom två månader från mottagande av en sådan begäran, i enlighet med det **rådgivande** förfarande som avses i artikel 64.2, besluta om huruvida dessa åtgärder får tillämpas även i fortsättningen. Kommissionen ska meddela sitt beslut till Europaparlamentet, rådet och medlemsstaterna. [Ändr. 106]

~~Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i fördraget får varje medlemsstat hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom en månad från dagen för beslutet. Rådet får i undantagsfall fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom en månad från dagen för hänskjutandet. Kommissionen ska på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ i specifika fall granska tillämpningen och efterlevnaden av bestämmelserna i detta direktiv, och anta ett beslut om detta i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 64.3. [Ändr. 107]~~

3. ~~De åtgärder som avser att~~ Kommissionen ska anta genomförandeakter **i enlighet med artiklarna 10.2, 11.4, 14.2 och 17.5 för** att säkerställa genomförandet av direktivet på enhetliga villkor. **Dessa genomförandeakter** ska antas ~~av kommissionen som genomförandeakter~~ i enlighet med det **förfarande granskningsförfarande** som avses i artikel 64.3. [Ändr. 108]

Artikel 64

Kommittéförfaranden

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. **Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.** [Ändr. 109]

2. När det hänvisas till denna punkt ska ~~artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011~~ tillämpas. ~~med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.~~ [Ändr. 110]

3. När det hänvisas till denna punkt ska ~~artikel 5 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011~~ tillämpas, ~~med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.~~ [Ändr. 111]

Artikel 65

Rapport

Senast den 31 december 2012 ska kommissionen lägga fram en rapport om genomförandet av kapitel II för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Denna rapport ska även innehålla en utvärdering av marknadsutvecklingen, inbegripet läget när det gäller förberedelserna inför ett ytterligare öppnande av järnvägsmarknaden. I rapporten bör kommissionen även analysera olika modeller för att organisera denna marknad och detta direktivs påverkan på avtal om allmänna tjänster och finansieringen av sådana avtal. Kommissionen ska därvid beakta genomförandet av förordning (EG) nr 1370/2007 och de faktiska skillnaderna mellan medlemsstaterna (trafiknätnets täthet, antal passagerare, genomsnittlig resväg). I sin rapport ska kommissionen i förekommande fall föreslå kompletterande åtgärder för att underlätta varje sådant öppnande och utvärdera verkningarna av alla sådana åtgärder.

Onsdagen den 16 november 2011

Artikel 66

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast ~~den [...]~~ **den ... (*)** sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna [...] och bilagorna [...]. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv. **[Ändr. 112]**

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Skyldigheterna att införliva och genomföra detta direktiv ska inte gälla Cypern och Malta, så länge som inget järnvägsnät upprättats på deras territorium.

Artikel 67

Upphävande

Direktiv 91/440/EEG, 95/18/EG och 2001/14/EG, i deras lydelse enligt de direktiv som anges i del A i bilaga XI, ska upphöra att gälla från och med den [...], utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga XI del B.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XII.

Artikel 68

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna [...] och bilagorna [...] ska tillämpas från och med den [...].

Artikel 69

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i [...]

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

(*) 12 månader efter det att detta direktiv trätt i kraft

Onsdagen den 16 november 2011

BILAGA I

Förteckning över järnvägsinfrastrukturanläggningar

Järnvägsinfrastrukturen består av följande anläggningar, förutsatt att de ingår i en spåranläggning, inklusive sidospår, med undantag för spår inom underhålls- och reparationsverkstäder, förråd eller lokstallar samt privata anslutningslinjer eller sidospår:

- Mark.
- Bana och banunderbyggnad, i synnerhet banvallar, skärningar, dräneringskanaler och diken, murade diken, kulvertar, reveterade väggar, planteringar för skydd av jordvallsslutningar osv.; plattformar för passagerare eller gods; parallellvägar och gångbanor; avgränsningsmurar, häckar, inhägnader; brandgator; växeluppvärmningsapparat; korsningar osv.; snöskärmar.
- Byggnadstekniska konstruktioner: broar, kulvertar och andra vägbroar, tunnlar, täckta utschaktningar och andra vägportar; stödmurar och anordningar för skydd mot laviner, stenras osv.
- Plankorsningar, inklusive säkerhetsanordningar för vägtrafiken.
- Banöverbyggnader, i synnerhet: räler, gaturäler och moträler; sliprar och långsgående sliprar, smärre anordningar för spåröverbyggnaden, ballast, inklusive stenflis och sand; växlar, korsningar osv.; vändskivor och traverser (förutom dem som är avsedda endast för lok).
- Tillfarter för passagerare och gods, inklusive **gångvägar och** tillfartsvägar. [Ändr. 113]
- Säkerhets-, signal- och telekommunikationsinstallationer på linjen, i stationer och på rangerbangårdar, däribland anläggningar för produktion, transformering och distribution av elström för signal- och telesystem; byggnader för sådana installationer eller anläggningar; rangerbromsar.
- Belysningsinstallationer för trafik- och säkerhetsändamål.
- Anläggningar för transformering och överföring av elkraft för tågdrift; omformarestationer, elkablar mellan kopplingscentraler och kontaktledningar med kontaktledningsstolpar och kontaktledningsbryggor, strömskena med konsoler.
- Tjänstebyggnader för banförvaltning.

BILAGA II

~~En infrastrukturförvaltares väsentliga uppgifter~~~~(som avses i artikel 7)~~~~Förteckning över de väsentliga uppgifter som anges i artikel 7:~~~~Beslutsfattande avseende tilldelning av tåglägen inbegripet både fastställande och bedömning av tillgänglighet samt tilldelning av individuella tåglägen.~~~~Beslutsfattande avseende fastställande och uttag av infrastrukturavgifter, inklusive fastställande och uppbörd av avgifterna. [Ändr. 114]~~

Onsdagen den 16 november 2011

BILAGA III

Tjänster som ska tillhandahållas järnvägsföretagen

(som avses i artikel 13)

1. Minimipaket av tillträdestjänster ska omfatta följande:

- a) Behandling av ansökningar om järnvägsinfrastrukturkapacitet.
- b) Rätt att utnyttja den kapacitet som beviljats.
- c) Användning av växlar och övergångsspår i tågspår.
- d) Trafikledning inklusive signalsystem, kontroll, tågklarering samt överföring och tillhandahållande av information om tågrörelser.
- e) Användning av elförsörjningsutrustning för drivmotorström till tåg där det finns tillgång till sådan.
- f) ~~Bränsledepåer, där sådana är tillgängliga.~~
- g) All övrig information som behövs för att utföra eller driva den järnvägstrafik för vilken kapacitet har tilldelats.

2. Tillträde ska också ges till **följande** tjänster, **när de erbjuds**, och ~~tillhandahållande av till de tjänster som tillhandahålls i följande dessa~~ anläggningar:

- a) Stationer för passagerare, inklusive byggnader och övriga faciliteter, ~~även för biljettförsäljning och reseinformation, bland annat reseinformationstjänster och en lämplig gemensam plats för biljettförsäljningstjänster.~~
- b) Godsterminaler.
- c) Rangerbangårdar.
- d) Tågbildningsmöjligheter.
- e) Sidospår för uppställning.
- f) Underhålls- och andra tekniska anläggningar.
- g) Hamnanläggningar som är kopplade till järnvägsverksamhet.
- h) Undsättningsanläggningar, inklusive bogsering.

ha) Bränsledepåer och bränsleförsörjning i dessa depåer; avgifter för sådan försörjning ska på fakturorna anges separat från avgifter för användning av bränsledepåer.

3. Följande tjänster får räknas som tilläggstjänster:

- a) Drivmotorström, ~~för vilken avgifter ska anges; ett järnvägsföretag ska fritt kunna välja tillhandahållare av sådan ström. Om tillhandahållaren av drivmotorström är densamma som tjänsteleverantören ska avgifterna för drivmotorström på fakturorna också anges separat från avgifter för användning av elförsörjningsutrustningen.~~

Onsdagen den 16 november 2011

aa) Villkor och kostnad för användningen av ledningar för strömförsörjning och strömöverföring, vilka ska vara desamma för alla järnvägsföretag.

b) Uppvärmning före avgång av persontåg.

e) ~~Bränsleförsörjning, för vilken avgifter ska anges på fakturorna åtskilt från avgifter för användning av bränslede-
pär.~~**[Ändr. 115 och 165]**

d) Skräddarsydda kontrakt för

— kontroll av transport av farligt gods,

— assistans för drift av icke-standardtåg.

4. Följande tjänster får räknas som extra tjänster:

a) Tillträde till telekommunikationsnät.

b) Tillhandahållande av extra information.

c) Teknisk kontroll av rullande materiel.

BILAGA IV

Information för övervakning av järnvägsmarknaden

(som avses i artikel 15)

1. Utveckling av järnvägstransporternas effektivitet och ersättning för allmän trafikplikt:

	2007	Variation (i %) jämfört med föregående år	2008	Variation (i %) jämfört med föregående år
Godstransporter totalt (tkm ⁽¹⁾)				
Internationellt				
Transit				
Nationellt				
Persontrafik totalt (pkm ⁽²⁾)				
Internationell				
Transit				
Nationell				
Varav inom ramen för allmän trafikplikt:				
Utbetald ersättning för allmän trafikplikt (euro):				

⁽¹⁾ Tonkilometer.

⁽²⁾ Passagerarkilometer.

Onsdagen den 16 november 2011

2. Järnvägsföretagens andel av samtliga transporter vid slutet av 2008 (järnvägsföretag vars marknadsandelar i tkm/pkm ≥ 1 %):

Järnvägsföretag (GODS)	Andel (% av tkm)	Sammanlagd marknadsandel för nya aktörer
Järnvägsföretag (PERSONTRAFIK)	Andel (% av pkm)	Sammanlagd marknadsandel för nya aktörer

3. Regleringsorgan:

	Förra året	Året före
Antal personer i personalen som arbetar med regleringsfrågor som rör tillträde till järnvägsmarknaden:		
Antal behandlade klagomål:		
Antal behandlade undersökningar å ämbetets vägnar:		
Antal fattade beslut		
— avseende klagomål:		
— avseende undersökningar å ämbetets vägnar:		

4. Nationell lagstiftning och regleringsakter som har relevans för järnvägstransport och som utfärdades förra året.
5. Relevant utveckling avseende omstrukturering av det dominerande järnvägsföretaget och antagande/genomförande av nationella transportstrategier under det gångna året.
6. Viktiga utbildningsinitiativ/utbildningsåtgärder inom området järnvägstransport i landet under förra året.
7. Sysselsättning i järnvägsföretag och hos infrastrukturförvaltare vid slutet av förra året.

Personalantal sammanlagt i järnvägsföretag	
— varav lokförare	
— varav annan åkande personal i gränsöverskridande trafik	
Personal sammanlagt hos infrastrukturförvaltare	
Annan personal, däribland i järnvägsrelaterade företag (t.ex. underhållsverkstäder, terminaloperatörer, utbildning, uthyrning av lokförare, energiförsörjning)	

Onsdagen den 16 november 2011

8. Status för de fleråriga avtal om infrastrukturförvaltning (MAC) som var i kraft förra året:

Infrastrukturförvaltare	Längden på det nät som omfattas av avtalet	Avtalets löptid med start från och med [datum]	Definition av prestandaindikatorer överenskommen (ja/nej)? Om ja, precisera.	Utbetald ersättning totalt (euro/år)	

9. Infrastrukturutgifter (nät för konventionell trafik och nät för höghastighetstrafik):

	Underhåll	Förnyelser	Förbättringar
Konventionella linjer förra året: (euro)			
(i km som arbetet utförts på)			
Prognos för detta år (euro)			
(i km som arbetet utförts på)			
Höghastighetslinjer förra året (euro)			
(i km som arbetet utförts på)			
Prognos för detta år (euro)			
(i km som arbetet utförts på)			

10. Beräknad eftersläpning i fråga om infrastrukturunderhåll vid slutet av förra året.

Konventionella linjer förra året (euro)	
(i km som arbetet ska utföras på)	
Höghastighetslinjer förra året (euro)	
(i km som arbetet ska utföras på)	

11. Investeringar i nätet för höghastighetstrafik:

Linjer	Antal km på linjer som tagits i drift förra året	Antal km som tas i drift inom ramen för en konventionell planeringsperiod (10/20 år)

Onsdagen den 16 november 2011

12. Järnvägsnätets längd vid slutet av förra året:

Konventionella linjer (km)	
Höghastighetslinjer (km)	

13. Avgifter för tillträde till järnvägsspår förra året.

Tågkategori	Genomsnittlig avgift (euro/tågkilometer) exklusive kostnader för användning av elektricitet
1 000 bruttoton godståg	
500 bruttoton persontåg (Intercity)	
140 bruttoton persontåg för förortstrafik	

14. Finns det ett system för verksamhetsstyrning som inrättats i enlighet med artikel 35 i detta direktiv? (Om ja, beskriv de viktigaste egenskaperna.)

15. Antal aktiva tillstånd, utfärdade av den behöriga nationella myndigheten

	Aktiva tillstånd den 31 december förra året	Återkallade tillstånd	Utfärdade nya tillstånd	Aktiva tillstånd den 31 december ett år före
Totalt				
Varav:				
— för godstransport				
— för persontrafik				

16. Status för ERTMS-utbyggnad.

16a. Tillbud, olyckor och allvarliga olyckor, i enlighet med direktiv 2004/49/EG, som inträffade under det föregående året. [Ändr. 116]

17. Annan relevant utveckling

BILAGA V**Ekonomisk förmåga**~~(som avses i artikel 20)~~

1. ~~Ekonomisk förmåga kontrolleras med hjälp av ett järnvägsföretags årsredovisning eller, såvitt avser företag som ansöker om tillstånd men inte kan förete årsredovisningar, med hjälp av årets balansräkning. Detaljerade upplysningar måste lämnas särskilt såvitt avser:~~

- ~~a) tillgängliga medel, inklusive bankmedel, beviljade checkräkningskrediter och lån,~~
- ~~b) medel och tillgångar som kan användas som säkerhet,~~
- ~~c) rörelsekapital,~~

Onsdagen den 16 november 2011

- d) ~~relevanta kostnader, inklusive inköpskostnader eller förskottsbetalningar som är redovisade för fordon, mark, byggnader, anläggningar och rullande materiel,~~
- e) ~~företagets fasta kostnader.~~
2. ~~En sökande anses i synnerhet inte uppfylla kraven på ekonomisk förmåga om den som en följd av sin verksamhet har betydande skulder för skatter och sociala avgifter.~~
3. ~~Myndigheten får framförallt begära att ett expertutlåtande och lämpliga handlingar som upprättats av en bank, en sparbank, en revisor eller en auktoriserad revisor överlämnas. Dessa dokument måste inbegripa information avseende de förhållanden som avses i punkt 1. [Ändr. 117]~~

BILAGA VI

Innehåll i beskrivningen av järnvägsnätet

(som avses i artikel 27)

Följande information ska ingå i ~~den beskrivning de avsnitt av beskrivningen~~ av järnvägsnätet som ~~nämns avses~~ i artikel 27: [Ändr. 118]

1. ~~Ett avsnitt som visar beskaffenheten på den infrastruktur som järnvägsföretag har tillgång till och villkoren för att få tillträde till denna. Informationen i detta avsnitt ska vara förenligt med eller hänvisa till de register över infrastruktur som ska offentliggöras i enlighet med artikel 35 i direktiv 2008/57/EG.~~ [Ändr. 119]
2. ~~Ett avsnitt~~ **Avsnittet** om principerna för avgifter och taxor. ~~Här ska finnas~~ **ska innehålla** tillämpliga uppgifter om avgiftssystemet och tillräcklig information om de avgifter samt annan relevant tillträdesinformation som gäller för de tjänster som finns förtecknade i bilaga III och som tillhandahålls av endast en leverantör. I detta avsnitt ska närmare anges vilka metoder, bestämmelser och i tillämpliga fall skalor som används för tillämpningen av ~~artiklarna 31 till 36~~ **artikel 31.4 och 31.5 till artikel 36** vad gäller både kostnader och avgifter. Det ska innehålla information om avgiftsändringar som redan beslutats eller som förutses för de följande fem åren. [Ändr. 120]
3. ~~Ett avsnitt~~ **Avsnittet** om principer och kriterier för tilldelning av kapacitet. ~~I detta ska anges~~ **ange** de allmänna kapacitetsegenskaperna hos den infrastruktur som järnvägsföretagen har tillgång till och alla eventuella begränsningar i fråga om dess utnyttjande, inbegripet sannolika behov av kapacitet för underhåll. Detta avsnitt ska också ange de förfaranden och tidsfrister som gäller för kapacitetstilldelningsförfarandet. Det ska innehålla de speciella kriterier som används vid tilldelningen, särskilt följande: [Ändr. 121]
- a) De förfaranden enligt vilka sökande kan ansöka om kapacitet hos infrastrukturförvaltaren.
- b) De krav som ställs på sökande.
- c) Tidsramar för ansöknings- och tilldelningsförfaranden och de förfaranden som ska följas vid begäran om information om tågplaneprocessen i enlighet med artikel 45.4.
- d) De principer som gäller för samordningsprocessen och den metod för tvistlösning som görs tillgänglig som en del av denna process.
- e) De förfaranden och kriterier som ska användas om infrastruktur är överbelastad.
- f) Närmare upplysningar om begränsning av infrastrukturutnyttjande.
- g) Under vilka villkor hänsyn tas till tidigare utnyttjandegrad av kapacitet vid beslut om prioriteringar i tilldelningsförfarandet.

I detta avsnitt ska närmare anges vilka åtgärder som vidtagits för att säkerställa en ändamålsenlig handläggning av godstrafik, internationell trafik och *ad hoc*-ansökningar. Det ska innehålla en mall för ansökningar om kapacitet. Infrastrukturförvaltaren ska också offentliggöra detaljerad information om tilldelningsförfarandena för tåglagen för internationell trafik.

Onsdagen den 16 november 2011

4. Ett avsnitt med information angående den ansökan om tillstånd som avses i artikel 25 och säkerhetsintyg som utfärdats i enlighet med direktiv 2004/49/EG (*).
5. Ett avsnitt med information om förfaranden för tvistlösning och överklagande avseende tillgång till järnvägsinfrastruktur och järnvägstjänster och avseende den verksamhetsstyrning som avses i artikel 35. [Ändr. 122]
6. Ett avsnitt med information om tillgång till och avgifter för anläggningar för tjänster som anges i bilaga III. Tjänsteleverantörer som inte styrs av infrastrukturförvaltaren ska tillhandahålla information om avgifter för tillgång till anläggningen och för tillhandahållandet av tjänster, och information om tekniska tillträdesvillkor som ska tas med i beskrivningen av järnvägsnätet. [Ändr. 123]
7. Ett modellavtal för ingående av ramavtal mellan en infrastrukturförvaltare och en sökande i enlighet med artikel 42. [Ändr. 124]

(*) EUT L 164, 30.4.2004, s. 44.

BILAGA VII

Grundläggande principer och parametrar i avtal mellan behöriga myndigheter och infrastrukturförvaltare

(som avses i artikel 30)

I avtalet ska bestämmelserna i artikel 30 specificeras, inklusive följande:

1. Avtalets tillämpningsområde i fråga om infrastruktur och anläggningar för tjänster, med strukturering enligt bilaga III. Det ska omfatta alla aspekter av ~~infrastrukturutveckling, inklusive~~ underhåll och förnyelse av den infrastruktur som redan är i drift. Anläggning av ny infrastruktur får inkluderas som en separat punkt.
2. Strukturen för överenskomna betalningar, **inbegripet vägledande prognoser för förväntad betalningsnivå**, som fördelas mellan de infrastrukturtjänster som förtecknas i bilaga III, underhåll, **inklusive förnyelse och uppgradering**, ~~anläggning av ny infrastruktur~~ och hantering av existerande eftersläpningar i fråga om underhåll. **Betalningar till ny infrastruktur kan införas som en separat post.**
3. Användarorienterade prestandamål i form av indikatorer och kvalitetskriterier som omfattar
 - a) tågprestanda och kundtillfredsställelse, **framför allt effekten av infrastrukturens kvalitet på tågens tillförlitlighet**,
 - b) nätkapacitet **och infrastrukturens tillgänglighet**,
 - c) förvaltning av tillgångar,
 - d) verksamhetsvolym,er,
 - e) säkerhetsnivåer och
 - f) miljöskydd.
4. Mängden möjliga eftersläpningar i fråga om underhåll, de utgifter som öronmärkts för åtgärdande av dessa eftersläpningar och de tillgångar som kommer att fasas ut och därför utlöser olika finansiella flöden.
5. Incitament enligt artikel 30.1.
6. Minimiskyldigheter i fråga om rapportering för infrastrukturförvaltaren avseende innehåll och frekvens i rapporteringen, inklusive information som ska offentliggöras årligen.

Onsdagen den 16 november 2011

7. En mekanism som säkerställer att en betydande andel av kostnadsminskningarna förs vidare till användare i form av sänkta avgiftsnivåer **i enlighet med kraven i artikel 30.1, utan att äventyra balansen i infrastrukturförvaltarens räkenskaper enligt artikel 8.4.**
8. Den överenskomna löptiden för avtalet, som ska synkroniseras och vara förenlig med löptiden för infrastrukturförvaltarens verksamhetsplan, koncession eller tillstånd, och de ramar och regler för fastställande och uttag av avgifter som fastställts av staten.
9. Regler för hantering av större driftsavbrott och nödsituationer, ~~inklusive en minimiservicenivå i händelse av eventuella strejker,~~ och förtida upphävande av avtalet, och information **i god tid** till användare. [Ändr. 125]
10. Korrigeringsåtgärder som ska vidtas om någon av parterna bryter mot sina avtalsförpliktelser, inbegripet villkor och förfaranden för omförhandling och förtida upphävande, däribland regleringsorganets roll.

BILAGA VIII

Krav avseende kostnader och avgifter med anknytning till järnvägsinfrastruktur

(som avses i artiklarna 31.3 och 31.5, 32.1 och 32.3 samt artikel 35)

1. Direkta kostnader för tågtrafiken enligt artikel 31.1, vilka är relaterade till slitaget på infrastrukturen, ska inte omfatta följande:
 - a) Nätövergripande allmänna omkostnader, ~~inklusive löner och pensioner.~~
 - b) Räntekostnader för kapital.
 - c) ~~Mer än en tiondel av kostnader avseende planering, tilldelning av tåglägen, trafikledning, tågklarering och signalering för ett tåg.~~
 - d) Avskrivning av informations-, kommunikations- eller telekommunikationsutrustning.
 - e) Kostnader för förvaltning av fast egendom, i synnerhet förvärv, försäljning, demontering, sanering, rekultivering eller hyra av mark eller andra fasta tillgångar.
 - f) ~~Socialtjänst, Skolor, lekskolor, restauranger.~~
 - g) Kostnader till följd av force majeure, olyckor och driftsavbrott. [Ändr. 126]

När de direkta kostnaderna för hela nätet i genomsnitt överstiger 35 % av de genomsnittliga kostnaderna för underhåll, förvaltning och förnyelse av nätet beräknat på basis av antalet tågkilometer, ska infrastrukturförvaltaren motivera detta i detalj för regleringsorganet. De beräknade genomsnittskostnaderna ska inte omfatta kostnadselement som anges i led e, f och g.
2. Bullerdifferentierade infrastrukturavgifter som avses i artikel 31.5 ska uppfylla följande krav:
 - a) Avgiften ska vara differentierad så att den avspeglar sammansättningen i ett tåg med fordon som uppfyller de krav som uppställs genom bullergränsvärden som fastställs i kommissionens beslut 2006/66/EG av den 23 december 2005 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD) avseende delsystemet "Rullande materiel — buller" i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg ⁽¹⁾~~(TSD-Buller).~~
 - b) Prioritet ska ges till godsvagnar.
 - c) Differentiering beroende på bullernivåerna för godsvagnar ska möjliggöra återbetalning av investeringar inom en rimlig period för eftermodifiering av vagnar med den mest ekonomiskt livskraftiga bromsteknik som är tillgänglig och som har låga bullernivåer.

⁽¹⁾ EUT L 37, 8.2.2006, s. 1.

Onsdagen den 16 november 2011

d) Ytterligare element kan beaktas för differentieringen av avgifter, exempelvis

- i) tid på dygnet, i synnerhet nattetid för buller,
- ii) tågets sammansättning, med konsekvenser för bullernivån,
- iii) känslighet i det område som påverkas av lokalt buller,
- iv) ytterligare klasser för bullernivåer som är betydligt lägre än den som avses i led a.

3. Infrastrukturförvaltaren ska, utgående från en marknadsundersökning och efter samråd med de sökande, fastställa homogena marknadssegment och motsvarande prishöjningar, enligt vad som avses i artikel 32.1. Med undantag för sådana godstransporter som avses i artikel 32.1a ska infrastrukturförvaltaren ska visa för regleringsorganet att en tåg tjänst kan betala prishöjningar enligt artikel 32.1., varvid var och en av de tjänster som förtecknas under en enskild punkt bland följande led ska tillhöra olika marknadssegment: Om infrastrukturförvaltaren tar ut prishöjningar ska denne upprätta en förteckning över marknadssegment som regleringsorganet måste förhandsgodkänna.

- a) ~~Persontrafik/godstrafik.~~
- b) ~~Tåg som transporterar farligt gods/andra godståg.~~
- c) ~~Inrikes trafik/utrikes trafik.~~
- d) ~~Kombinerad transport/direktåg.~~
- e) ~~Persontrafik i städer och regioner/interurban-persontrafik.~~
- f) ~~Systemtåg/tåg med enstaka vagnslast.~~
- g) ~~Reguljär tågtrafik/tillfällig tågtrafik.~~ [Ändr. 127]

4. Den verksamhetsstyrning som avses i artikel 35 ska vara baserad på följande grundprinciper:

- a) ~~För att uppnå en överenskommen kvalitetsnivå för tjänsterna och för att inte äventyra en tjänsts ekonomiska livskraft ska infrastrukturförvaltaren komma överens med sökande, efter godkännande från regleringsorganet, om de viktigaste parametrarna för verksamhetsstyrningen, i synnerhet värdet av förseningar, tröskelvärdena för betalningar som ska verkställas inom ramen för verksamhetsstyrningen avseende både enskilda tåg och alla tåg för ett järnvägsföretag under en viss tidsperiod.~~ [Ändr. 128]
- b) ~~Infrastrukturförvaltaren ska tillställa järnvägsföretagen tågplanen, som ska användas som grund för beräkning av förseningar, minst fem dagar före tåget.~~ [Ändr. 129]
- c) Alla förseningar ska hänföras till en av följande klasser och underklasser av förseningar:
 - 1. Förvaltning som avser drift/planering och som kan tillskrivas infrastrukturförvaltaren
 - 1.1. Sammanställning av tidtabell
 - 1.2. Tågbildning
 - 1.3. Misstag i driftsförande
 - 1.4. Felaktig tillämpning av prioritetsregler
 - 1.5. Personal
 - 1.6. Andra orsaker

Onsdagen den 16 november 2011

2. Infrastrukturanläggningar som kan tillskrivas infrastrukturförvaltaren
 - 2.1. Signaleringsanläggningar
 - 2.2. Signaleringsanläggningar vid plankorsningar
 - 2.3. Telekommunikationsanläggningar
 - 2.4. Utrustning för strömförsörjning
 - 2.5. Spår
 - 2.6. Strukturer
 - 2.7. Personal
 - 2.8. Andra orsaker
3. Orsaker som har att göra med väg- och vattenbyggnad och som kan tillskrivas infrastrukturförvaltaren
 - 3.1. Planerat byggnadsarbete
 - 3.2. Oegentligheter vid utförande av byggnadsarbete
 - 3.3. Hastighetsbegränsning på grund av defekt spår
 - 3.4. Andra orsaker
4. Orsaker som kan tillskrivas andra infrastrukturförvaltare
 - 4.1. Orsakad av föregående infrastrukturförvaltare
 - 4.2. Orsakad av nästa infrastrukturförvaltare
5. Kommersiella orsaker som kan tillskrivas järnvägsföretaget
 - 5.1. Överskridande av uppehållstiden
 - 5.2. Begäran från järnvägsföretaget
 - 5.3. Lastning
 - 5.4. Oegentligheter i samband med lastning
 - 5.5. Kommersiell förberedelse av tåg
 - 5.6. Personal
 - 5.7. Andra orsaker
6. Rullande materiel som kan tillskrivas järnvägsföretaget
 - 6.1. Planering/ändring av tjänstgöringslista
 - 6.2. Tågbildning som utförs av järnvägsföretag
 - 6.3. Problem som påverkar vagnar (persontrafik)

Onsdagen den 16 november 2011

- 6.4. Problem som påverkar vagnar (godstransport)
- 6.5. Problem som påverkar spårvagnar, lok och motorvagnar
- 6.6. Personal
- 6.7. Andra orsaker
- 7. Orsaker som kan tillskrivas andra järnvägsföretag
 - 7.1. Orsakad av nästa järnvägsföretag
 - 7.2. Orsakad av föregående järnvägsföretag
- 8. Externa orsaker som inte kan tillskrivas infrastrukturförvaltare eller järnvägsföretag
 - 8.1. Strejk
 - 8.2. Administrativa formaliteter
 - 8.3. Påverkan utifrån
 - 8.4. Konsekvenser av väder och naturliga orsaker
 - 8.5. Försening på grund av externa orsaker i efterföljande nät
 - 8.6. Andra orsaker
- 9. Sekundära orsaker som inte kan tillskrivas infrastrukturförvaltare eller järnvägsföretag
 - 9.1. Allvarliga incidenter, olyckor och risker
 - 9.2. Spåret upptaget på grund av samma tågs försening
 - 9.3. Spåret upptaget på grund av ett annat tågs försening
 - 9.4. Omlopp
 - 9.5. Anslutning
 - 9.6. Ytterligare undersökning behövs
- d) När det är möjligt ska förseningar tillskrivas en enda organisation, med beaktande av både ansvaret för orsaken till avbrottet och förmågan att återupprätta normala trafikförhållanden.
- e) Vid beräkningen av betalningar ska hänsyn tas till den genomsnittliga förseningen i tågtrafik med liknande punktlighetskrav.
- f) Infrastrukturförvaltaren ska så snart som möjligt delge järnvägsföretagen en beräkning av betalningar som ska verkställas inom ramen för verksamhetsstyrningen. Denna beräkning ska omfatta alla försenade tåg inom en period av högst en månad.

Onsdagen den 16 november 2011

~~g) Utan att befintliga förfaranden för överklaganden och bestämmelserna i artikel 50 åsidosätts, ska det i händelse av tvister avseende verksamhetsstyrningen finnas en metod för tvistlösning tillgänglig för ett skyndsamt avgörande av sådana ärenden. Om denna metod tillämpas ska ett beslut fattas inom tio arbetsdagar. [Ändr. 130]~~

~~h) En gång per år ska infrastrukturförvaltaren offentliggöra den årliga genomsnittliga tjänstekvalitetsnivå som uppnåtts av järnvägsföretagen på grundval av de viktigaste parametrarna som överenskommits för verksamhetsstyrning en. [Ändr. 131]~~

5. Den tillfälliga nedsättningen av infrastrukturavgiften för ETCS-utrustade tåg, i enlighet med artikel 32.3, ska fastställas enligt följande:

För godstransport:

År	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Rabatt	5 % 20 %	5 % 20 %	5 % 20 %	5 % 15 %	5 % 10 %	5 % 8 %	4 % 6 %	3 % 4 %	2 % 3 %	1 % 3 %

För persontrafik:

År	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Rabatt	5 % 10 %	5 % 10 %	5 % 10 %	5 % 10 %	5 % 10 %	5 % 8 %	5 % 6 %	5 %	5 % 4 %	5 % 2 %

[Ändr. 132]

BILAGA IX

Tidsplan för tilldelningsförfarandet

(som avses i artikel 43)

1. Tågplanen ska upprättas en gång per kalenderår.
2. Ändringarna av tågplanen ska ske vid midnatt den andra lördagen i december. Om en ändring eller justering genomförs efter vintern, framför allt för att, om så behövs, ta hänsyn till ändringar av tågplaner för regional passagerartrafik, ska detta ske vid midnatt den andra lördagen i juni och vid sådana andra tidpunkter mellan dessa datum som behövs. Infrastrukturförvaltarna får komma överens om andra datum och i så fall ska kommissionen informeras om detta, såvida det kan påverka internationell trafik.
3. Sista ansökningsdagen för ansökningar om kapacitet som ska införas i tågplanen får inte infalla tidigare än 12 månader innan planen börjar gälla.
4. Senast 11 månader innan tågplanen börjar gälla ska infrastrukturförvaltarna säkerställa att preliminära tåglägen för internationell trafik har upprättats i samarbete med andra relevanta infrastrukturförvaltare. Infrastrukturförvaltarna ska säkerställa att man så långt som möjligt håller sig till dessa under de senare processerna.
5. Senast fyra månader efter det att tidsfristen för budgivning från sökande löpt ut ska infrastrukturförvaltaren utarbeta ett utkast till tågplan.

Onsdagen den 16 november 2011

BILAGA X

Föreskriven bokföring som ska tillställas regleringsorganet

(som avses i artikel 56.8)

Den föreskrivna bokföring som ska tillhandahållas regleringsorganet enligt artikel 56.8 ska innehålla åtminstone följande element:

1. Separat redovisning

Den föreskrivna bokföringen, som ska lämnas av infrastrukturförvaltare och alla företag eller andra enheter som utför eller integrerar olika kategorier av järnvägstransport eller tar emot offentliga medel, ska

- a) inkludera separata resultat- och balansräkningar för verksamhet avseende godstrafik, persontrafik och infrastrukturförvaltning,
- b) ge detaljerad information om enskilda källor till och användningar av offentliga medel och andra former av ersättning på ett öppet och detaljerat sätt, inklusive en detaljerad granskning av företagens kassaflöden för att fastställa på vilket sätt dessa offentliga medel och andra former av ersättning har använts,
- c) inkludera kostnads- och vinstkategorier som gör det möjligt att avgöra huruvida korssubventioner mellan dessa olika aktiviteter har förekommit, i enlighet med ~~regleringsorganets krav~~ **kraven i artikel 6 samt med vad som regleringsorganet ansett vara rimligt och nödvändigt, [Ändr. 133]**
- d) innehålla information med en detaljeringsnivå som är tillräcklig enligt regleringsorganets bedömning avseende nödvändighet och proportionalitet,
- e) åtföljas av ett dokument i vilket det fastställs vilken metod som ska användas för att fördela kostnader mellan olika verksamheter.

Om det reglerade företaget utgör en del av en gruppstruktur ska föreskriven bokföring utarbetas för gruppen som helhet, och för varje dotterföretag. Vidare ska fullständiga uppgifter om betalningar mellan företag inkluderas i den föreskrivna bokföringen för att säkerställa att offentliga medel har använts på lämpligt sätt.

2. Övervakning av avgifter för tillträde till järnvägsspår

Föreskriven bokföring som ska överlämnas av infrastrukturförvaltare till regleringsorganen ska

- a) ange olika kostnadskategorier, och därvid i synnerhet tillhandahålla tillräcklig information om marginalkostnader/direkta kostnader för de olika tjänsterna eller grupperna av tjänster så att infrastrukturavgifter kan övervakas,
- b) tillhandahålla tillräcklig information så att det blir möjligt att övervaka individuella avgifter som betalats för tjänster (eller grupper av tjänster); om det krävs av regleringsorganet ska i denna information ingå data om volymer av enskilda tjänster, priser för enskilda tjänster och sammanlagda intäkter för enskilda tjänster, som betalats av interna och externa kunder,
- c) ange kostnader och intäkter för enskilda tjänster (eller grupper av tjänster) med användning av relevant kostnadsmetod, enligt regleringsorganets krav, för att identifiera potentiellt konkurrenshämmande prissättning (korssubventioner, underprissättning och överprissättning).

3. Uppgifter om finansiella resultat

Föreskriven bokföring som ska överlämnas av infrastrukturförvaltare till regleringsorganen ska inkludera

Onsdagen den 16 november 2011

- a) en redogörelse för finansiellt resultat,
- b) en utgiftssammanfattning,
- c) en sammanfattning av underhållsutgifter,
- d) en redovisning av driftskostnader,
- e) en resultaträkning,
- f) noter som ger utförligare information om och förklarar redovisningen när det är lämpligt.

4. Övriga frågor

För infrastrukturförvaltare ska den föreskrivna bokföringen granskas av en oberoende revisor. Revisorns rapport ska bifogas som bilaga till den föreskrivna bokföringen.

Den föreskrivna bokföringen ska innehålla resultaträkningar och balansräkningar och ska stämmas av mot företagets lagstadgade redovisning, och förklaringar ska ges för alla avstämningsposter.

BILAGA XI

Del A

Upphävda direktiv och en förteckning över deras senare ändringar

(som avses i artikel 67)

Rådets direktiv 91/440/EEG
(EGT L 237, 24.8.1991, s. 25)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/12/EG
(EGT L 75, 15.3.2001, s. 1)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/51/EG
(EUT L 164, 30.4.2004, s. 164)

Rådets direktiv 2006/103/EG
(EUT L 363, 20.12.2006, s. 344)

endast punkt B i bilagan

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/58/EG
(EUT L 315, 3.12.2007, s. 44)

endast artikel 1

Rådets direktiv 95/18/EG
(EGT L 143, 27.6.1995, s. 70)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/13/EG
(EGT L 75, 15.3.2001, s. 26)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG
(EUT L 164, 30.4.2004, s. 44)

endast artikel 29

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG
(EGT L 75, 15.3.2001, s. 29)

Kommissionens beslut 2002/844/EG
(EGT L 289, 26.10.2002, s. 30)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG
(EGT L 164, 30.4.2004, s. 44)

endast artikel 30

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/58/EG
(EUT L 315, 3.12.2007, s. 44)

endast artikel 2

Onsdagen den 16 november 2011

Del B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning

(som avses i artikel 67)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
91/440/EEG	1 januari 1993
95/18/EG	27 juni 1997
2001/12/EG	15 mars 2003
2001/13/EG	15 mars 2003
2001/14/EG	15 mars 2003
2004/49/EG	30 april 2006
2004/51/EG	31 december 2005
2006/103/EG	1 januari 2007
2007/58/EG	4 juni 2009

BILAGA XII

Jämförelsetabell

Direktiv 91/440/EEG	Direktiv 95/18/EG	Direktiv 2001/14/EG	Detta direktiv
Artikel 2.1	Artikel 1.1	Artikel 1.1 första stycket	Artikel 1.1
		Artikel 1.2	Artikel 1.2
Artikel 2.2			Artikel 2.1
	Artikel 1.2		Artikel 2.2
		Artikel 1.3	Artikel 2.3
Artikel 2.3	Artikel 1.3	Artikel 1.4	Artikel 2.4
Artikel 2.4			Artikel 2.5
Artikel 3			Artikel 3.1–3.8
	Artikel 2 b och c		Artikel 3.9 och 3.10
		Artikel 2	Artikel 3.11–3.21
Artikel 4			Artikel 4
Artikel 5			Artikel 5
Artikel 6.1 och 6.2			Artikel 6.1, 6.2
Artikel 9.4			Artikel 6.3
Artikel 6.1 andra stycket			Artikel 6.4
Artikel 6.3			Artikel 7.1

Onsdagen den 16 november 2011

Direktiv 91/440/EEG	Direktiv 95/18/EG	Direktiv 2001/14/EG	Detta direktiv
		Artiklarna 4.2 och 14.2	Artikel 7.2
Artikel 7.1, 7.3 och 7.4			Artikel 8.1, 8.2 och 8.3
		Artikel 6.1	Artikel 8.4
Artikel 9.1 och 9.2			Artikel 9.1 och 9.2
Artikel 10.3 och 10.3a			Artikel 10.1 och 10.2 första, andra och tredje styckena
Artikel 10.3b			Artikel 11.1, 11.2 och 11.3
			Artikel 11.4
Artikel 10.3c och 10.3e			Artikel 11.5 och 11.6
Artikel 10.3f			Artikel 12
		Artikel 5	Artikel 13
			Artikel 14
Artikel 10b			Artikel 15
	Artikel 3		Artikel 16
	Artikel 4.1–4.4		Artikel 17.1–17.4
	Artikel 5		Artikel 18
	Artikel 6		Artikel 19
	Artikel 7		Artikel 20
	Artikel 8		Artikel 21
	Artikel 9		Artikel 22
	Artikel 4.5		Artikel 23.1
	Artikel 10		Artikel 23.2 och 23.3
	Artikel 11		Artikel 24
	Artikel 15		Artikel 25
		Artikel 1.1 andra stycket	Artikel 26
		Artikel 3	Artikel 27
Artikel 10.5			Artikel 28
		Artikel 4.1 och 4.3–4.6	Artikel 29
		Artikel 6.2–6.5	Artikel 30
		Artikel 7	Artikel 31
		Artikel 8	Artikel 32

Onsdagen den 16 november 2011

Direktiv 91/440/EEG	Direktiv 95/18/EG	Direktiv 2001/14/EG	Detta direktiv
		Artikel 9	Artikel 33
		Artikel 10	Artikel 34
		Artikel 11	Artikel 35
		Artikel 12	Artikel 36
		Artikel 13	Artikel 38
		Artikel 14.1 och 14.3	Artikel 39
		Artikel 15	Artikel 40
		Artikel 16	Artikel 41
		Artikel 17	Artikel 42
		Artikel 18	Artikel 43
		Artikel 19	Artikel 44
		Artikel 20.1, 20.2 och 20.3	Artikel 45.1, 45.2 och 45.3
			Artikel 45.4
		Artikel 20.4	Artikel 45.5
		Artikel 21	Artikel 46
		Artikel 22	Artikel 47
		Artikel 23	Artikel 48
		Artikel 24	Artikel 49
		Artikel 25	Artikel 50
		Artikel 26	Artikel 51
		Artikel 27	Artikel 52
		Artikel 28	Artikel 53
		Artikel 29	Artikel 54
		Artikel 30.1	Artikel 55
		Artikel 30.2	Artikel 56.1
		Artikel 31	Artikel 57
Artikel 12			Artikel 58
Artikel 14a		Artikel 33.1, 33.2 och 33.3	Artikel 59
			Artikel 60
			Artikel 61
			Artikel 62
Artikel 11		Artikel 34	Artikel 63
Artikel 11a		Artikel 35.1, 35.2 och 35.3	Artikel 64

Onsdagen den 16 november 2011

Direktiv 91/440/EEG	Direktiv 95/18/EG	Direktiv 2001/14/EG	Detta direktiv
Artikel 10.9		Artikel 38	Artikel 65
			Artikel 66
			Artikel 67
	Artikel 17	Artikel 39	Artikel 68
Artikel 16	Artikel 18	Artikel 40	Artikel 69
			Bilaga I
Bilaga II			Bilaga II
		Bilaga II	Bilaga III
			Bilaga IV
	Bilaga		Bilaga V
		Bilaga I	Bilaga VI
			Bilaga VII
			Bilaga VIII
		Bilaga III	Bilaga IX
			Bilaga X

Torsdagen den 17 november 2011

Fortsatta utvecklingen av en integrerad havspolitik *I**

P7_TA(2011)0508

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 17 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett program för att stödja den fortsatta utvecklingen av en integrerad havspolitik (KOM(2010)0494 – C7-0292/2010 – 2010/0257(COD))

(2013/C 153 E/42)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0494),
- med beaktande av artiklarna 294.2, 43.2, 74, 77.2, 91.1, 100.2, 173.3, 175, 188, 192.1, 194.2 och 195.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0292/2010),
- med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 16 februari 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 27 januari 2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 6 oktober 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 55 och 37 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandena från fiskeriutskottet, budgetutskottet, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet samt utskottet för regional utveckling (A7-0163/2011).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande som bifogas denna resolution.
3. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets och rådets gemensamma uttalande som bifogas denna resolution.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 107, 6.4.2011, s. 64.

⁽²⁾ EUT C 104, 2.4.2011, s. 47.

Torsdagen den 17 november 2011

P7_TC1-COD(2010)0257

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 17 november 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om inrättande av ett program för att stödja den fortsatta utvecklingen av en integrerad havspolitik

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1255/2011.)

BILAGA TILL FÖRSLAGET TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTION**Gemensamt uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen**

I enlighet med artikel 9 har finansieringsramen för genomförandet av programmet för att stödja den fortsatta utvecklingen av en integrerad havspolitik för 2011–2013 fastställts till 40 000 000 EUR. Finansieringsramen består framför allt av 23 140 000 EUR som tagits från 2011 års budget. Den tillgängliga marginalen under rubrik 2 i den fleråriga budgetramen har inte rörts. I ramen ingår också ett belopp på 16 660 000 EUR som inbegriper ett bidrag till tekniskt stöd som lagts till budgetförslaget och som rådet godkände under sin behandling av 2012 års budget. Dessutom består ramen av ett belopp på 200 000 EUR för tekniskt stöd som ska tas med i 2013 års budget.

2011 års budget bör därför ändras för att skapa den nomenklatur som behövs och ta upp anslagen i reserven. I budgetarna för 2012 och 2013, som redan antagits, bör de relevanta beloppen för dessa år införas.

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet

Europaparlamentet och rådet utesluter inte möjligheten att införa delegerade akter i programmen efter 2013 på grundval av relevanta förslag från kommissionen.

Ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2012–2013) *

P7_TA(2011)0509

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 17 november 2011 om förslaget till rådets beslut om ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2012–2013) (KOM(2011)0072 – C7-0077/2011 – 2011/0046(NLE))

(2013/C 153 E/43)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2011)0072),
- med beaktande av artikel 7 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0077/2011),
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandet från budgetutskottet (A7-0360/2011).

Torsdagen den 17 november 2011

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
2. Europaparlamentet anser att det särskilda referensbelopp som anges i lagförslaget inte är förenligt med taket för rubrik 1a i den nuvarande fleråriga budgetramen 2007–2013. Parlamentet har tagit del av kommissionens förslag ⁽¹⁾ om ändring av den nuvarande fleråriga budgetramen på grundval av punkterna 21–23 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾ för att möta Iter-projektets ytterligare oförutsedda finansieringsbehov för åren 2012–2013. Parlamentet är berett att inleda förhandlingar med den andra grenen av budgetmyndigheten, med det interinstitutionella avtalet och alla dess möjligheter som utgångspunkt, i syfte att nå en snabb överenskommelse om finansieringen av Euratoms forskningsprogram senast före utgången av 2011. Parlamentet påminner om att det motsätter sig alla former av omfördelning från Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽³⁾, vilket kommissionen föreslår i ovannämnda förslag.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.
4. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
5. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1

Förslag till beslut

Skäl 4a (nytt)

(4a) Ramprogrammet (2012–2013) bör utformas och genomföras på grundval av principer om enkelhet, stabilitet, öppenhet, rättssäkerhet, konsekvens, excellens och förtroende i enlighet med rekommendationerna i Europaparlamentets resolution av den 11 november 2010 om förenklat genomförande av ramprogrammen för forskning ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0401.

Ändring 2

Förslag till beslut

Skäl 5a (nytt)

(5a) Förbättring av kärnsäkerheten och, i förekommande fall, skyddsaspekterna bör prioriteras med tanke på de eventuella gränsöverskridande konsekvenserna av kärnkraftsincidenter.

⁽¹⁾ KOM(2011)0226.

⁽²⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 412, 30.12.2006, s. 1.

Torsdagen den 17 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 3

Förslag till beslut
Skäl 6a (nytt)

(6a) Målet med det europeiska industriella initiativet för hållbar kärnenergi är att fjärde generationens reaktorer med snabba neutroner och sluten bränslecykel ska tas i bruk mellan 2035–2040. Initiativet innehåller tre huvudlinjer för teknisk utveckling och fyra större projekt: prototypen Astrid (med natrium som kylmedel), experimentmodellen Allegro (med gas som kylmedel), demonstrationsmodellen Alfred (med bly som kylmedel) där Myrrha (med bly/vismut som kylmedel), en anläggning för bestrålning med snabba neutroner, används som stödinфраstruktur för modellen Alfred.

Ändring 4

Förslag till beslut
Skäl 6b (nytt)

(6b) Tre stora europeiska samarbetsinitiativ för forskning på kärnenergiområdet har lanserats under Euratoms sjunde ramprogram (2007–2011). Det är teknikplattformen för hållbar kärnenergi, teknikplattformen för genomförandet av geologisk deponering och det europeiska tvärvetenskapliga lågdosinitiativet (Melodi). Både teknikplattformen för hållbar kärnenergi och teknikplattformen för genomförandet av geologisk deponering överensstämmer med målen för den strategiska EU-planen för energiteknik.

Ändring 5

Förslag till beslut
Skäl 6c (nytt)

(6c) Olyckan vid kärnkraftverket i japanska Fukushima till följd av jordbävningen och tsunamin den 11 mars 2011 visar att det krävs mer forskning om säkerheten vid kärnfission för att övertyga unionsmedborgarna om att säkerheten vid EU:s kärnkraftsanläggningar fortfarande håller högsta internationella standard. Sådant merarbete kräver ökade budgetanslag till kärnfission.

Ändring 6

Förslag till beslut
Skäl 9a (nytt)

(9a) En överenskommelse om ytterligare finansiering av Iter enbart genom att överföra outnyttjade marginaler för 2011 från den fleråriga budgetramen och utan omfördelningar från EU:s sjunde ramprogram (2007–2013) till ramprogrammet (2012–2013) skulle möjliggöra ett snabbt antagande av programmet 2011.

Torsdagen den 17 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 7

Förslag till beslut
Skäl 11

(11) Rådets slutsatser om kunskapsbehovet på kärnenergiområdet, som antogs vid ett möte den 1 och 2 december 2008, bekräftar att det är avgörande att bibehålla en hög utbildningsnivå på kärnenergiområdet i gemenskapen.

(11) Rådets slutsatser om kunskapsbehovet på kärnenergiområdet, som antogs vid ett möte den 1 och 2 december 2008, bekräftar att det är avgörande att bibehålla en hög utbildningsnivå **och adekvata arbetsvillkor** på kärnenergiområdet i gemenskapen.

Ändring 8

Förslag till beslut
Skäl 14a (nytt)

(14a) *Kommissionen, Europeiska rådet, rådet och medlemsstaterna kommer att inleda ett förfarande för att ändra Euratomfördraget så att bestämmelserna om parlamentets informations- och medlagstiftningsrättigheter i Euratoms forsknings- och miljöskyddsfrågor stärks för att underlätta bland annat framtida budgetförfaranden.*

Ändring 9

Förslag till beslut
Skäl 16

(16) Detta beslut bör fastställa, för ramprogrammets (2012–2013) hela löptid, en finansieringsram som utgör den särskilda referensen enligt punkt 37 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning, för budgetmyndigheten under det årliga budgetförfarandet.

(16) Detta beslut bör fastställa, för ramprogrammets (2012–2013) hela löptid, en finansieringsram som utgör den särskilda referensen enligt punkt 37 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning, för budgetmyndigheten under det årliga budgetförfarandet. **För att ge utrymme åt ramprogrammet (2012–2013) i den fleråriga budgetramen för 2012 och 2013 kommer det att bli nödvändigt att ändra den fleråriga budgetramen genom att höja taket för rubrik 1a. Om det inte finns några andra marginaler i den fleråriga budgetramen för 2011 som kan överföras till 2012 och 2013 bör det flexibilitetsinstrument som avses i punkt 27 i det interinstitutionella avtalet tas i anspråk.**

Ändring 10

Förslag till beslut
Skäl 16a (nytt)

(16a) *När det gäller den fleråriga budgetramen för 2014–2020 bör de finansiella resurser som ska avsättas för Iter-projektet fastställas för hela programperioden så att allt eventuellt överskridande av kostnaderna utöver EU-bidraget på 6 600 000 000 EUR för Iters konstruktionsfas, som enligt den aktuella planen ska slutföras 2020, finansieras utanför den fleråriga budgetramens tak ("öronmärkning").*

Torsdagen den 17 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 11
Förslag till beslut
Skäl 18

(18) Den europeiska forskningsverksamhetens internationella och globala dimension är viktig för att uppnå ömsesidiga fördelar. Ramprogrammet (2012–2013) bör vara öppet för deltagande av länder som har ingått nödvändiga avtal i detta syfte och bör även vara öppet på projektnivå och på grundval av ömsesidiga fördelar för deltagande av organ från tredje länder och internationella organisationer för vetenskapligt samarbete.

(18) Den europeiska forskningsverksamhetens internationella och globala dimension är viktig för att uppnå ömsesidiga fördelar. Ramprogrammet (2012–2013) bör **därför å ena sidan** vara öppet för deltagande av länder som har ingått nödvändiga avtal i detta syfte och bör även vara öppet på projektnivå och på grundval av ömsesidiga fördelar för deltagande av organ från tredje länder och internationella organisationer för vetenskapligt samarbete. **Å andra sidan innebär detta också att de internationella parterna fullt ut bör respektera sina finansiella skyldigheter, särskilt med avseende på Iter-projektet.**

Ändring 12
Förslag till beslut
Artikel 2 – punkt 1

1. Ramprogrammet (2012–2013) ska på grundval av det europeiska området för forskningsverksamhet sträva efter att uppfylla de allmänna målen i artiklarna 1 och 2 a i fördraget och bidra till inrättandet av Innovationsunionen och det europeiska forskningsområdet.

1. Ramprogrammet (2012–2013) ska på grundval av det europeiska området för forskningsverksamhet sträva efter att uppfylla de allmänna målen i artiklarna 1 och 2 a i fördraget, **med särskild tonvikt på kärnsäkerhet, fysiskt skydd och strålskydd**, och bidra till inrättandet av Innovationsunionen och det europeiska forskningsområdet.

Ändring 13
Förslag till beslut
Artikel 2 – punkt 2a (ny)

2a. Ramprogrammet (2012–2013) ska bidra till genomförandet av den strategiska EU-planen för energiteknik. I dess åtgärder ska man beakta den strategiska forskningsagendan för de tre befintliga europeiska teknikplattformarna för kärnenergi: teknikplattformen för hållbar kärnenergi, teknikplattformen för genomförandet av geologisk deponering och det europeiska tvärvetenskapliga lågdosinitiativet (Melodi).

Ändring 14
Förslag till beslut
Artikel 3 – stycke 1 – inledningen

Det totala beloppet för genomförandet av ramprogrammet (2012–2013) ska vara **2 560 270 000 euro**. Beloppet ska fördelas enligt följande (i euro):

Det totala beloppet för genomförandet av ramprogrammet (2012–2013) ska vara **2 100 270 000 EUR**. Beloppet ska fördelas enligt följande (i euro):

Ändring 30
Förslag till beslut
Artikel 3 – punkt 1 – led a – strecksats 1

— Fusionsenergiforskning **2 208 809 000**.

— Fusionsenergiforskning **1 748 809 000. Detta belopp inbegriper de nödvändiga anslagen för fortsättningen av JET-programmet (Joint European Torus) i Culham.**

Torsdagen den 17 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 16

Förslag till beslut

Artikel 3 – led a – strecksats 2

— Kärnfission och strålskydd 118 245 000.

— Kärnfission, *särskilt säkerhet, för en förbättrad hantering av kärnavfall* och strålskydd 118 245 000.

Ändring 17

Förslag till beslut

Artikel 3 – stycke 1 – led b – strecksats 1

— Gemensamma forskningscentrumets nukleära verksamhet 233 216 000.

— Gemensamma forskningscentrumets nukleära verksamhet *i samband med kärnsäkerhet, miljöskydd och avveckling* 233 216 000.

Ändring 18

Förslag till beslut

Artikel 4 – stycke 1a (nytt)

Särskild uppmärksamhet ska ägnas utveckling av avtalsmässiga arrangemang som minskar risken för underlåtenhet att fullgöra förpliktelser samt omfördelningen av risker och kostnader över tid.

Ändring 19

Förslag till beslut

Artikel 6 – punkt 1a (ny)

1a. Särskild uppmärksamhet ska ägnas initiativ vid sidan av den huvudsakliga kärntekniska forskningen, särskilt investeringar i humankapital och adekvata arbetsvillkor samt insatser för att motverka risken för kompetensbrist under de kommande åren.

Ändring 20

Förslag till beslut

Artikel 6 – punkt 2a (ny)

2a. Medlemsstaterna och kommissionen ska upprätta en översynsfunktion för yrkeskvalifikationer, utbildning och kompetens på kärnenergiområdet inom unionen, som ger en helhetsbild av den nuvarande situationen samt identifierar och genomför lämpliga lösningar.

Torsdagen den 17 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 21

Förslag till beslut

Bilaga 1 – del I.A – Åtgärder – punkt 2

Ett målinriktat program för fysik och teknik kommer att utnyttja Jet och andra anordningar för magnetisk inneslutning som är relevanta för Iter. Särskilda viktiga Iter-tekniker kommer att bedömas, projektval inom Iter konsolideras och driften av Iter förberedas.

Ett målinriktat program för fysik och teknik kommer att utnyttja Jet och andra anordningar för magnetisk inneslutning **(bland annat genom eventuella nya experiment som ska genomföras och löpa parallellt med Iter)** som är relevanta för Iter. Särskilda viktiga Iter-tekniker kommer att bedömas, projektval inom Iter konsolideras och driften av Iter förberedas.

Ändring 22

Förslag till beslut

Bilaga I – del I.B – Syfte

Att upprätta en solid vetenskaplig och teknisk grund för att påskynda den praktiska utvecklingen när det gäller säkrare hantering av långlivat radioaktivt avfall, förbättra framför allt säkerhet, resurseffektivitet och kostnadseffektivitet för kärnenergi samt garantera ett tåligt och socialt godtagbart system för att skydda människor och miljö mot effekterna av joniserande strålning.

Att upprätta en solid vetenskaplig och teknisk grund för att påskynda den praktiska utvecklingen när det gäller säkrare hantering av långlivat radioaktivt avfall, förbättra framför allt säkerhet, resurseffektivitet och kostnadseffektivitet för kärnenergi samt garantera ett tåligt och socialt godtagbart system för att skydda människor och miljö mot effekterna av joniserande strålning. **Särskild uppmärksamhet bör ges åt långlivat kärnavfall vid nedläggning av föråldrade system.**

Ändring 23

Förslag till beslut

Bilaga 1 – del I.B – Åtgärder – punkt 5

Man ska söka bibehålla och vidareutveckla vetenskapligt kunnande och människors kapacitet för att det även på lång sikt ska finnas kvalificerade forskare och anställda i kärnsektorn.

Fortsatt stöd till insatser för att behålla och utbilda kvalificerad personal som behövs för att bevara unionens oberoende på kärnenergiområdet och hela tiden säkerställa och förbättra kärnsäkerheten. Eftersom kärnenergi kommer att fortsätta att spela en viktig roll i unionens energimix är det nödvändigt att behålla den kärntekniska kompetensen i unionen med avseende på strålskydd och nedmontering av kärntekniska anläggningar, inbegripet verksamheter för avveckling och hantering av långlivat avfall.

Ändring 24

Förslag till beslut

Bilaga I – del II – Bakgrund – stycke 2

För att nå detta mål finns det ett tydligt behov av att utveckla kunskaper och kompetenser för att kunna tillhandahålla erforderlig vetenskaplig toppmodern oberoende och tillförlitlig expertis som stöd för EU:s politik inom **kärnreaktor- och bränslecykelsäkerhet**, kärnämneskontroll och säkerhet. **Det kundorienterade stödet för EU:s politik som betonas i** gemensamma forskningscentrumets uppdrag kommer att kompletteras av en förebyggande roll inom det europeiska området för forskningsverksamhet genom att utföra högkvalitativ forskningsverksamhet i nära kontakt med industrin och andra organ samt att skapa nätverk med offentliga och privata institutioner i medlemsstaterna.

För att nå detta mål finns det ett tydligt behov av att utveckla kunskaper och kompetenser för att kunna tillhandahålla erforderlig vetenskaplig toppmodern oberoende och tillförlitlig expertis som stöd för EU:s politik inom kärnämneskontroll och säkerhet. Gemensamma forskningscentrumets uppdrag kommer att kompletteras av en förebyggande roll inom det europeiska området för forskningsverksamhet genom att utföra högkvalitativ forskningsverksamhet i nära kontakt med industrin och andra organ samt att skapa nätverk med offentliga och privata institutioner i medlemsstaterna. **Gemensamma forskningscentrumets uppgift att sprida information till allmänheten kommer att stärkas.**

Torsdagen den 17 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 25

Förslag till beslut

Bilaga I – del II – Åtgärder – punkt 3

3. Säkerhetsskydd, genom stöd till gemenskapens uppfyllande av sina åtaganden, särskilt utveckling av metoder för kontrollen av bränslecykelanläggningar, genomförande av tilläggsprotokollet inklusive miljöprovtagning och de integrerade säkerhetskontrollerna samt förhindrande av avledning av kärnmaterial och radioaktivt material i samband med illegal handel med sådant material inklusive nukleär kriminalteknik.

3. Säkerhetsskydd, genom stöd till gemenskapens uppfyllande av sina åtaganden, särskilt utveckling av metoder för kontrollen av bränslecykelanläggningar, genomförande av tilläggsprotokollet inklusive miljöprovtagning och de integrerade säkerhetskontrollerna samt förhindrande av avledning av kärnmaterial och radioaktivt material i samband med illegal handel med sådant material inklusive nukleär kriminalteknik. **Det är nödvändigt att använda optimala övervakningsinstrument för alla civila kärntekniska verksamheter, inbegripet transporter av och lokaliseringsplats för allt radioaktivt material.**

Ändring 28

Förslag till beslut

Bilaga II – inledningen – stycke 1a (nytt)

Förvaltningen av den europeiska forskningsfinansieringen bör vara mer baserad på förtroende och risktolerans gentemot deltagare på projektens alla stadier, samtidigt som redovisningsskyldighet garanteras, med flexibla unionsregler för att, där det är möjligt, skapa bättre överensstämmelse med olika befintliga nationella regelverk och erkänd redovisningspraxis.

Ändring 29

Förslag till beslut

Bilaga II – inledningen – stycke 1b (nytt)

Det är nödvändigt att skapa balans mellan förtroende och kontroll – mellan risktagande och de faror som risken medför – i arbetet med att säkra en sund finansiell förvaltning av unionens forskningsmedel.

Ändring 26

Förslag till beslut

Bilaga II – punkt 2 – led a – led 1

Stöd till forskningsprojekt som genomförs av konsortier med deltagare från olika länder och som syftar till att utveckla nytt kunnande, ny teknik, produkter eller gemensamma forskningsresurser. Projektens omfattning, tillämpningsområde och interna organisation kan variera från område till område och mellan olika ämnen. Projekten kan variera mellan små eller medelstora målinriktade forskningsprojekt och större integrerande projekt som tar stora resurser i anspråk för att nå ett fastställt mål. Stöd till utbildning och karriärutveckling för forskare kommer att ingå i projektets arbetsplaner.

Stöd till forskningsprojekt som genomförs av konsortier med deltagare från olika länder och som syftar till att utveckla nytt kunnande, ny teknik, produkter eller gemensamma forskningsresurser. Projektens omfattning, tillämpningsområde och interna organisation kan variera från område till område och mellan olika ämnen. Projekten kan variera mellan små eller medelstora målinriktade forskningsprojekt och större integrerande projekt som tar stora resurser i anspråk för att nå ett fastställt mål. Stöd till utbildning och karriärutveckling för forskare kommer att ingå i projektets arbetsplaner. **Standardiseringsverksamheter kommer att ingå i projektets arbetsprogram.**

Torsdagen den 17 november 2011

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 27**Förslag till beslut****Bilaga II – punkt 2 – led a – led 3**

Stöd till verksamhet som syftar till att samordna eller stödja forskning (nätverkande, utbyten, gränsöverskridande tillgång till forskningsinfrastruktur, studier, konferenser, bidrag vid byggande av ny infrastruktur, etc.) eller att främja personalens utveckling (t.ex. genom nätverkande och utformning av utbildningsprogram). Dessa åtgärder får också genomföras på annat sätt än genom ansökningsomgångar.

Stöd till verksamhet som syftar till att samordna eller stödja forskning (nätverkande, utbyten, gränsöverskridande tillgång till forskningsinfrastruktur, studier, konferenser, **deltagande i standardiseringsorgan**, bidrag vid byggande av ny infrastruktur, etc.) eller att främja personalens utveckling (t.ex. genom nätverkande och utformning av utbildningsprogram). Dessa åtgärder får också genomföras på annat sätt än genom ansökningsomgångar.

2013/C 153 E/19	Integrering av ett jämställdhetsperspektiv i Europaparlamentets arbete Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om integrering av ett jämställdhetsperspektiv i Europaparlamentets arbete (2011/2151(INI))	143
2013/C 153 E/20	Bekämpande av olagligt fiske på global nivå Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om att bekämpa olagligt fiske på global nivå – EU:s roll (2010/2210(INI))	148
2013/C 153 E/21	Iran – de senaste fallen av brott mot de mänskliga rättigheterna Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om Iran – nya kränkningar av de mänskliga rättigheterna	157
2013/C 153 E/22	Egypten, särskilt fallet med bloggaren Alaa Abd El Fattah Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om Egypten, särskilt fallet med bloggaren Alaa Abd El Fattah	162
2013/C 153 E/23	Behovet av allmänt tillgängliga 112-larmtjänster Europaparlamentets förklaring av den 17 november 2011 om behovet av allmänt tillgängliga 112-larmtjänster	165

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 15 november 2011

2013/C 153 E/24	Samordning av de skyddsåtgärder som krävs av de i artikel 54 andra stycket i EUF-fördraget avsedda bolagen ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärder likvärdiga (omarbetning) (KOM(2011)0029 – C7-0037/2011 – 2011/0011(COD))	166
	P7_TC1-COD(2011)0011 Fastställd vid första behandlingen den 15 november 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../EU om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärder likvärdiga (omarbetning)	167
2013/C 153 E/25	Atenkonventionen om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, med undantag för artiklarna 10 och 11 *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om utkastet till rådets beslut om Europeiska unionens anslutning till 2002 års protokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, med undantag för artiklarna 10 och 11 (08663/2011 – C7-0142/2011 – 2003/0132A(NLE))	167
2013/C 153 E/26	Atenkonventionen om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, med avseende på artiklarna 10 och 11 *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om utkastet till rådets beslut om Europeiska unionens anslutning till 2002 års protokoll till 1974 års Atenkonvention om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, med avseende på artiklarna 10 och 11 (08663/2011 – C7-0143/2011 – 2003/0132B(NLE))	168

2013/C 153 E/27	Europa-Medelhavsavtal EU/Jordanien om luftfart *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om utkastet till beslut av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om ingående av Europa-Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Hashemitiska konungariket Jordanien, å andra sidan (09189/2011 – C7-0122/2011 – 2010/0180(NLE))	169
2013/C 153 E/28	Ingående av ett avtal om ett gemensamt luftrum mellan EU och Georgien *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om utkastet till beslut av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om ingående av avtalet om ett gemensamt luftrum mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater och Georgien (09185/2011 – C7-0124/2011 – 2010/0186(NLE))	169
2013/C 153 E/29	Tillfälligt upphävande av de autonoma tullarna i Gemensamma tulltaxan för import av vissa industriprodukter till Kanarieöarna * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till rådets förordning om tillfälligt upphävande av de autonoma tullarna i Gemensamma tulltaxan för import av vissa industriprodukter till Kanarieöarna (KOM(2011)0259 – C7-0146/2011 – 2011/0111(CNS))	170
2013/C 153 E/30	Ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (indirekta åtgärder) * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till rådets beslut om det särskilda program som ska genomföras genom indirekta åtgärder för genomförande av sjunde ramprogrammet (2012–2013) för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (KOM(2011)0073 – C7-0075/2011 – 2011/0043(NLE))	171
2013/C 153 E/31	Blankning och vissa aspekter av kreditswappar ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om blankning och vissa aspekter av kreditswappar (KOM(2010)0482 – C7-0264/2010 – 2010/0251(COD))	176
	P7_TC1-COD(2010)0251 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen av den 15 november 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om blankning och vissa aspekter av kreditswappar	177
2013/C 153 E/32	Europeisk statistik över permanenta grödor ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om europeisk statistik över permanenta grödor (KOM(2010)0249 – C7-0129/2010 – 2010/0133(COD))	177
	P7_TC1-COD(2010)0133 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid den första behandlingen den 15 november 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om europeisk statistik över permanenta grödor och om upphävande av förordning (EEG) nr 357/79 och direktiv 2001/109/EG	178
2013/C 153 E/33	Ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (direkta åtgärder) * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till rådets beslut om det särskilda program som genom direkta åtgärder ska genomföras av gemensamma forskningscentrumet för genomförande av ramprogrammet (2012–2013) för Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (KOM(2011)0074 – C7-0078/2011 – 2011/0044(NLE))	178
2013/C 153 E/34	Företags, forskningscentrums och universitets deltagande i indirekta åtgärder inom Europeiska atomenergigemenskapens ramprogram (2012–2013) * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 november 2011 om förslaget till rådets förordning om företags, forskningscentrums och universitets deltagande i indirekta åtgärder inom Europeiska atomenergigemenskapens ramprogram (2012–2013) (KOM(2011)0071 – C7-0076/2011 – 2011/0045(NLE))	183

Onsdagen den 16 november 2011

2013/C 153 E/35	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2010/019 IE/Construction 41 från Irland Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det inter-institutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/019 IE/Construction 41 från Irland) (KOM(2011)0617 – C7-0313/2011 – 2011/2252(BUD))	188
	BILAGA	190
2013/C 153 E/36	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2010/021 IE/Construction 71 från Irland Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det inter-institutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/021 IE/Construction 71 från Irland) (KOM(2011)0619 – C7-0315/2011 – 2011/2254(BUD))	190
	BILAGA	192
2013/C 153 E/37	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2010/020 IE/Construction 43 från Irland Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det inter-institutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/020 IE/Construction 43 från Irland) (KOM(2011)0618 – C7-0314/2011 – 2011/2253(BUD))	192
	BILAGA	194
2013/C 153 E/38	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2011/001 AT/Niederösterreich-Oberösterreich från Österrike Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det inter-institutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/001 AT/Niederösterreich-Oberösterreich från Österrike) (KOM(2011)0579 – C7-0254/2011 – 2011/2199(BUD))	194
	BILAGA	196
2013/C 153 E/39	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2011/004 EL/ALDI Hellas från Grekland Europaparlamentets resolution av den 16 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det inter-institutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/004 EL/ALDI Hellas från Grekland) (KOM(2011)0580 – C7-0255/2011 – 2011/2200(BUD))	197
	BILAGA	199
2013/C 153 E/40	Europeiska kulturarvsmärket ***II Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 november 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av Europeiska unionens insats för det europeiska kulturarvsmärket (10303/2011 – C7-0236/1/2011 – 2010/0044(COD))	199

2013/C 153 E/41

Gemensamt europeiskt järnvägsområde ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättandet av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (omarbetning) (KOM(2010)0475 – C7-0268/2010 – 2010/0253(COD)) 200

P7_TC1-COD(2010)0253

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 november 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om inrättandet av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (omarbetning) ⁽¹⁾ 201

BILAGA I 255

~~BILAGA II~~ 255

BILAGA III 256

BILAGA IV 257

~~BILAGA V~~ 260

BILAGA VI 261

BILAGA VII 262

BILAGA VIII 263

BILAGA IX 267

BILAGA X 268

BILAGA XI 269

BILAGA XII 270

Torsdagen den 17 november 2011

2013/C 153 E/42

Fortsatta utvecklingen av en integrerad havspolitik ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 17 november 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett program för att stödja den fortsatta utvecklingen av en integrerad havspolitik (KOM(2010)0494 – C7-0292/2010 – 2010/0257(COD)) 274

P7_TC1-COD(2010)0257

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 17 november 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om inrättande av ett program för att stödja den fortsatta utvecklingen av en integrerad havspolitik 275

BILAGA TILL FÖRSLAGET TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTION 275

2013/C 153 E/43

Ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2012-2013) *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 17 november 2011 om förslaget till rådets beslut om ramprogrammet för Europeiska atomenergigemenskapens verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet (2012-2013) (KOM(2011)0072 – C7-0077/2011 – 2011/0046(NLE)) 275

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Teckenförklaring

*	Samrådsförfarandet
**I	Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
**II	Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
***	Samtyckesförfarandet
***I	Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
***II	Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
***III	Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ¶.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

PRENUMERATIONSPRISER 2013 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 420 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	910 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV